

**УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ**

ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ

Общ окултен клас
(година XXII, 1942-43)

том II

ПЪТ ЗА СВОБОДА

Отче наш

Светъл лъч отгоре слиза

Ще ви прочета от книжката “Опорни точки на живота” само няколко реда на стр. 45 – “Новият свят”:

“Душата – храм на Истината, умът – светилище на Мъдростта, сърдцето – олтар на Любовта.

Бог създаде света на светлината за очите, света на слуха – за ушите, света на уханието – за носа, света на словото – за устата, работата – за ръцете, движението – за нозете, тялото – за жилище на душата.

Старият човек беше създаден за живота и за движението.

Новият човек е създаден за Любовта и за знанието”.

Трябва да имаме едно правилно схващане. Човек като млад, не знае защо е млад, като е възрастен, не знае защо е възрастен и като стар, не знае защо е стар. Като млад – добре да расте, да стане възрастен. Като възрастен – ще направи нещо и после казва: “Да остарее”. Като остарее, казва: “Да умра, да отида в другия свят”.

Двор. Двора. Дворце. На български, като турите *дворче*, значи малък двор. А *дворец* – значи царски дворец. Като турите накрая *-це*, означава нещо малко, но означава също и голямо, дето се управлява държавата. Вие трябва да знаете силата на думите, в кой слог* е силата. Силата зависи от един слог. Трябва да знаете къде да турите ударението. Всеки език има свое ударение и не всякога ударението пада еднакво, мени се. При ударението всяка дума има сила в своя слог. Де е ударението на думата *Любов*? На първия или на втория слог пада ударението?

Човек, докато не разбере музиката правилно, не може да разбере и самия живот. Под думата *музика*, аз разбирам свобода на живота. Без музика няма свобода на живота. Що е музика? Свобода на живота, възходящ път към Бога. Ако не знаеш как да гледаш, ако не знаеш как да ходиш музикално, защото и в ходенето има музикалност... Като ходи някой път, някой има музика в хода; друг ходи, няма никаква музика. Ходи, но движенията му са разбъркани. Казвам: музикално трябва да ходите, музикално трябва да говорите. Казвате: “Ние остаряхме”. Вие не разбирате какво значи *музика*. На всеки народ Бог е дал задача. На българите в духовния свят Бог им даде удължено време и съкратено време. Два вида песни. Гледам удълженото време – те са го удължили повече. Защо е удълженото време? Да туриш всяко нещо на мястото. В съкратеното време на песните, някъде те са ги претрупали, направили са мода. Някой просто ходи, а някои носят натрупани неща по тях. Красотата не седи в натрупването на излишни неща – ако вие направите лицето си много ярко, къщата си замажете с мека червена краска или с много ярка краска. Една мека краска ще произведе приятно впечатление. Ако направите ярки краски, ще подбуждате хората, ще говорят високо. Не туряйте ярки краски, турете мека розова краска. Казвате: “Искаме да бъдем добри”. Под думата *доброта*, в музиката разбираме, да се установи един ред. *Любов* – е да турите една нота на мястото. Под думата *музикална чистота* разбираме – ясно да се вземе този тон, да няма никакви примеси. Взема се един тон, не знаеш дали е “ре” или “ми” – помеждината е. “Ре” означава винаги разумно движение, изходният пункт на

движението да бъде разумен. Като отиваш някъде, да имаш цел. Ако нямаш цел, никакво “ре” не е. Посоката на движението – това е “ре”. Туй “ре” има свои трептения, точно определен брой трептения. Ако не ги вземеш вярно, ти ще направиш една погрешка. После ще се извиняваш. Не е лошо човек да се извинява. Някой път не е лошо и да се осъжда, но справедлив трябва да бъде, и като се осъжда, и като се извинява. В думата *осъждане* разбираме – трябва да се оправдаеш. Като се оправдаеш, какво трябва да направиш? Да кажем, закъснял си. Ако си закъснял, ще дадеш един банкет, за да се оправдаеш. Ако беше дошъл навреме, банкет нямаше да дадеш. Понеже си закъснял с 5 минути, за да се оправдаеш, ще дадеш един банкет и ще те извинят другите. Кой няма да ви извини, ако дадете един банкет в сегашните времена? Пет минути си закъснял, като дадеш банкета, ще те извинят, понеже ще има ядене и пиене.

Казвам: да излезем от туй положение. Вие казвате: “Като идем в оня свят, какво ще бъде?” Ще бъде точно тъй, както на този свят. Ако ти влезеш в училището и не учиш, ще излезеш из училището неучен. Като влезеш в света, какво ще бъде положението? Ще бъде точно такава, каквото е в училището. И там ще си блъскаш главата. Ако не се учиш и там, в света, може да те бракуват. Може да те турят министър, забъркаш работата, снемат те. Турят те учител да възпитаваш, не знаеш как да възпитаваш, снемат те от учителството. Турят те майка да бъдеш, родиш едно дете, второ, трето, измрат децата. Казва: “На пет деца съм майка”. – “Къде са децата?” – “Отидоха на оня свят”. – “Преди да дойдат при тебе, те бяха на оня свят. Значи ти си неспособна майка, децата не останаха да живеят при тебе, отидоха да живеят при Бога”. Господ казва: “Аз не искам такива майки”. Те казват: “Наместо да ни научи на Твоите пътища, тя започна да ни приказва за неща, които ги няма”. По някой път вие изгубвате вашата идея. Дошло нещо от Бога, но го забравяме. Защо да го забравим? Казвате: “Не го помня”. Че то е дефект, щом не помниш. Щом ти не помниш, млечна киселина има в ума ти, има тъмнина, не е ясно. Как ще забравиш? Казва: “Половината песен забравих, не я зная”. Половината от 10 ноти забравил. Не трябва да се заблуждаваме. Ние мислим да идем при ангелите, при Христа, да ни даде нещо даром. Хубавите идеи на оня свят може да ни дадат, може да ни дадат една дреха. Може да ни дадат една хубава книга със съдържание, но четеш, четеш, не разбираш нищо. Следователно книгата не е проста, с някакъв роман или разказ, но има съдържателни работи, но ти не ги разбираш. Защо ти е книгата, като не я разбираш? Има хора, дойдат при мене, искат да имат много пари. Някой дойде, иска да има 10 милиона. Защо му са 10 милиона? Майката да има 10 деца, че то е цял товар. Да има [пет] дъщери и пет сина, то е голямо главоболие на сегашните времена. Всяко дете ще ти струва по 500 000. Пет милиона ще ти струва тяхното възпитание. После трябва да търсиш любезна за сина си, любезен за дъщеря си. После на техните деца любезен ще търсиш. Какъв може да бъде? Може да бъде поет, може да бъде философ, може да бъде търговец, може да бъде учител, офицер – всякакъв може да бъде. Може да бъде голям юнак. Тия въпроси, те са решени в Невидимия свят. Човек, който е изпратен от Невидимия свят, всичко му е дадено. Ако трябва да се жени, решено е. Колко класа трябва да свърши, то е определено. Ти си забравил програмата някъде, дойдеш на Земята, направиш нова програма. Като направиш нова програма, нищо не си научил. Дръжте програмата, която Бог ви е дал, че като ви остане свободно време, тогава туряйте вашата програма. Ако вървим по Божествения път, други хора ще

имаме. По някой път може да забравиш името на някой твой приятел. Един американски професор забравил своето име. Отива той на пощата и го питат: “Моля, кажете си името”. Той казва: “Извинете, имам работа”. Не казва, че си е забравил името. Тръгнал да пита жена си как му е името. По пътя го среща един негов приятел и му казва: “О, мистър Джон”. – “Благодаря”. Връща се на пощата и си казва името. Питам: един човек, който си е забравил името, не зная дали ще знае какво е предназначението му. Как ще забравиш какво е предназначението ти? Ти си дошъл на Земята да говориш разумно.

Мене ми разправяше един мой приятел. Баща му казва: “Научи как се пее *Отверзётся уста мои*”. Казва: “Как бих пял. Създал си моята уста. Разширил си я да бъде положен за всичките хора”. Отворил си устата ми за какво? Отворил си устата ми да ям. Ако ядем, възприемаме блага Божии. Отворил си устата ми, да даде хваление на Бога. Ти нито ядеш, както трябва, нито хвалиш Бога, както трябва. Целия ден мърмориш, недоволен си. Туй нямаш, онуй нямаш, заплатата ти малка, дрехите не са на свят, окръжаващите хора не са добри. Ти търсиш една нова среда. Когато житото хвърлят на нивата, каква среда има? Като го вземе онзи земеделец, хвърля го. Ще бъде ли доволно житото? То, дето падне, израства и даде плод. Този плод показва колко безкористни трябва да бъдем в живота. Сега се проповядва, че като идем на Небето, какви ще се покажем. Да се покажем със знание. В оня свят не може да се покажем със знание. Онези, които са преди нас, ангелите, знаят повече. Те са участвали, когато светът се е създавал, когато Вселената се е създавала. А вие не сте участвали. Като идеш на оня свят, с какво ще се похвалиш? Кого ще срещнеш? Баща си тук си го срещал, ако срещнеш баща си, от кого ще се оплакваш? Като идеш при баща си, какво ще му занесеш? Ако си син, баща ти от тебе иска Любов. И синът иска от баща си Любов. Ако един баща не може да предаде Любовта, която Бог му е дал, ако един син не може да предаде Любовта, която Бог му е дал, тогава нито синът е син, нито бащата е баща.

Та казвам: туй, което сега имаме, е много добро. То е един капитал. Но вашият капитал, който сега имате, не е в обръщение. Мислите да идете в оня свят, като умрете. Но като дойде да умираш, най-първо ще дойде един страх. Ще треперите какво ще бъде. Ако дойде да умираме, трябва да имаме само една цел. Да умреш, но да идеш да учиш Любовта; да умреш, но да идеш да учиш обичта; да умреш, но да идеш да учиш Истината; да умреш, но да идеш да учиш Новия живот; да умреш, но да идеш да учиш знанието. Да умреш, но да идеш да се мъчиш в оня свят, не разбирам. Мъчение и тук имаме. Защо ще идете да се мъчите в оня свят? Животът там трябва да използваме. Ако този живот, който сега имаме, не използваме, как ще използваме другия, в оня свят? Ако един ученик не може да използва първите правила на музиката, как ще използва последните? Под думата *музика* разбирам, човек като говори, като мисли, като се движи, навсякъде трябва да бъде музикален. Ти вървиш, пък няма никаква музика в движенията ти. Аз говоря за подмладяването. Бог внесе музиката. Спасението иде от музиката. Любовта е музикален свят. И в мислите, и в чувствата, и в действията на волята, всичко наоколо да бъде музикално, всичко да бъде отмерено, да върви в музиката. Пеенето, което сега пеят хората, то е изкусно. Самата музика това е най-хубавата форма на онзи живот, който трябва да проявяваме. Ако ние не можем да възприемем Божествения живот, който е музикален, като отправим очите си към небето, ще видим, че то е пиеса, всичките звезди са ноти на Божествената хармония. Когато вятърът духа, когато реките текат, когато растенията растат, ако имаме развит слух, ще

чуваме цяла музика. Когато цветята растат, хората чуват пуканица. Това са музикални тонове, които нашето ухо не може да схване.

Ако вие всички тук бяхте доволни, какви щяхте да бъдете? В какво седи доволството? Да не мислиш какво ще вземеш, но да мислиш какво ще дадеш. Да не мислиш колко ще дадеш, но както един извор дава, един поток дава, така да дадеш от себе си. Да ти е приятно, че можеш да дадеш. Искаш да пееш. Още като речеш да пееш, ще излезе песента. Хиляди песни има, които можеш да пееш. Хиляди песни има в миналото, които сте пели и забравили сте. Някои от тези песни за бъдеще ще забравите. Коя песен ще остане при вас? Първото пробуждане е песента за яденето: “Аз искам сладко да ям”. Първата песен е, когато детето заплаква, майката го туря на своята гръд, тури го на лявата гръд и казва: “Каквото Господ е определил, ще ти дам”. Тури го на дясната страна, казва: “Каквото Баща ти турил, ще ти дам”. Тя му дава от силата, която майката има и бащата има. Лявата страна е женска, дясната страна е мъжка. Едновременно в жената – и мъжът, и жената подуват. Казват, че само жената подува. Не е вярно. Дясната страна е мъжка. Мъжът подува. Лявата страна е женска, жената подува. В дясната ръка мъжът работи, в лявата ръка жената работи. В левия крак жената ходи, в десния крак мъжът ходи. Казва: “Аз съм жена”. Като жена, в женската форма, жената е на първи план, мъжът е на втори план. В мъжката форма, мъжът е на първи план, жената е на втори план. В женската форма, мъжът е на заден план. В мъжката форма, жената е на заден план. И жената трябва да се учи, и мъжът трябва да се учи. И тогава в семейството имате майка, баща, деца. Майката и бащата се учат от децата. Бог изпраща децата за предметно учение за бащата и майката. Майката, чрез тези деца, ще се научи какво нещо е Любовта. Бащата, чрез децата, ще се научи какво нещо е Любовта. Чрез пеенето ще се научиш до каква степен сме дошли. Като пеем, проверяваме до каква степен сме дошли в разбирането. Някъде виждаме, мъжът взел надмощие, някой път виждаме, жената взела надмощие. Трябва да си хармонират, трябва да се допълват. Вие пеете сопран, други пее тенор, трябва съвпадение на гласовете. Трябва да се съединят вълните на сопрановото пеене с вълните на теноровото пеене. Трябва да се допълнят. Двама души, които са изпели нещо, ще има изтъкано нещо хубаво, или може да има нещо ушито. Та казвам: трудна работа е. Може да ви говоря за изкуството, но да ви рисувам нещо на дъската, е трудно. Може да ви говоря за някой виртуоз, но трудна работа е да свиря. Трябва да се учим от някои хора. Всеки един човек трябва да ни бъде предметно учение.

Изсвирете “Аз мога да любя”.

Сегашният човешки ум, както е направен, три линии има. Наблюдателният ум на човека не е музикален. Той не е приготвен за музика. Музиката започва с духовните способности, тъй наречените литературни способности. Музиката е граница между творческия ум и мислещия ум. За да разберем отвън творческия ум, трябва музика. Тя е метод за подигането на живота. Трябва да говориш правилно. Трябва да знаеш къде да туриш един глагол. Глаголът показва туй, което правиш, на кое място трябва да го туриш, на кое място трябва да туриш прилагателното, местоимението, съюза. Съществителните имена са дошли най-после в езика. Най-новите думи са съществителните имена, най-старите са съюзите. След тях идат глаголите. Другите са предпоставка. Цялата реч трябва музикално да я поставиш. Колко мъчно е да пишеш правилно, да говориш правилно. Имаме една задача – като говориш, да ти е приятно, като пееш, да ти е приятно. Подбудителната причина трябва да бъде съзнанието на онази

Любов. Като речеш да пееш, да слушаш как пеят другите. Някой път, пролетно време, минавате и слушате как пее славейт или чучулигата как пее, може да слушате и млекопитаещите. В рибите няма никакво пеене. Музика има в птиците. То е мислещият живот. Човек, като започне да мисли, става музикален. Под *музика* не разбирате само пеенето. Мисълта е музикална. Хубавите мисли са музикални, хубавите чувства са музикални. Ако няма музика в мисълта, не е прието от Бога. Тогава ще пеете по два начина: по съкратеното време и по удълженото време. Вие сте слушали удълженото време. И турците имат удължено време. Удълженото време в турците се дължи на сърдцето, а у българина се дължи на неговата воля. Българинът е дошъл, да възпитава в себе си твърдостта. Българинът е от най-твърдите. Няма народ, да е тъй твърд, както българинът. Разправят един анекдот. Събрали се англичани, турци и имало един българин. Имало един гадател, който казал на българина: “Ти си от едно племе на Европа, което е много упорито, друго племе като него няма, много проклето”. *Клет* значи турен в тесни условия. Българинът трябва да възпита своята упоритост, като каже нещо, не може да се пречупи. Твърдостта е един от елементите на волята. Тя е един Божествен елемент. Когато иска да туря дирек, от Божествения свят Бог изпраща българин да викат. Никакъв дирек без българин в света не може да се тури. Ако иска някой да бъде твърд, българин трябва да бъде. Казвам: не е лоша твърдостта, но тази твърдост трябва да бъде разумна. Щом сме разумни, не се мърдаме. Щом сме неразумни, отстъпваме. Всяко нещо, което турим на място, да не отстъпваме. Щом сме турили на мястото, може да се преместим няколко сантиметра. Щом дойде точно на мястото, казва: “Не се мърдам”. Един американец имал навик да увеличава нещата, никога не ги турял такива, каквито са. Той бил проповедник и понеже знаел този свой навик, че много преувеличава, казал на един свой приятел: “Когато чуеш, че преувеличавам, да направиш един знак с ръката”. Проповядвал той за Самсона, че Самсон хванал лисици, но казал, че тия лисици имали много дълги опашки. Не са като сегашните, имали по 4 метра дълги опашки. Приятелят му направил знак с ръката. Той казал: “Вижда ми се, че 4 метра са много дълги, трябва да са били около три метра”. Онзи пак направил знак с ръката. Проповедникът ги намалил на два метра, на един метър и като дошъл до половин метър дълга опашка, казал: “Не смаявам повече”. Щом дойдем до същността, не смаяваме. И така той от 4 метра дошъл до половин метър. Да дойдем до онова положение, което Бог е определил. Няма по-хубаво нещо – да е поставен човек на мястото, дето Бог го е поставил. Тогава ти чувстваш вътрешна радост. Щом дойдеш на мястото, дето Бог те е поставил, ти чувстваш радост. Щом не чувстваш радост, ти не си на мястото. Мислиш за някой предмет, радваш се, на място е. Остани там, не се смущавай. Казвате: “Какво ще стане с нас?” Не трябва да се смущавате. Всичко, каквото Бог е направил, ще бъде за Добро. В Бога няма обратни решения. Само като не виждаме, казваме: “Какво ще стане?” Нашият живот ще се оправи. Ние сме малки деца, ще пораснем, ще станем възрастни, ще остареем. Ще станем стари дядо и стара баба. Ще се намерим в една форма, много по-хубава отколкото сега. Едно време сме били много по-красиви, отколкото сега. Въпрос е: какъв е бил първият човек? Първата жена е била много красива. За да има красота, човек трябва да бъде музикален. Във всичките мускули музикално трябва да тече Божествената енергия. Когато станем отзвук на светиите, на Божествените гении, на музикалните гении, на всичко, което Бог е създал в света, веднага ще се хармонизира тялото ни. По

някой път искаме да се смирим. Какво значи смирение? Някой си наводят главата. Навождането значи: аз, големият човек, да имам снисхождение към малките същества. Минава мравята, да не я стъпчеш. Господ казва: “Понеже не стъпчеш мравята, и Аз ще постъпя по същия начин”. Ти минаваш, стъпиш на мравята, тогава и Господ ще стъпи отгоре ти. Казваме: “Да бъдем смирени пред Бога”. Смирение е да бъдем снизходителни към ония, малките същества. Как ще постъпим спрямо долните същества, така Господ ще постъпи и към нас.

Пееш – да пееш с Любов. Мислиш – да мислиш с Любов. Работиш – да работиш с Любов. Каквато и да е работа, да я свършиш с радост. Ние очакваме да станем възрастни. Гледам, една сестра казва: “Дано да оздравея, да работя”. Тя станала 80-90 годишна, сега ще работи. Когато е била за работа, не е работила. Сега да каже: “Господи, освободи ме от туй тяло, дай ми нова форма, в която да работя”. Сега, докато имаме Божественото, да не изпускаме условията. Да не оставяме работата за утрешния ден – да мислим, че утрешният ден ще бъде по-добър. Днешният ден е добър. Утрешният ден, ако е добър, добре. Дотогава, докато имаме съзнание, да благодарим за всеки ден на Бога. [В] сърдцето на Бога има нещо хубаво заради нас. Господ не е, както са хората. Той има нещо за всеки едно от нас, който изпълнява Волята Му и който Го обича. Той има нещо много хубаво и ние трябва да чакаме. Той ще дойде не след 1000 години, може днес да дойде, може утре да дойде. Туй, Божественото, като дойде, да чакаме. То като дойде, ние ще бъдем съработници на Доброто в света. Тогава няма да мисля, че аз работя. Мен ще ми бъде радостно и всичките други да работят. Ако всичките пеете хубаво, да бъдат гласовете ви ангелски, да бъдат лицата ви ангелски, да бъде хода ви ангелски. То е хубавото – да срещаш ангели навсякъде. Под думата *ангел* се разбира същество разумно. Като го срещнеш, няма никаква задна мисъл в погледа му, няма никаква задна мисъл в говора му. Поздрави те и казва: “Бог с тебе”. И той излиза по работа. Всички ние да знаем целта, за която сме пратени на Земята. Тя е да бъдем изразители на Божията Любов.

Сега ще ви кажа какво е удълженото време. Между многото работи, които не са ми влизали в работа, занимавал съм се с неща, които не ми бяха в работа. Сега ще ви свиря туй, което не ми е било в работа. Четири мотива са останали от удълженото време в анализите на музиката, в българския народ. Удълженото време българинът го е удължил повече, отколкото трябва. (Учителя свири тъжен български мотив.) Най-първо българинът се оплаква, че светлите години на неговата младост са изчезнали. После казва: “Идат тия, същите дни. Няма да изгубвам времето, както едно време. Няма да ме лъжат вече, както съм твърд, ще бъда твърд на мястото. Като работя, ще бъда на мястото”. По-напред мислил, че всичко можел да направи. (Учителя свири.) Тези, късите вълни, по-далеч отиват. (Учителя пак свири тихо.) Аз съм дал толкова модели за здраве, за хубави мисли, за хубави чувства, за хубави постъпки, здрави да бъдете, богати да бъдете, поети да бъдете. Модели съм дал. Имате песента “Давай, давай”. В песента “Изгрява Слънцето” трябва да се даде ритъм. Появяването на светлината не е бързо. Изгряването става постепенно. Светлината е бърза, но появяването не е бързо. Трябва да турите не че само изгрява Слънцето, но носи блага. (Учителя пее: “Изгрява светлината, носи благост за живота тя, благост за живота, за душата”.) Мекота се предава там. Ако искате да дадете сила на “Изгрява Слънцето”, показва само факта, когато изгрява Слънцето. Как раздава благата, без да влизате в тия блага, оставете всеки човек да мисли за себе си. (Учителя пее: “Разширил

си устата ми, Господи. Научил си ме добре да говоря на своите близни. Ще ходя в живота и ще говоря Божията Истина. Няма да престъпвам Твоя закон, който си вложил вътре в мене. Ще пазя светлите мисли на ума си. Ще пазя чистите свои чувства и ще постъпвам тъй, както Ти си пожелал”..) Като ме слуша Господ да види, че говоря тъй, както е, не само да говоря, но и да правя. Няма по-хубаво нещо, да бъдем чисти като Бог. Ние да бъдем чисти, пък Бог е свят. Чистотата е за нас, а светостта е за Бога. Както Бог е свят, ние да бъдем чисти. И Той в своята святост, като освети водата, да види, че ние сме чисти. Тази светлина, която излиза от Него, показва, че водата е чиста. Да бъдем чисти по ум, чисти по сърдце и чисти по дух. Като мислех да ви свиря, казвам защо ще свиря? Не искам да повикам някого, да ви свири. Какво ще ви свири той? Аз, като съм разбрал, да ви свиря добре. Като ви свири някой, може да направи погрешка. Ако направи друг погрешка, ще каже, че той не може да свири. Като вършим Волята Божия, да я вършим сами добре, да не викаме някой да я свърши, че да го обвиняваме. Ако направим погрешка, да се радваме, понеже, който направи погрешка и я поправи, два пъти повече печели. Който прави погрешка и я поправи, не губи.

Сега българинът се е подобрил в музикално отношение. Казвам: не продължавайте времето. Толкоз, колкото е удължено, на място е. Не го съкратявайте повече. Съкратеното и удълженото време да ги пазим сега. Да не удължаваме повече и да не съкратяваме повече. Правиш едно Добро, не го удължавай, но и не бързай. Нито по-напред, нито по-после, да го направиш точно навреме. Като видиш човек, да не погледнеш в последния момент. Като го лекуваш, да бъде точно навреме. Не когато е умрял. Сега всичко правете навреме. Каквото правите, най-първо мислете. Помислете как Бог е създал света и почувствайте какво съдържание има в него. После да се зарадвате, че имате нещо да придобиете. Светът е създаден за нас. Благото за всички хора е и наше благо, и нашето благо е благо за всичките хора. Божието благо е благо за нас. И нашето благо е благо за нас. Ако живеем добре, е благо за Бога. Всички хора като живеят добре, е за наше благо. На всеки, който пее, давайте внимание. Ако бихте се вслушали един в друг, щяхте да пеете по-хубаво. Слушайте всеки, който пее, давайте внимание. Казвате: “Той не пее добре”. Тази погрешка може да е у тебе. Ти като речеш да пееш, няма да пееш по-хубаво. Ти мислиш, като видиш един товар, че можеш да го вдигнеш, но ти не можеш да го вдигнеш. Пеенето, музиката вземете като Божие благо. Да бъде човек музикален, значи да бъде свободен. Музиката е път за свобода. Музиката е път за човешкия ум, музиката е път за човешкото сърдце, път за душата. Музиката е Божествен път. Когато светът се създаваше, ангелите пееха. И сега светът, който се създава, ангелите пеят. Ние трябва да вземем участие. Музиката е Божие благо, което трябва да оценим. Музиката, тъй както сега се употребява, то е изкуство. Музика е да бъдем свободни в нашия ум, свободни в нашите чувства, свободни в нашия дух. Като дойдем, да усещаме, че има защо да живеем. Само по този музикален път, старият може да стане млад и младият да стане възрастен. Сега вие седите и казвате: “Остаряхме”. Стари хора ни трябва нас. Старите дървета струват за градеж. Когато видите някое старо дърво, него секат. Стари дървета на по сто години, които са, тях секат за градеж. Вашите здрави мисли и чувства са потребни за света. Старият човек има много устойчиви чувства. Ако искаш пластичност, търси го в младия, огъва се. Ако искаш устойчивост, търси я у стария. Няма по-хубаво нещо в света – да възприемем Божията светлина, Божията топлина, Божията сила. Да чувстваме

Божие присъствие в нашия живот навсякъде. Да чувстваш, че с тебе присъства нещо хубаво. Каквото правиш, да го правиш с радост. Ядете ли, пиете ли, спите ли, ставате ли, каквото правите, да го правите от Любов към Бога.

Нека да използваме условията и благословенията, които Бог има към нас. За богатата, които ни е дал, да Му благодарим. Това е заслугата!

Добрата молитва

23^{-та} лекция от Учителя, държана на 24.II.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ЧОВЕШКА, АНГЕЛСКА И БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ

*Добрата молитва
Фир Фюр Фен*

(Направихме следното упражнение. Двете ръце успоредно настрани с допрени пръсти. Лявата ръка движим по дясната, пред гърдите и настрани. Оставяме дясната ръка пред лявата с допрени пръсти. Движим лявата по дясната, пред гърдите и настрани. Правихме няколко пъти това упражнение.

Ръцете над главата хубаво изопнати с допрени пръсти. Сваляне на ръцете до темето над главата, като пръстите образуват права линия. Издигате ръцете нагоре с допрени пръсти. Няколко пъти.)

По два начина човек разбира от какво произтичат противоречията в живота. Някой път ги търсите в живота, търсите ги в хората. Донякъде е вярно. Че и Земята е приела нещо отнякъде. Земята не всякога е приемала слънчевите лъчи, тъй както трябва. Някога е имало раздор между Земята и Слънцето, голяма кавга е имало и този раздор е трябвало Господ да го примири. Сега виждате как хората се карат. Хората се карат за дребни работи. Запример едно дете се сърди, че майка му не му дала да яде. Срédната може да е за някоя круша, за някоя ябълка, кавгата може да е за някоя слива, може да е за бучка захар. Някой може да се сърди за дрехи, може да се сърди, че шапката му не е както трябва, че обувката му не са както трябва. Синове и дъщери има, които се сърдят за дрехи. Бащата има всичкото желание да им купи, но няма пари. Децата не разбират и казват: “Защо е станал баща?” Прави са. Защо е станал баща? Като няма пари, да не става баща. “Защо той ни повика от другия свят и представи ни работата така? Дойдохме, изложи ни на такива страдания. Не е умно. Как така бащата да направи?” Бащата казва: “И мене така ме излъгаха. И моят баща, и той не беше сретен както трябва, така и аз съм”. Някой път ти си недоволен човек, сърдиш се на себе си, че не е тъй, както трябва да бъде. Какъв трябва да бъде човек? Те са колективни идеи. Ти влезеш между военните и веднага ставаш военен.

Разправяше ми един наш приятел, Голов, книжар беше, миролюбив човек. Казва: “Събрали се на едно протестно събрание и по едно време цялата тълпа се разбунтувала. Дойдоха стражари да утешават, но хората от тълпата взеха камъни да хвърлят на стражарите. Аз се увлякох, взех един камък да ударя и аз един стражар, и като хвърлих, ударих един от бунтовниците. Казах си: Тази работа не е за мене”. Като ще хвърляш камък да удариш стражарите, то не са един, не са двама, те са много стражари. Ние, по някой път, искаме да намерим някоя наша погрешка, да ударим с камък. Случва се, че удряме някоя наша Добродетел, пък стражарят седи настрана.

Този чертеж показва, че лъчите се приемат наклонени. Тия лъчи, които падат перпендикулярно, носят най-голямата полза. Светлинните лъчи – червените, портокалените, жълтите, зелените – са наредени според бързината. И светлината не пътува с еднаква бързина. Понеже лъчите не пътуват с еднаква бързина, образуват една дъга, нареждат се според степента на бързината. Най-бързите са най-отгоре, а с по-слаба бързина са отдолу. Червените лъчи пътуват по-бавно, по-малко трептения имат. По-бавно пътуват с няколко километра в секунда, да кажем половин километър или един километър в секунда. Ние не може да забележим, защото 300 000 километра

изминава светлината в секунда. С един километър по-малко, туй нещо за нашето съзнание е незабележимо, никак не можем да го забележим. Сега вие всички сте се научили на лесните работи. Запример не знаете какво влияние имат червените лъчи. Има 7 вида червени лъчи, които действат върху човека. Някои от тях имат обратни движения, създават в човека едно неразположение, някой път създават цял скандал в него. Зависи как възприемате тези лъчи, как падат. Ако онзи, който хвърля камък върху гърба на някого, че този камък пада перпендикулярно на гърба, тогава ударът е най-силен. Животните знаят това и щом хвърлиш камък, навождат се, за да падне камъкът полегато, да е по-слаб ударът.

Някой път, когато дойде някоя лоша мисъл, ние не се навеждаме да мине мисълта, а ние се изправим и гледаме. Гледах тук, когато бомбардираха английските аероплани, някои излизаха да гледат какво става, да видят как се пукат снарядите. През деня доста железни парчета намерихме. И ако едно такова парченце те хлопне, може да те удари лошо. Там, дето са гледали, имаше повече от 10-20 такива парчета. Двама души се карат, искаш да видиш как се карат. Казват си най-обидните думи. Като се върнеш дома, започват тия думи да идват в ума ти като по радио, чуваш целия разговор, какъвто е нецензурен, в ума си. Та казвам: най-първо човек трябва да има памук. Щом се карат двама души, затули ушите си. Ти искаш да знаеш какво ще си кажат. От хиляди години си казват все същите думи. Та казвам: трябва да се измени речника ви. Как ще изменим този речник? Тези едносложните думи – един съюз е турнат да свързва два глагола: пие и... Сега в българския език има *е-просто*, *ѐ-двойно*. В звука има едно различие – **ѐ**-двойно и *е-просто*. Някой път **ѐ**-двойно пишете така: **ѐ, ѐ**. **ѐ** носи страдание. Е-то е закон на разширение. Като обичаш е-то, разширяваш се, ще се разшириш. После ще влезеш в зоната на някой свой близък и той ще се нахвърли отгоре ти. Без да искаш, ще навлезеш. Други пишат **ѐ** – двойно като И с точка и ер голям. Не зная в сегашния правопис как го пишат? Българите нямат правопис и англичаните нямат правопис. В английския ще туриш две-три букви и те не се произнасят, но ще ги напишеш. Ще отвориш речника, ако нямаш речник, не може да ги напишеш. Казвам: онези, които са създавали езика, какво са имали предвид? Пие и ям. Как се пише ям? Турците казват – *ур*. Едно вътрешно побуждение има, липсва нещо. Първото побуждение ще се изрази с гласна буква, някой слог трябва да има, който ще даде потик. Туй, което събужда яденето, е поставено в слепите очи. Този център на яденето е тясно свързан с обонянieto. Като усетиш миризмата на някое хубаво ядене, на баница или на нещо сготвено, в теб ще се събуди желание да ядеш. Който има добре развит нос, който е чувствителен, той има едно хубаво разположение за яденето. Когато обонянieto се развали, тогава яденето не е така сладко. Ако яденето е приятно, човек е здрав. Щом започне човек да боледува, неприятно е, вгорчивява се на езика му. Не само това, но някой път известна литература нас ни интересува. След време тази литература ни стане отвратителна. Някой път обичаме религиозните книги, след туй стане пресищане, не искаме да ги четем. Някой път философски книги, но и те после ни стават тягостни. Някой път и в поезията. И много неща стават пресилени, стават ни тягостни.

Природата не обича еднообразие. В разните народи виждаме, в своето развитие, кой къде е работил. Тези турци, които дойдоха на Балканския полуостров, бяха с вирнати глави, личните им чувства бяха много развити, а

милосърдието бе много малко развито у турците. След като дойдоха на Балканския полуостров, вземаха най-добрите гъркини и българки, образува се едно ново турско поколение. Челата на турците се повдигнаха. Значи провидението прати турците, да смеси кръвта с тази на българите и гърците, да се повдигнат челата им. Като се смеси българската и гръцката кръв с турската, челата им се повдигнаха. Ако разгледаме гърците и французите, те си приличат. На гърците хубаво са развити умствените способности, но моралните способности са много слабо развити. Горната част на темето е ниска.

В чертежа, човешкият свят е долу при ушите. Над него е поставен ангелският свят. Способностите, които са свързани с ангелския свят, те са Божествения свят. Още човек не е доразвит. Казвате: "Да влезем в Божествения свят". Разните способности и чувства, Божествени трябва да ги развием, за да влезем. Човек още не ги е развил. Някой говори за религия, мисли, че е религиозен. Докато слуша, интересува го. Като замине, този, който му говори, казва: "Бабини деветини". Който няма музикалност, музиката е *бабини деветини*. Който има тези ръбове на челото, челото трябва да бъде широко, ръбове да има. Някои казват, че това са *бабини деветини*. В какво седи животът, хората нямат никаква идея. Да се облекат, да се народят, после да спят, да идат на гости и туй се повтаря – обуване, събуване, четене на книги, после други книги. Ние всички сме свързани. Ние се намираме в положението на онези бърбъзънци. Виждаш съм малките деца, хванали един бърбъзънец, свързали единия му крак с един конец, той хвъркне нагоре и като го дръпне конецът, падне долу на земята. После пак хвъркне, пак падне долу. Този бърбъзънец не знае, че е свързан с конец. Силата му не е така мощна, да скъса конца. По-възможно е да скъса крака си, отколкото да скъса конца. По някой път отива и кракът на бърбъзънца.

Имаме някой път илюзията, че някои сте много набожни, много справедливи. Справедливостта е много обикновена. Някой човек е честен, а мисли, че е справедлив. Някой човек не обича хората да говорят заради него. Това не са още морални чувства. Моралните чувства са твърдостта, там седи човешката воля. В моралните чувства влиза Любовта към Бога, влиза милосърдието, влиза вярата, надеждата, идеалността. Те са от Божествения свят. Ако в тебе вярата не е развита, ако ти вярваш само, когато имаш пари в банката, това не е вяра, това е знание, че имаш пари. Вяра е туй, да уповаваш на туй, което го нямаш. Запример един цигулар вярва на цигулката, че ще изкара нещо. Дето и да иде, може да изкара своята прехрана. Земеделецът вярва, като сее житото, ще изкара жито из земята. Вяра е, дето влезеш между хората, да си проправиш път. Аз се чудя по някой път на политиката на една котка, която има котешка обхода. Като влезе в един дом, тя има едно движение, че разполага. Ще мине покрай крака, ще се поглади, ще помърка, едно огъване прави. Вкъщи тя чувства кой е господар. Най-първо ще отиде при господаря, после ще отиде при господарката, после ще отиде при детето. При всичките ще отиде и ще се поглади. Всички се усещат разположени към котката, казват: "Късметлия е". Може. Ако хората биха били така умни като котката, много неща биха се избегнали. Ще кажете: "Човек сега ще се глади?!" По някой път знае на кой крак да се глади, не отива на десния крак да се глади, но на левия крак. Знае слабата страна. А ако иде на десния крак, ще я ритне. Като иде при левия крак, помилва се, политика има в тях. Може да е инстинкт на едно Божествено чувство, на едно съзнание. Може да има туй съзнание, че като един аероплан хвърка разумно, не че аеропланът е разумен, но онзи, който кара аероплана.

Аеропланът е разумно направен. Той хвърка разумно, слиза, качва се, но онзи, който е в аероплана, го кара. Та казвам: има нещо, което направлява нашия живот, на което ние трябва да се подчиним. Щом един аероплан не се подчинява на оня пилот, който го кара, случва се някое нещастие. Въпреки желанието на авиатора, по някой път ще функционира там, където не трябва, не стига на целта си. По някой път се случва, че не може да кацне на аеродрума, остават 200-300 километра. По-далече кацне, в чужда страна, арестуват го. Без позволение не можеш да се спреш, където искаш, трябва да имаш разрешение.

Сега всички мислите, че сте свободни да мислите, каквото искате. Ти си свободен да мислиш, но всяка една мисъл, за която си свободен, те ограничава. Зависи каква е мисълта. Ти си свободен да мислиш, каквото искаш, но щом създадеш тази форма на мисълта, тя вече се отпечатва на мозъка. И чувствата се отпечатват на мозъка и постъпките се отпечатват. Събират се мислите и може някой път, година-две да минат и да почнеш да чувстваш някаква тежест. Позволяваш си някой път десетина пъти да обидиш приятеля си или обидиш едного, втори, след туй ще се върнеш, неспокоен си. Нещо ти казва: “Не си прав, не трябваше да го обиждаш”. Ти казваш: “Те се обходиха с мене не добре”. Но и ти не се обходи с тях добре. Нашата погрешка е за нас и тяхната погрешка е за тях. Трябва да знаеш това. Ние не можем да извадим хората от техните погрешки, нито себе си можем да извадим от нашите погрешки, не можем да се извадим и от последствията им. От последствията ние можем да се извадим само по един начин, понеже има закони в света, които ни ограничават. Не можем да мислим, каквото искаме. Самата мисъл е обоснована на закони. Не можеш да мислиш, каквото искаш. За всяка мисъл, която си създал, ще дадеш отговор заради нея – защо я създаде, какви са били намеренията ти. Че вземете сегашните хора, които създават тия, огнестрелните оръдия – картечници, големите топове, гаубици, аероплани създават, подводници. Какви са намеренията им? Каква култура имат, какво благо носят на човечеството? Защо съществуват, кажете вие. Но тия гаубици са важни, отдавна съществуват. Дългобойните оръдия са в ума. Не е имало време, когато да не е имало дългобойни оръдия. Ами че имаме един език, който може да бъде гаубици, и дългобойно оръдие може да бъде, пък може да бъде и едно от най-добрите оръдия. За езика казват: “Кости няма, а кости троши и кости заздравява”. Най-хубавите работи езикът може да направи, но и най-лошите – езикът може да направи. Зависи каква служба му даваш, зависи от кой свят се влияе. От човешкия свят ли се влияе, от ангелския свят ли се влияе, или от Божествения. Защото три влияния главно има. Ако се влияеш от хората, злото е навсякъде. Ако се повлияеш от ангелите, злото и Доброто са отделени. Щом дойде светлината, веднага внася спокойствие в нас. Ние и да искаме да правим пакост, се отказваме. Щом стане тъмно, казваме: “Никой няма да ни види, може да се прави и престъпление”. Щом се влияеш от Божествения свят, умът е по-могъщ и не можеш да правиш зло. В Божественото престават нашите и ангелските съображения.

Сега допуснете, че вие страдате, имате разстроен стомах. Аз ви казвам от какво произтича болестта. Вие чувствате болките. Може ли да издържите един час да ви боли коремът и аз да ви говоря? Коремоболието е често, когато човек яде бързо. Една хапка глътне, втора хапка и приеме доста въздух, в стомаха влиза повече въздух. Това е лакомо ядене. Като влезе въздухът в стомаха, започва реакция в храносмилането, този въздух като се стопли, се разширява,

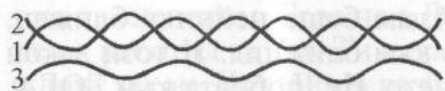
после присъединяват се отровните газове и започне едно напъване. Ако стомахът не се измие, ще имате коремоболие. Затова трябва да вземете веднага рициново масло и всичките газове да се изхвърлят навън. Тогава да пиете топла вода, да ядете леко ядене. Бъдете внимателни, не туряйте въздух в стомаха си! Провидението казва: “Въздухът за дробовете, не за стомаха”. В стомаха колкото се може по-малко въздух. В ума колкото се може по-малко тъмнина. Голямата тъмнина произвежда нещастие. Повече светлина в ума; повече топлина, вътрешна топлина в сърдцето. Под топлина разбирам, вътрешно разположение, то е Божествената топлина. Щом тази Божествена топлина се намалява, ангелите имат друга топлина, хората и те имат друга топлина. Три вида топлина има. Божествената топлина носи живот, мир, радост и веселие. В ангелския свят като влезете, там има Добро и зло, и като дойдете в човешкото, всичко е разбъркано. Всичко туй трябва да се проучва. Срещате някой човек и вие казвате: “Този човек е чадо Божие”. Тъй не се говори! Всичките гениални картини са чадо Божие, но картините на всичките гарги, които са нарисувани, не са Божествени картини. Най-първо трябва да знаете, че един човек, който носи човешка душа, има друг образ, друго вижда, космите му са други. Върви друг човек, няма нищо човешко, един звяр е, нищо човешко няма в него. Вие често казвате – този е брат. Скоро се е обърнал. Такъв един брат ми казваше: “Я ми кажи кой билет да взема, че искам да спечеля 200000 лева, и ще дам 50000 лева на Братството”. Ако ние искаме пари, аз ще взема този билет, ние да спечелим. Това не е Добро, ти да дадеш тия пари, ти не си работил за тях. Ти искаш от лотария да спечелиш. То е друг закон. Лотарията разбира един закон, който разбира закона на числата. Ако ние искаме пари, при всяко теглене може да вземем по един милион. Най-малко три пъти можем да вземем. Защо ми са тия пари? Като взема трите милиона, ще изгубя. Три милиона ще взема, а ще изгубя 10 милиона. Защо ми са? Чудни са хората, когато искат да спечелят. Значи ще си раздадеш всичкото богатство, което имаш, после ще идеш при тези, на които си дал богатството си, да ти дадат и да се радваш на това, което те ти дадат. Няма какво да си раздаваш богатството. Вие искате да бъдете чада Божии. Трябва да виждате. Ако ти не можеш да видиш къде са заровени парите, ако ти не можеш да видиш къде са заровени скъпоценните камъни, не ми говори за Божествения живот. Оставете тия работи. Вие говорите за оня свят. Аз живея в оня свят и зная какъв е оня свят. Аз съм там, умрели хора няма. Мен не ме интересуват умрелите хора. На умрелите хора кракът им не стъпва в оня свят. Умрелите хора седят тук и като се научат да не умират, тогава отиват в оня свят. Оня свят не се нуждае от умрели хора. Господ каза на Адама в Рая: “В който ден ядеш от забранения плод, ще излезеш от Рая и ще влезеш в друг свят”. Който умира, отива вън от Бога, не отива при Бога. Казва: “Брат ни умря. Къде е?” Всичките са тук, разхождат се по Земята. Вие казвате, че е в оня свят. Целия ден седи и се оплаква. Жената казва: “Мъжът ми къде е?” Текат й четири реда сълзи. Той плаче в нея. Казва: “Лошо ми е тук, нямам никаква работа, кажи ми какво да правя, помогни ми. Ти имаш тяло, пък аз нямам тяло, ръце нямам, крака нямам, по-рано имах автомобил, сега нямам, очи имах, сега нямам, ослепях. Помогнете ми”. Тя плаче и пита къде е мъжът ѝ. Рекох: “У тебе седи и плаче”.

Скъсването на Любовта към Бога е причина за смъртта. Ние искаме да обичаме хората. Докато не възстановим първата Любов към Бога, ние не можем да обичаме другите. Адам, когато беше създаден, към кого имаше Любов? Чудни са хората, когато искат да обичат другите. Адам, като видя Бога,

той не почувства Любов към Бога. Той каза: “Високо същество е, знание има. Такива работи знае”. Адам беше доволен, че е самичък и тогава Ева се създаде. Тя изучаваше не Любовта към Бога, но Любовта към ближния. Адам беше нейният ближн. Имаме втори закон – Любов към ближния. И този закон стана причина за грехопадението. Не Любовта към Бога, но Любовта към ближния стана причина за това. Като дойде онзи, черният адепт, каза им: “Вие не сте разбрали Бога. От този плод като ядете, няма да умрете, но като ядете, като Господа ще станете”. Сега вие сте поставени като Адама при Дървото. Чудни сте? Една жена казва: “Как да взема да ям от плода”. Гледам, духовна жена е, тя е женена. И Ева беше женена. Родена от Адама беше Ева, дъщеря му беше. Адам женско роди. Бог създава първия човек мъж, а вторият е жена. Сега една жена като види двама мъже, единият е по-красив, и тя се чуди кого да обича от двамата в дадения случай. Всякога мъжът си трябва да обича повече. Някой път жената не обича мъжа си, а обича другия. Другият я погледне и казва: “Ако ти ме обикнеш, няма да бъдеш слугиня, но царица ще бъдеш при мене. Ако ме обичаш, няма да бъдеш в туй положение. Ще заповядваме на целия свят”. Тя казва: “Тъй ли ще бъде?” Тя мисли, че той не я лъже и почват ихир-михири. Започват да пишат писма, лъжи и най-послед, освен че като Бога не стават, но и из Рая навън излизат. И туй, което имат, се изгубва. Не мислете, че нещата отвън могат да се добият. Отвън съществуват Божествените условия. И всеки може да ти бъде за Добро и за зло. Туй трябва да го знаем. Не трябва да се сърдим. Доброто е възможно за нас. Да разбираме трите вида Любов.

Ние страдаме от неразбиране качествата на човешката Любов, от неразбиране качествата на ангелската Любов и на Божествената Любов. Не е лошо да обича човек като човек. Човешката Любов има добрите страни, ангелската Любов има добрите страни, а Божествената Любов е съвършенство. Ти не можеш да дойдеш при ангелите, докато не си минал човешката Любов. И при Бога не можеш да идеш, ако не си минал при ангелите и човека. Едновременно трябва да минеш, то е право на човека. То е едно вътрешно състояние на сърдцето, едно вътрешно състояние на човешкото съзнание. Ако не разбираш тия неща, колко майки има, които страдат от дъщерите си, от синовете си, колко господари страдат от слугите си, страдат от неразбиране. Защото трептенията на една Любов не съответстват на трептенията на своята Любов, това е страдание. Това са философски работи.

Линията 1 и 2 донякъде изразяват хармоничната Любов, допълват се, но третата линия изразява една Любов, която не се допълва с другите, отблъскват се. Усещаш, че нещо те отблъсква от този човек. Да кажем, двама души сте, ако се обичате, онзи, когото обичаш, даваш му преднина. Ако избираш ябълки, даваш му той да избере. Ако и двамата сте еднакво положителни, тогава искаш ти да бъдеш пръв и той иска да бъде пръв. Веднага ще дойде стълкновение. Той казва: “Аз имам право”. И ти искаш да имаш право. Кой има правото? Правото в света е само на силния. Силният човек кой е? Силният човек е добрият човек, разумният човек, красивият човек, чистият човек. Той е силен от Божествено гледище. Всеки човек, който е силен и неразумен, той употребява силата си не тъй, както трябва. То той ще употреби силата си за своя сметка. Онзи, който е силен и разумен, ще употреби най-първо тази сила за Бога. В света най-първо трябва да имаме Любов към Бога, от там трябва да изхождаме.

Сега във вас три вида Любов съществуват. Но вие по някой път се държите за човешката Любов, някой път се държите за ангелската Любов, някой път се държите само за Божествената Любов. Не ги отделя[й]те. Те са три основни цвята. Човешката Любов е червеният цвят, жълтият цвят е ангелската Любов, а синият цвят – това е Божественото. От тия трите основни цвята, още четири други производни има. Казвам: червеният цвят е на човешката Любов, тя създава формите на живота и движението създава. Жълтият цвят създава формите на разумността, на човешкия ум, онази област, в която човешката мисъл може да се прояви. Синият цвят дава свобода, туй, което наричаме разумното, волята. Човек в Божествената Любов става волев. Няма воля в човешката – той прави нещата тъй, както не трябва. Разумността, разумната воля представя Божествения свят. Та казвам сега: вашата опитност не да оставите, но да я коригирате, защото във вас има много заблуждения. Вие имате заблуждение. Вие не знаете коя усмивка е Божествена, коя е ангелска, коя е човешка и коя демонска. Има четири вида усмивки. Някой път човек те погледне с Божествен поглед, някой път с ангелски, някой път с човешки, а някой път с демонски поглед. Аз говоря за неща, които съществуват. Опити се правят. Трябва да се опознаят нещата. Когато влезем в Божествения свят, ние ще се освободим. Писанието поддържа, че ще се избавим от смъртта. Ние не можем да се избавим от смъртта дотогава, докато не разберем законите на Божествената Любов, да изчезне всяко колебание. Христос казва: “Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога”. Казват: “Всички ще умрем”. То е друг въпрос. “Ще умрем, ще се изпарим”. Ако по този път вървим, ще влезем в света на противоречията, няма съмнение. Ако се решим да познаем Бога, в 17-та глава казва Христос: “Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”.

Ако вие искате Божествената Любов, направете следното упражнение. Най-малко три пъти на ден направете упражнението – както обичате, може да го направите според вътрешното разположение. Може да хванете палеца за най-долната част, за основата му и да го погладите отстрани от основата до върха три пъти. После погладете палеца отгоре три пъти, от горната страна на ръката. После го погладете три пъти от долната страна на пръста. След това погладете палеца на дясната ръка. Много глупави работи сте направили, защо да не направите и това глупаво. Вас ви се вижда това глупаво. Направете още едно глупаво нещо. Вземеш една хапка, туриш я в устата си и бързаш да се наядеш. Онзи, който разбира закона на яденето, яденето е разумен акт. В старо време, когато са искали да обезсилят някого, са отрязвали палците. Божественият свят е създал палеца, дръж се за него. Когато в човека почва да отслабва неговата воля, той си свива ръката на юмрук и скрива палеца вътре. То е отслабване на нервната система. Божественото тогава не работи, а човешкото и ангелското го защитават. Като свиеш ръката на юмрук и палеца отгоре – свободен. Като дойде една лоша мисъл и ти искаш да се бориш, ще проектираш ума си през Божествената воля и казваш: “Първо Божественото”. Тогава всички лоши духове отстъпват. Ако свиеш ръката си и нямаш Божественото отгоре, тогава можеш да бъдеш бит на общо основание.

Казвам: онова, което Бог ни е дал, трябва да разчитаме на него. Ще пазиш палеца си! Ще бъдеш внимателен да не изкълчиш палците си. По възможност да не изкълчиш първия си пръст, нито палеца. То е най-голямото богатство, което имаме. То е голямо богатство, което Бог ни е дал. Казвате: “Един ден ще умрем”. Ако не сме изпълнили Волята Божия, ще умрем. Ако изпълним Волята

Божия, няма да умрем, ще се съблечем. Има хора, които събличат дрехите си, като змията. Много хора събличат дрехите си, не умират, те наново са родени. Родени са нови хора. И всичките хора около него са радостни. Този човек, който умира и всичките негови хора са радостни, той си отива. Има някои, които умират и всичките скърбят наоколо заради него. Той е тръгнал по друг път. Сега тази работа е трудна. Показвам ви един скъпоценен камък, изведнъж не може да го имате. За този скъпоценен камък Христос казва, че онзи, който ходил да търси един скъпоценен камък, продал всичко заради него. Човек като намери Божествената Любов, всичко друго е постижимо. Другите неща лесно се добиват. Ние влизаме в естествения път на развитието. Когато Божествената Любов в света не функционира, тогава идват всичките катастрофи, както сега в християнския свят. Ако тия хора имаха Божествената Любов, не биха се били. Сега те имат Любовта на хората, имат и Любовта на ангелите. Те са разделени и искат да победят. Божественото е останало на заден план. Казвам: Божествената Любов е необходима, за да разрешим въпросите на човешката Любов и ангелската Любов. За да разрешим въпросите в тия, двете области, трябва да имаме онова Божествено знание. Защото в Любовта ние трябва да се подмладим, в Любовта ние трябва да се просветим, в Любовта трябва да се облагородим, в Любовта ще ни се дадат всичките възможности, за да живеем така, че да сме доволни от нашия живот. Ако аз не съм доволен от своя живот, аз още нищо не съм постигнал. Аз зная, че ще дойдат някои нещастия и ще минат, зная, че тия неща не зависят от мене. Те се дължат на минали поколения. Има поколения, с които сме свързани. Тогава ще дойдем във връзка с ония поколения, които са били в хармония с нашите и ще започне нов живот. Когато дойде Христос, искаше да изведе хората от света и да ги въведе пак в Рая. Християнството не е нищо друго освен приготвление да влезем в Рая, както черният адепт влезе в Рая и приготи хората да влязат в света. Като влезе човек в света, непременно ще излезе из Рая. Който е ял от забранения плод, в света влиза. Христос учи хората на покаяние. Що е покаяние? Да не ядеш вече от забранения плод. Или в какво седи покаянието? Най-първо да слушаш – както Бог ти е говорил, не някой друг какво ти е говорил. Да има нещо, на което да разчиташ, което никога не те е лъгало. Да разчиташ на онова, което никога не е помрачавало ума ти, да разчиташ на онова, което никога не е помрачавало сърдцето ти, да разчиташ на онова, което никога не е помрачавало душата ти, но всякога е пращало светлина. Това е Божественото в нас!

Имаме само един пример с Илия. Той беше смел, изкла пророците, отслаби се и избяга. Даде му Господ едно изпитание. Появи се буря, но Бог не беше в бурята. И огън дойде, но не беше в огъня Бог. Най-после Илия чу тихия глас на Божествената Любов. Покри лицето си. Казвам: тихият глас, е гласът на Божествената светлина. И мъртвият като чуе тоя глас, оживява. Казвате: “За бъдеще”. Не, за днес! Ти като мислиш за него, ще се промениш. Като се промениш, не ходи да разправяш на хората. След като се промениш и станеш здрав, помагай на хората. Съвременният свят има нужда от хора да помагат. Съвременният свят има нужда от майки, бащи, учители, добри хора. Навсякъде от тях се нуждаят. Сега искам туй от вас. Казвате: “Светии можем ли да станем?” Аз не искам от вас да станете светии, но малко да близнете поне с крайчеца на езика си от Божествената Любов и да имате една опитност. Днес близнеш, утре близнеш, ще се зароди едно желание, и докато туй желание стане голямо, да надмогне всичко. Как се образува дебелилото въже? Най-първо

един конец, после още един, още един, няколко хиляди като съединиш, ще направиш едно въже. Казвам: в нашата мисъл като се турят ред мисли, които вървят успоредно, хармонират си и тези мисли стават мощни. Когато допуснем една лоша мисъл, дойде обезсърчението в живота. Когато допуснем едно лошо чувство, то действа обезсърчително. Та сега, ако вие обичате, всеки може да помогне. Гледам, някой път правя опит. Върви някой, навел глава надолу, мисли: "Аз ще го науча него". Казвам: "Иване, как си?" На съзнанието му казвам: "Мисълта, която имаш, не е Божествена, тя ще ти създаде големи страдания. Ти както си решил да постъпиш, хиляди хора са си счупили главата. И ти ще си счупиш главата, твоята глава не е по-яка". Не мислете, че като кажете някому нещо, ще го поправите. Всичките казвания в света са напразно. Само Божествената дума, ако Господ ти каже някому, иди да му кажеш. Ако Господ не ти казва, не се меси в чужди капи. Аз не ви препоръчвам да ходите да примирявате хората. Виждал съм мнозина, които са примирявали другите, а после те сами се карат. Мъж и жена отиват да примиряват другите, а след това те започват да се карат помежду си. Тия трептения остават в тях, приемат ги и сменят своето състояние. Ако не сте голям извор, не ходете с малки извори да примирявате хората. Опасна работа е. Много искат да лекуват. Че вие като лекувате, пушате в себе си едно болезнено състояние и се свързвате с болния човек. Искаш да учиш някого. Неговата мисъл минава в тебе, става понижение. Казвате: "Да го излекувам, да се обърне към Бога". Христос казва: "Кой Ме бутна, сила излезе от Мене?" Като лекуваш някого, ще излезе сила. Мнозина гледам, искат да се прочуят. Водят ми някой и казват: "Учителю, да го излекуваш". Нямам нищо против, но водите един човек да се лекува, който няма Любов. Събудете Божественото в него, да оздравее. Защо ще оздравее? Един лош човек е хубаво, че е болен. Нека боледува 3-4 месеца. Защо да не боледува? Откъде накъде аз да му плащам дълга? Нито жена има, нито деца има, наперил мустаци, иска да оздравее, да ходи да лъже момите.

Та казвам: в Новото Учение не ходете по стария начин. Не искам да се осъждате. Всеки ден да постъпваме справедливо. Когато видя, че хората се обичат, радвам се. Когато се лъжат, говорят си лъжи двама души, забавляват се, там не се меся. Казвам: не играйте на зарове в Любовта. Всяка Любов с лъжа се наказва строго. Не моментално, може да мине ден, два, три, месец, година, но строго се наказва. Всички наказания в света, все за Любовта са. С Любовта не си играйте! Нито с човешката Любов, нито с ангелската, нито с Божествената Любов си играйте. Едно правило: не осмивайте Любовта. Любовта, като човешка, не осмивайте, тя е отражение на Божествената. Има една Любов, която не е човешка, но е сянка. Има една Любов на ангелите, която е сянка. Има една Божествена Любов, която е сянка. За сенките е друг въпрос. Когато говорим за човешката Любов, за ангелската Любов и когато говорим за Божествената Любов, показваме степените, през които човек трябва да мине. Ако бихте вървели по правия път, можехте да се освободите от много страдания, които сега ги имате. Едно правило в човешката Любов: не товарете човека повече отколкото трябва. То е човешка Любов. В ангелската Любов: не вземайте повече от товара върху себе си. Тури върху себе си толкова, колкото можеш да носиш. Вземи толкова, колкото ти можеш да носиш. В Божествената Любов си готов да служиш на всички, по това се отличава. Дойдеш до човешката Любов, не товари хората повече, отколкото трябва. При ангелската Любов не товари себе си повече, отколкото трябва. Казваш: "Аз го обичам". Обичай го! Самата Любов задължава. Онзи, който ме люби, той ме задължава с

Любовта си, Любовта ме задължава. Като вляза в едно течение, онзи, който ме е поставил в течението, той ме е заставил да ме носи водата, но самото течение ме носи. Щом вляза в течението на Любовта, тя ме носи. Онзи човек, който ме хвърля, казва: "Аз го хвърлих да се научи". Не че той ме е научил. Аз в туй течение ще се науча да гледам. Той, като ме е хвърлил, може да остане неучен. В Любовта може да се науча да гледам хубаво. Той ще каже: "Аз го научих. Ако не бях го хвърлил, не щеше да се научи". Аз можех и сам да се хвърля, няма какво да ми казва, че ме е хвърлил. Много хора има, които сами се хвърлят.

Ценете човешката Любов. Ценете ангелската Любов. Ценете Божествената Любов и я прилагайте всеки ден. За ангелската Любов хванете първия пръст. За човешката Любов хванете кутрето. За Божествената Любов хванете палеца. И така, хванете палеца, първия пръст и кутрето. Кутрето е човешката Любов. По някой път обича да човърка, съгласява се, няма какво да прави. Човешката Любов без него не може. Ако си цигулар, ще видиш каква роля играе малкият пръст. Сега вие ще кажете: "Да идем в оня свят". В оня свят да идем, трябва умът да е готов, сърдцето и душата да са подготвени, да бъдем здрави хора, да видим красотата. Аз ви казвам: едно дете, докато не стане на 9 месеца в утробата на майка си, да не излиза навън, да седи там и като дойде последния ден, да излезе и да каже: "В-я-я-я". Човек трябва да се роди. Казвам: вие като почувствате Божествената Любов, вие сте родени. Човешката Любов е зачеване в Любовта. Зачеваш три месеца. Три месеца е ангелската Любов и трите последни месеца е Божествената Любов. В последния ден на Божествената Любов, ти ще се родиш. Щом влезеш в човешката Любов, ти си заченат. Щом влезеш в ангелската Любов, ти вече се развиваш. Щом влезеш в Божествената Любов, оформяш се. В последния ден на Божествената Любов, ще започнат да функционират дробовете, ти ще се родиш, ще излезеш навън, ще се освободиш от ограниченията на майчината утроба, ще станеш свободно същество. В този свят ние приближаваме да се родим. Аз говоря за раждането. Ние сме в последния ден на Божествената Любов. Гледайте да не прибързате! За мен нещата не са така бързи, но систематично вървят по един път. Да не изгубим нито един ден, нито един час, нито една минута, навреме да се родим. Като излезем, тогава ще ни посрещнат хубавите ръце на онази Божествена майка и ще усетим какво нещо е човек да бъде хванат от ръцете на Любовта и погладен от тях. Да чуеш първата дума: "Моето детенце".

Отче наш

24^{-та} лекция от Учителя, държана на 3.III.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

НОВОТО ВЕРУЮ

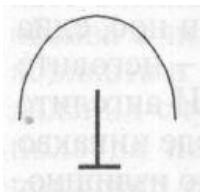
*Добрата молитва
Мога да кажа*

(Направихме следното упражнение с ръцете: двете ръце надясно с допрени пръсти. Движим лявата ръка по дясната, пред гърдите и настрани. Дясната ръка поставяме при лявата с допрени пръсти. Движим дясната ръка, по лявата, пред гърдите и настрани. Няколко пъти правим това упражнение.

Ръцете високо над главата с допрени пръсти. Сваляме ръцете до темето на главата, като пръстите и дланите се намират в една плоскост. Издигаме ръцете в първото положение. Правим упражнението няколко пъти.)

Давай, давай

Често си задавате въпроса: от какво зависи успехът на човека, от какво зависи здравето на човека или от какво зависи добрината на човека. Ако се зададе такава тема, всеки ще я развие по особен начин. От какво зависи положението на певеца? От пеенето. Ако пее хубаво, работата ще бъде добре; ако не пее, ще закъса. От какво зависи положението на един поет? От перото, как пише. Ако пише стихове, всичко върви добре; ако не пише, ще закъса, никаква поезия няма. От какво зависи положението на един майстор на дрехи, крояч? Който знае да шие добре дрехата, като ушие дрехата, че приляга, става виден. Ако пък шие по своему, по свои теории и хипотези, да убеждава хората, че дрехата ще се намести... Стиска го някъде, казва: "Ще се оправи".

Сега всинца вие имате известно верую, което ви стиска. Като ви гледам, виждам, че вашето верую не е право. Не съм виждал нито един, лицето на когото да показва, че има право верую. Като гледам носовете ви, носът не е поставен на място, дето трябва. Когато ви поставяха носовете, трябваше да си дадете мнението. Дойдохте с един нос, който не е поставен на място. А от носа зависи всичко на човека. Като дъхна Бог диханието, вдъхна го чрез носа. Къде е единицата? Единицата е човешкият нос. Ако тази единица не е на място, всички други числа: 2, 3, 4, 5, 6 – не върви. Казваме – доказателства, къде е Господ. Той си е турил пръста на носа, казва: "Ето го". Сега няма да се впускам в доказателства, защото да доказваш нещо, значи да накараш хората да вярват в туй, което не е. Неща, които се доказват, не са верни. Всички неща, които не се доказват, те са верни. Светлината няма какво да доказваме, че е светла. Какво ще доказваш? Превозно средство е тя. Казват колко трептения е имала, как се е образувала. То не е въпросът. Чрез трептенията не се образува светлината. На цигулката тоновете не излизат из струните, те са само проводници. Звукът иде от друго място. Въздухът е носител на звука, но има нещо по-дълбоко от въздуха. Той е проводник само. Най-първо, вие нямате една обхода с носа си. Туй, Божественото, вие го дърпате. Най-непохвалната обхода с носа си имате! Няма друг уд, който да е така мачкан, както човешкият нос. Човек не може да се възпита, докато не знае как да се обхожда с носа си. Първо е: добра обхода към носа, а отпосле иде възпитанието на другото. Най-първо ще имаш обхода с носа си, после с устата си, с ръцете си, с краката си. Ако ти вечерно време не вземеш да умиеш краката си, каква обхода имаш? Целият ден те са те слушали, а ти казваш: "Крака са". Като че краката са отделно нещо от тебе. Ти си ги отделил, те са слуги. Ако Христос имаше смелостта да измие краката на учениците си, защо вие всяка вечер, след като

се върнете от света, да не измиете краката си? Нечистото е вътре, трябва да си измиете крака, ще хванете пръстите си. В краката пръстите са другояче поставени. Най-голям е палецът, после иде първият пръст, после вторият, по-малкият и най-малкият. Така образуват една крива линия. Вие считате, че те са малка работа; мислите оня свят какъв е. Какъв е оня свят? В оня свят вие искате да видите един ангел. Този ангел трябва да има три очи, трябва да има един нос, една уста, трябва да има уши, да има вежди, косми – неговите косми не са като човешките, после талия има. И ангелите са като хората. Но те нямат такива гърбици, после никакво наслояване на лицето си нямат. Лицето няма нищо излишно, всяко нещо е ценно. В един ангел няма нищо, което да не е на място, когато в хората има излишни работи. На някои хора лицето е хлътнало, на някои е изпъкнало, под брадата има сума утайки, ушите не са на място.

Казвам: ако новото верую не може да преобрази тялото на човека, какво верую е то? Едно верую, което не може да преобрази телата ни, умовете, сърцата ни, душите ни, туй верую не е право. Не само да се казва Любов. Какво значи Любов? Любов. Според мен, ако съм един бедняк, Любов значи да ме посрещнат, да ме угостят, да ми дадат подслон да живея някъде. Това е Любов. Ако съм ученик, Любов заради мене е, учителите да се отнасят добре с мене. Учителят изисква Любов. Какво е Любов според учителя? Учениците да имат уважение спрямо този учител. Щом учениците започнат да критикуват учителя си, никаква Любов няма. Щом учителят критикува учениците си, няма никаква Любов.

Сега вие седите и мислите в себе си, че някой е по-напреднал. В какво седи напредването? В какво седи напредъкът? Между 10 души певци в какво седи напредъкът? Онзи певец, който пее най-хубаво, е най-добър. Дарба има, гласът му е мек, пластичен, съдържателен. Като изпее нещо, всичките болни хора оздравяват, всички хора са весели. Всичкото седи в гласа му. Всичката сила е в мощта на неговото пеене. Нашата мощ де трябва да седи? Или трябва да седи в нашия ум, или трябва да седи в нашето сърдце, или трябва да седи в нашата душа, или в нашия дух. Мощта трябва някъде да се прояви. Ако мощта ни се проявява – умът да ражда най-светлите мисли, сърдцето да отхранва най-благородните чувства, душата да носи най-тежкия товар, човешкият дух да се справя с най-яките мъчнотии на Земята. Вие ще кажете: “Тази работа не е заради нас”. Да ви дам едно сравнение – ти можеш да не ядеш като цар една пищна храна. Царят яде ябълка и ти ядеш ябълка. Само, царят като яде ябълката, ножът му е направен със златна дръжка, ножът е добре полиран. Ти като вземеш ябълката, такъв златен нож нямаш. Царят я обелва с ножа си, ти не я обелиш. Казвам: царят изяжда ябълката и ти си изял ябълката. Кой се ползува повече? В дадения случай, ако царят е изял ябълката без Любов, се ползува по-малко; ако ти си изял ябълката с Любов, ползуваш се повече. За мен това е закон. Ако чета една книга с Любов, аз се ползувам повече. Ако чета с малко Любов, малко се ползувам. Ако обичам живота, ако любя живота, ползувам се повече. Ако не обичам живота, ползувам се по-малко. Ако любя тялото си, грижа се за него, ползувам се повече. Ако не обичам тялото, не се ползувам. Казвам: Любовта трябва да влезе във всички области на живота като стимул, защото тази Любов е вече почитание на Бога. Ако обичам някого имам, уважение към него. Щом не обичам ума си, тогава какво отношение имам към Бога? Бог се проявява чрез нашия ум, Той ни говори чрез ума ни. Бог ни говори чрез чувствата, Бог се проявява чрез нашата душа, Бог се проявява чрез нашия дух. Без нашия дух, без нашата душа, без нашия

ум, без нашето сърдце, Той не може да се прояви в нас. Всички вие имате понятие, че Той се проявява извън вашето сърдце, чрез някое друго сърдце, чрез някой друг ум, в някоя друга душа, в някой друг дух. Не си правете тази илюзия, не падайте в тази грешка.

Има един анекдот: един карал патки в Рим. Среща ги пътник и те казват: “Не знае как да се обхожда с нас, не знае, че нашите прадеди освободиха Рим”. Казва пътникът: “Вашите прадеди освободиха Рим, но вие какво сте направили?” Ние казваме: “Христос умря за нас”. Христос умря за света и добре направи. Аз какво съм направил? “Христос умря, Той ни спасява”. Хубаво, спасил ни е Христос, но след като ни е спасил, какво сме направили ние, кажете ми? След като си слушал една лекция или една песен и нищо не си запомнил, не можеш да изкажеш нито една дума, нито един тон да изпееш от песента, какво се ползуваш от нея?

Всички седите със старите идеи. Младите ще започнат със същата история. Ще имате историята като едно представление. Вие седите и гледате да се отвори сцената. Актьорите да играят тази драма. Интересно е, че вие се учите от тия актьори. Целият живот е драма, трагедия, комедия. Най-добрият театър е светът. По-добър театър от света не съм видял. Тия театри излизат от света. Ако туй, което се придава в света, не разбираш, как ще разбереш това, което излиза от света. Всичкото, което е в театъра, не е вярно. Актьорите са гримирани – актьорите в света не са гримирани. Дрехите на актьорите не са същите, както дрехите в света, те са уподобление. Този, страдащият в света, страданията му са истински; а онзи, на сцената, никакво страдание няма. Чел книгата и играе една роля, как страдал някой. Той няма никакво понятие за страданието. Или някой умрял. Той ще представи как е умрял. Че онзи, който умира, чувства, а онзи, който умира на сцената, после погледнеш, пак станал, възкръснал. Мислите ли, че човек на сцената, който умира, ще ви даде една идея за смъртта? Не. Аз сега не отричам тия неща, те трябва да бъдат второстепенни. По някой път аз ви говоря за оня свят и мисля как да ви го представя. Оня свят не е туй, което са ви разправяли. Оня свят не е и вашето разбиране. Трябва да идем, да влезем в света, да го видим. След като го видим, пак няма да го разберете. Аз виждам едно, вие виждате друго. Аз съм се разхождал със свои приятели и гледам кой какво е видял. Някой казва: “Много хубава шапка носиш”. На шапката е обърнал внимание. Друг казва: “Ръкавиците са много хубави”. Трети казва: “Обущата му бяха много хубави”. Един гледал шапката, друг гледал ръкавиците, друг е гледал краката. Казва: “Аз видях”. Видял е само шапката. Друг е видял само ръкавиците, друг е видял обущата. Туй наблюдение ли е? Казва: “Имаме понятие за хората”. Имате понятие за техните шапки, ръкавици, обуща. Казвате: “Той е много набожен човек”. В какво седи набожността на един човек? Ако си в трамвая, като влезеш, ако някой е набожен, като види, че стои, ще стане и ще каже: “Заповядайте, аз слизам”. Той е набожен човек. Онзи, който седи и ви гледа, не става от мястото, няма никаква набожност. Ако е набожен, той казва: “Аз ще стоя, а ти ще седнеш”. Предпочитание ти дава. Той ще създаде в тебе една идея. Като гледаш този човек добре облечен, пък на тебе ти дава предпочитание, ти ще кажеш: “На какво основание ми даде почит този човек?” Той ти даде една идея: постъпвай спрямо другите тъй, както аз постъпих спрямо тебе. Това е един човек религиозен. Ако ние не може да дадем един пример в живота, какъв религиозен човек сме? Ама вярвам в Христа. То е друг въпрос, че вярваш.

Сега не говоря за целокупния живот. Не всякога правим една погрешка. В няколко секунди аз правя една погрешка. Допуснете, че аз искам да услужа. Зароди се желание да направя една услуга и отложам. Допуснете сега друго нещо. Ти седиш вкъщи, занимаваш се, пишеш, страдаш, върн една котка мечи. Нещо ти казва: “Стани, дай на тази котка!” Ти казваш: “На котката ли ще дам? Нека си мечи”. Ако като котка мечи, е друг въпрос. Но ако тази котка е посланик, да те изпитат, ако тя е един скромнен посланик, и ти не станеш да кажеш: “Заповядайте, какво обичате”. Да ви направя мисълта малко по-ясна. Преди години, колко години има от онзи параход, който потъна в Черно море, качват се всичките пътници на парахода, качва се и един каракачанин. Хваща го кучето му, тегли го за дрехата, казва: “Излез навън из парахода”. Той влиза и седи, и най-после казва: “Ще си отида, ще се откажа, няма да пътувам, ще послушам кучето”. Казват му: “Как кучето ли ще слушаш? Не бъди толкоз глупав”. – “Не, ще послушам кучето”. Излиза кучето напред, той подир него. Той бе единственият човек, който се избави. Питам: кой беше по-умен – онези пътници, които бяха вътре или кучето, което изведе господаря си? Следователно в даден случай, всеки, който може да ни пренесе една малка услуга, е по-умен от всички ония, които се дават в морето. Не как са живели хиляди поколения, потънали са в морето, не ме интересуват. Интересуват ме ония, които са излезли. Само един каракачанин имаше, който послуша глупавото си куче, и остана жив. Вие сте се настанили във вашия параход и искате да пътувате с него. Питате: “Този параход ще иде ли?” – “Ще иде”. Казвам: ще потъне парахода, излезте навън, нищо повече! С тия възгледи, които имате, ще потънете. Приятелски ви казвам. В дадения случай с тия възгледи, които имате, не можете да минете морето, ще потънете някъде в морето. Ще кажете вие: “Молих се, баща ми се моли, майка ми се моли”. Баща ти и майка ти са се молили, но баща ти се е молил не да седиш в парахода, но се е молил да излезеш из парахода. Те се молят да излезеш от парахода. Не е въпросът да бързате. Не е въпросът в бързането на нещата. Силата седи в изпълнението Волята Божия.

Три неща са необходими за човека: Името Божие за човешкия дух, Царството Божие и Неговата Правда за човешката душа, Волята Божия за човешкия ум и за човешкото сърдце. Ако ти с духа си не можеш да служиш на Бога в Неговото Име, ако ти с душата си не можеш да служиш в Царството Божие и Неговата Правда, ако ти със своя ум и своето сърдце не можеш да изпълниш Волята Божия, в какво седи самият човек? Сега не е въпросът как сте изпълнявали до сега. Ние седим и се мерим с хората. Казвате: “Аз съм по-горе”. Като идете в оня свят, ще се сравните със светиите. Като идете при техните лица, ще почувствате колко сте останали назад. Запример всеки цигулар знае как свири. Аз съм наблюдавал много цигулари, които мислят, че свирят хубаво. Но като дойде някой знаменит цигулар, разбират какво е свирене. Един виден руски цигулар слушал един знаменит цигулар и като се върнал вкъщи, теглил си куршума, толкова се обезсърчил. Благодарение, че не ударил сърдцето си, а само се наранил. Глупаво разбиране. Не могъл да се вдъхнови.

Та казвам: поощрение трябва. Всеки човек, който е добил нещо, той ти е дал. Той е работил над себе си. Трябва да изучаваме методите и начините, по които са работили добрите хора. Изучавайте начините на един певец, изучавайте начините на един дрехар, изучавайте начините на един земеделец, на един поет, на един философ, на когото и да е. Сега често казвате: “Учителя

говори нещо против нас”. Да ви кажа Истината. В какво седи тя? Носите един диамант и той лъщи. По какво се отличава диамантът от тоя, направен от стъкло? Вещото око ще ги различи. Той различава по две неща: диамантът е по-як, после пречупва слънчевите лъчи повече, по-голям блясък има. По това се отличават. Ако ви се представи един диамант от стъкло и един истински диамант, може да ги различите. Драснете с истинския диамант върху стъклото. Ако [не] може да го нараните, не е диамант. Ако се наранява, диамант е. С диаманта щом нараните стъклото, ще знаете Истината. Щом се наранявате, вие не сте диамант. Щом се наранявате на всяка стъпка, вие не сте диамант, стъкло сте. Казвате: “Нарани ме”. На диаманта не може да остане следа. Да бъдеш неуязвим, това е диамант. Ако на всяка стъпка се нараняваш, не си диамант. Ако всеки може да ти нарани ума, сърдцето, душата и духа ти, не си диамант. Неуязвими трябва да станат и духът ни, и душата ни, и умът ни, и сърдцето ни. Това е новото верую в света. Когато Писанието казва, че Бог е направил хората, че онези, които ще следват Новото Учение, ще бъдат неуязвими, да имат голяма коравина. Каквото зло да ти тури, да не може да ги нарани. Добрите хора за Доброто са меки. Когато дойдат до Доброто, имат най-голяма мекота. Когато дойдат до злото, имат най-голямата коравина. Да бъдете крайно меки и крайно твърди! Да знаете къде да турите твърдостта и къде да турите мекотата. Сега не е само туй. Целият свят нямат един мащаб, с който да се мерят нещата. Не мислете, че може да влезете в Божествения свят. В Божествения свят като мрави може да влезете, може да ходите по светилището, но мрави ще бъдете, нищо няма да разберете. Една мравя може да ходи по пианото, да ходи по клавишите, да влезе вътре, но тя няма да знае, че туй пиано издава звук, че артисти свирят. Това е непонятно за нея. Казвам: не търсете да влезете механически в оня свят. Като влезете в оня свят, вашият дух трябва да бъде буден, душата ви трябва да бъде будна, умът ви трябва да бъде буден и сърдцето ви трябва да бъде будно. Или казано другояче: духът ви да служи за Славата на Името Божие и да слави Бога. Душата ви да служи за напредването на Царството Божие и Неговата Правда. Умът ви и сърдцето ви да бъдат изпълнители на Божията Воля. Сега може да ме запитате как да знаем дали сме угодни на Бога, или не? Как ще знаете дали един певец е добър, или не? Повикайте 10 деца, изпейте им една песен. Или, ако си добър певец, иди при 10 говеда, които пасат, и като вземеш да пееш, ако спрат да пасат и си вдигнат главите, че не пасат, ти си добър певец. После може да опиташ гласа си при някой извор. Като пееш, ако си лош певец, водата тече по обикновено. Щом си добър певец и започнеш да пееш, тази вода ще започне да клоkochи, да излиза повече. Туй са факти. Ако един певец пее при един извор, музиката ще извика в него повече вода да излезе. В пеенето има една привлекателна сила, както магнитът привлича стърготините, така и музиката, така и хармоничният живот привличат нещата. Всичко, което е Божествено в нас – Божествените хора се привличат. Когато в нас отсъства Божественото, ние сме обикновени. Сега вие ще ми кажете: “Ние това го знаем”.

Ще ви превода един анекдот за един турчин, който идва в едно българско село и казва: “Да не говорите за мене на български, понеже зная български”. Заплашва ги, той не разбира български. Казва: “Ако говорите по български, ако кажете лоша дума, аз ще разбера”. Той пушил с лулата си, паднала чалмата и се запалила. Един българин му казал: “Аго, чалмата гори”. Отговаря му: “Аз зная”. После пак му казва на български: “Агачо, чалмата гори”. – “Аз го зная”. Най-после му казва на турски: “Агачо ефенди, чалмата гори”. – “Така кажи!”

До като в нас не се роди един стремеж, да изправим една погрешка, ние сме на кривия път. Не да изправим целия си живот, но в даден случай, аз наричам силен човек онзи, който като направи една погрешка, може да я изправи. В живота има много погрешки, всички не можем да изправим. Всяка погрешка, която изпъкне в съзнанието, те са малки погрешки, които трябва да се поправят, за които нас няма да ни държат отговорни. Не мислете, че говоря за грехове. Има малки погрешки, има тайни грехове невидими, за които не ни държат отговорни. Онаследени неща, чувствуваш, че имаш неразположение, не знаеш причината. Има утайки от деди, прадеди, за които не ни държат отговорни. Но всичките утайки трябва да се очистят. Умът ни трябва да се изчисти от всичките ни утайки. Онова, което спъва ума ни, трябва да се премахне. Сърдцето ни трябва да се освободи от всичките тия утайки, душата ни и духът ни също трябва да се освободят от тях. Най-малко погрешки има човешкият дух. Най-малките погрешки са много ситни утайки. Човек трябва да изчисти духа си. Като се очисти така, ще дойде Божият Дух, Божията радост и животът ще има съвсем друг облик. Да говорим положително. Никога не говори, че ти имаш вяра. Като кажеш, че ти имаш вяра, каква вяра имаш? Дойде един човек при мене и иска да му дам 10 лева. Готов съм да му дам 10 лева – имам вяра. Поиска ми 20 лева, пак съм готов; поиска ми 100 лева, започна да се колебае. Поиска ми 500 лева, не може да му дам. Вярата ми е до 500 лева за него. Казвам: до 500 лева имам вяра, от 500 лева нямам вяра. Казва някой: “Аз имам вяра”. То е неопределено. И Любовта по същия начин се определя. Дойде някой имаш Любов за 100 лева, но като дойде до 1000 лева, Любовта спре. Казва: “Не може повече”. В Любовта няма невъзможно. Но и онзи, който иска, ако иска невъзможно, той е престъпник. Ако иска от мене, иска една хубава книга, аз ще му я дам. Ако иска хубави обувки, аз ще му дам, но ако дойде и ми иска пари за червило, да си боядисва лицето, устата, тия работи не са важни. Всеки може да му даде 5-10 лева. Най-скъпата книга може да му дам за четене. Но ако иска едно шишенце за мазане, ще му кажа: “Виж, с тия работи не се занимавам”. Ако е за козметика – и аз имам козметика; ако е за козметика – аз имам едно средство, и бих станал милионер. Има една формула, с която всекиго може да накарам червен да стане. Има една формула, с която всекиго може да накарам жълт да стане като пъпеш. Като се уплаши човек, пожълтее. Като го туриш на тясно, засрами се, веднага стане червен. Като се засрами човек, лицето му става по-хубаво, красиво, особено младите моми. Срам в малките работи, не в много големите. На една мома някой момък казва, че има много красиви уста. Ако момъкът, който ѝ казва, че има красиви уста, тури в ума си, че може да я целуне, тя вече схваща мисълта му, зачервява се. Че са хубави устата е едно, но той позволение не иска да целуне. Тя да каже: “От баща ми горе не си искал позволение”. Баща ѝ казва: “Никога няма да даваш да те целуват момци без мое позволение. Всеки момък да ти даде писмо от мене. Ако устата му са чисти и му е позволено, да те целуне, но иначе да не те целува”.

Не мислете, че в света има произвол. Светът е разумен и всеки акт трябва да бъде разумен. Всяко нещо, което не е извършено разумно, е престъпление. Всяко нещо, което е разумно, е Божие благословение. Всички трябва да вършим ония Божии благословения, които създават в нас нов живот. В какво седи свободата? Свободата седи в онази свобода, която Бог е дал на душата, да не ставаме причина да ограничаваме душата – нито своята душа, нито душата на другите, нито нашия дух да ограничаваме. Под ограничение

разбирам да не ставаме предатели. Юда предаде Христос за какво? Богат стана ли? За 33 сребърника го той предаде, излъгаха го тези свещеници. Обещаха му една голяма сума, а му дадоха само 33 сребърника. И понеже го излъгаха, отиде да се обеси. Казва: “Евтино Го предадох, излъгаха ме”. Онези, които не разбират Писанието, казват: “За 33 сребърника”. Ако Го беше продал за милион, още по-лошо. Ако за 30 сребърника Го беше продал, по-добре е, грехът му щеше да бъде по-малък. Понеже Го продаде за много, обеси се. Казва: “Много ниска цена е”. Казват някои, понеже Юда знаел законите, искал да се обеси по-скоро, да иде преди Христа, че Христос като иде в ада, да го намери и да го изведе. Затуй се обесил, да иде в ада, понеже Христос трябваше да иде в ада. Казва: “Може да се смили да ме извади, да прости моите грехове”. То са тълкувания. Дали е така, е друг въпрос.

Казвам: в света трябва да се турят други максими. Не трябва човек да заблуждава душата си. Не трябва човек да заблуждава и сърдцето си. Ти искаш да обърнеш някой човек. Ти уверен ли си, този човек като го въведеш в храма, в Царството Божие, че той ще работи за Славата, за Името Божие с духа си, с душата си, ще работи ли за Царството Божие и Неговата Правда и с ума си и със сърдцето си ще работи ли за изпълнението на Волята Божия? Ако там го въведеш и мислиш само за себе си, ти правиш едно престъпление. Никога не въвеждай един човек, който работи само за себе си – да седи отвън. В Царството Божие всички трябва да работят за Славата Божия, за Царството Божие и Неговата Правда и за изпълнението Волята Божия. Туй трябва да бъдат максимите. Казвате: “Той ще се обърне”. Не искам такова обръщане. И тогава казвам: вие от кои сте? Ние ще кажем: ние сме от онези, които работят с духа си за Славата Божия, с душата си – за Царството Божие и Неговата Правда и с духа [ума] си и сърдцето си работим за изпълнението Волята Божия. Ние сме от тия. Ще кажете: “Не може ли да ни заведете там?” Тръгнете подир мене и аз каквото правя, правете го. Няма да го водите в храма. Една, две години нека върви подир вас и вие каквото правите, и той да прави. Сега всички гледам тук, правите една погрешка. Аз съм имал търпение, че ми е дошло до гуша. Дошъл някой два-три пъти на някоя вечеря, ще му дадете първия стол на трапезата. Казвате, че бил брат. Никакъв брат не е. Аз не одобрявам тия работи. Един човек без Любов, без знание, без Истина, той няма какво да седи на трапезата. Тия работи ги оставете, туй е света – първото място. После, в едно училище, вие нямате право да се критикувате. Отвън може да се критикувате, колкото искате. В един концерт нямате право да си давате мнението. Като излезете вън, може да си дадете мнението. Когато свирят на концерта, вие ще изслушате. Отвън ще си дадете мнението, хубаво ли е или не. Започнете ли вие вътре да си давате мнението, вие ще направите погрешка. В себе си слушайте това, което Бог ви говори. Вие седите и разсъждавате, право ли е, или не. Вие сте в храма Божий. В себе си слушайте, като дойдат посторонни* мисли, нека седят отвън. Никаква критика! Аз не критикувам себе си, понеже, ако критикувам себе си, критикувам Бога в себе си. Няма какво да се критикуваме. Казвам: Бог ме създаде добър. Това петно е мое. Като изляза навън, ще поправа петното. Няма да каже, че туй петно Господ го е турил. Петното е от мене. Като изляза отвън, ще поправа погрешката. Всичките тия петна, които имаме, ние може да ги поправим. Аз говоря само за петната. Човек няма право да осъжда сърдцето си, няма право да осъжда ума си. Една мисъл може да не е на място, извади я навън. Едно чувство може да не е на място, извади го навън. Една постъпка може да не е на

място, извади я навън. Но онова, което е на място, ще му дадеш всичкото почитание. Ние ще благодарим на Бога. Казвате: “Колко сме грешници ние”. Аз не знам какво разбирате под думата *грешни*. Думата *грешни* – всичкото зло е в *ш*-то. *Гре*- – е много хубаво. В *ш*-то е лошото. *-Шник, шиник*, какво се прави шиника?? Шиникът, който взема, той е грешник. *Гре*- е много добре, но с шиникът се взема нещо, затова, материално, е грешник.

Ти седиш и мислиш, че Господ те е създал повече от другите хора. Ти си на кривата посока. Ти се радвай, че си голям човек, имаш условия да помогнеш на ония, бедните. Господ помага на още по-бедни същества. Господ се интересува от малките микроби, за които на ум не ни е идвало. Ние сме помогнали на някое дърво и казвате: “На дърво ли ще помагам?” Де е в нас смирението? Всичките неща, които Бог е създал, имайте към тях уважение и почитание. Както Той гледа на нещата, така и ние трябва да гледаме. Ако ние не се научим така да гледаме един на друг, както Бог гледа на нас, каква култура имаме? Досега все сме имали спорове, спорове. В следните прераждания, пак спорове ще имаме. Главите побеляват, веждите побеляват, очите отслабнаха. Царството Божие е за душата. Виждам как идва Царството Божие. Казва: “Когато ще дойде Христос”. Когато ще дойде Христос в ума, ще дойде да се отворят очите да видите, вие още не сте отворили очите си да видите. Някой път искате да видите ангели. Хората, които са тук, тях не виждате, ангелите искате да видите! Има хора, които са ангели, много от тях хора са ангели. Много пъти вие гледате един човек, в когото има един ангел и ти му казваш: “Може ли някъде да видите един ангел?” Той се усмихне и казва: “Може, за бъдеще”. Един ангел има един непоковарен ум, един ангел има едно непоковарено сърдце, един ангел има една непоковарена душа, един ангел има един непоковарен дух. Ангелът е непоковарен, ни сянка от съмнение няма. Той, като усети Божията мисъл, че има нужда някъде някой ангел да помогне, без да му каже Господ, слиза и помага. Досетливи са. Остава своята работа, помага и пак се върне. Без да му каже Господ, той вижда, че този човек, който се е молил, е свързан. Нас трябва да ни увещават, че за Господа, че за Христа и след като ни говорят 3-4 часа, едва ще се дигнем да кажем: “Реших да изпълня Волята Божия”. Така не се изпълнява Волята Божия. Онзи, който идва, при мене да изпълня Волята Божия, преди да е дошъл, в мене да се зароди желание да я изпълня, преди да е дошъл, да намери, че съм отишъл да помагам. Като е тръгнал, да намери, че върша Волята Божия. Това е досетливост в света. Другаде са максимите. Не пея така, другояче пея. Ако искате един ден, вие може да ми кажете всичко туй, което вие не сте могли да направите, целият клас каквото не е могъл да направи, един ден ще ми го кажете и аз ще го направя. Всичко, което вие не сте направили, аз ще го направя в половин час. Да допуснем, че на някой сте казали, че ще му дадете хиляда лева и не сте ги дали. Някой казва, че ще иде при някой болен и не е отишъл. В половин час ще събере една сума от няколко милиона и всичко, което не сте направили, аз ще го направя. В половин час всичките тези 5-6 милиона ще ги имам и болните ще бъдат здрави. Как ще стане? Ще видите. Каквото и да ви казвам, няма да разберете, като го направя, ще видите как става тази работа. Казвате: “Как става това?” И да ви кажа как става, няма да го разберете. Седи публика в едно здание и всички казват: “Ние не се мърдаме от тук”. Някой казва: “Аз ще ви накарам да излезете”. Запалва зданието и всички навън избягват. Може да ви направя илюзия, че салонът гори и вие всички да излезете навън. Може да образувам един пожар и всички ще изкочите навън от

салона. Ще кажете: “Отиде салонът”. После ще видите, че салонът не е изгорял, а това било само една илюзия във вашия ум. Нали вечерно време на сън бягаш? Гони те някой бивол или мечка. Качваш се на дървото, събуждаш се, виждаш, че ни мечка има – нищо. В живота има такива илюзии. 90 на сто от това, което преживявате, е илюзия, не е нещо реално. Най-първо трябва да се освободите от илюзиите на живота. Казвате: “Земетресение”. Илюзия е. “Светът ще се свърши”. Илюзия е. “Земята може да се сблъска”. Илюзия е. Слънцето щяло да изгасне някога. Това е една илюзия. Отде знае онзи философ, че ще изгасне. Той философства, не е бил там, с Бога, да знае, че ще изгасне Слънцето.

Вложете Любовта като подбудителна причина в ума си. Вложете Любовта като подбудителна причина в душата си. Вложете Любовта в духа си като подбудителна причина, да работи за Славата Божия. Вложете Любовта в душата си, да работи за Царството Божие и Неговата Правда. Вие сте първият, който трябва да опитате какво нещо е Царството Божие и Неговата Правда. Първият трябва да опита какво нещо е да работиш с ума си, със сърдцето си за Волята Божия. Това значи трябва да бъдем съработници. И досега вие се потривате. Целият християнски свят да бъдат съработници на Бога. Не можем да бъдем съработници без Любов. Този закон Христос го е казал: “Както Ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих”. Понеже Бог като изпрати Христа на Земята, изпрати Го с Любов. Като дойде Христос да проповядва на хората, казва: “Както Ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих”. Ако ние отиваме в света да работим без Любов, то е една илюзия, ние се заблуждаваме. Не може служение на Бога без Любов. Как трябва да се предаде Любовта? Предадената Любов ще направи цял кръг и пак ще се върне при Бога. Любов, която е излязла от Бога, ще мине през всички ни и ще се върне и ще занесе всичките възможности, които тя е извършила. Ако ние не може да направим една връзка с Бога чрез Любовта, тогава служението ни [не] е на място.

Сега се изисква да се направи една връзка. Аз говоря за онези, които са будни, не говоря за децата, които са на 2-3 години. За Любов на тях не говоря. На тях ще им говоря за ядене, за мляко. На онези, които са на 15, 16, на 21 година, за Любов може да се говори на тях. Да говоря за Любов разбирам най-хубавата работа, която можем да свършим на Земята. То е човешката Любов. Най-хубавата ангелска Любов е работа в ангелския свят, която можем да свършим. Най-хубавата Божия Любов – работата, която можем да свършим в Божествения свят. Най-хубавата работа, която сме свършили на Земята, то е човешката Любов. Ако ние на Земята не можем да свършим тази работа с Любов, как ще свършим онази работа при ангелите, която е по-сложна? Първата основа е човешката Любов, за да разберем Божествената Любов. Казвам: вложете Любовта като подбудителна причина в духа си, в душата си, в ума си, в сърдцето си. Направете най-малкия опит. Ето в какво седи най-малкият опит: за една седмица всяка вечер преди лягане ще си измивате краката. Ще почнете с десния крак, ще измиете палеца, първия пръст, втория, третия, и ще произнасяте най-хубавите думи, после ще измиете левия крак и ще произнасяте най-хубавите думи. Ще измиете ръцете си и ще произнасяте най-хубавите думи. Ще измиете лицето си и пак ще кажете най-хубавите думи, и ще си легнете да спите. Ще запишете, какво ще сънувате, в една книжка. На втората вечер пак същото нещо ще направите. Думите, които ще кажете, може да измените. Пишете какво сте казали, ще напишете всичките думи, които сте казали. Няма да разправяте на другите какво сте казали. Всеки за себе си да го

направи. Една тайна да остане. Вие ще кажете: “Аз тъй си измих краката, тъй казах”. То е вестникарска работа. Оставете тия вестникарски работи. Няма да има никакъв резултат.

Благодарете на Бога, че ви е дал една възможност, да окажете най-малката услуга на вашите крака. Благодарете на Бога, че ви е дал ръцете, на които може да окажете най-малката услуга. Най-после благодарете за лицето си, към него вие сте били по-внимателни. Някой път станете сутрин, бързате, измиете си лицето и с кърпата грубо триете лицето си. Така не се мие. Ще вземете една кърпа, много мекичка, и само ще допрете до лицето си, няма да търкате. И краката си няма да търкате, само ще турите кърпата полекичка и няма да изтривате всичката влага. Само ще допрете меката кърпа много деликатно. Краката си ще измиете до колената и няма да има какво търкане! Това ще бъде първото служение на Господа, служение на краката, служение на ръцете, служение на вашето лице!

Отче наш

25-та лекция от Учителя, държана на 10.III. 1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

НА МЯСТО

*Отче наш
Всичко в живота е постижимо
Мусалла*

Малко размишление.

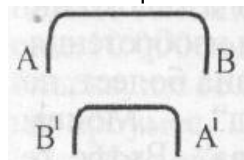
Трябва да се изучават законите на човешкото тяло. Дълго време никак не сме обръщали внимание на тялото. Според повечето религиозни тежнения, тялото е една обвивка. Едно погрешно схващане е това. Тялото не е само дреха, само покривка. То е храм Божий. Туй, което е покривка, туй е външното, което постоянно се мени. За 7 години се променя формата на човешкото тяло. Трябва да си съставим хубаво понятие за тялото, понеже е цял един свят. От правилното разбиране на тялото, ние можем да разберем духовния свят, да разберем и Божествения свят. Без разбирането на тялото, то е наблизо до нас, и другите светове остават непознати. Сега туй знание, което имаме, не е преходно. Да кажем, имате вода, трябва ви пара. Тази вода трябва да знаете да я превърнете в пара, за да образувате едно ново движение. Или ако не разбирате законите на въздуха, който дишате, сега много може да се говори върху дишането. Не е само да диша човек. Ако нямаш едно разположение на тялото, едно разположение на чувствата и на мислите, влизането на въздуха в тебе руши. И тогава аз мога да предскажа комуто и да е. Три е съвременният живот на човека. Едно плюс две е равно на три. Едното – това е причината на нещата; двете – това е основата на нещата. Трите – това е резултатът. Ако имате едно и две, имате основата, имате причината, нямате резултата. 123 е хубаво число – имате причината, имате основата, имате добър резултат.

Казвате: “Тия работи ги знаем”. Знание, в което човек остарява и оглупява, не е знание. Знание, при което човек става кисел, не е знание. Киселината е за работа. Ти значи се вкисваш в живота, понеже не си употребил тази киселина в живота за работа. Киселината трябва да разтваря нещата. Ти се вкисваш, защото не работиш. Вкиснал си се. Щом се вкиснеш, какво трябва да направиш? Жените, които замесват брашното, гледат да се не прекисне. Те имат познание – като дойде до известна степен, правят го на малки самунчета. Вие ще кажете: “Тия работи ние ги знаем”. Ние сме замесили тестото. Някой път дойде в човешкия мозък една мисъл като квас и ако ти я държиш по-дълго време, отколкото трябва, ще прекиснеш. Хубаво е човек да се вкисне, но прекисването е лошо. Запример гневът не е опасен, но прегневяването е опасно. Писанието казва: “Господ се разгневил”. Гневът не е лош. Гневът дава енергия. Ще впрегнеш гнева на работа. Като се разгневиш, ще свършиш една работа. Като си ленив, разгневи се, ще научиш урока си. Често вие се сърдите. Вие се тревожите и не учите, и тогава гнева руши. Щом се разгневиш, тури гнева на работа, нищо повече. Сега се изисква метод. Какъв метод употребявате, след като сте се разгневили? В гнева вече имате малко повишение на температурата. Гневът има три произхода. Той произхожда от чисто физически причини, произхожда от причини на чувства и по някой път – гневът произтича от причини на мисълта. Тогава трябва да знаеш причината на гнева – физическа ли е, на чувствата ли е, или на мисълта. Ако знаеш, че е на физическия свят, тогава ще знаеш как да се справиш, ще отмахнеш тия причини или ще увеличиш светлината. Аз не казвам – не се гневи. Гневи се, но

използвай гнева си. Сега как вие се гневите? Може ли някой да ми опише как се е разгневил? На един човек ако не му дадат хубаво ядене, ще се разгневи. На един човек като му кроят дрехи и като не му ги скроят добре, негодува. Ако те излъжат някъде, веднага ще се разгневиш. Ако ти кажат една вярна мисъл, как ще се разгневиш? Ако някой не храни към тебе хубави чувства, ще се разгневиш. Казвам: какво трябва да правиш, след като се разгневиш? Аз бих говорил за гнева. Да обичаме, да любим. Да знаете какво нещо е Любовта. Цяла школа трябва да се направи, като говорим за Любовта. Има Любов за младите, има Любов за възрастните, Любов има за старите. Какво е Любовта на младите? Не съм срещал писатели, които да са описали Любовта. Те пишат туй, което не е Любов. За възрастните, за старите, което пишат, не е Любов. Това са сенки на Любовта. Какво ще ме ползува, ако нарисувам една сянка. Ако не турим отличителните черти на лицето, защо ще дойдат сенките. Ще туриш една черта, която означава умствената деятелност. Ще туриш една черта, която означава сърдечната деятелност, и ще туриш една черта, която означава физическата деятелност. Сенките показват степени. Ако има повече сенки на лицето, долу в брадата, физическият свят е развит. Ако има повече сенки на лицето духовния свят е развит. Ако има повече сенки на челото, умственият свят е развит. Казвате: "Какви са тия сенки?" Изучавайте ги, както художникът изучава тия сенки. Един художник изучава сенките на водата, която наблюдава. Правил ли сте опит да нарисувате вода? Даже аз не се опитвам. Някой път може да говоря, но да направя тази сянка, е трудно. Много художници представят работите, пък не е вярно. Тук, което представят, то е една илюзия; в даден момент може картината да е вярна, но тя не представя една цялост. Ако рисуваме сутрин езерото, или по обед, или вечер, различава се туй. В живота имаме сутрин едно разположение, на обед – друго и вечер – друго. Казваме – все е човек. Не е все човек. Около нас стават цели промени. В съзнанието трябва да си дадем отчет. Ако не държим отчет, ние ще влезем в стълкновение. Ти не можеш със змията да постъпиш тъй, както с кротките същества. Щом е змия, ще вземеш мерки. После трябва да знаеш змията от какъв род е. Ако е кобра, ще вземеш мерки. С кобрата, ако направиш приятелство и ако нарушиш това приятелство, трябва да знаеш, че в две минути ще изчезнеш от света. Някой път гледаме някои хора, са се разсърдили на Господа. Казват: "Как така?" Ти не се сърди на Господа. Като тури малкия Си пръст, нищо няма да остане от тебе. Ако е за сръдня, Той като се разсърди, ти какво ще правиш? Докато не се е разсърдил Господ, бъди внимателен. Като се разсърди, от тебе нищо няма да остане. Защо ще се сърдиш на Господа? Че не си даровит – не е виновен Господ. Имаш несрети в живота, съвсем други са причините. Ако изучавате Бога, ще видите, че на всички същества е дал преизобилно. Хората са развалили работите и ангелите много неща развалиха в нас. Ангелите бяха много умни, но те развалиха много работи. След това дойдоха хората и те развалиха. Два фактора има сега. Казвате да се запознаете с ангелите. Но ти с кои ангели ще се запознаеш? Два вида са те. Има едни, които са се дегизирали светли, но са тъмни вътре. Те ще ти създадат такова нещастие, каквото не си сънувал. Мъчениците на християнството кой ги пече, кой ги тури в огъня? Тия ангели. Те имаха слуги, хората вземаха участие, техни съмишленици бяха. Горят този човек на кладата, защото не вярва в Бога, както те вярват. Сега вие ще кажете: "Защо Господ допуска тия работи?" Питам: "Вие защо допускате гнева?" Защо Господ допуснал туй, оставете го настрана. Ти защо допускаш да се гневиш на Господа, ми кажи? Туй е цяло безумие. Туй верую ми дотегна. Туй

верую не е на Господа. Създал си в себе си едно лъжливо верую, лъжливи стремежи. Вие носите последствията на старата година, на числото две. Сега не мислете, че критикувам нещо. Казвам: хиляди поколения са мислили криво, материално са мислили, но са мислили повече материални работи, криви работи, отколкото добри.

Виждаме сега какво става. Ако преди две хиляди години евреите бяха приели Христовото учение, и ако бяха станали мисионери, светът щеше да има друг облик, не щяха сега да ги гонят и християните не щяха сега да се бият. Те се отказаха: “За Мойсея знаем, че Господ е говорил, но за Този не знаем. Той говори да се отричаме от себе си? Това учение нас не ни трябва”. Аз ви казвам: доста еврейщина има във всинца ви. “Как такава глупава работа – да се откажа от себе си?” Казвате: “Като идем в оня свят”. Не очаквайте да идете на оня свят. Оня свят е тук. Ти си слуга и казваш – ще идеш в оня свят. И в оня свят ще бъдеш слуга. Ако тук си слуга, и в оня свят ще бъдеш слуга. Ако гледате глистята, тя е без зрение. Но в тези същества желанието да гледат, тази усилена деятелност, постепенно минава от форма във форма, туй желание става толкоз силно, че Невидимият свят създава на туй същество органи да гледа Божия свят. Нашето око се развива. В нас има желание да гледаме. Някои искат да станат ясновидци: “Да гледаме”. Трябва ново око, трябва нова мрежица. Тази мрежица, която ще се образува, ще прави голямо пречупване: светът ще се отвори, ще стане по-широк. Та казвам: онези, които са ясновидци,

те имат широки чела, челата им не са тесни. Тия, които имат чела АВ, те са ясновидци, а които имат B^1A^1 – те не са ясновидци. По какво се отличава *воля* на английски и на български? На английски се пише по един начин [will], на български – по друг. Англичанинът за волята има чисто материално гледище. Той е краен материалист, затуй е търговец. Знае много добре да продаде стоката. Той започва най-първо с материалното, Божественото го туря по средата – *i, I* – показва разумния свят. Първо той изучава физическия свят, а после изучава Божествения свят. Българинът турил най-първо Господа на първо място. А назад е турил материалното. Започва с духовното, а свършва с материалното. Англичанинът, започва с материалното, а свършва с духовното; а пък българинът започва с духовното, а свършва с материалното. Сега това не е лошо. Първоначално, като се освободи България, всичките ученици бяха идеалисти, а после казват: “То толкоз идеален живот не може”. И колкото застаряваха, ставаха материалисти – съответствие на идеята – характерните черти на българина. Колкото съм ги срещал... Един свещеник ми казваше: “Не зная дали има оня свят? Като бях млад, мислех, че има оня свят, уверен бях; сега започнах да се колебая. Баща ми умре, не ми е казал нищо. Майка ми умре, не ми е казала нищо. Чичо ми умре – също”. Сега ще ви приведа друг пример. Муди, един американски проповедник, казва: “Най-първо не знаех какво е Рая и Небето, мислех само – Господ и ангелите. Но нито Господ познавам, нито ангелите познавам. Умря майка ми. Започнах да мисля: Господ, ангелите, майка ми. Умря баща ми. Започнах да мисля: Господ, баща ми, майка ми, ангелите. Най-после умряха моите приятели и след туй оня свят ми стана ясен”. Като отишли неговите близки, не е мъчно човек да влезе в общение с оня свят. По радиото си трябва да имате контакт. После в оня свят има паразитни вълни. В радиото гледам, когато някой път англичаните говорят, германците паразитни вълни изпращат. Когато говорят германците, англичаните изпращат паразитни вълни, не се чува. В духовния свят, когато

рекат ангелите да ни изпратят хубави мисли, тъмните ангели изпращат тъмнина, замотаят работата и ние не разбираме работите как са всъщност. Те са майстори да смущават сърдцето ни, те са майстори да смущават ума ни, те са майстори да смущават и тялото ни. Всичките болести, които съществуват, са техни изобретения. Защото таман станеш духовен, ще ти дадат една болест, не може да се лекува. Казват: “Нали има Господ”. – “Молим се, молим се на Господа, болестта не минава”. Вътре те казват: “Ако имаше Господ, щеше да ти помогне”. Празна е тази работа. Ти се разколебаеш. Една вечер в Русе бях, в един евангелски дом, при познат евангелист, правоверен. Надула му се страната, боли го зъб, не е разположен. Казвам: “Нали Евангелието говори, ако някой е болен, нека се съберат няколко души, да се помолят”. Той казва: “Едно време беше така, сега не е, в нашите времена тази благодат е отнета”. Казвам му: “Аз сега мога да те оздравея” – “Че как ще ме оздравееш без цяр? Подуто е, ще ида при някой лекар”. Рекох: “Няма какво да ти казвам, тази е смешна работа”. Изваждам си кърпата и я турям на подуто. Не може да търпи, но после престава неговата болка. След един час пак го заболява зъбът. Казвам му: “Защо те заболя сега? Изправи мисълта си!” Казва: “Този човек ме хипнотизира. Какво направи с ума ми?” Като дойде тази мисъл в ума му, и болката дойде. Казвам – има един закон. На него казвам: “Отмахни тази мисъл”. Туй, което аз правя, то е проста работа, то са Божествени закони, които работят. “Дайте топъл компрес, много горещ”. Сложиха няколко горещи компреса, зъбът изпадна след един час. Сега онези ще кажат, че онзи, който лекува, има нещо специфично, което само той може да го направи. То е тъй – само който знае законите, може да го направи. Онзи, който върви по Божествените пътища, може да го направи. Без Божественото знание в света нищо не може да се направи. Ако ние не сме готови да турим Бога в нас, на мястото, дето трябва да го турим, нищо не може да се направи. Цялото човечество трябва да постави Господа доброволно на мястото. Не че Той иска. Ако не Го поставим, ние ще страдаме. Ако Го поставим там дето трябва, има едно място, дето трябва да го поставим, на Бога да дадем свобода. На Бога трябва да дадем свобода, да действа в нас, понеже Бог като ни прати в света, даде ни свобода, да действуваме, както ние разбираме. Той не ни ограничи. Защо на същото основание, и ти да не дадеш свобода, както Той ти е дал. Казват: “Аз имам чувства”. На две места чувствата не могат да бъдат. Ако в нас Бог действа, няма да правим погрешки. За 25 години целият свят ще се поправи. Ако не турим Господа на място, още 10 000 години ни трябва, докато узрее главата. Ще се блъска, ще се блъска и най-после като се блъска тази глава, ще проумее.

Има един анекдот. Един проповядвал Правдата в света и гдето влезе вкъщи в света, казва: “Това не е право”. Казват: “Това не е твоя работа”. На друго място иде, казва: “Това не е право”. Пак го бият. И като го били, били на много места, млъкнал. Идва друг, който също проповядва Правдата и казва: “Няма ли тук справедлив човек?” Онзи казва: “Има” – но не смее да се покаже вече. Ако се покаже, бой има. Ти не трябва ни най-малко да казваш кой е на правата страна. Щом си слаб, в себе си го дръж. Слабият при силните хора не трябва да защитава. Ако го защитава, той трябва да каже на онзи, който бие: “Ударете на мене, колкото ударихте на него. Останалите удари – на мене”. Вие казвате: “Нямате право да биете”. Какъв закон има да казвам, че нямам право – трябва да разполагам с всякаква сила в света. За да кажа, че нямате право да биете, трябва да бъда силен. Защото аз съм най-силният човек, заповядвам да

не биете. Щом си най-слабият, стой. И тогава приеми ударите. Ако си силен, казваш: “Заповядвам”. – “Защо?” – “Защото съм най-силен човек”. Силният всякога заповядва. В моето присъствие не позволявам да се бие човек. Аз съм правил този опит с паяците, не съм го правил с хората. Много пъти съм правил опити и 25% не са излезли сполучливи, а 75% са излезли сполучливи. Хванал той някоя муха и тя бръмчи. Аз казвам: “Слушай, – аз зная как да говоря на паяците – ще пуснеш мухата, защото в мое присъствие не позволявам да я ядеш. Ако ме няма, може да я ядеш”. Той се изправи на краката си, казва: “Знаеш колко съм гладувал. Как ме лишаваш от туй благо?” – “В мое присъствие не можеш да ядеш мухата, пусни мухата, ако не, и ти, и паяжината ще изчезне”. Някой път откъсне и пусне мухата. Някой път не я пуца. И тогава, хайде, навън с паяжината.

Казвам – всички може да направите този опит със себе си. Дойде една лоша мисъл, ще ѝ кажеш: “В мое присъствие, аз не ви позволявам да правите това”. Ако не, ще я хванеш и ще я изхвърлиш навън. Кой от вас има силата да изхвърли една лоша мисъл навън, както Бог изпъди Адама из Рая? Както Бог имаше право да изпъди Адама и Ева от Рая, така изпъдете тази мисъл, и турете един ангел на вратата. Нека и те идат навън, да поскитат. Вие мислите, че нямате право. Като поставите Господа на място в Рая, правото ви ще дойде. Ако Господ не е във вас, нямате никакво право. Единственото право в света е Бог. Затова казвам: най-първо трябва да поставите Любовта на място. Казвате: “Да се обичаме”. Най-първо Любовта ще оставите като закон. По закона на Любовта ще вървим. Какъв е законът на Любовта? От когото имаш да вземаш, ще се откажеш. Когото искаш да биеш, няма да го биеш, понеже ти си силен. Онзи, който има Любовта, е най-силен. Онзи, който има Любовта, е най-богат. Онзи, който има Любовта, е най-умен човек. Ти си богат, някой има да ти дава 100 лева, какво ти струва да кажеш: “Не ги искам”. Ти си най-силният човек, с един удар можеш да откъснеш главата му. Ще кажеш: “Слушай, едно време аз бях като тебе, без Бога живеях, бях слаб. Сега с Любовта живея. Не мисли, че това го правя от слабост”. Хвани го за крака, дигни го във въздуха, тури го на земята, пак го дигни във въздуха и така 3-4 пъти: “Сега понеже Любовта е станала закон, ела да ти покажа пътя, да станеш силен; ела да ти покажа пътя, да станеш умен; ела да ти покажа пътя, да станеш добър”. Вие чакате да умрете, да идете в оня свят, че да станете добри. Същият закон е и там да идете. Казва Христос: “Ако имате Любовта, ще правите туй, което Аз правя, и по-големи чудеса от тях ще правите”. – “Как – казва – човек може да прави по-големи чудеса?” Христос казва: “Всякога си Ме слушал” – и казва на Лазаря: “Лазаре, излез вън”. Мойсей казва: “Нямам ли власт да направя това?” – и той не можа да влезе в Ханаанската земя. Веднъж иска да покаже силата си и Бог го лиши да влезе в Ханаанската земя. Може би, ако Мойсей не беше направил тази погрешка, щеше да бъде по-добре. Сегашните евреи казват: “Не сме ли ние силни?” На евреите трябва Любов, и на вас, които ме слушате, трябва Любов. Толкоз години проповядвам за Любовта, но Любовта не е приложена, малко е приложена. Аз не съм видял нито един от вас, като дойде някой, да окаже една услуга от Любов. Наблюдавал съм в трамвая и само един случай имам, в толкоз години само един случай. Аз влязох в трамвая и една доста благородна мома каза: “Моля, заповядайте, седнете”. Казвам ѝ: “Не, стойте си!” Тя казва: “Аз може да седя права, вий заповядайте”. Приех и седнах на мястото. Другите ме гледат и чета в ума им: “Да си дошъл по-рано, кой ти е крив”. И намирам, че е право. Стоя и се радвам. Кой при кого стои,

наблюдавам. Като ме погледна тази мома каза: “Заповядайте”. Казвам: “Защо ще си губите вашето място?” Тя каза: “Аз мисля, сега да сляза”. Рекох: “Тогава приемам”. Една хубава черта, не зная каква беше.

Но казвам: Божественото в хората навсякъде е еднакво. Детето, още като се ражда, си показва какво ще бъде. Вълчето, още като се ражда, показва какво ще бъде. Агнето, още като се ражда, показва какво ще бъде. Змията, още като се ражда, се показва какво ще бъде. Всяко нещо, още като се ражда, показва какво ще бъде. Сега не е лошо, че змиите съществуват в света. Едно време хората бягаха от кобрите, а пък сега змиите, кобрите, бягат от хората. Хората се научиха, че отровата на кобрата лекува рака и други разни болести, ходят да търсят кобрите и кобрите бягат. Сега има чифлици, гдето ги развъждат, за да изваждат отровата им. Намерили са начини, по които да я изваждат. Умните хора са направили, че сега змиите да бягат от тях. Сега змиите бягат от хората, а едно време ние бягахме от тях, от змиите. Защо ти да не можеш, тази отрова, да я извадиш и да я употребиш за лекуване. Изисква се знание. Сега едно от правилата е: никога не яж нещо, което не си опитал. Най-първо го опитай хубаво и тогава го яж. Някой казал, че е хубаво. Никога не яж туй, което не си опитал, никога не яж туй, което не си сдъвкал хубаво. Ще ви кажа, че причината дето се развалят зъбите на хората, това са чувствата. Дето се развалят очите, чувствата и умът са причината. Дето човек оглушава, отъпяват нервите от неправилни мисли, неправилни чувства, образува се една кап в нервната система, която прекъсва трептенията, не може да се предадат хубаво и човек оглушава. Трябва чисто да мислим и може до голяма старост да запазим слуха си. Мнозина не може да слушат. Изчисти ума си, изчисти сърдцето си. Изведнъж няма да прочуете, но ще започне да се подобрява слухът ви. Може да направите опит за една цяла година. Мнозина ми се оплакват, че не може да ме слушат, затъпял е слухът им. Гледам, някой път и вашата мисъл се предава на мене. Като изляза от беседа, ходя да си лекувам ушите. Казват: “Учителю, направи да чуваме”. Аз ви казвам: изчистете ума си. Онази кал, насъбраната, трябва да се изчисти, не образувайте нова кал. Като ядете, яжте от благодарност. Дъвчете добре храната. Не яжте много, не яжте и малко. Две неща – лакомията е престъпна, но и въздържанието от яденето е престъпно. Ще ядеш толкоз, колкото трябва. Благодарни и всякога остани малко гладен. Да имаш желание и втори път да ядеш. Не оставяй да гладуваш, да мъчиш тялото си и да мислиш, че като гладуваш, ще станеш светия. С гладуване не се става светия. Постът е метод за уякване на разумната воля на човека. Дотолкоз, доколкото постът може да уякчи нашата воля, да постъпваме разумно, този пост е намясто. Туй, което отслабва физически, умствено и сърдечно човека, такъв пост не е намясто. Като ядеш, благодари. Благодарни на Онзи, Който ти е дал тия плодове – грозде, ябълки, круши и т.н. Благодарни и на тях. Лекуването в света не става единично, то е колективен процес. За да се лекуваш, много същества трябва да вземат участие. Може да се лекувате, но ако отгоре не вземат участие, не може да се излекувате. Казва: “Да дадем такъв цяр”. Церът е само проводник. Доктор Миркович имаше едни хапове и още имам от тях. Той лекуваше, като даваше сутрин по един хап и вечер по един хап, да се взема. Казвам му: “Има и друг метод – хомеопатестически”. Аз разделях този хап на 16 части и една частица давах на ден на болния. И имаше същите резултати. Той даваше по два цели хапа, сутрин и вечер по един. Аз разделях един хап на 16 части и давах само една частица на ден. И този метод имаше същите резултати. Не трябва да мислим количествено, малко трябва да има

количество – но качествено. Достатъчно сила трябва да има. Тази сила трябва да има. Тази сила трябва да бъде разумна. Едно лекарство, което употребяваме, трябва да ни свързва с физическия свят, трябва да ни свързва с духовния свят и с Божествения свят. Лекарство, което така ни свързва, то лекува. В Природата Бог е предвидил такова лекарство. Листа на цветя има, които лекуват. Има листа на цветя, които лекуват. Има листа на растения, които лекуват. Корите на ябълката лекуват, корите на крушата лекуват. Турците казват: “Ябълката я обели и яж, крушата не бели, умий я хубаво”. А зарзалите на брой ги яж. Ако ги ядеш без брой, ще си създадеш пакост. Тия зарзали, ако преядеш, образуват обратна реакция, защото тия косъмчета в корицата, имат известна киселина, която може да произведе цяла пертурбация. Който знае, може да употреби ябълката за едно благо. Крушите няма да ги бели, а зарзалите ще ги чете. На физическото поле казвам: каквото ядете, четете го с брой. В духовния свят обелете кората на ябълката, а в Божествения, умийте хубаво крушата и я яжте с всичкото. Само в Божествения свят нещата се ядат с всичкото. В ангелския свят кората на ябълката няма да я ядеш, а във физическия свят с брой ще ядеш. Някой се натъпчи и казва: “Не можах да спя цялата нощ”. Ако ние заставим стомахът да работи много, тогава се отнема нашата интелигентност. Онези, които са накарали стомаха да работи много, намалява се тяхната интелигентност. Та казвам: яжте умерено. Винаги храната, която обичате, яжте. Говоря за един ученик: “Ще ядеш храна, която обичаш”. Щом намериш в храната дефект, не я вземай. Казвате: “Всичко ям”. Всичко не може да ядем. Един изгнил плод ще го изхвърлиш, всяко нещо, което ядете, трябва да бъде здраво. Хлябът, който ядете, трябва да бъде чисто, хубаво приготвен. Тази кал, която влиза в стомаха, пакости. Много овце, като ги карат в ниските места, умират от кал. Хваща ги една такава кал. Казвам: трябва да бъдем изправни. Когато имаме желание да ядем, което ядем трябва да бъде чисто и да не бързаме. По някой път аз като отида някъде, предадат ми и на мен един метод. Не какво ти се падне, да ядеш, но има едно число определено. Не изменям начина на храненето! “Искам да свърша по-бързо”. Природата има [метод] – вие, като ядете, сами да го намерите. Дойдеш до едно място, дето яденето ти е най-сладко, спри там. Ако вземеш една хапка повече, ще се развали туй настроение. Остани при тази хапка, да имаш желание още няколко паници да изядеш. И вечерта, като ядеш, пак спри там. Спирайте при онова, най-хубавото чувство, то е здравословно. Някой път вие не спазвате това. Гледам някой път приятелите, като се храним на обяд, като изядат една чиния, после още една, понеже им е сладко. Не е въпросът за скръжавост, но избягвайте тия работи. Аз съм правил опити и съм намерил, употребявал съм правилото, много добър метод е на физическото поле. Говоря неща, които са верни. Изям една ябълка, ям втора и ако има друга, оставям я за вечерта. Вечерта, ако имам втора, оставям я за другия ден. Вие казвате: “Сега имам, утре кой знае дали ще имам”. Бог е във вас и ако спазвате Неговия закон, всякога ще имате тази храна. Бог не иска да оставя Своите деца в лишение. Много е внимателен. Ако храната е здрава и вие имате едно чувство на благодарност, Той се радва. Ангелите и те се хранят, много добре се хранят. Ако беше ангелският свят отворен, щяхме да изпратим няколко души на специализация, но не е отворен. Не може да идем, да изучим как ядат те. Казва там: “Бог храни еврейския народ с хляб ангелски, манна”. Трябва да знаете, след като ядеш, имаш приятно чувство, искаш да ядеш повече, ти си дошъл до началото на яденето, спри там. Щом искаш изведнъж да приемеш

повече, там спри. Следующия път като седнеш да ядеш, пак ще имаш туй приятно чувство за ядене, туй приятното седи в тебе. Като ядеш, остава това чувство. Туй чувство, ако не те оставя, ще бъдеш всякога здрав. Когато туй чувство се изгуби, болестите идат. Тази е причината. Щом се изгуби приятното чувство в яденето, болестите често идат. Но щом спираме на туй, приятното чувство, ти ще оздравееш. Ще кажете: “С такива дребни работи да се занимавам”. Тия, дребните работи, са необходими. Големите работи ще ги оставим настрана. Големите работи създават сегашните нещастия.

Някой иска да бъде учен човек, нещастие е да бъдеш учен човек. Някой учи – ще го тури в мозъка си – защо му е това учение. Трябва да знаеш къде да го туриш в мозъка. Всяко нещо, което се изучава, трябва да се тури в мозъка на място, отвътре. За да се отпечата една мисъл хубаво, човек трябва да има най-хубавото настроение. Той трябва да има светлина в мозъка си, трябва да има топлина в сърдцето си и Божествената сила трябва да работи. Тогава да тури мисълта. Щом тия условия ги няма, мисълта не е турена на място, чувствата и те не са турени на място. Някои се складират само в стомашния мозък, в слънчевия възел. Други се складират само в мозъка, горе. После много от чувствата – отзад на главата, други се складират горе. Божествените чувства се складират отгоре, на короната на главата. Низшите чувства се складират долу при ушите. Ако не знаеш къде да си складираш, ще си създадеш много нещастия и неприятности. Казвам: всеки един ученик трябва да знае къде да постави една мисъл. Питам: един голям герой трябва ли да го е страх от един комар. Ще бъде смешно да ви е страх от комара. Някой път направете опит да видите колко е силен умът ви. Някой комар кацне на ръката ви, концентрирайте ума си и кажете на комара да ви не хапи. Ако можете да заставите комара да ви не хапе и да хвъркне, мисълта ви е силна. Ако не го заставите, ще тури хобота и след малко ще видите, че коремът му става червеникав. Някой път някои комари са били по-силни. Казвате: “Какво ще се занимавам с комар”. Гледам, зачерви се коремчето на комара, а той вече по радиото съобщава, след като изтеглил от мене кръв казва: “Намерих хубава храница и гледам друг комар да дойде”. Като махна с ръката, той хвъркне. Аз като бях във Варна в 17-та година, там имах един комар. Аз го наричам, че беше интелигентен комар. Таман ще легна да заспя, и току рече: “Бръмм”. Сепна се, той се скрие. Наново почна да заспивам, той пак, бръмне. Така 4-5 пъти. Някой път казвам: “Няма да ме буташ. Като заспя, да не идваш”. Той идваше да види дали съм заспал. Можех да го намеря и да го утрепя. Човещина имам, беше голям майстор, криеше се и вечерно време идеше само, чувах гласа му, един музикален глас. Беше ми приятно, като бръмне, хубаво, музикално. Някой път имах неразположение, не можех да заспя от него. Искях да го надхитря, не исках да му дам кръвчица. Понеже знаех, ако отнеме тази кръв, спъва се мисълта ми. Защото, за да се роди някоя мисъл, трябва да тече особено количество кръв. Ако я няма, тази мисъл не може да се появи. Както една майка, ако не е здрава, не може да роди едно дете. Майката трябва да има сърдце добре развито, тя трябва да има много добре развит ум, трябва да има и много добре развито тяло. Тогава може да роди добро дете. Майката, на която умът е хилав, сърдцето хилаво и тялото хилаво, и детето ще бъде хилаво. На първо място трябва да поставим като закон, който регулира тялото, да вложим Любовта в тялото и да изучаваме физическата Любов. Да вложим Любовта в сърдцето и да изучаваме духовната Любов. Да вложим Божествената Любов в ума си и да изучаваме Любовта. Те са новите работи. Ако изучавате вътрешната връзка, ще се подмладите, щом

се подмладите, ще станете богати, ще можете да преустроите тялото. Ако нямате вътрешно богатство, мъчно можете да се преустроите. Сега виждаме, като заболее някой, веднага си поправя къщата, някой иска да си поправи къщата, пък няма пари. Трябва да забогатеем духовно, Божествено и физически, за да може да се поправим. Постоянно трябва да правим обмяна. Постоянно трябва човек да се обновява. Ние сме родени, но постоянно трябва да се обновяваме. Трябва да се обновява нашият ум, нашето сърдце и душа. Вечно обновление трябва да има. Трябва да сме в закона на вечното обновление. Всеки ден да имаме една малка мисъл, не да се занимаваме с глупави работи. – “Кога ще свърши войната?” Не се интересувам кога ще дойде лятото и то не ме интересува. И да кажа да се махне, няма да се махне. Лятото ще дойде навреме. Пролетта ще дойде навреме. Да се не месим в тия работи. Есента ще дойде навреме. Зимата кога ще дойде, то е нейна работа. Кога ще изгрее Слънцето, то не е моя работа. Слънцето ще изгрее навреме. Уверен съм в този Божествен закон. Така трябва да бъдем уверени в Божествените [закони]. Ще изпълняваме нещата, които са наши, ще гледаме в нашия живот да направим, както ние разбираме дотолкоз, доколкото съзнаваме – да направим едно преобразование. Това е културата на човека. Да замязаме на хора, че разбираме законите. Остарееете, започвате да не чувате. Иде една млада сестра и казва, че не чува. Седя в стаята си и отвън чувам гласа на една сестра. Казвам: “Еди коя сестра иде, носи нещо”. При мен има една млада сестра и казва: “Как чуваш? Нищо не чувам!” Тя е млада и не чува, а аз чувам. Всеки, който приложи закона, той ще чува. Вие не прилагате Любовта, чувате лошите работи, много ги чувате. Добрите не ги дочувате. Приложете Любовта. И другото не е лошо, хубаво е. Все човек трябва да се интересува от лошото. Трябва да разбираме и тъмнината, не съм против лошите работи. Те съществуват и трябва да ги изучаваме, да ги слушаме. Важно е да вложите Любовта на физическото поле и да изучавате Природата такава, каквито отношения има към вас, да изучаваме и нашите отношения към нея. То е най-хубавото. Цялото ни бъдеще, на нас и на обществото, на народа и на цялото човечество лежи в това – отношенията ни какви ще бъдат към Природата и какви ще бъдат отношенията на Природата към нас. Туй е новото сега в света. Аз имах намерение да ви свиря музикално сръдната и примирението. Как музикално ще представите музикалното примирение и сръдната? Друг път, може би, ще ви дам едно понятие – какво е музикална сръдня и какво е едно музикално примирение.

Добрата молитва

26-та лекция от Учителя, държана на 17.III.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

МАЛКИТЕ ПРАВИЛА

*Добрата молитва
Изгрява Слънцето*

(Направихме упражнението с ръцете и дишането.)

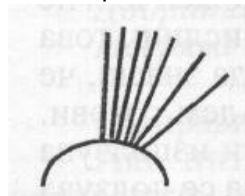
Ако питате кога ще дойде пролетта, може да ви предскажа: на 22 март. Кога ще дойде есента? На 22 септември. Щом като знаете кога ще дойде пролетта, ще намерите за зимата, три месеца разстояние има, ще намерите и кога ще дойде лятото. Казвате: “Пролет”. Пролет и лято се различават, есен и зима се различават. Пролетта е много активна, всичко има преизобилно, големи пертурбации стават в пролетта. Лятото утихва, тиха и спокойна работа се върши. Когато ти ставаш тих, трябва да си в лятото, да зреят нещата. Казва: “Аз бях много активен”. Сега какво става? Лято е сега. Като дойде есента – има една възраст, която е като есента – като дойдат хората в есента, пак стават активни. Когато хората се раждат, майката е много активна, защото е пролет, но и когато наближи да умира, пак стават активни.

Ние се плашим, както един българин се плашил, че от сина му няма нищо да стане. Той казва на сина си: “Синко, от тебе човек няма да стане”. Синът искал да покаже, че от него може да стане човек. Напуска дома, ходи в странство, самостоятелно работи, свършил и дошъл в България. Назначили го за управител на една област. Става голям човек и праща двама души стражари, да задигнат баща му от къщи. Уплашил се човекът. Като го завели при него, казва: “Ти знаеш какво ми казваше едно време, че човек няма да стана. Аз съм твой син, на когото казваше, че няма човек да стане”. Той го поглежда, познава сина си и му казва: “Синко, така прави ли се!? Ти ме уплаши, ти мязаш на мечка. Прати ми един файтон с почит да ме повикат, не тъй да ме докарат стражари! Още не си поумнял. Има доста тщеславие и голяма гордост има. Може би аз ти ги предадох, но уплаши ме”. Синът помислил малко, видял, че баща му е прав. Казва: “Да ме извиниш, татко, втори път като те викам, ще те повикам по начина, по който ти казваш”.

Сега често и ние постъпваме като този българин. Не че сега има някакво лошо желание, но и бащата не е прав. Не е прав, понеже той няма право да каже: “Синко, от тебе нищо няма да стане”. Синът ще стане това, което той е дал на сина си. Той няма право да каже, че пролетта няма да дойде, че лятото няма да дойде. Дали си разположен или не си разположен, ще дойде пролетта. Какво ти мислиш, това е друг въпрос. Божествените процеси, трябва да знаеш, че те идват независимо от нас. Ние трябва да бъдем готови. Умният ще ги използва умно, глупавият ще ги използва глупаво. Под думата *глупаво* разбираме няма да се ползува от тях. Най-първо нас ни трябва младост. Под думата *младост*, на физическото поле, разбираме най-добрата храна. Това е младост. Най-добрата храна и най-добрите условия, при които човек може да се прояви. При възрастния човек пак трябва да имаме най-добрите условия, при които да можем да свършим една работа. Пишеш ти една книга, трябва да се отпечата хубаво, чисто. Пишеш писмо, да го напишеш чисто, без да го оцапаш, да го напишеш чисто, хубаво. Или дойде есента, трябва да имате онова, което сте придобили. Когато даваш хубавите мисли на хората, от себе си ще дадеш най-хубавото. Който хубаво дава, хубаво приема. Който лошо дава, лошо приема. Сега ние сме призвани в живота да работим разумно. Някой път се занимаваме с работи, които не зависят от нас. Как ще се оправи

света, не е наша работа. Светът ще се оправи. Как ще се оправи? Като дойде пролетта. Колко пъти стават наводнения, дъждове ваят, колко неща се струпват. И пролетно време умират, и зимно време умират хората. Но има една разлика, че зимно време като отиват да погребват умрелите, изстиват ръцете им, краката им, треперят, казват: “Сега ли намери да умре, в този студ”. Като умре пролетно време, казват: “В много хубаво време умря”. Когато направим една погрешка, да не я направим зимно време, да я направим пролетно време. Като умираме и на себе си правим пакост, и на другите правим пакост, на онези, които ни погребват. Казват: “Ще умрем”. Ние създаваме пакост на хората да плачат. Да се раждаш, разбирам. Като се родиш, от тебе очакват да се роди нещо, да излезе нещо. Ако си роден добър цигулар, като излезеш по света да свириш, хората като са чакали да дадеш нещо, ще се радват. Ако си поет роден, напишеш нещо, четат хората, целият свят няма да чете, но онези, които четат, ще се ползват.

Казвам: как трябва да се възпитаваме? Имаме един добър възпитател – Слънцето. Ние трябва да постъпваме тъй, както Слънцето постъпва. Слънцето

еднакво изпраща своята светлина навсякъде. Но понеже Земята е построена валчеста, лъчите не падат еднакво навсякъде. Всичкото различие зависи от падането на лъчите. Едни падат перпендикулярно и постепенно се наклоняват. Там, където лъчите падат перпендикулярно, имате най-хубавите условия, при екватора сте. Дето лъчите са най-наклонено, там имате северния полюс и южния полюс. Какво може да постигнете на северния полюс? При сегашните условия нищо не се постига. При лошите условия какво може да сееш? Трябва да напуснете северния полюс и да отидете към екватора. Не стой там, иди към екватора! Когато казваме, че светът е лош, при сегашните условия, това е северният или южният полюс. От какво зависи? Когато дойде пролетта, ще се изменят условията. И да дойде пролетта и на северния, и на южния полюс, нищо не може да свърши. Отивайте към екватора! Добрите условия са там. Доброто е на екватора. Колкото си по-близо до добрите условия, толкова по-добре. Това изведнъж не може да стане. Ако един, който е живял по-близо до северния полюс, ако го заведеш веднага на екватора, ще бъде голямо мъчение за него.

Вие по някой път мислите, че можете да станете добър. Вземете щедростта. Правил съм наблюдение. Гледам някой като бръкне в джеба си – някой богат човек носи доста дребни пари – бръкне в джеба, извади 5 лева, тури ги в джеба. Бръкне пак, извади 2 лева, върне ги пак в джеба. Извади 1 лев, пак в джеба. Извади половин лев и него тури назад. Намери едно десетаче и от него като не намери по-малко, даде. Този човек какъвто е на физическия свят, такъв е и в духовния. Той няма да ти даде една голяма идея, а една малка идея. Казвате: “Бъди щедър!” Този човек трябва да го туриш в сиромашия, да има нужда, че тогава хората да го учат, да му дават 10 стотинки. Какво ще купи с десет стотинки? Днес да си изкараш прехраната, при сегашната скъпотия, ти трябва 50 лева. Да изкараш 50 лева с просия, на колко места трябва да идеш, колко хуканици ще има? Погледне те някой с презрение, вземе те един работник за работа. Дойде господарят, гледа да откъсне 10 или 20 стотинки. В него се ражда омраза, откъсваш от онзи човек. Той казва: “Подяде ме”. Защо трябва да го подядеш? В Божествения свят никога не подядат. Десет стотинки дай повече, дай 20, 30 стотинки, няма да те заболи глава. Сега това са общи правила.

Казваме: “Трябва да бъдем добри”. Ние трябва да имаме една идея. Някой от нас е като корен на Божественото дърво. Някой е голям клон, някой е по-малък – малко клонче представя. Някой още по-малък, листа е. Милиони листа има на едно дърво. Някои от хората са цветове, някои от тях ще станат плодове. Единственото нещо, което ние очакваме от едно дърво, е плодът. Плодът иде най-последно. Казвате: “Какво бива един лист?” Ако туй дърво не изкара своите листа, ако те не са зелени и свежи както трябва, ако туй дърво не образува корените на материалния живот, които са в земята, може ли да се развива добре това дърво? Вие казвате: “Той е материалист”. Или казвате, че някой е безбожник. Голяма работа свършват безбожниците. Всичките корени на дърветата се все безбожници. Туй е физическо разбиране. Що е безбожник? Тия корени не виждат светлината, безбожникът е на тъмно, не вижда къде е тази светлина. Слънцето не го вижда. Прави са хората. Казват: “Има голямо Слънце”. Казват: “Не може да вярваме”. Те са материалисти – туй, което виждат, вярват. Казват: “Не виждаме Слънцето”. Чувствуваме някаква топлина, някаква приятност, но и без тия корени не може. Онези клонища, които са отвън, те са в по-добри условия. Но те са в зависимост от корените. Между корените и клонищата има една обич. На всеки корен съответствува един клон. Благата, които клоните приемат от Слънцето, изпращат ги в корените. Ако клонищата не изпращат тия сокове, корените ще изсъхнат. Щом изсъхнат корените, изсъхват и клонищата. Щом изсъхнат клонищата, изсъхват и корените. Има зависимост. Казвате: “Как ще се оправи светът?” Този бил материалист. Оставете, не оправяйте света! Материалистът е намясто. И идеалистът е намясто. Всичките са намясто. Тия книги, които хората са написали, това е тяхно мнение. Писал ли е Господ някаква книга, да кажем за някого, че този е безбожник? Има ли някаква книга, дето Господ да е казал, че някой е безбожник? Библията е писана. Но в Библията е писано как хората разбират Божия закон. Като пишеш, да кажеш: “Това са мои възгледи, аз мисля така”. Сегашните хора винаги трябва да мислят. Ако идете някъде по света и ако срещнете религиозни хора, ако не разбирате, както те разбират, казват: “Не е правоверен”. Добре е да е някой добър химик в света, но не трябва само химици – някой добър физик, някой добър астроном, някой добър поет, цигулар. Каквото положение и да вземеш в света, ти си една важна единица. Колкото и да си нищожен, от Божествено гледище, ти си един лист. Като дойде един учен човек, от един лист може да чете. На този лист от дървото е написана цялата история на всичко онова, което става. Като гледаме дървото, може да прочетем преди 10, 15, 20 години какво е било. Хроникирано е на клонищата имало ли е дъжд, имало ли е суша, имало ли е плодородие. Отбелязано е кога е била пролетта хубава, кога пролетта е била лоша. Отбелязано е лятото, отбелязана е есента, зимата, всичко туй е отбелязано. Как? Отбелязано е.

Най-първо ще се освободите от вашите стари възгледи. Ти станеш сутрин, неразположен си. Защо си неразположен? Вечерта си ял някоя свинска пържола или сланина си ял, както обичат българите. Или си ял сготвено нещо, с лошо масло. Станеш и казваш: “Не знам какво ми е”. Яденето е причина или може би десетина души сте били в една стая, а въздухът е бил развален, не сте отворили прозореца, да не би да се простудите. Станеш, тежко ти е. Причината е, че прозорецът е бил затворен, трябваше да бъде отворен прозорецът малко. Станеш сутринта, бил си господар. Този слуга си подял, онзи слуга си подял. Тия слуги са ти пратили лоши мисли, цялата нощ се въртиш и не можеш да

спиш. Станеш сутринта, неразположен си, нещо те мъчи. Иди да намериш тия хора, които си подял, иди да поправиш грешката си. Мислите ли, че Господ не е направил света? Някой път някой човек ти напакости и ти казваш: “Господ е причината. Той го прати”. Разболял се някой – Господ е причината; оздравял някой – Господ е причината. Религиозните хора казват така, а светските хора казват, че или светът, или обществото е причината и че хората си препятстват. Но и ние до голяма степен си препятстваме.

Минавам един ден и гледам едно куче ме гледа и аз го гледам. Аз чета в него, то мисли да ме залае или не. Мисли как да ме залае. Опашката му опъната, неподвита, сериозно ме гледа имам ли позволение. Аз го посрещам, както може да се посрещне едно куче. Бръквам в джоба си, хвърлям му, то ме гледа и ме пита: “За мене ли е?” Правя му един знак с ръката, че е за него. То подвие опашка и започне да я върти. Издаде един звук, залае ме, но ми казва: “Добре дошъл. Много ми е приятно, че имам такъв гост за първи път”. Казва: “Махни се от пътя”. Аз го заобикалям, не отивам да го плаша. Давам почитание на него. Мисля го като полковник, както един войник го заобикалям. Казвате: “Куче е, да се махне от пътя”. Аз виждам, туй куче, турено на длъжност от господаря си. “Господине, аз имам длъжност. Господарят ми заповяда, без позволение не може да се минава оттук”. Аз трябва да зачитам тревата. Казвате: “То е куче”. Така може да мислят обикновените хора. Виждам едно дърво посадено, то е поставено на място, не е безразлично де е израснало. Виждам една река, която тече, не е безразлично де тече. Всяко нещо, което е Божествено в света, трябва да му дадем Божествена почит. Ти, като станеш сутрин, благодари на Бога за това, което ти е дал. Поблагодари най-първо за косата, която имаш. Знаете ли, че като оголяват главите на хората, те не са така радостни и весели. Това са антени. Всеки косъм е антена. Докато има косми на главата ти, ти си радостен. Щом няма косми на главата, ти ставаш недоволен. Онези от вас, които имате голи глави, идете да сеете семена за косите и ги саждайте на главата си. Вие искате всичките хора да живеят добре. Те и сега са добре. Когато човек е болен, всичко наоколо му се вижда лошо. Изобщо цялата Природа е красива, злото в света е частично. Вземайте злото като творчески принцип. Ако вие срещнете нещо лошо, то е за поправка. Желязото не го мажат с четка, но чук играе върху него. Когато някой художник рисува, с най-хубавата четка работи, чукът не играе. Вие трябва да знаете как да употребявате чуковете, трябва да знаете как да употребявате четките. Във вашата мисъл ще имате четки, ще имате чукове, ще имате брадви, ще имате мотики и всичко туй трябва да е турено на място. Четките ви да са чисти. Мотиките ви, брадвите ви да не са ръждясали. Тук аз съдя за Братството. Нашите мотики тук са ръждясали, ръчките на брадвите са изпочупени. Греблата, дето имаме, са развалени. Най-първо, като дойдохме тук, един брат донесе много инструменти. В един сандък донесе нещо за 12 000 лева инструменти. След една година, две – изчезнаха. Този взел – братско, онзи взел – братско, няма ги. Тази ръчка се счупила, онази мотика развалена, всички безразборно вземат, казват: “Братско е”. И братското еднакво чисто трябва да се държи. Аз ако съм работник, след като работя с една мотика, ще взема да я изчистя хубаво и чиста да остане. Тук гледам братя и сестри работят някъде и оставят на земята бела или мотиката, и хайде вкъщи. Не оставяте бела неочистен! Хубаво изчистете инструментите! Не само тук, но и вкъщи правете същото. Някой носи перо, пише и след като пише, не го изчисти. Като пишеш, изчисти перото хубаво, не бързай. После някои като работят с перото, тръскат

го на земята, тези новите пера. Тогава и като кажем някоя идея, пръскаме, перото не върви. Някой път не си разгледал, тук останало мастило, там останало мастило, не работи перото.

От моето гледище, туй, което аз съм научил, за да предизвикаш хубавото в хората, не търсете техните погрешки. Аз съм правил опит и казвам: възможно е, не е лесна работа. Във всичките животни, вземете змията, която е много жестока, главата ѝ е плоска, разрушителните центрове до ушите са силно развити. В змията няма никакво милосърдие. Когато хване една жаба, гълта я. И като гълта жабата, ѝ е приятно. Жабата усеща страдание, кречи тази жаба. Един човек може да вземе една жаба, да я удря с чук – нищо няма да каже, но щом я хване една змия, тя кречи. Минавам един ден през Борисовата градина, една змия ме видя, дигна си главата, спря се, извади си езика раздвоен, поздравлява ме. Спрях се и аз. Казвам на змията: “Добър ден, какво правите?” Тя казва: “Пека се на Слънце”. Казвам ѝ: “Не стой тука, хората са невнимателни, на този път ще ти пречупят главата, иди на друго място. Аз ти казвам, не стой тук, ще платиш с живота си! Има закон издаден – като срещнат една змия, да ѝ пречупят главата. Вашите прадеди са направили една голяма погрешка в Рая и сега хората имат голям зъб на змиите”. – “Що сме виновати ние, че нашите прадеди са направили погрешка?” Казвам: “Държат ви отговорни”.

Въпросът седи в туй: търси в един човек хубавото, което Бог е вложил. Намери нещо хубаво в неговия ум! Едно нещо, не десет неща. Намери нещо хубаво в неговото сърдце. Намери нещо хубаво в неговата душа, в неговото тяло. Намери една хубава черта, това е полезно за тебе. Ако ти не се научиш да гледаш хубавото, не може да се ползуваш, защото хората са обект на випитание. Ако ти в хората, като се оглеждаш, не виждаш хубавото в тях, правиш пакост на себе си. Казвам: най-първото нещо, трябва да се спираме върху неща, които са добри в нас и в другите. Кое е най-хубавото в човека? Какво ти коства да кажеш на човека една хубава дума? Какво ти коства като срещнеш един човек, да го поздравиш? Сега питаш: “Трябва ли да поздравявам или не?” Поздрави този човек, като че срещаш баща си, като че срещаш брата си, като че срещаш сестра си. Каквато и длъжност да завзема, тази длъжност, колкото и да е нищожна, е ценна в Божествения свят. Вие сте чиновник в пощата, ще дойдат не само богати хора да купят марки, писма, но и бедни и всички трябва да приемеш добре, от Божествено гледище. Дойде един цвят, който дава ухание, към него имаш разположение. Ако някой цвят няма това ухание, не може да бъдеш разположен. Най-първо ти от своето ухание го наръси. Нали хората имат такива пръскалки. Някой мирише на теменужка, на розово масло. Хубаво е всичко това. Някой път някой човек се понамазва с червено, хубаво нещо. Гледам ноктите си мажат с червено. Красиви искат да бъдат. Нека си намажат къщата отвън. Сега хората вървят по навика на старите българи. Една млада мома българка, която иска да се покаже, като замаже къщата, ще тегли една червена линия, ще я намаже хубаво навсякъде и казва: “Много хубаво е замазана къщата”. Пред всяка къща тия моми посаждаха цветя, малка градинка с цветя имаха и знатни ставаха. Защо човек да няма такава градина? Той чака да се образува закон и тогава да има градина. Казвам: не си струва. Когато ще изкараш въздуха навън, прати една хубава дума. Минаваш някъде, някой човек съвсем закъсал, спри се при него. Ако е болен, кажи му: “Ще оздравееш!” Дали ще оздравее, или не, е въпрос, но ти му кажи: “Ще оздравееш!” Скъсан е някой студент, кажи му: “Втори път ще

издържиш изпита”. Осиромашал някой, кажи му, че ще се оправят работите. Някой има ревматизъм, бутни крака му и кажи: “Ще оздравее кракът ти”. Ти казваш: “Ама дали ще оздравее?” Ти го бутни и кажи, че ще оздравее, пък остави това дали ще оздравее, или не. Кажи, че пролетта ще дойде и тя ще дойде. Кажи – лятото ще дойде и то ще дойде. Кажи, че есента ще дойде и тя ще дойде. Кажи, че зимата ще дойде и тя ще дойде. Каквото кажеш, ще стане. Кажи, че Слънцето ще изгрее и то ще изгрее. Всеки един от вас каквото каже, ще стане. Като кажете, че ще изгрее Слънцето, ще изгрее, нищо повече. Кой от вас не може да стане пророк? Има неща, които всеки като ги каже, ще станат. Петелът казва: “Ще изгрее Слънцето” и то изгрява. Кучето залая, че ще изгрее Слънцето и изгрява. Комарът каквото каже, кучето каквото каже, петелът каквото каже и всеки каквото каже, става. Те са Божествените неща, които може да ги кажем. За човешките работи друг е въпросът. Човешките работи, като ги правим по някой път, не знаем дали ще станат, или не. Има един анекдот. Един българин бил много своенравен и казал на жена си: “Утре, като стана, ще ида на лозето да го прекопая”. Тя казва: “Мъжо, кажи, ако е казал Господ”. – “Казал, не казал, ще ида да прекопая лозето”. Тя казва: “Кажи, ако е казал Господ!” – “Мене не ме интересува дали е казал Господ, или не. Аз – казва – ще ида да прекопая лозето”. Станал сутринта, в турско време било, хващат го турците, подкарват го и той целия ден с колата ходил ангария да работи. Връща се вечерта посред нощ, чука на вратата. Казва: “Жена, отвори, ако е казал Господ”. Сега туй не е станало тъй. Анекдот е. То е за някакъв морал.

Аз разбирам следното: Никога не започвайте една работа, ако нямаш в ума си една светла мисъл; не започвай една работа, ако нямаш едно светло чувство; не започвай една работа, когато волята ти не е хармонична! Почакай да дойде светлина в ума ти. Почакай да дойде добро разположение в сърдцето ти. Почакай и в душата ти да дойде разположение. Туй значи “Ако е казал Господ”. Когато Слънцето изгрее, то праща своята светлина, праща и своята топлина. Когато вятърът духа, той донася своите благословения, облаците донасят дъжд. Вие седите и се безпокоите за нищо и никакво. Стани сутрин, направи Добро на ръцете си, не си мил ръцете си, гледаш окаляни, вземи сапун, измий ръцете си, поискай извинение. Кажи: “Ще ме извините”. Ти си осакатил ръцете си, загубели. “Трябва да има пришки на ръцете – казвате – да се покаже, че сме работили”. Не е човешко това. Аз като се ръкувам с хората, виждам, че някой скоро ще свърши. Още като му пипна ръката, познавам. Казвам: “На лош път си тръгнал. Ти си се напрегнал, искаш да станеш богат. Ти с този товар на богатството ще умреш”. Не само пари трябва на човека. Най-първо трябва да забогатее сърдцето ти, душата ти, духът ти вътре. Най-първо всяка една клетка, всеки уд, каквото погледнеш – пръстите, косата, всичко да бъде в изправност. Станеш сутрин, вчеши се хубаво! По някой път вие с ръце си оправяте косата. Няма вчесване. Всеки да има едно гребенче да се вчесе. Онези, които са с голи глави, са свободни. Сега някои от вас се интересуват какво ще бъде в оня свят. Божественият свят, като идете оттука, трябва да направите едно сетиво, за да го схванете. Ако в своята душа не може да образуваш една мрежица, с която да схващаш Божествената светлина, не може да видиш Божествения свят. Ние тук виждаме, защото схващаме физическите лъчи на светлината. Трябва да имаме духовни очи. Да имаме духовна мрежица, а в ума си, в Божествения свят, да имаме Божествена мрежица. Три мрежи трябва. Всеки свят си има една своя светлина. Ако тия трите мрежи ги нямаме, не може да възприемем съответната светлина. Божественият свят не се

осветява с физическата светлина. Физическият свят се осветява с физическата светлина, те са най-грубите вълни; след това идат духовните и Божествените са най-деликатните лъчи, които осветяват света. Сега ще оставим Божествения свят и ангелския свят.

Ако ти не можеш да облагородиш косата си, ако ти не можеш да поправиш формата на ухото си донякъде, ако ти не можеш да поправиш пръстите, тялото си, от това ще съдят заради нас. Тялото е един инструмент, с който сме работили и работим, оставяме го да ръжда. Ще го чистим. Аз имам едни ножици от 40 години, държа ги тъй чисти както в началото. Употребявал съм ги всеки ден, но ги чистя. Обвил съм ги с един копринен плат, чисти са като нови. Ако бях ги употребявал като обикновеному, отдавна да са заминали за другия свят. Остри са като в самото начало. Ако вий не може да държите вашия ум в изправност, той трябва да забогатява. Казвате: “Едно време бяхме добре, сега започваме да ставаме нервни”. От какво произтича нервността? Има някакъв недоимък. Щом сме гладни, нещо органическо ни липсва. Недоволен си. Щом дам храната, хубава храна на клетките, веднага ставаме разположени. Някой път и умът има нужда от хубава храна. Дай му хубаво четиво. Прочети хубава книга с хубави мисли. Или пък някой път си неразположен. Като видиш някой добър човек, влиянията, които изтичат от него, са хубави. Някой път между хората като ходим, известни трептения има, за да се приближаваме при някои хора, нещо хубаво излиза от тях, едно ухание. Тъй че където и да минаваме, навсякъде да бъдат доволни хората от нас. Христос казва: “Така да просветнат делата във вашия ум, така да просветнат делата на вашето сърдце, така да просветнат делата на вашата душа, че като ги видят хората, да прославят Отца Вашего, Който е на Небесата.” Цитирате този стих, но да стане този стих плът и кръв за нас. Сега често ви наблюдавам. Приведа някой пример, засегна някого, казва: “Това е за мене”. Пиша една буква, например А. Напиши най-хубаво буквата. Идеш някъде, кажи: “Добър ден”. Не бързай да кажеш “Добър ден”, но кажи го хубаво. Не бързай да кажеш “Добър ден”, но в този “Добър ден” трябва да вложиш туй Добро. Като му кажеш “Добър ден” на човека, да каже: “Днес ще върви”. И умът да бъде радостен, и сърдцето да бъде радостно. Добър ден е да имаш Доброто. Като кажеш “Добър ден”, да кажеш “Божието благо иде”. И да се радваш, то е добър ден. Добър ден е само Божият ден. Слънцето ще изгрее и ще донесе Божиите благословения.

Вие всички сте артисти, големи артисти сте, много хубави инструменти ви са дадени. Гледам вашите инструменти, китари, цигулки, пиана – прашасали. Изчистете пианото хубаво от праха. Изчистете цигулката хубаво от праха. На някои гледам цигулките, като свирят, побелял корема на цигулката. Циганите мислят колкото е по-бял коремът на цигулката, толкова по-добър глас издава. То е въпрос. Никакъв прах да няма на корема на цигулката! Щом свириш, изчисти корема на цигулката, не оставяй коремът да побелее. Никога не оставяйте една мрачна мисъл във вашия ум! Като лягате, не оставяйте една мрачна мисъл във вашия ум. Заместете мрачните мисли със светли мисли. Никога не лягайте да спите с едно мрачно чувство във вашето сърдце! Няма да имате никакъв сън. Заместете го със светло чувство! Никога не оставяйте в себе си една лоша постъпка! Заместете я! Те са първите правила, с които трябва да се справим. По някой път ходим на концерт, защото всеки един артист ме интересува като свири. Най-първо гледам как държи цигулката, как държи лъка, накъде е обърнат, на юг ли, на север ли, каква поза има, гледам как свири. Мене ме радва. Виждам впрегнал ума си на работа, някъде сърдцето

впрегнал на работа. Не го критикувам как свири. Аз искам да го чуя. Като влиза, аз имам най-хубавото разположение към този артист. Гдето съм ходил досега да слушам, и никой не е свирил лошо, в мое присъствие лошо не може да свири, помагам му. Казвам: “Хубаво ще свириш”. Вие идете на концерт и като излезете, казвате: “Не свири хубаво”. Половината от отговорността е ваша, вие развалихте концерта. Казвам: и тук като дойдем на събранието, от всеки едного от вас зависи събранието да бъде Добро или не. И от мен зависи. Ако дойда и ви нахукам, вие сте такъв, вие сте такъв, утре такъв, какво ще излезе? Не оспорвам, много добре сте направени, малко сте мързеливички. Постоянно отлагате, отлагате. Тия малките погрешки отлагате, да ги поправите. За малки работи правите пристрастие. Казвате: “Днес ще ми дойде на гости голям човек”. И на малките, които идват, казвате: “Днес да не идвате вие малките, защото големи хора ще посрещам”. В Божествения свят големите хора като дойдат, те са много умни. Когато ще дойде един голям човек, той иска да приемаш най-първо всичките малки и него най-послед. На Земята най-големите най-първо приемат и после другите, а в Божествения свят малките най-първо, а големите най-послед. Ти ще посееш едно дърво в земята. Най-първо ще му израстнат корените, клонищата и след туй ще дойдат листата. Като се оформи, ще дойде цветът и най-послед – най-хубавото, което очакваме, то са плодовете, които идват последни. Ако най-първо сиромасите не бяха дошли, ако корените, които са най-бедни не бяха дошли, ако и клоните не бяха дошли, где ще се явят плодовете? Вий считате някого, че е голям човек. Той не е отделен от дървото. За да бъде голям човек, преди него трябва да са дошли всичките ония малките, нищожните и тогава той ще дойде. Те ще му помогнат. Енергията от малките хора влиза в големите. От хиляди малки реки става голяма река. И в нашия организъм ако дейтелността на всичките клетки в мозъка, в цялото тяло не се съединят в едно, нищо не може да направим.

Трябва да има една хармония. Та казвам: помнете правилото – като станете сутрин, да обичате всички, заради Единия, Който живее в тях! Да обичаш всичките хора, заради Единия, Който живее в тях! Аз обичам всичките хора, в които живее Единия. Не може да не обичаш един човек, в когото Бог живее. Въздуха не го обичаме, ти не съзнаваш. Щом съзнаваш, че Бог е в него, не може да не го обичаш. Умният човек, като влезе в една къща, отваря прозорците и светлината влиза. Онзи, който не е умен, оставя прозорците затворени и светлината не може да проникне, тъмно е в къщата. Първото нещо е: да отворите всичките ваши прозорци, седем милиона прозорци има човек в тялото си. Всичките тези седем милиона прозорци трябва да бъдат отворени, да влезе Божествената светлина вътре. Туй е задачата! Да приемем светлината отсякъде и в ума ни, и в сърдцето ни, и в душата ни. Сега практическото на Земята, което трябва при сегашния живот, да приложим. Да кажем вие сте неразположен. Спрете се, търсете някой човек на Земята, някой здрав човек, който има въображение, намерете един човек със закръглено лице, валчесто лице, с кафяви очи, строен, свободен. Вие като вървите по пътя, наблюдавайте как са направени дърветата. Много пъти бихте почерпали енергия от дърветата. Като се спрете, вие по някой път сте ангажирани с вашите мисли, които не са естествени. Има човек несрети в живота – или обущата му не са направени както трябва, или чорапите не са както трябва, или дрехите не са както трябва. От неговата мисъл зависи всичко туй. Сега не е лесно да се научи човек да пише хубаво. Всичко туй ще се предаде на характера. Ако пишеш хубаво, можеш да се възпитаеш. Някой път си

развълнуван. Пиши буквата А, а, после пиши буквата Б, б. Най-първо пишете гласните. Искаш някой път добре да носиш товара си. Пиши А, да си доволен, пиши малко и голямо А. Като се научиш да пишеш а, можеш да носиш товара си, а означава натоварена гласна. Искаш някой път да се движиш по правата посока, пиши И, и. Като го пишеш, да си доволен. И тогава работите ти в Добро направление ще бъдат. Искаш някой път работите ти да се разрешат, пиши Е, е, веднъж, два пъти, три пъти и като се научиш да пишеш Е-то добре, работите ти ще тръгнат. Ако дойдем в музиката, да ви дам три правила: “до”, “ми”, “сол”, “до”. Ако искаш туй, което правиш, да го правиш добре, трябва да вземеш “до” много хубаво. Като пееш “до”, ти сам да се радваш. Този глас ти да го слушаш. Не да питаш другите как си го пъл. Ти като вземеш тихо тона, да го слушаш сам. От едната страна като пееш и от другата страна като пееш, ти сам да си публика. Като пееш този тон хубаво, ще ти тръгне работата. Вие сега казвате: “С такива работи не се занимавам”. Ако ние не се занимаваме с малките работи, от нас нищо няма да остане. Като седнеш да ядеш, не е ли малка работа! Но трябва музикално да ядеш. Някой като яде, едва си движи устата. Енергично, хубаво ще ядеш. Най-първо не бързай в яденето. Репертоарът да е нареден. Погледай го, изправи се хубаво и никой да няма зад гърба ти. Когато някой пее на сцената, не трябва да има някой зад гърба му. Онзи ден гледам, той свири и зад гърба му като конвой се наредили, той се изпоти. Публика имаше и тия трептения бяха много влажни, дисхармонични, мъчи се човекът – не излиза. На цялата сцена трябва да има двама-трима души, никой да няма зад гърба на артиста. От публиката зад гърба се освободете, всички да бъдат пред вас. Вие ще оставите вашите лоши мисли и желания около вас. Ще ви смущават и няма да може да направите нещо. Христос е турил тази идея, като е казал: “Отречете се от баща си и от майка си”. Отречете се от баща си, който ви смущава, от брата си се отречете. На Божествената сцена ти ще се отречеш сам. Ние всички страдаме, качваме се на човешката естрада много. На Божествената сцена никой да няма, там да дойдат един-двама, които те обичат.

Помнете: в живота ние без Любов нищо не можем да постигнем. Майка, която зачене едно дете с Любов, човек ще стане. Започнал си една работа с Любов, ще стане. Пишеш нещо с Любов, ще стане. Каквото правиш с Любов, ще стане. Започнеш нещо без Любов, нищо няма да стане. Да знаеш, че сме слуги на Господа. Каквото правиш, гледат те отгоре. Казваш: “Кой ще се грижи заради мен?” Ангелите наблюдават. Ти си даваш своето мнение. Казваш: “Аз зная, така съм се научил”. Най-първо като дете ще свириш, като станеш възрастен, ще се научиш по-хубаво. При сегашните условия може да мислите много добре. Срещнете някой, не може да му кажете някоя хубава дума, не може да му кажете, че го обичате. Кажете: “Срещнах един ваш приятел и той ми каза да ви кажа, че много ви обича”. Какво ви коштува да кажете на този човек това? Вие ще ходите да се занимавате с чужда Любов. Вие не разбирате Любовта. Кажи: “Срещнах един твой приятел, много ви обича”. Вие сте го казали. Казвате: “То не излиза от мене”. Любовта излиза от устата на всичките хора в света. Всяка хубава дума, която е излязла от един човек, тази дума е минала през всичките. Една добра мисъл, която е излязла от един ум, тя е минала през всичките умове в света. Тя ще мине през Земята, през всичките животни и до ангелите ще иде. Ще иде до Бога и ще се върне. Една ваша хубава мисъл ще направи цял един кръг: ще иде до Небето и ще се върне. Сега в света има два процеса. Господ има две седалища. Едното е на Слънцето, другото е на Земята. Като

изпратиш една лоша мисъл, обратен е процесът, тя ще иде долу до дъното. Докато слиза надолу до дъното, ще чувствуваш какво е състоянието на Земята. Та казвам: най-първо изпращайте вашите добри мисли нагоре, към Слънцето, към Бога. Като станеш сутрин, изпрати една хубава мисъл към Бога, една благодарност. Тази мисъл ще се върне и ще ти донесе своето благо. Всяка мисъл, изпратена към Бога, е както семето, посято от земеделеца и посетите плодни дървета. Тия дървета, като израснат, плодът, който дават, е възнаграждението. Доброто, което сега правим, от него ние ще се ползваме. Туй е сега Новото Учение! Вий казвате: “Да дойде Христос”. Туряме Христос вън. Казвате: “Като дойде, Той ще оправи света”. По този начин, както мислим, светът няма да се оправи. Когато започнем да живеем както Христос е живял и както сега живее Христос, тогава ще се оправи светът. “Идете и проповядвайте и аз ще бъда с вас до скончанието на века”. Ако ние мислим, както Христос постъпва, светът ще се оправи. Ние очакваме Той да направи всичко и ний да идем наготово. Той да иде да сготви, а ние да дойдем на обела да седнем. Като се нахраним, да оставим кърпите и паниците да ги чистят други. В Божествения свят всеки ще мие своята паница, всеки ще носи в джоба си паницата. Като дойде, ще извади паницата си и после ще я очисти. Всеки ще си носи своето. Всякога ще ядеш от паницата, от която друг не е ял. Ще идеш някъде, 20 души са яли от тази паница. Тия паници, от които 20 души са яли, на физическото поле не са здравословни. Тази паница, от която е ял един престъпник, и ти ако ядеш от нея, ще паднеш. Един дрехар, който е сифилистик или прокажен, ще внесе заразата в дрехите и ти от тия дрехи Добро не може да видиш. Дрехари трябва да бъдат хора с един добър живот. Навсякъде добри хора трябва! Трябват и добри майки, да раждат добри деца, трябва и добри бащи, добри деца, добри братя, добри чиновници – навсякъде Доброто трябва да влезе и от всичките форми да излезе. Някой казва: “Ти добър ли си?” На мене често ми казват, че съм много добър. аз пипна косата си. Ако всичките косми на главата ми не станат добри, има още какво да работя. Някой ми каже: “Много си добър”. Хвана ръката си отгоре и отдолу, да видя туй, което казва дали е вярно. Хубавото, Доброто трябва да мине в ръцете, в очите, навсякъде. Доброто, което Бог ни дава, да го възприемем. Някои от вас сте доста стари, остарявате. Кажете: “Отивам при Господа!” Като идете при Господа, Господ ще ви пита защо остаряхте, защо ви болят краката. По човешки е туй. Няма да бъде така. Да имаме ясна представа, която да е вярна. Три начина има, по които можем да познаем Любовта на Земята. Единият начин е Божествен, другият е ангелски, а третият е човешки. Най-първо, като обичаме един човек, отдалече го наблюдаваме, и като видим отдалече гърба му, целия ден сме радостни. Може да е минал надалеч, на половин километър, но ний се радваме. То е Божественото. Обичаш го, видял си го и целия ден си доволен, че си го видял. Второто положение: искаш наблизко да го видиш, той да те погледне и ти да го погледнеш. Не говорите. Пак си доволен. То е ангелската Любов. Третата Любов е: да се ръкуваш с него, той да ти говори и ти да му говориш. То е човешка Любов. Като дойдем до човешкото, се разваля. Божественото не се разваля. Само като го видиш в гърба, ти си доволен. Като дойдем до човешкото, вече става въпрос как те погледнал, какво ти казал, какви са дрехите, обувката, и тия работи объркват Любовта. Най-първо дръжте Божествената Любов. Отдалече да бъдете доволни, от най-малкото, най-малкото е Божественото, после е ангелското. Голямото изобилие, което искаме, е човешкото, там е всичката опасност. В многото ядене е опасността и в

неяденето е опасността. Като ядеш толкоз, колкото Бог изисква, то е Божие благословение. И в Любовта е същият закон. Няма да се пресищаш. Пресищане в Любовта, пресищане в мислите, в чувствата да няма. Всякога чувствата да бъдат младенчески, малко яж, не да гладуваш. Сега често казвате: “Влезте в положението ми”. Една майка има деца. Тия деца не слушат. Ти като майка, ако имаш две деца, ще станеш половин час по-рано и те още като спят, ти ще се измиеш хубаво и ще идеш да ги погалиш хубаво. По едната страна, после по другата, чак до краката, после ще ги погалиш по лицето. Така ще погалиш едното дете, после другото дете по същия начин. Ще пожелаеш Доброто, преди да са се върнали. След туй полекичка ще кажеш да станат, ще ги събудиш внимателно. Ти не си прекарал три пъти ръцете отгоре по децата и им казваш: “Станете сега”. Вземеш юргана и те стават. Казваш им: “Ставайте!” Туй е по военному. Така не се възпитава. Ти сутрин като станеш, най-първо на себе си го направи. Ще ви кажа правилото: като станеш сутрин, прекарай мислено тази Божествена ръка по едната страна, по другата страна, прекарай я отпред, след туй полека ще станеш. Сега вие без благословение ставате. Прекарай Божествената ръка да мине по тялото ти. Казвате: “С такива въображаеми работи ще се занимавам!” Ти си въобразяваш плодовете на дърветата и те стават. Като дойде в ума ти един плод, нали се явяват такива плодове? Туй, което се явява, се реализира. Прекарай Божествената ръка по своята ръка. Има духовна ръка в човека, не само физическа. Прекарай Божествената ръка и кажи: “Да дойде Божието благословение!” Прекарай и другата ръка и тогава стани. Изправи се и благодари на Бога. Стани на краката си и на ръката, която ти е дала, благодари. Целия ден ще бъдете радостни и весели. Защо ще бъдете скръбни пред лицето на Господа? Целия ден неразположени сте. Казвате: “Туй няма, онуй няма”. Всичко имате. Слънцето изгряло за тебе, вятърът духа за тебе, цветята цъфтят за тебе, растенията растат за тебе. Тия същества очакват да си кажеш думата. А ти седиш и казваш: “Неразположен съм”. Защо си неразположен? Защото искаш да станеш голям човек като Бога и да няма като тебе друг. Турците казват: “Олмаджак” – няма да бъде. Ти не знаеш какво искаш. Да станеш като Бога, значи да се натовариш с такъв тежък товар, че на пита ще станеш. Не искам това, туй е тежка работа за тебе. Туй, което Бог е дал за нас, е най-хубавото, а туй, което оставя за Себе Си, е най-тежкото. Като Бог искаме да бъдем. Много тежка работа има Бог. Само той може така да я носи. Силен е! Ние да бъдем доволни като деца на онова малкото, което ни е дал, и да се радваме, че има кой да носи нашата тежест. Казва: “Възложете товара си на Господа”. Скръбен си, възложи товара на Господа. Сиромах си, възложи товара си на Господа. Болен си, възложи товара на Господа. Ама как? Не връзвайте болестта за себе си. Вие държите вашата болест свързана в обора като вол. Оставете я свободна, кажете й: “Тук не може да те храня, ще идеш при Господа, Той е много добър”. Болестта ще иде. И тя като иде, ще ти олекне на душата.

Туй, което ви казах, много ви натоварих, моля ви да се разтоварите – половината, което ви казах, да оставите. Даже една четвърт е достатъчна да задържите. Другото да го раздадете.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когато си изпратил

27-ма лекция от Учителя, държана на 24.III.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

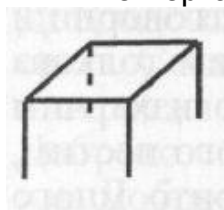
ДОБРОТА, СПРАВЕДЛИВОСТ, КРАСОТА, РАЗУМНОСТ

Отче наш
Духай, ветре

(Направихме упражненията с ръцете и дишането.)

Фир фюр фен

Сега пеете тази песен, но не знаете какво съдържа. Първата част съдържа всичките възможности, които човек иска. Втората част съдържа всичко, каквото човек може да постигне.

Вие чертаете това. Четири неща са потребни, за да се създаде човешкия характер. За индивида, за народа, за каквото и да е разумно същество на Земята, четири неща трябва, които могат да се реализират, които могат да се постигнат. Най-първо трябва да имате Добротата. Що е Доброта? Отвлечена дума. В ходенето на човека кое е Добротата? Когато стъпва човек, тази твърдост, която се дължи на краката, е Добротата. Тази твърдост, която се дължи на краката, това е Добротата. Справедливостта е на неговата мисъл. Що е справедливост в движението? Да може да избира хубавото място – там, дето трябва да тури крака си, да не е хлъзгаво. То е справедливост. После човек трябва да има красотата. Туй място не трябва да бъде кално, хубаво трябва да бъде. И после на човека трябва разумност. Що е разумното в ходенето? Че като – човек трябва да постигне нещо. Отиваш при някой извор, и ако не може да пиеш вода от извора, туй ходене е безпредметно. Един човек, който ходи до извора, да пие вода, четири неща са му потребни: Доброта, Справедливост, Красота и Разумност. Ако не може да пие вода от извора, всичката друга философия е празна работа. Човек без тия неща мяза на един паздер*, мяза на пепел. Аз да му кажа какво ще остане от него. От всичката му еволюция, от всичките му страдания, ще остане само пепел, той ще остане само пепел. Сега може да ви заблуждават – че това е бъдеща култура, че за бъдеще, в оня свят, че Господ има, че ангели има, че разумни хора има, това са празни работи. Без Доброта няма оня свят. Без Справедливост няма оня свят, нито тоя свят има. Аз разсъждавам другояче – ако има този свят, има и оня свят. А щом има оня свят, има и тоя свят. Щом има този свят, трябва да има и оня свят. Не може да има този свят, пък да няма оня свят. И тогава, свят без Красота, той няма никакъв смисъл. И свят без Разумност няма смисъл. Трябва да се приложи. Ако тази Доброта, тази Справедливост, тази Красота, тази Разумност не може да ги приложим в нашето тяло, в нашия ход, в нашите чувства, в нашите мисли, ако не можем навсякъде да ги приложим, тогава какъв смисъл има животът? Та казвам, Природата изисква от хората на Земята да бъдат добри. Но да бъдеш добър, като вървиш; няма да вървиш като дядо, да се клатиш, като стъпяш, няма да тропаш, да удриш краката, ще стъпяш леко. Тя не обича да харчиш излишна енергия, но тя ни държи отговорни и да не харчим повече енергия. Тя иска да харчим толкова енергия, колкото е потребно за ходенето. Ако изхарчим повече, тя ни счита, че сме неразумни; ако много пестим, тя ни счита много скържави хора. Хората, които много пестят и които много харчат, нищо не добиват.

Казвам: вие всички се готвите за оня свят. Един ученик влиза в училището да се учи. Ако научи от училището нещо, външният свят се нуждае от знанието, което той може да придобие. Казвам: Новото в света е неприложено. Добротата трябва да се приложи. Щом човешкият ум се смущава, Доброто не е приложено. Щом човешкият ум се смущава, Правдата не е приложена. Щом човешкият ум се смущава, Красотата не е приложена. Щом човешкият ум се смущава, Разумността не е приложена. Щом човешкото сърдце се смущава, Доброто не е приложено. Щом човешкото сърдце се смущава, Справедливостта не е приложена, Красотата не е приложена и Разумността не е приложена. Сега казвате: “Как да се приложи?” Ще приложите. Като вървиш, да знаеш, че краката ти са добри, да имаш справедливост, в туй движение да знаеш, че има красота, разумност. В тия движения да чувствуваш, че си ограден с Добротата, Справедливостта, Красота и Разумност в ходенето. Като мислиш, като чувстваш, като пееш, навсякъде да чувстваш. Ако тия Добродетели са в тебе, животът има смисъл. Природата е отворила обятията си, ще ти покаже тайните си и ти ще бъдеш господар на положението. Няма да бъдеш роб на условията. Сега хората мислят по един химически начин да добият свободата. Чрез война свободата не се добива. Да се бият хората, това не е наука. Това са глупости, които се проповядват. Да се колят, да се убиват хората, това не е наука. От хиляди години, в религиозно отношение и в светско отношение, навсякъде – и католишката църква е опърлила милиони хора, че не вярвали тъй, както трябва. Всяка държава, като постави един закон – който не изпълнява закона, наказва го. Когато са донесли тютюна от Америка, знаете ли колко хора са станали жертва на тютюна да пушат? Екзекутирали ги и тия мъченици са образували религията и днес тютюнът е разпространен след хляба най-много. И то е благодарение на мъчениците, които умряха за тютюна. И казвам: ако хората за тютюна си пожертвуваха живота, накараха да прогресира; ние искаме за велики Добродетели без да направим жертва. Не, жертва се иска в света. Сега не ви държа отговорни, казвам: тия неща влизат в строежа на човека. Ако Доброто не влезе в строежа... Доброто е свързано с плътността. Що е Добротата? Щом има Доброта, има и плътност. Щом има Справедливост, има и сила. Щом има Красота в живота, има и мекота. Щом има Разумност в света, всичко е постижимо. Постижимите неща са там, дето има Разумност. Вие мислите, че сте много напреднали. Че сте напреднали, напреднали сте; че вие сте гениални в сравнение с комарите – голям напредък имате, ако ви сравня с комарите. Да ви насърча, като ви сравня с комарите, вие сте гениални. Ако ви сравня с птиците, пак сте гениални. На всичките хора им липсва нещо. Сегашните хора трябва да ги подкупиш с нещо. Те нямат послушание, не знаят какво нещо е послушание. И в Рая беше човек. На Адама Господ му даде една заповед: “Няма да ядеш от забранения плод. От всичките плодове ще ядеш, но от туй Дърво няма да ядеш”. Понеже Господ му каза, че това Дърво не е за него, Адам беше доста послушен. Той, като погледна на това Дърво, не бута, послушен беше. Обаче, като дойде тази другарка, която излезе от реброто, тя беше много любопитна. Казва: “Защо да не хапнем от туй Дърво?” – “Не бутай!” Казва: “Ти си много невежа, да го не бутам”. – “Не, не бутай! Опасна работа е”. Един ден тя намери един свой учител. – “Вие сте много големи будали в Рая. Вие, ако ядете от това Дърво, като Господа ще станете силни”. – “Сигурно е така, трябва да се бута. Че аз така казах на нашия будала” – и тя яде. Адам без да му мисли много, като видя, че тя яде, забрави какво е казал Господ, и той яде. Ева се заблуди от адепта, а Адам от Ева. Като я видя красива, хайде да не

чупим хатър. Когато дойде за Истината! Един човек, който не носи на света Истината, един човек, който не носи на света Доброто, един човек, който не носи на света Справедливостта и един човек, който не носи на света Разумността, вие се пазете от него.

Казвам: сега ще видите дали имате Справедливост във вашите движения. Най-първо вижте дали има Справедливост във вашата мисъл, във вашите чувства, във вашите постъпки и най-после вижте в движенията и в работата. Ти рисуващ или пишеш. Тия четири Добродетели като един човек може да покажеш – да е приложено в писмото Доброто, Справедливостта, Красотата и Разумността. Някои писма, още като погледна, виждам Доброта има ли. Виждам, Справедливост няма, Доброта няма, Красота няма и Разумността е много слаба. Добър е човек само една четвърт, а три четвърти му липсва.

Един мой ученик ме препоръчва в провинцията и казва: “Учителя в София умира от глад. Защо не му пратите? От глад умира”. Че щом един учител умира от глад, да умре, той не е Учител. Щом не може да работи, да си изкара прехраната и трябва да му прашат от провинцията, да умре от глад, нищо повече. “Умира от глад” – не се проповядва така. Никой не умира. То е измама. Значи всичките софиянци да ме оставят да умра от глад. Че тия от срам ще ми дадат едно парче хляб. Ще се компрометират. Да оставят Учителя си да умре от глад. Не се говори така. То е хипербола.

Без Доброта хората изгубват устой. Когато в органическо отношение се намали Добротата, започва гниенето. Гниенето е резултат, че липсва Добротата. Щом започва да липсва Справедливостта, често човек си навяхва крака или си чупи крака. Щом изгуби своята Красота, грозотата иде на мястото ѝ. Щом загуби Разумността, безумието иде на мястото. Тогава той ще направи глупости, ще говори безразборно, с всичките хора ще влезе в стълкновение. По някой път, един ученик в класа с всичките ученици се кара. Значи всичките ученици в класа са лоши, той единствено е добър. Да ме извини, който и да е. Половината да са лоши, разбирам, но всичките да са лоши, пък само той добър, това не е вярно. Казва: “Не се живее между тях”. Тия ученици имат толкова право, както и той. Сега ако всичките други ученици се съсредоточат и кажат, че той е най-лошия, и то не е право. Някой път хората нарочат някого. Не е така. По естество всички ние сме добри, само по степен ние сме лоши. Първоначално вълкът беше много добър, отпосле стана вълк. Първоначално змията беше много добра, отпосле стана лоша. Първоначално лъвът беше много добър, отпосле стана лош. Човек беше много добър първоначално в Рая, отпосле стана лош. В живота отпосле ние като не опазваме законите, които съществуват в Природата, иде разстройството. Но не само това, но и ред поколения, които са живели един безпорядъчен живот, започва едно изражение. Ако изражението засяга органически човешката воля, веднага брадата поляга, пречупва се навътре. Ако не живеят добре ред поколения, челюстите излизат навън, челото се наклонява назад и главата се деформира. Един добър човек има една отлична форма на главата си. Всичките ония добри хора, светиите, имат отлични ръце, отлични глави, всичко в тях е в съвършенство. Ако някои светии са нямали такава философия, те не са били светии. На мен ще ми разправят, че един светия пожълтял. Не е светия. Един светия не умира и след като го заровят в гроба, той излиза. Търсят го там, излязъл навън. Той не гние. Той знае законите как седят. Може да стане малък, може да стане и голям. Може да стане видим и невидим. Той не се връзва. Ако го турят в затвора, излиза навън. Англичаните хващат един англичанин, който е

живял в Индия и бил член на едно братство. Не иска да се подчинява на английските закони и затова го затварят. Идат да го търсят в затвора, няма го. Три-четири пъти така го затваряли и най-после той им казва: "Оставете ме, не може да ме държите затворен". Като достигнете до това положение, ще бъдете свободни. Но ние не сме достигнали дотам. Затворят те и ти не можеш да излезеш от затвора. Мислиш и не може да разрешиш един въпрос. Хората мислят още: има ли Господ, или няма Господ; има ли оня свят, или няма оня свят. Щом си в този свят, има и оня свят. Ти живееш в този свят и в оня свят. Този свят е близък свят, който ти виждаш, който схващаш с очите си. Оня свят е широк свят, който ти не виждаш. Под думата *невидим свят* разбираме, че един ден ще го видиш. Всичко в света е видимо за този, който вижда. Ако един ангел дойде на Земята и насочи погледа си към Слънцето, ще вижда какво има там. Нему не му трябва телескоп, вижда всичко. Как вижда, няма да разправям. Един орел или един сокол с очите си виждат както ти не можеш да видиш с един много добър далекоглед. От два километра вижда една малка мишка – такъв остър поглед има. Даже на дъното на бистрите реки вижда какво има. Човек не може да вижда така, трябва да си послужи с нещо.

Казвам: на Земята ние търсим свободата. Ти не можеш да освободиш своя ум от робство, ти не можеш да освободиш и сърдцето от робство, ако ти не можеш да се въоръжиш със Справедливостта. Да бъдеш справедлив, значи да бъдеш силен човек. Само силният човек може да бъде справедлив, слабият винаги ще каже една лъжа. Силният не лъже. Който лъже, той не може да бъде справедлив. Политиката вреди. Казвам: за да бъдете справедливи, трябва най-първо да бъдете силни. Когато защитавате някого, трябва да имате сила. Когато сте слаби, не се месете да защитите някого. Казва някой: "Аз ходих и му пукнах главата". Не се меси, щом си слаб. Този човек щеше да остане небит, а ти като захвана да го защитиш, го биха повече. Той за идея страда. Оставете тия идеи. Хубаво е човек за идея да страда. Ще ви превода този анекдот. Един българин в турско време казал на селяните, че знае турски фарси*. Дошъл един голям турски чиновник – бимбашия, в селото. Викат този българин да се разбере, понеже знае турски. Разправя му бимбашията и другите питат какво иска. "Иска човекът един сак, риба да лови". Донесли един сак. Той пак му разправя, че не иска сак и че криво го разбрал. Казва: "Трахана иска този човек". Донесли му, той пак разправя и най-после бимбашията казва: "Ти с мене играеш ли си? Нито сак, нито трахана искам". И му казва какво иска. Той иска три деца разумни от селото да ги прати да се учат в училището. Питат го другите какво иска. Казва: "Кюркчия** иска, да му шие кюркче". Най-после бимбашията го набива. Питат го защо го бие. "Надумах го" – каза. И ние в живота като не разбираме, страдаме. Че да страдаме, страданието е едно благо. Един герой страда, но той не умира. Всичките велики хора страдат в света. Не е лошо човек да страда, но разумно трябва да страда. Да страдаме за Доброто, да страдаме за Справедливостта, да страдаме за Красотата, да страдаме за Разумността – туй е добре дошло. Но да страдаме за туй, което не е Добро, да страдаме за туй, което не е справедливо, да страдаме за туй, което не е красиво, да страдаме за туй, което не е справедливо – то е губене на време.

Сега някои от вас бих желал в една година отгоре да измените лицето си и да станете по-красиви. Аз искам в една година старите сестри, които са прегърбени, да се изправят. После желая, като говорят сестрите и братята, да няма недоволни думи в речта им. Аз досега когото срещна, казва: "Не мога да

пея, понеже стая нямам, апартамент нямам, отопление нямам”. Разбирам това. Разумният човек седи над условията. Ти в света си пратен и в този свят има всичките условия. Най-първо не е вярно, че няма условия. Има условия. Онази Разумност, която ни е дадена, дадени са ни и всичките условия, за да ги използваме. Ако твоето обоняние не е развито хубаво, ти няма да може да приемеш уханието на цветята. Ако твоите очи не са хубаво развити, няма да виждаш красотата на светлината. Ако твоите уши не са развити добре, ти никога няма да слушаш красотата в музиката и в сладкия говор. Ако в тебе няма благородна душа, ти никога няма да почувствуваш Любовета. Само една благородна душа е в сила да чувства великото в света. Всичките други неща – човешкият ум, човешкото сърдце – те са отглас на онова, което душата възприема.

Та казвам: няма да ходите старчески. Не може да ходиш?! Десет пъти се помоли да можеш да стъпиш. И като стъпиш, да си сигурен. Що значи Доброта? Да си свързан с центъра на Слънцето и със Земята. Тогава в теб ще има устой. Това е Доброта. Човек, който се ползува от благата на Слънцето и на Земята, той е добър човек. Щом използваш добре Добротата, тогава Справедливостта сама по себе си иде като един резултат в нас. Имаме възможност да ходим. Трябва да се научим да ходим, право да стъпваме. Справедливи трябва да бъдем, нито да се блъскаме. Вие сте виждали пияните хора как залитат на една и друга страна. “Не зная – казва – какво да правя”. Как да не знаеш? Така не се говори. Казва: “Не зная кое е право”. Как да не знаеш? В дадения случай езикът ти показва, кое сладко и кое горчиво. Те са две мерки. Всяко нещо, което не е сладко, е горчиво и всяко нещо, което не е горчиво, е сладко. От тия двете мерки изваждаме другите наши заключения. Всяко нещо, което не е светло, е тъмно и всяко нещо, което не е тъмно, е светло. Те са мерки. Туй различие, което съществува от голяма до голямата светлина, много идеи могат да се приложат там. Трябва да имаме граници, граници между светлината и тъмнината. Там, дето Слънцето залязва, започва тъмнината; там, дето Слънцето изгрява, започва виделината. Следователно ще видиш изгрева на Слънцето – виделината иде; залязва ли Слънцето – тъмнината иде в тебе. Значи ако ти опитваш сладките работи, Слънцето е изгряло; ако опитваш горчивите работи, Слънцето е залязло. Така седи въпросът, те са максими в Природата. Под думата *изгрев на Слънцето* разбираме Разумния свят. Там има изгрев, дето има светлина. Там, дето има залез, има лошевина. Понеже Земята е добра и лоша, има залез за лошите хора, а изгревът е за добрите хора. Защо изгрява Слънцето? Да станеш по-добър. Защо залязва Слънцето? Да станеш по-лош. Сега вземам думата *лош*. В този смисъл лошият човек е потребен за нощта, но не е потребен за деня. Тъмнината е необходима за един художник. Художникът някой път ще си послужи с тъмнината. Без тъмнината не може да тури сянка. Тъмнината служи за сенки на художника. Та казвам: лошите хора ще ги впрегнем на работа като сенки на нашия живот. Та сега светът както върви, той върви по един особен начин, ние не може да изправим този свят, защото друг се занимава с него. Ние не трябва да се занимаваме със Земята, докога ще се върти. Тя върви по своя път. Има някои, които ръководят Земята. Дали Слънцето изгрява, или не – и то не е наш въпрос. Има кой да се грижи за Слънцето. Можем да кажем, че Земята ще върви, както е вървяла досега. И Слънцето ще върви, както е вървяло досега. Туй всеки може да го предскаже. Сега за нас остава, като изгрява Слънцето и Земята като се върти, ние какво трябва да правим. При изгрева на Слънцето трябва да бъдем

разумни. При движението на Земята трябва да се справим с Доброто и справедливостта, защото при изгрева, Земята като се върти, става изгрев, светлината иде. Като се върти Земята, става залез, идва нощта. Ако ние не разбираме този закон, в нас ще настане вътрешна тъмнота, ще мислим, че провидението спрямо нас не е разположено. Пък от движението на Земята, от нейната сянка се образува тъмнината. В тъмнината ще спиш, ще почиваш. Не ходи в тъмнината, може да паднеш някъде.

Аз съм привеждал този пример. Един пътник пътувал в една тъмна нощ, искал да стигне в дома си и по едно време като не вижда, усеща, че пада някъде и се залавя за един клон, за едно дърво. В тъмнината не вижда и цели два часа се държи за дървото. Моли се, но казва: “Вече молитвата не помага”. Прощава се с жена си, с децата си, казва сбогом на жена си, и като не иска да се държи повече, пуца се. Но като се пуснал, видял, че само 25 сантиметра земята е била под краката му. Той увиснал и като няма светлина, мисли, че е голяма пропаст, ще падне там и затуй се прощава с всичките хора. Ние не трябва да правим това.

В българите има една песен, която се свири. Аз я наричам “Молитва на българина”. Първата песен е много хубава, той описва своите страдания, много хубаво описва своите страдания. Като дойде до изправянето, казва: “Не ме интересува”. Че страда, разправя на Господа. Щом дойде до приложението на песента, не само да живеем [от] благата, които съществуват в света, но трябва да приложим нещо. Не само един цигулар трябва да има цигулка, но трябва да се научи да свири хубаво с тази цигулка. Тогава цигулката е на място. Та казвам, българинът всякога преувеличава своите страдания. В песните като пее, много хубаво описва страданията, но как ще излезе от тия страдания музикално, не е проучил. За бъдеще българинът има да изучава този метод, по който начин, музикално може да излезе из едно затруднение. В музиката не си е взел вярно тона, заражда се дисонанс. Да кажем един, който води хор, на сопрана дал тона другояче, на алта дал неверен тон, и като започнат да пеят, има разногласие. Трябва да даде верен тон на сопрана и трябва да даде безпогрешен тон на алта, на тенора и на баса. Тогава всички като пеят безпогрешно, има акорд, хармонията се заражда. Щом алтистите не са взели верен тон, и тенорът не е взел верен тон, ще се зароди един дисонанс.

Някой път вие слушате една беседа, какво съм казал – че аз музикално говоря. Аз не искам да убеждавам хората в нищо. Искам да кажа: живеете тъй, както Господ ви е създал. Яжте от хубавите ябълки, яжте от хубавите сливи, от хубавите череши, от хубавия хляб, пийте хубава вода. Никаква друга теория. Яжте хубаво, пийте хубаво, ходете хубаво, не правете пакост на себе си. Като се върнеш вечерно време, измий краката си. Често сестри има, които се стягат за линия. Стягат стомаха си. Не яжте много! Яжте по малко! Аз бих ви говорил научно. Не ви трябва на ден 3-4 кила храна. Един човек, който тежи 65 кила, нему му е достатъчно едно кило храна. Индуси има, които със сто грама ориз прекарват, но там са работили ред поколения. От тези сто грама изваждат енергията за тялото, която е потребна. Че всеки, от сто грама може да извади нужната енергия.

Казвам: преди всичко не се смущавайте. Вие се смущавате, че ще остарееете. Да остарееете, но да поумнеете. Ти, като остареееш, ще оцениш какво нещо е младост. Казвате: “Ще остарееем”. Като остареееш, мислиш, че ще отидеш в другия свят. Защо умират старите? “Трябва да умират младите по някой път” – понеже старите не искат да умрат и пращат младите да умират.

Младите умират по причина, че старите не желаят. Старите искат да идат в другия свят, да се учат. Той не умира, но на училище отива. Старите хора не могат да се учат на Земята, но в оня свят. Като остареете, ще ви пратят да отидете в училището в другия свят. В кой свят? В разумния свят. Щом хората станат разумни, те и в този свят може да се учат. Старият човек, ако разбира законите на разумността, и в този живот може да се подмлади, да продължи живота си на 120, 200, 300, 400, 900 години. Сега като не може да продължи, като стане на 45 години, стомахът му се разстройва, главата му се разстройва и какви ли не хиляди болести идат. Всичките се оплакват: “Побеля ми главата, това ме боли, онова ме боли”. Кракът го болял, хълбокът го болял, ребрата го болели. И след като му дам метод, казва: “Ще се излекувам ли?” Казвам: ако вие сте добър, ще се излекувате; ако вие сте справедлив, ще се излекувате; ако вие сте красив и разумен, ще се излекувате. Но ако не сте, ако тия неща ви липсват, не може да се лекува. Туй лекарство ще подеждува, когато човек е добър, справедлив, красив и разумен. Тогава лекарството деждува и болестта веднага си заминава. Сега казвам: това са нови работи. Краката ви трябва да бъдат добри, ръцете ви трябва да бъдат справедливи. Езикът ви трябва да бъде красив. Очите ви трябва да бъдат разумни. Ушите ви – разумни.

Сега вие се интересувате от песента. (Учителя взема цигулката си.) Сега вие трябва да се научите да не се оплакват. Има един народ, който най-малко благодари на Бога – това са българите. В моите изследвания народ, който благодари най-малко на Бога, то е българите на света. Един негърски адепт в Африка видял един българин и му казал: “Има там едно племе, което най-малко благодари на Бога”. Не че е лошо. (Учителя свири “Молитвата на българина”.) Туй е половината песен. Той много е страдал. Сега как ще излезе из това положение, вие ще го намерите. Друг път ще ви свиря как българинът ще излезе из мъчнотиите. Тази песен е много хубаво направена музикално. Онзи, който я е композирал, много добре я е направил.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когато си изпратил

28-ма лекция от Учителя, държана на 31.III.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ПЪРВО И ПОСЛЕДНО МЯСТО

*Добрата молитва
Давай, давай*

(Направихме упражнения за дишането с ръцете.)

В живота сега ви трябва една нова фаза. В съзнанието ви липсва нещо, то е следното. Вие мислите – Любов за всички. Но Любовта, на първо място, е дадена за слабите хора в света. Силните хора нямат нужда от Любов, слабите имат нужда от Любов. Има други елементарни работи, които трябва да знаете. Понякоя път не искате да бъдете последни, а искате да бъдете първи. Но то е невъзможно. В реда на нещата, в Божествения порядък, ще бъдеш пръв и последен. Може би в цял един живот веднъж да бъдеш пръв, а хиляди пъти последен. Може 10, 20, 30 пъти да бъдеш последен. Имате буквата б. Къде б-то може да бъде първо? В думата *благост* б-то е на първо място – б л а г о с т, но в думата *милост* не може да бъде на първо място. Б-то не може да бъде навсякъде на първо място. В реда на нещата е да не бъдеш пръв. После, онзи, първият човек, носи голяма отговорност. Острото шило трябва да пробива, а онези другите вървят зад него. Острото може да се осакати. Ако е някой плат, може да минава като игла, да шие. Но ако срещне голямо противодействие, може да се счупи.

В ума си вие имате, че един човек много лесно може да се реформира. Много мъчна работа е. Мислите, че може да станете ангели, светии. Мъчна работа е туй. Да станеш музикант, е мъчна работа, да станеш поет, е мъчна работа. Тъй както вие живеете, имате неща подарени, не ги оценявате. Природата, за да докара човека в туй състояние, трябвало е да мине през милиони форми и всяка една форма да я изучава, да се приспособи животът в тия форми. Сегашната форма е една от последните форми, но не е последната, до която човек е дошъл. В тази форма човек още не се е научил как да живее. Сега човек не знае как да употреби богатствата, които има. Да кажем, някои от вас не знаете да пеете, някои от вас поети не сте, някои от вас философи не сте, някои от вас не разбирате какво нещо е музика. Говорите за мисълта, но колко мъчно е човек да контролира своята мисъл. Като погледнете, какви ли не мисли, какви ли не ципури* минават, цяла пропаст. И още по-лоши мисли, разбъркани. Сега не сме ние отговорни – много хубаво сме се вчесали, но като вървим по пътя, турили сме си бомбе, но като дойде вятърът, дигне бомбето, размърда косата. Казвате: “Защо ти е чорлава косата? Някой да не те е бутал?” Вятърът, при някои условия, не вдига шапката, но в известни моменти вятърът е толкова силен, че шапката не може да устои. Казва: “Долу шапката!” Аз трябва да сменя шапката си. Ако не я сменя, дига я. Като идете на парад, нали си снемате шапката? Ако не я снемеш, ще дойдат да я снемат. Гледам, един военен, дойде при мене и като поседя, сне оръжието си, тури го на масата. Аз го наблюдавам и зная причината. Казва: “Тук е миролюбиво място”. Разпаса се и тури оръжието на масата, остана човекът свободен. Като тръгваше, пак се запаса. Вие по някой път тук идвате препасани с ножове. Като отиваш на бойното поле, ще бъдеш въоръжен, но отиваш на църква – остави оръжието вън от църквата. Като излезеш, пак се препаши. Постиганията в живота не седят само по един път. Казвате: “Да се обичаме”. Как ще обикнеш

някой човек? Един започва обичта от устата, един започва от ръцете, друг започва от краката. Аз съм виждал майка, като хване детето си, целува го по гърба, по врата, целува го и по задницата. Вие казвате: “По задницата?!” Аз имам съвсем друг морал. Като гледам майката, другояче разбирам. Вие сте смешни. Вие като хванете една ябълка, от задницата не я ли ядете? Долната част не е ли задницата? Хванеш, и от задницата започнеш да я ядеш. Някои от главата започват, а някои от задницата. Задницата не е тъй лошо нещо. Задната стража е, или предната е, която пробива? Ние, с нашите неразбории, сме турили нещо лошо, човешко, в задницата. Те са временни работи. Трябва една мисъл, с която да почистите. Чистота трябва. Често ви гледам, имате спор, състезание. Състезаваш се с един човек или състезаваш се с един певец – ще се състезаваш по гласа. Ако имаш много добър глас, ще се състезаваш, като него ще пееш. Ако не пееш като него, няма състезание. Ако може да изпееш една песен по-хубаво от него, по-ясно, по-чисто, ако може да направиш нещо по-хубаво – или състезавате се по живот, по Любов. Любовта ви трябва да бъде по-висока. По някой път ми казвате: “Аз ви обичам”. Защо ме обичаш, какъв е поводът? Аз обичам една ябълка, заради ябълката; аз обичам круша, заради крушата; аз обичам един автомобил хубаво направен. Или някой път казвам: “Не го обичам” – не се качвам. Защо не се качвам? Защото хосканица има. Някой път седиш, хубаво е, удобно ти е, приятно ти е. Влезеш в някоя къща, обичаш я, хубаво е построена, има нещо приятно. Влезеш в някоя къща, не я обичаш. Кое е онова, което ние искаме? Да ни обичат хората. Всеки може да бъде обичан. Вие седите със старите идеи и казвате: “Като идем на оня свят”. Чакате, като идете на оня свят или втория път като се преродите. Тези идеи имате. Вие втори път като се преродите, не знаете какво ще бъде, а сега знаете. Казвате: “Втори път като дойда, ще бъде така”. Сега какво трябва ти да извършиш в този път? Сега се изисква – в този живот ти си буквата *б*. Гдето има благост, трябва да дойдеш. В благост тебе ще те търсят, защото с нея се дава значението, с нея се създава цялата дума. После иде буквата *л*, *а*, *г*, *о*, *с*, *т* – всяка една буква има свои качества. Какво нещо е благост? Благостта трябва да носи земните блага, да ги извади. Благостта трябва да носи и благата, които са дошли отгоре, от Небето. Благостта трябва да съдържа нещата и добре да са опаковани, да няма нищо гнило. Благостта трябва да съдържа и Любовта, и обичта едновременно. И те трябва да са свързани. Трябва да съдържа и всичките възможности, за да може да се проявиш. После трябва да съдържа и пластичност, че всеки един момент трябва да бъдеш толкоз разумен, да знаеш как да постъпваш. После трябва да бъдеш смел и оръжието трябва да бъде на място. Този малкият *ь* е оръжието – без него не може. Големият *ъ* какво означава? *Ъ* произлиза от *л*. Този плод като узрее, трябва да се изяде и трябва най-добрият човек да го изяде. Не да го изяде кой да е.

По някой път желанието ви да бъдете първи е на място, но ще чакате да ви дойде редът. Щом не ви е дошъл редът, ще отстъпите. В една дума може да намерите първото място, може да не играете първата роля, може да сте на средата, може да сте накрая. Ако сте *голям или малък ер*, те никога не завземат първо място, а винаги последно. Ако сте *голям или малък ер*, какво ще кажете: “Дотегна ни да бъдем на опашката”. Трябва да излезем из ония обикновените положения, които сега ги имаме. По някой път като проучавам българската музика, някои песни започват в секунда. Започват “до”, “ре”, “ми”, “фа”, “сол”. Вземат ги в равно време. След “сол” ще слиза надолу и ще дойде

едно украшение. От “до” до “ре” е секунда, от “ре” до “ми” е секунда, от “ми” до “фа” е секунда. Какво иска да каже българинът с тия четири секунди, защо ги взема последователно? Българинът казва: “Аз трябва да израста, трябва да си намеря пътя. Като намеря този път, да не погреша някъде. Да забогатяя и да цъфна, че всичките хора да знаят”. Тщеславие в него има, колкото искаш. В тия четири ноти българинът казва: Да расте добре, да си намери път добре, да се оформи добре, да не е беден, но да е богат. Българинът не обича да е сиромаш. Господ му е дал сиромашията, но най-голямата мъчнотия е, като остане сиромаш. И гледам, той, като види някой богат човек, дава му почит. Като види някой сиромаш, гледа го с презрение, казва: “Дотегна ми да гледам тия сиромаси хора”. Механичната страна в музиката е едно нещо. Един тон може да го изпее механично, може да го изпее органично, може да го изпее психично и най-после в четвъртата фаза, може да предадете онова, Божественото в музиката. Как ще го предадете? Механичният тон “до” има известен брой трептения. Органичният – няма същия брой трептения. И психичният също, и този Божественият. Следователно във всеки тон, в трептенията на всичките гласове, всичките тонове са включени в него. Всеки тон съдържа всичките тонове в себе си. Но в дадения случай една от формите е тонът. “До” е форма, която се изразява. “Ре” е – на движение. “Ре” ще ти покаже как се побеждава. “Ми” ще ти покаже кой път да хванеш – пътя на разумността. Човек, който не може да пее “ми”, не знае – вляво или вдясно да хване, нагоре или надолу. “Фа” е да знаеш онова, което си придобил, да го опаковаш добре. “Сол” значи да направиш нещо хубаво. Да ти даде добър ефект, е “ла”. Да дадеш едно хубаво угощение на хората, то е “си”. Онзи, който дава хубаво угощение, той разбира законите на “си”. Целият свят е една неизявена музика. Първо човек трябва да се учи. Детето не знае буквите, но сега ги изучава. Най-първо учителят като му изясни буквите се интересува и оттам насетне всичките учители все с тия елементи боравят. В първоначалното училище, и в горните училища, и в университета – всичките букви са. Само че има по-висока форма, другите учители се занимават с висшите форми. Всяка форма съдържа известно съдържание. Имате думата *благодет*. Знаете ли какво се крие в *благодет*? Ако знаеш да произнесеш думата *благодет* – една година да се занимаваш да я произнасяш – че като я произнесеш, ще стане цяло едно преобразование. Казваш: “Благодет”. Или казваш: “До”. В една пиеса турено някъде “до”; ако се изпее хубаво, дава съвсем друг тон на песента. Някой път някой певец пропада само с един тон, висок тон не може да го вземе. Един висок тон в ума е един узрял плод. Не може да вземеш този тон хубаво – плодът не е узрял. Долу са корените, а горе са плодовете. Ако ние добре израснем и не раждаме добри плодове, значи има нещо, което куца. Та казвам: “до” е в стомаха, “ми” е в дробовете, “сол” е в ума. Някога човек не може да пее “ми”. Трябва цяла наука, за да ви обясня защо е така. Тъй са го наредили. “До” са турили в стомаха, “ми” в дробовете и “сол” в ума. Ами другите? Другите тонове са ги турили някъде. Ако искаш да дишаш добре, “ми” трябва да вземеш добре. Ако не дишаш добре, “ми” ще куца. Ако искаш да бъдеш здрав, “до” трябва да пееш хубаво. Ако “сол” не пееш хубаво, ще има нещо, което да не ти достига в ума. Дали знаеш, или не знаеш, без разлика е. Може да пееш “до”, без да знаеш, имаш желание да пееш. Някой има желание да пее, но не пее. Някой не пее, но вътрешно има желание да пее. Казвам: да имате желание, да пеете вътре. Сега ще влезете в света и ще работите. Онези учители, които се приготвяват, като идат, трябва да знаят как да преподават на децата. Някои

от вас искате да бъдете учители в университета, някои искате в гимназията, някои в прогимназията, някои в отделенията, а някои в забавачницата. Най-добрите учители трябва да са в забавачницата. Знаеш колко мъчно е да забавляваш тия деца, да ти стига ума да ги заинтересуваш. В забавачницата най-може да се постигне, а в отделенията на второ място. В прогимназията, в университета като влезете, тия деца вече разсъждават. В забавачницата, каквото му кажеш, вярва. То казва тъй: “Учителят в отделенията тъй казва”. Но в университета често казва: “Чакай да видим туй, което казва дали е вярно, или не”. Вече има един философски ум. Гледам, тук вие сте ученици от университета. Ще слезете в забавачницата. Защото аз като ви гледам, смешни сте. Казвате: “Дали е право туй, или не”. Аз още не съм мислил кое е право и кое е криво. Има неща, които съм считал за лоши и после съм видял, че са добри; някои неща съм считал за добри и после съм видял, че са лоши. В младини човек е весел, а в старини става сериозен. Не че като е сериозен в старини, е лошо, или в младини, като е палав, е лошо. Палаво е туй дете, защото е енергично. Баща му и майка му не може да намерят път, да се изяви неговата енергия. Един голям извор е и навсякъде го кара, не е виновно детето. Всички вие имате един метод и мислите да го набиете, да му кажете. Но с бой тази работа не става. Само един мъдрец може да го биеш, философа веднъж като го удариш, стига. Той казва: “Чакай, разбрах”. На поета една плесница може да удариш. На детето трябва да му удариш десет плесници, за да разбере. То е губене на време. С детето добре трябва да се постъпи. Направи една погрешка – дай му една ябълка, круша или орех, кажи му сладка дума, кажи му: “Много добре си направил”. Пукне на някого главата, кажи: “Много добре си направил”. Утре ще пукнат неговата и то ще разбере. Като пука на другите, не знае, но като пукнат неговата, казва: “Добре е за другите, но за моята глава не е добре. Когато е добре за мене, пък за другите не е добре”. Ще разберете, че като се пукат чуждите глави, е добре за вас, но като се пука вашата, не е добре. Пак е добре, само че Доброто не е при вас. Мислите ли, че като се удари човек, е лошо? Много пъти човек е забравил нещо, върви, не може да си спомни. Спъне се, падне и като си удари главата, спомни си го. Трябваше да падне на земята и земята ще му каже как е тази работа. Ще благодариш, че си паднал. Или пък някой път не трябва да те спрат в пътя. По някой път гледам, някой върви по пътя сериозен и изведнъж се сепне, като че си спомня нещо. Той понеже обича жена си, тя в този момент казва: “Забравих захар да му кажа да купи”. Тя като помисли, той се спре и усети, че тя иска захар да купи и той изведнъж тръгне и купи захар. По радиото той схване, че захар трябва да се купи. Като се върне вечерта, тя казва: “Виж как си схванал моята мисъл”. Тя си представя, че някой ангел прошепнал на ушите, то са вълните от нея. Предали се тия трептения по радиото.

Вие искате, без много труд да постигнете. Много труд трябва, човек за да постигне нещо. Всичките тия работи, които се добиват лесно, нищо не струват. Има нещо, което за цял живот човек трябва да посвети, и струва си. После, някой път вие във вас не се радвате на успеха на другите хора. Помнете това: Божественият закон е такъв – успехът на всеки човек е ваш успех и неговата спънка, за в бъдеще ще бъде ваша спънка. Щом те боли кракът, тази болка се предава на целия ви организъм. Щом е здрав кракът ти, туй състояние се отразява и на целия ви организъм. Някои от вас казвате, че не го чувствувате. Гледам ръцете на мнозина от вас са удебелени. Като работи един човек, че ръцете огрубяват разбирам, но някой без да е работил, ръцете са огрубели.

Туй значи, че вашите мисли и вашите чувства са груби, огрубяха и ръцете ви. Щом вътрешната страна на ръката става груба, сърдцето е огрубяло. Щом горната страна на ръката е огрубяла, умът е огрубял. Горната страна на ръката представя ума, а долната страна – сърдцето. Често ще попипаш как е сърдцето. Предната част на лицето, то показва пак сърдцето. Кожата може да е деликатна, космите отгоре стават нежни. Ако космите на брадата са дебелички, волята е дебеличка, невъзпитана.

Сега като говоря за младостта, вие казвате: “Учителя да ни подмлади”. Може да ви подмладя, няма да ми коства много! Но ще си създам много бели и ще плащам борчове. Да зная, че като ви подмладя, ще употребите живота си за Бога, добре. Но като ви подмладя, онези, които са обичали да въртят мъжете си, ще идат пак да ги въртят; които са обичали да въртят жените си, пак ще идат да ги въртят. Аз не съм против нищо, но нещата в света имат стойност. Всяко нещо, което има стойност, е Божествено. Всяко нещо, което няма стойност, е човешко. Божествените плодове никога не гният. Туй, което гние, не е Божествено. Човешките плодове гният, Божественото не гние. Имате някакъв недоимък. Божественото е туй, което ще върви с вас, ще гради. То гради лицето, гради и тялото. То са хубавите камъчета, които се турят на тялото. Сега по някой път, вие обичате да критикувате. Постоянно гледам и на Изгрева, само кореспонденти – кой какво казал, кой какво направил. Не съм против туй, но трябва да бъдат верни работите. Да кажем някоя сестра много обича да цапа. Някоя е много мълчалива, друга не поздравлява, много се е възгордяла, друга като види някого, обръща гръб. За друга казва, че неузряла, зелена е. Ако е зелена, какво лошо има в зеленината? Зелени ли краставици ядете, или зрели? Зелените краставици са по-хубави, отколкото зрелите. Зелените са хубави, крехки. То е изключение. Вярно е само за краставиците. Не може да се извади общо заключение, че зеленото се яде. После салатата се яде зелена, крехка е. Като узрее, салатата не струва. Даже и житото, като не е узряло, е сладко, щом узрее, става твърдо, трябва да го дъвчеш. Като не е узряло, меко е, сладко е.

Та казвам: трябва да имате цяла философия как да се обхождате. Трябва да мязате на музикалните тонове, да знаете в дадения случай каква роля имате. Аз често виждам, някой човек пада. Аз зная причините защо пада човек. Всеки се спъва и пада. Щом си изгубил равновесието на ума и на сърдцето, винаги падането иде. Тогава определям: когато сърдцето е причината, човек пада към лявата страна; когато умът е причината, човек пада към дясната страна; когато волята е причината, пада напред към лицето си; когато материалните работи са причина, пада на гърба си. Падне на гърба си – материалните работи са причина. Падне на лявата страна – сърдцето е причината. Някоя мома падне на дясната страна, мисли лошо за момъка. Щом паднеш, не е вярно това, което мислиш, ще поправиш погрешката. Щом паднеш на дясната страна, мисълта ти за някой твой приятел не е права. Падането показва, че не си прав. Поправи се. Като станеш, мисълта ти се намества. Провидението всякога ти показва. Един ден тук дошла една православна, на 45 години, и се спряла наред стълбата. Ама се спряла така, че може да нанесе голяма пакост. Тъй си турила крака, че от туй място може да препъне някого. Казвам ѝ: “Слез долу, тука ще извършиш престъпление. Стой долу”. Защо не стои долу? Дошла, за Господа ще говори. Напред стълбата за Господа не се говори. За Господа се говори или горе на стълбата, или долу на стълбата. Напред стълбата никога не се говори. Някой отива и вие го спирате напред пътя. Никога не спирайте напред пътя. Или в началото, или в края го спрете, но

насред пътя не го спирайте. Вие наред пътя се спирате, за да реформирате вашите работи. Не се спирайте наред пътя. Ти си тръгнал по един път и трябва да го извървиш, назад не може да се върнеш. Намислил си да идеш някъде, изходи този път, не се връщай. Назад да се върнеш, е по-опасно. Напред върви, кривни отнякъде, но назад не се връщай. Да няма връщане. Вие ще се спрете и казвате: “Какво иска да каже Учителя?” Какво искам да кажа? Как бихте изпели *благод*? Ние имаме една песен “Благод”. Благод, но то е много прозаично, както е нашата песен. Не е лесна работа да пееш *б-то*. Онова *б* като се тури в земята, трябва да се мъчи, да си пробие път, да разчупва едно зрънце. Ако си на мястото на туй зрънце, в големи мъчности ще се намериш.

Вие всички търсите лесния път. В света няма лесен път – лесните пътища са опасни, широките пътища са опасни. Мъчните пътища са за предпочитане. Всяко нещо, което добиете с големи мъчности, струва повече. А онова, което лесно се добива, не струва така скъпо. Господ, Който създаде света, колко дълго време Му е взело да мисли. Несметни векове. Той е мислил, мислил и като е оформил всичко, започнал да прилага. В туй приложение колко корекции се правят. Бог прави корекции постоянно. Слизат същества, които помагат. И във вашия живот много работи трябва да се коригират. Вие казвате: “Любов”. Тъй както вие проявявате Любавта, хората умират от Любов. Всеки един от вас иска Любов, но всякога трябва да имате Божественото. Най-първо вие искате вас да ви обичат, то не е Божественото качество. Бог направил света, всичко дал от Себе Си и има право Него да иска да обичаме, на място е. Ти нищо не си дал на света и искаш първо тебе да те обичат. Защо ще те обичат първо? Ти трябва да обичаш последен и като дадеш нещо, тогава ще бъдеш пръв. По този начин, сега като ви говоря, иде обезсърчението. Когато някоя мома е била вкъщи, мисли, че е много красива. Но като излезе отвън в света, вижда, че има по-красиви от нея. И като се поогледа, върне се обезсърчена вкъщи. Тя не знае закона, че онези, по-красивите, са работили повече от нея, тя е работила по-малко. Среещнете някои хора, които знаят повече от вас, работили са повече. Няма какво да се обезсърчавате. Да бъде насърчение. Те са работили повече, имат повече. Казвате: “Виж Господ как на тях им дал, а на мене не е дал”. Ето първото заблуждение. Бог всякога благославя онези, които работят. Който много работи, много се благославя; който малко работи, малко се благославя. Който много учи, много знае.

Кое е милост и кое е благод? Милостта винаги пълни, а благодта винаги изпразва чашата. Съжаляваш жадния човек, пълниш му чашата. Ако си благ към него, ще я изпразниш. Ако той не изпие чашата, ще я излееш. Много бащи има, които като синът си налее вино, да пие, излее чашата на сина си и казва: “Вода, синко”. Не да казваш, че не струва. Погрешно си заръчал на кръчмаря, ще заръчаш да ти даде вода, от най-хубавата, то е вино. Туй вино е калпаво, не да кажеш: “Не се пие вино”. За теб, умния, чиста вода трябва.

Та казвам: на вас препоръчвам от най-хубавите мисли, всякога от най-хубавите мисли трябва да пиете. От най-хубавите желания и от соковете на най-хубавите постъпки. Това е. А другото е много прозаично. Сега искате да ви свиря. Някои може да кажете: “Аз искам да свиря като Учителя”. Ще се учите, може. Туй така лесно не е дошло. Аз, при нямането на време, съм употребил много малко за свирене и не съм престанал, всякога се интересувам. Няма нужда всички да бъдете свирачи, но всички трябва да бъдете певци. Дадено е

всички да пеете. Не се изисква всички да свирите на цигулка. Най-първо аз съм свирил на тамбура. Сега ще ви изсвирия тази българската песен, за която ви казах, дето започва с четирите ноти по секунда. (Учителя изсвири песента.) Българинът разрешил въпроса. В българина има много нещо недоразвито и може би при големите мъчнотии ще ги разреши. Има много заложи в тях, в българите, но те трябва да минат в хармонията. В мелодията има много постижения, но в хармонията най-малко постижения има. Българинът мяза на един запушен извор, трябва да се отпуши, да тръгне. В музикалния свят трябва да се отвори път. То има възможност да се отвори.

Отче наш

29-та лекция от Учителя, държана на 14.IV.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ПРАВИЛАТА НА ЛЮБОВТА

Отче наш

Благославяй, душе моя, Господа

(Направихме упражнението с ръцете и дишането.)

Светъл лъч отгоре слиза

Със съвременния свят искат да се възпитават хората. Възпитанието започва от храната. Сладките храни, горчивите храни и солените храни оказват голямо влияние върху хората. Някои народи обичат повече сладки храни, някои обичат горчиви храни, някои солените. Българинът обича, като пие винце, пелин да има, малко горчиво. Американците като започват яденето, обичат горчицата. Българите обичат лютото, американците и те обичат лютото. Имат едни малки краставички, които са люти като шопски пипер. Превеждал съм един анекдот за един американски проповедник, който пътувал от Западна Америка към Източна, към Ню Йорк. Изважда си едно шишенце с такива люти краставички, изважда една малка краставичка и си отрязва едно малко парченце за аперитив. Друг един американец, като го гледал, му казва: “Господине, може ли да ме обслужите с едно от тези малките парчета?” – но той не знае какво е. Проповедникът знае, че са люти, и му отрязва едно голямо парче. Онзи, като му дал парчето, не взема малко, но взема цялото парче и му се запалва устата. Казва: “Моля, Господине, какъв сте по професия?” – “Проповедник”. Казва: “Много пъти съм слушал да проповядват за огнените камъни на ада, но за пръв път ги виждам да ги носят в шишенце”. Някои думи от човешката реч са сладки, някои са горчиви, някои солени. И в музиката за тоновете е същото – някои от тоновете са сладки, някои са горчиви, а някои тонове са солени. Солени тонове има в музиката. После и в изкуството, в цветовете и там има разлика. Казват: “Мек тон”. Мекият тон е сладък. Някой тон е силен. Силният тон е горчив. Някои има, които държат равновесие между по-грубите и по-меките цветове. Те са солени цветове. Тези художници, които разбират много добре изкуството, се облагородяват. Гледам един художник дали е художник. Художник, който дълго време е работил и разбира, у него цветовете са сладки, меки са цветовете. Цветовете, които са горчиви, човек като ги гледа, образува се един вътрешен дисонанс и не може да ги издържи. Казвам: когато схващат третото свойство, много добре е развитието на човешкото чело. Забелязвам мнозина в музикално отношение не разбират солените тонове. Хармоничното разбиране на солените тонове е непонятно за вас. Когато човек не разбира солените тонове на музиката, в него има един признак, който показва, че не е развит.

Най-първо човешката реч, с която човек си служи – той трябва да разбира влиянието на всяка дума, която изказва. Вие казвате: “Добро”. Но Доброто досега се проповядва и не знаят къде да го турят. Доброто е поставено най-първо със сърдцето. Ако ти не може да пратиш Доброто в сърдцето си, туй Добро не може да има влияние върху тебе. Ако ти не може да пратиш Правдата в ума си, тази Правда не може да образува влияние върху тебе. Ако ти не може да покажеш красотата... Красотата какво показва, към какво спадат красивите неща? Красивите неща са сладки. Красотата е сладчина. Ако вие не може да поставите един тон на негово[то] място, ако вие не може да поставите светлината там, където трябва, ако Правдата не може да я поставите в ума, ако

Красотата не може да поставите в човешката душа, ако Знанието не може да поставите в човешкия ум, тогава вие не може да се възпитате. Всичките неразбории във всичките религиозни системи, които куцат във възпитанието, се дължат, че Доброто не е поставено на място, Правдата не е поставена на място, Красотата и Знанието не са поставени на място. Ние мислим безразборно – Господ да направи механически нещата. Като че Господ ще тури Доброто, ще го налее в шише. Да те направи справедлив, пак считат да ти налее Правдата. И за красотата липсва същото. Красотата не е механичен процес. Красотата винаги произтича от четири неща: тя е добра, справедлива, мека, в себе си милостива, милосърдие съдържа. И после красотата е разумна. Тя е естествена. Възможно, при сегашните условия на развитието, един неразумен човек може да изкаже една разумна реч. Ще кажете: “Как тъй?” Че една неразумна плоча може да изкаже една разумна реч, може да изпее една песен. Каква е разликата между тази плоча и един човек. Тя не съзнава, че може да пее или че може разумно да говори. По какво се отличава реалността? Реалността аз я разделям на две категории. Реалност, която изчезва, но сенките остават. Има реалност, на която сенките остават. А има реалност – сенките изчезват, а реалността остава. Как ще го обясните? Едно дете има хубава кукла, която като стисне, куклата говори. Един ден куклата се разваля и му казват, че куклата умира. Детето пита майка си къде е душата на куклата. Какво ще каже майката, я ми кажете. Куклата изчезна, но в ума на това дете остана тази форма. Туй дете през целия си живот помни, че е имало една кукла, която говори. Тази кукла живее в него. Туй е сянка на реалността. Зад куклата седи едно разумно същество. Трябва да се пазите. Има много живи хора, които са кукли – наричам ги хора без душа. Ти ще видиш – на такъв човек да му проповядваш и да го обърнеш! Ще проповядваш на куклата, че тя трябва да бъде добра, ще проповядваш на куклата, че тя трябва да бъде красива или ще проповядваш, че тя трябва да е справедлива, или ще проповядваш на куклата, че тя трябва да бъде разумна. Какво ще стане с куклите? Когато кажем, че един човек е неподатлив на възпитание, той е кукла. Куклите имат свое предназначение. Те служат за възпитание на децата. И нека си играят малките деца. Когато се счупи ръката, кракът на куклата или куклата оглушее, ослепее, може да скърбят децата. Хиляди кукли може да правим, но какво ще искаме в реалния живот?

Добрият живот значи засяга сърдцето. Доброто има връзка със сърдцето, с Божествената топлина. А пък умът има повече отношение със светлината. Красотата има отношение с Божествената Любов, Разумността има отношение с Божествената Мъдрост. Но каквато и да е работата в света, ако вие нямате тия четири качества, ако в сърдцето не е насадено Доброто, ако Доброто не е посадено в нас, ако Справедливостта не е посадена в мозъка, ако Красотата не е поставена в душата и Разумността в нашия ум, тогава не може да разберем порядъка, който съществува в Природата. И не може едни други да се разбираме. Защото не е необходимо двама души да бъдат еднакво добри в едно отношение. Ако единият е добър, другият трябва да бъде справедлив, защото има отношение между сърдцето и ума. Ако единият е красив, другият трябва да бъде разумен. Между двама красиви хора се ражда състезание. Между двама разумни хора се ражда състезание. Ако всичките са красиви, добри, разумни, явява се спор. Между Разумността и Красотата има отношение – обич, те се познават. Между Справедливостта и Красотата има отношение, те се допълват. Между Доброто и Справедливостта и между Красотата и

Разумността пак има взаимни отношения, съществува връзка на Любов и обич между тях. Сега ще кажете: “Що ни трябва тия дълбоки работи”. Че как ще възпитате един човек? Вие трябва да знаете къде да поставите неговата мисъл, коя е мислеща част. По цялото тяло той чувства нещата, а в мозъка си той мисли. Не с целия си мозък, а с предната си част човек е мислещ. Тия места, които са без косми, там човек мисли. Дето има косми, там човек чувства. Следователно, един човек, който има много косми, е много чувствителен; който има малко косми, не е така чувствителен. Един италианец правил изследвания и намерил, че някои хора имат 160 хиляди косми на главата си, някои имат 10 хиляди, а други 30-40 хиляди. От количеството на космите може да се познае и какъв е характерът. Този италианец казва, че човек има 160 хиляди косми, но този италианец трябва да се коригира, защото някои хора имат и 250 хиляди косми. Тези, които имат повече косми, са по-чувствителни. На някои главите са голи, по-малка чувствителност имат. По някой път оголее главата ви. Ако турите по-тежко на главата, започва да приижда кръв и ще започне да храни косите. В косата съществува едно вещество, което храни космите и като изчезне то, главата оголява. Та казвам: има музикални тонове, които може да накарат косата да расте. Да ви го кажа, вие ще го продадете много евтино и всички ще знаят. Ако идете в Америка, ще видите голи глави. Като влезете в едно събрание, ще видите 400-500 души проповедници все с голи глави и тук-там ще намерите някои с коса, а на всичките други главите им са лъскави. Ако на всичките жени бяха оголели главите, какво ще стане? Ще изгубят своите чувства. Сърдцето не може да се изявява без косми. Космите са необходими за сърдцето. За мозъка, за ума трябва обработване на земята. Сърдцето изисква гора. Де е красотата? Красотата е във всичките цветя, които цъфтят. Хубостта и красотата е в човешката душа. Човешката душа дава красота на нещата. Всички хубави неща, които привличат вниманието, човешката душа е, която се проявява в красивите форми. Ако ние не се въодушевяваме, ние не може да получим красотата. Като погледнем по-низшите животни, виждаме, че те нямат красота. Има красота в линиите, но като дойдете до лицето, няма нищо красиво. Нито във вола има красота в лицето, нито в тигъра има красота в лицето. Всичките животни много грозни са. Всичките животни са грозни. Животинското състояние показва, че в тях Доброто е повече, отколкото трябва. Добро в туй отношение, че от Доброто създадох космите. Космите показват, че обичат повече себе си от всичко в света. Затова се облякоха с косми. Като оголее главата на някой човек – да обикне себе си и ще му изникнат космите. Да обикнете себе си, то е цяла наука. Вие мислите, че е лесно да обикнеш себе си. Казвате: “Бог е Любов”. Знаеш ли какво е да разбереш Божията Любов? Вие още не разбирате това *Бог е Любов*. Под думите *Бог е Любов* разбирам всяко нещо да бъде като Божествен лъч, да не ражда съмнение. Изведнъж да мислиш, че този лъч е на място. Като ме пече този лъч, е Добро и като няма лъчът, е Добро. Като е силен лъчът, е Добро и като е слаб, е Добро. От гледището на Бога всичко е Добро. От моето гледище друг е въпросът. Вие казвате някой път за някой човек, че не е добър. Защо мислите, че не е добър. Пътували сте някъде, той дошъл без ваше позволение и изпил водата ви. Казвате: “Какво право има да изпива водата?” Представете си, вие сте на десет крачки от един извор. Той, като ви е изпил водата, ви е направил Добро. Вие ще идете и ще си напълните шишето. В света какъв морал може да има? Един гостилничар не постъпва ли морално? Той приготвил 25 тенджери, сготвил яденето, турил масло. И онези първите

клиенти, които идат, на тях има повече мазнина, повече червено, а които са последни, има по-малко мазнина. Казвате: “Братство, равенство”. Които останат накрая, яденето за тях няма да бъде така хубаво. В съвременния порядък, в който живеем, ние сме внесли много чужди работи. Много чужди работи сме внесли в нашия живот. Ние изучаваме света такъв, какъвто е. Но имаме свой морал, казваме: “Това е Добро”. Човешкият морал не е морал. Представете си, че имате такива храни, които отначало са сладки, а после се вгорчават в стомаха. Като ги ядете, ви е приятно, а след туй усещате едно недоволство, една неприятност. Има храни, които са безвкусни и вие очаквате някаква полза от тях. Казвам: не всякога онова, което е приятно на сърдцето, е приятно на ума. Не всякога онова, което е приятно на ума, е приятно на сърдцето. Неприятни работи има. Пресилените работи раждат неприятност. Пресилените чувства и те раждат неприятност. Затуй в правилното възпитание не трябва да има никакво пресилване. Всякога щом пресили човек своето сърдце, се ражда реакция. Всякога, щом пресили ума си, има много знания – неопитаните знания са тежест на човешкия ум.

Сега се говори за Любовта. Любовта има четири категории. Кой от вас е опитал Божествената Любов? Човек е достатъчно три пъти да опита Божествената Любов при сегашните условия. Сега може да кажете: “Той чувства Божията Любов. Той чувства човешката Любов”. Човешката Любов изгрыва и залязва. И много естествено е. Дойде до известна височина, после трябва да намали. Нервната система не може да издържи, още и симпатичната нервна система, и мозъчната система не могат да издържат трептенията на Любовта. Някой казва: “Аз искам Божествена Любов”. Божествената Любов схваща другояче, ние схващаме другояче. Христос казва: “Раздай всичкото си богатство.” Ние тълкуваме нещата материално. Парите да раздаде, онова благо да раздаде, но всички ония мисли, ония чувства да ги дадеш, да направиш отмяна. Ако във вашата Любов, която сте придобили, не можете да направите отмяна, не може да разберете Любовта. Защо е на един мъж женска Любов и защо е на една жена мъжка Любов, защо е на едно дете Любовта на майка му и баща му? Любовта на детето се различава, тя не мяза на майчината Любов. Любовта на децата е съвсем друга. Друга е краската. На женската Любов краската е друга и на мъжката Любов краската е друга. Сега това са само твърдения. Тези неща може да се докажат, но трябва да се опитат. С философствуване колкото и да ви разправят, не могат да се разберат, трябва един опит.

Сега в музикално отношение искам да ви дам няколко доказателства какво нещо е солената музика. Един човек, който обича солени работи, но няма сол, започна да му свиря и като започна да му свиря солени работи, започва да се задоволява. Той не иска соленото, но щом го нахраня със солена музика, се задоволява, а не обича да яде солено. Онези от вас, които обичате да ядете солено, музиката ви е слаба. Хранили сте се със солени музикални тонове. Най-първо трябва да се изучават сладките и хармонични тонове. Всеки един, който изучава пеенето, хармоничните тонове, след туй трябва да изучава тези тонове, които имат дисонанс, които не се спогаждат. Горчивите тонове не хармонират един с друг. На горчивите тонове трептенията са други. Някой път нашата горчивина е сладчина на други хора. Туй, което те считат сладчина, за нас е горчивина. Не мислете, че земната сладчина е сладчина и в Небето, ни най-малко. Онази сладчина, за която говоря, е постоянна и от нея са излезли и горчивината, и сладчината. Реалност е тя. На единия полюс се ражда

сладчината, а на другия – горчивината. Така и на Земята. Когато сладчината се ражда на северния полюс, на южния полюс е тъмнина. Когато сладчината иде на южния полюс, на северния е тъмнина. Едновременно и двата полюса не могат да бъдат светли.

Трябва да мислите. Някои четат Библията и мислят, че много знаят. Не се мамете. Тази книга, за да се напише, тия хора са живели в две-три хиляди години, в разни епохи. Вие не може да разберете Давида, който писал Псалмите. Вие не може да разберете живота на Авраама, който живя две-три хиляди години напред при други условия. И хората след хиляда години няма да разбират нашия живот. Вие не може да разберете какво заставило ангелите да съгрешат. Вие не знаете какви са били условията. Тяхното прегрешение, с което са се подхлъзнали, не е било голямо. Причината е била нищожна, нищожна както е тънка паяжината. Ако съберете десетина хиляди такива нишки, ще направите едно въже, с което може да обесите кой да е човек. Този закон ще го използвате. Във всинца ви има желание, големи работи да правите, искате дебели въжета. Какво би било, ако биха ви дали власт – каквото кажете, да стане. Какво би станало, ако каквото кажете, стане. Знаете какво би станало. Благодарение че на 10 хиляди неща, които стават, едно става. Благодарение че не стават, иначе светът ще се обърка. Провидението ни е въоръжило с халосни патрони, ние гърмим, много шум вдигаме. Ако всеки изстрел беше действителен, какво би станало? И гледам някои хора какви ли не картечници имат. Някой отвори ума си, мозъка си – картечница, като отвори сърдцето си, пак картечница. Умът и сърдцето, които воюват, картечниците въртят. Та когато някой път казваме, че за бъдеще хората ще се бият, разбираме не както сега. Те ще се бият с домати или с череши, или със сливи. Туй е вече до човека, до мисълта на хората и до техните чувства. Като вземат някои буквално, възможно е за бъдеще, наместо бомби от четири тона, да турят дрехи и тази бомба да падне на някоя къща, та като падне, хората да си вземат. Нас и сега ни бомбардират. Черешите са взривни същества от Слънцето. Там ги приготвяват, а тук ги пращат череши, сливи, ябълки – това са гранати, с които ни бият. И след като ни е била светлината, тя влиза в тия плодове и ние вземаме тия гранати, вкусваме ги. И намираме, че са много хубави. Един ден и нашите гранати трябва да бъдат такива сладки. Всяка една дума може да бъде сладка и горчива. Нали казвате: “Насолих го”. Как го насоли? Казвате много отвлечено. Вие казвате: “Насолих го, че да ме помни”. Тия думи, с които го насолихте, са били солени. Този, когото го соли, думите, с които го соли, са били солени. Някой път казвате: “Аз така го подсладих, че да ме помни”. Горчиви думи сте му казали, а казвате: “Така го подсладих, че да ме помни”. Кои думи са сладки? Когато имате един човек наскърбен, че го утешавате, тия са сладки думи. Когато имате един човек обезсърчен и му махнете обезсърчението, тия са сладки думи. Гледам сега ни най-малко не говорите сладко.

Някой път гледам движението е нехармонично. Свиването на веждите е нехармонично. Има закон, по който трябва да се свиват веждите. Ако ти не свиеш веждите си, както трябва, ще има един резултат. Ако не гледаш, както трябва, ти ще платиш. Ако гледаш добре, ще те възнаградят. И за лошото гледане ще платите. За лошото и доброто гледане същия ден ще получите плата. Ако не си красив, ще те накажат, ако си грозен, ще те накажат. Ако си красив, навсякъде ще те приемат, ако си разумен, веднага ще те приемат. Неразумните хора се наказват, грозните се наказват, несправедливите се

наказват и злите, и те се наказват. Добрите хора се възнаграждават, справедливите хора се възнаграждават, красивите хора се възнаграждават и разумните хора се възнаграждават. Те са правила на Любовта. Не са закони механически. Нали в човешкото право имате писани закони. Зад всеки закон седи съдия, седи адвокат, седи прокурор – всичките правници на закона. Ще цитирате еди кой си член. После има стражари, има войници с щикове, които ще наложат закона. Вие говорите: “Що е мъчение?” Как се представя мъчението, трудът и работата? Мъчението е – ти ще работиш и четирима войници ще седят и казват: “Ако не работиш, ще те убием”. Ти седиш, нямаш избор, ще работиш. Ако се поколебаеш, ще ти теглят куршума – то е мъчение. И трудът е по закон. Глобяват те, щом не изпълняваш закона. Щом не изпълняваш закона, веднага 50, 100, 1000 лева глоба ще платиш. То е труд. Що е работата? При работата нито стражар има, нито закон има. Ти си свободен да работиш. В туй отношение музикантите работят, художниците работят, ораторите като говорят – работят идейно. Който се моли, работи! Молитвата е работа. Работа е да говорим разумно. Че това е работа. Човек, който не знае да се моли, не знае да работи. Да се молиш, за мен е най-прекрасната работа. Да мислим Доброто е прекрасна работа. Да чувствуваме добре, то е прекрасна работа. Да обичаш красотата, това е работа. Да бъдеш разумен, това е работа. Сега в какво седи новото? Новото седи в Доброто, което е в сърдцето. Новото седи в Справедливостта, която е в ума. Новото седи в Красотата, която е в душата, не онази Красота, която е вън от душата. Новото е в Разумността, която седи в човешкия дух. Ще знам – Бог е в Доброто. Когато имаме Доброто, Доброто е проводник. Да бъдем по-ясни. Ти седиш някой път и казваш: “Дали има Господ или няма Господ”. Не е голямо прегрешение – една мисъл дошла в ума. “Може да няма Господ” – че след като дойде тази мисъл, заболи те кръста или корема. Започнеш да се молиш и болестта престава. Този, който накара болестта да престане, е Господ. Като отречеш Господа, болката дойде в корема веднага. Като признаеш Бога, болката веднага изчезва. По някой път ти се питаш дали има разумност в света. Потъмнял е умът ти, започнеш да се молиш, пак дойде светлина. Та казвам: вие като ви заболи нещо, тичате за лекар. Като ви заболи коремът, идете молете се, като те заболи гърбът или бъбрекът, моли се. Аз не искам да ви говоря, да ви смущавам. Зная защо ви болят бъбреците, зная защо ви болят дробовете, защо ви боли гърбът, защо ви боли коремът, защо ви боли кръстът, защо ви болят очите. Казвате: “Оглушахме”. Как няма да оглушеете. Казвате: “Остаряхме”. Как няма да остареете. Каква е разликата между младия и стария. Младият е беден човек, който сега забогатява, а старият е разтоварен кон. Като остарее човек, трябва да го разтоварят. Старият, само като се разтовари, може да се подмлади. Младият, ако не се натовари, не може да стане стар. Младият, ако не се натовари, беден става. Старият е богат човек. Вие нямате разбирания. Защо работи бедният човек? Да забогатее. Като забогатее, не работи. Той не е разбрал, че трудът е по-благороден, от работата иде. Младият се труди, старият работи; който не разбира живота, се мъчи. Младият работи по закон. Майката какво прави? Тя има Божествен закон, тя не иска никаква заплата, тя прощава всичко на детето. Старите трябва да прощават погрешките. Старите хора не трябва да виждат никаква погрешка в света. Те да бъдат слепи за погрешките, не да не ги съзнават, но да ги изправят. Минаваш някъде, карат се двама души. “Защо се карате?” Казва: “Защото парите не ми ги дава”. – “Колко ти е дал?” – “Толкоз”. – “Аз имам да му давам, ето ти парите, не се карайте. За

пет-десет лева не се карайте”. След като престанат да се карат, мен ми е приятно. Те като се карат, ме смущават. Чувам по радиото: “Ти си говедо, ти си това”. Дай му десет лева да млъкне. След туй по радиото му говори хубаво, медено сладко.

Казвам: бъдете примирители между хората. Вие сега разбирате много лесно да направите Доброто. Казва: “Сънувах, че баща ти се яви снощи. Да се помолим заради него”. Ще се помолиш, ако имаш въздух. Даром вземам въздуха, лесно става. Аз съм превеждал този пример. В ихтиманско умира бащата на един българин. Явява се после бащата и казва на младия син: “Слушай, да ми заколиш курбан”. Става той и заколва една овца. На другата вечер бащата пак му се явява и казва: “Такъв курбан не искам. Аз ти казах курбан да ми направиш”. Отива той при един старец на 85 години и му казва: “Преди една вечер сънувах баща си и ми каза да му направя един курбан. Аз му заклах една овца на другия ден, но той снощи пак дойде и ме хука, че това не било курбан. Какъв курбан да му направя, не зная”. Старецът казва: “Ще вземеш, синко, една овца и едно агне и ще я подариш заедно с агнето на някоя бедна вдовица”. Синът така направил. Вечерта бащата му се явява и му казва: “Такъв курбан искам”. Тази вдовица като взема овцата и като изпраща своята благодарност към Бога, един малък резултат има. Ние схващаме много материално работите в света и затова много малки резултати имаме.

Добре, я им изпейте един сладък тон. (Един брат изсвири един тон.) Този тон е чист. (Учителя свири на цигулката много нежно.) Какъв е този тон? Кой е сладък, кой е солени, кой е горчив. Българинът има енергични тонове. (Свири.) Тук са съединени горчиви, сладки и солени тонове. Българинът обича от сладките тонове да мине към горчивите тонове. (Свири глизандо.) Това е горчив тон. Цигуларите в много малки дози ги турят. Тук дозата е много силна. Да оставим за друг път.

Музиката ще възпита света. Светът само като се изучава от гледището на Любовта, може да се разбере. Ако нямате Любов, не може да знаете тонът сладък ли е, или е горчив. Ще имате само понятие. Любовта трябва да влезе във вашата разумност като побудителна причина; Красотата, Справедливостта, Доброто – Любовта трябва да бъде побудителна причина всякога и на Земята, и в духовния, и в Божествения свят. Другояче – ще бъдем изложени постоянно на смени. Някой път трябва да се разгневим. По-добре е да се разгневим, отколкото да се мъчим. Някой път трябва да се обезвериш в някои работи, за да ти мине, някой път трябва да се обезсърчиш. Обезсърчението и насърчението са два метода. Трябва да се обезвериш, за да се излекуваш от нещо. Ако си натоварен с един товар, ще се обезсърчиш. Какво се изисква? Ще започнеш да мислиш, натовариш се и ще вземеш толкоз, колкото ти е приятно. Или искаш да решаваш най-мъчните задачи. Ти ще се обезсърчиш. Решавай онези задачи, които можеш. Като дойдеш до тази степен на развитие, и тези мъчните задачи се решават лесно. Решавайте най-първо една лесна задача. Като ги разрешите, да знаете задачата сладка ли е, горчива ли е, или е солена. В сладчината се добива мекота. Горчивината дава сила. Соленото дава устойчивост. Един тон е солени, когато е устойчив. Един тон е сладък, когато ти дава приятност, мекота. Когато е енергичен тона, той е горчив. Горчивината дава енергия.

Трябва да се радваме на новото, което иде от Невидимия свят или света, който люби; да се радваме на новото, което носи Любовта. Любовта чрез него се разкрива. Светът ще се разкрие и ние ще имаме ново понятие защо са

черешите, защо са сливите, защо са животните, какво е тяхното предназначение. Ние ще разберем защо са страданията. Всичко туй ще се разясни и ние ще се радваме, че може да разберем туй, което ни мъчи.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил

30-та лекция от Учителя, държана на 21.IV.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ТРИТЕ МЕТОДА

*Отче наш
Мога да кажа*

(Направихме упражнението за дишането с ръцете.)

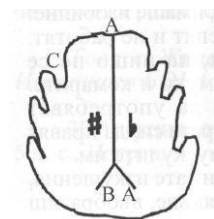
Сила, здраве е богатство

Три неща има, върху които човек трябва да работи. Той трябва да работи върху своя ум или да работи със своя ум, да работи със своето сърдце или да работи със своята душа, със своята воля. За да работи, трябва да има методи. Човек работи по три метода: метод на мъчението, метод на труда и метод на работата. В мъчението трима души войници седят с пушките си и казват: “Ако не работиш, ще те убием”. Туй го наричат необходимост. Седиш, още като спреш, теглят ти куршума. В труда ще се създаде закон. Глоба има. Войници с пушки няма, но ако не си свършиш работата, има глоба. Един лев глоба. Един наш приятел, доста напреднал, минава в София, плюе на едно място, хващат го и казват: “Защо плю?” – “Не знаех”. – “Пет лева глоба”. Не знаех – пет лева глоба. Можеше да бъде 10, 20, 100. Работата е без закон. Войниците ги няма, законът го няма, вече има свобода. При сегашното положение хората искат да живеят със свобода. Не. За себе си искат тази свобода. Когато те постъпват, искат да няма вече войници, да няма закон. При другите турят войниците, турят стражарите, закони турят. Всеки един от вас иска да бъде свободен за себе си. Щом дойде за другите, казва: “Закон има в света”. Ако аз живея без закон, искам и хората да живеят без закон. Ако аз живея по закон, искам и другите да живеят по закон. Сега не е лошо и със стражари, и с войници. То е принудително. Те те учат другояче. Ти си ленив цял ден като някое животно. Първите животни, които Господ създаде, имаха всичките удобства, имаше изобилие: храна, плодове; като се наядат, цял ден спят и не работят. Видя Господ, че тази работа не върви, на нищо не се научават, лениви са, изпрати хапливите мухи и комарите. Като го ухапе, то мръдне, започнаха да употребяват опашките си, започнаха да употребяват врата си, да правят движение. Другояче – ще се атрофират мускулите им.

Много пъти вие се безпокоите защо имате изкушения. Изкушенията са мухите. Таман заспиш някъде, въобразиш си нещо, ухапе те някоя муха. После протестираш защо са ти изкушенията. Лошо нещо ли е изкушението? От какво се изкушава човек? Ти като чуеш да пее хубаво един певец, изкушаваш се, искаш да станеш като него. Като видиш един майстор крадец, знае да краде, и ти искаш да станеш като него. Изкушаваш се. Да се не изкушава човек в лошите работи, но да се изкушава в добрите работи. Ако човек се изкушава – да направи едно Добро. Или можем да кажем, опитва се да направи зло или опитва се да направи Добро.

Единственият най-хубав метод за работа е хармонията в света. Хармонията вече принадлежи към музикалния свят. Когато човек излезе от Небето, излезе по закона на хармонията. Висшите духове са излезли с хармония. Когато са слезли в гъстата материя, дошли до мелодията. Каква е разликата между хармонията и мелодията? Че слизането не било голямо. Във всяко едно слизане имало едно възлизане. При възлизането хората са дошли до мелодията, забравили са хармонията. Сега хората много малко разбират от хармоничен човек. Да накараш мелодично да пее, не може да пее. Изгубва се мекотата на тона. Понеже един тон, за да бъде мек, не зависи от гласа, от

ларинкса. Ларинксът е инструмент. Зависи от милосърдието, зависи от трептенията на милосърдието, като минават те в ларинкса, тогава гласът става мек. За да дадеш на един тон онази пълнота, която се изисква, ти трябва да влезеш в чувството на почитание и обич, и Любов към Бога. Един тон не може да бъде пълен, ако в него не влиза Божията Любов съзнателно. Четири елемента има – или чрез подсъзнанието, или чрез съзнанието, или чрез самосъзнанието, или Свръхсъзнанието. Разбира се, те са отвлечени работи. Думата *отвлечено* какво значи? Отвлечен значи далечен. Една красива мома я отвлечат някъде, надалече я завличат. Отвличане и завличане.

Какво означават тия букви на чертежа? Слава. Една отлична дума – *слава*. Надали българите имат друга дума, която означава по-величествено от слава. Първата буква означава човешкото лице. Красота означава с-то. Този елемент – л-то, той дава изобилие. Туй, което поддържа главата, л-то надолу е широко, нагоре се свързва в едно. Или л-то означава онзи принцип, с който ние сме свързани с Божественото, от което произтичат Божествените енергии към нас. Във в-то сме свързани с Божественото начало. В-то в даден случай е проявена Любов. А-то в даден случай означава човек, който е пълен с онова богатство на Божествените блага.

Казва Христос: “Не търсете слава от хората, но търсете слава от Бога”. За да търсиш славата, трябва да бъдеш красив, трябва да имаш един отличен ум, трябва да имаш едно отлично сърдце и една отлична душа, и един отличен дух. То е слава. В слизането при инволюцията от хармонията минава в мелодията, а при еволюцията – от мелодията минава в хармонията. В мелодията всеки живее за себе си. В хармонията когато дойдем, може да се пее един, може и двама, и трима или четирима души, или хорово пеене. Музиката е нещо вътрешно, не мислете, че е нещо външно. Ако в себе си, в ума си не пееш, ако в сърдцето си не пееш, ако в душата си не пееш, няма да научиш пеенето никога. Не туряйте мисълта, че не може да пеете! За да пееш, значи трябва да мислиш. Пението винаги съдържа мисъл. Ти не може да събудиш ума си без хармония. Ако не искаш да пее, умът ти не може да мисли. За да мисли непременно умът ти, трябва единично да мисли и общо да мисли. Той трябва да пази закона на хармонията. Да мислиш за всичко, което Бог е създал, най-после да мислиш за себе си, защо човек е създаден или защо той е дошъл на Земята. Човек дошъл на Земята – да придобие светлина в ума си, да придобие Божествената светлина в ума си, да придобие Божествената топлина в сърдцето си. Човек дошъл на Земята – да придобие Божествената Красота в душата си. Човек дошъл на Земята – да придобие Божествената Сила в ума си. Казва: “Защо съм дошъл?” То не е така произволно. Вас ви е срам да пеете. Да пееш, значи да мислиш. Онези от вас, които не може да пеете, не може да мислите добре. Не не може добре да мисли, но мисълта ви е слаба. Тя е само в обективния свят на Земята, занимава се с много обективни работи. Занимава се с къщи, със стаи, със столове, с маси, с ядене, с пиене. Хубави работи, не са лоши работи. Занимават се с обличане. Щом дойдете, казвате: “Като идем на оня свят, ще се занимаваме с друго”. Къде е оня свят? Оня свят е вътре в нас. Оня свят е във всичките хора, във всичкия живот. Там, дето има живот, е оня свят. Ангелите понеже живеят, оня свят е и в тях. Те имат повече разбиране. То се дължи на Слънцето. Бог е навсякъде. Бог, от Когото излиза животът, Който е създал всичко, е навсякъде. Казват: “Дали има живот на Слънцето?” Че Бог не

е Бог на мъртвите, но на живите. Всичко, което Бог е създал, е Божествено, вложил е Своя живот във всичките светове. Бог е вложил степените на Своя живот навсякъде. Не е животът еднакъв. Има светове, които служат само на Бога, те са Божествени светове. Има светове, които служат само на ангелите, те са ангелски светове. Има светове, които служат само на хората, те са човешки светове. Има светове, които служат само на животните, те са животински светове. Има светове, които служат само на растенията, има светове, които служат само на минералите, има светове, които служат само на топлината, има светове, които служат само на светлината. Тази светлина, това е сянка. Онази Божествена светлина, тя е нещо разумно. Щом влезеш в Божествената светлина, вие чувате хармонията. Тази светлина говори. Щом влезеш в Божествената топлина, и тя говори. Нашата топлина не говори. Нашата светлина не говори. Изявява нещата, но мълчи. Като питаш, тя дума не казва. Сега в слизането има два процеса.

Човек изучава какво нещо е времето, какво нещо е ритъмът. Що е време? Що е ритъм? Ритъмът е посока на движение. Вътре е определена силата на това движение. Защото туй движение може да е в две посоки: низходяще и възходяще. Всеки ритъм е низходящ. Низходяще и възходяще, качване и слизание и пак качване и слизание. В музикално отношение в слизането се образуват диезите, защото излизат с устрем. Диезът представя умът, бемолът представя сърдцето. Сега както ги турят, представят човешкото сърдце – бемолите. При един диез има сила, потик, яснота има, определена е мисълта. В един бемол винаги има по-голяма топлина. Тъй щото страданията са бемоли, радостите са диези. Ако слизаш в инволюцията, след всяка радост ще дойде един бемол, ще дойде една скръб. В реда на музиката е да има понижение. Или да има мекота вътре в своята постъпка. Някой път вие питате каква ще бъде музиката без диези и бемоли. Ще бъде обикновена. Няма да има разнообразие, ще бъде обикновена, ще имате една песен. Не може да дадете на тази песен някакво разнообразие. Щом имате диези, може на тази песен да дадете движение.

Та сега скръбта това е бемол, радостта това е диез. Радостта това е хармония. Защо си дошъл на Земята? Да се научиш да мислиш правилно, да се научиш да чувствуваш правилно, да се научиш да постъпваш правилно. Или защо си дошъл на Земята? Да станеш добър, да проявиш Доброто. Защо си дошъл на Земята? Да станеш справедлив, да проявиш Справедливостта. Защо си дошъл на Земята? Да станеш красив. Защо си дошъл на Земята? Да станеш силен, разумно силен, да не се колебаеш. Да не казваш, че това не може да го направя. Като дойдеш до едно място, да бъдеш готов за всяка работа. Малка или голяма работа, да ти бъде безразлично. Казвате: “Той може да поиска от мене един милион”. Искане да направи Добро. Съгласен съм да му дам един милион, но няма да ги носи с кола, но на гърба. Ако ги носи с кола, ще му ги дам в медни капици.

В Божествения свят ти може да искаш само това, което ти сам може да носиш. В Божествения свят може да искаш една мисъл, която в своя ум може да носиш, не с чуждите умове. Ние нямаме право да товарим чуждите умове, но нашия. Ти не може да натовариш един човек със своите мисли, не може да натовариш един човек със своите чувства, ти нямаш право да натовариш един човек със своята красота, нямаш право и със своята сила да натовариш един човек. Той и красив да стане, ти ще го туриш в изкушение. Красотата си той сам трябва да я добие. Силата той сам трябва да я добие, да я оцени. Всяко нещо,

което не е добито от нашия ум, нашето сърдце, нашия дух, ние поставяме изкушение – свобода. Сега ние казваме: “Свободни да бъдем”. Затова ще имаме най-хубавите мисли. Когато някой дойде да приложи своята мисъл по Любов, те не обременяват. Любовта е единствената сила, която не обременява. Що е Любов? Туй, което никога не обременява човека. Любовта е туй, което всякога подига човека. Любовта е единственото, което радва човека. Дали знаем, или не, е друг въпрос, но всяка радост се дължи на силата на Любовта. Правите мисли в нас са потик на Божествената Любов.

Сега някои мислят, че жените носят Любовта. Жените са излезли от Любовта. Те Любовта не търсят. Те търсят знанието. Човек е излязъл от областта на знанието, на Мъдростта. Нему знание не му трябва, нему трябва Любов. Затуй отива при Бога. Той носи Любовта. Като кажем, че човекът дава Любовта, разбираме, че Любовта от него естествено излиза, не че той мисли за Любовта. Мъжете много малко мислят за Любовта в този смисъл. За какво мисли сега човек? Когато вие срещнете една ябълка, най-първо какво желание имате? Да оставим другите неща настрана. Щом се запознаеш с ябълката, най-първо я гледаш, вземеш я в ръката, поглеждаш я, казваш: “Красива е”. После целунеш я, пак я отдалечиш, най-после като че се скараш, туриш зъбите си, отхапеш нещо, скриеш го вътре. Има ли някакво престъпление? Няма никакво престъпление.

Казва Христос: “Който Ме яде, има живот в себе си.” Ти като изядеш ябълката, имаш живот. Ти като изядеш хляба, имаш живот. Ябълката се радва, казва: “Ти ме разбираш”. Ако тази ябълка вкусиш и я хвърлиш на земята, ти си направил престъпление. Като изядеш, извадиш семето. Ти с кората трябва да я изядеш. Сега ние вземаме и обелваме кората. То е наполовин разбрана Любов. Ние хвърляме опашката. Още като късаш крушата, хвърляш опашката. Остави опашката. Ти я оставяш без опашка. След туй – на задницата на всеки плод има едно втвърдяване. В Любовта и него ще изядеш. Щом допуснеш, че ти не може да го ядеш, има нещо нечисто. В Любовта няма нечисти работи. Аз ви говоря сега за ония чисти понятия, които изтичат из Божествения свят, онзи свят, в който ние живеем. Сегашните ябълки не може да ги изядеш, защото ще разстроиш стомаха си, нямаш зъби. Ако не може да сдъвчеш тази бубечка, ще ти причини болка. Казвам: всяка една мисъл вие трябва да я разбирате добре. Всяко едно чувство трябва да го почувствувате добре. Всяка една постъпка трябва да усетите силата, която носи тази постъпка в себе си; защото една постъпка ние ще я направим само. Рисуващ някоя картина, но подтиците идат отвън. Бог е, Който ни потиква към мисъл, Бог е, Който ни потиква към чувства, Който ни потиква към постъпки. Тия трите подтици са Божествени. Когато откажеш една мисъл, ти се противиш на Божествения закон. Няма да те съдят, но ти губиш. Потикват те да обичаш, ти се откажеш да обичаш – ти губиш. Потикват те да кажеш нещо, ти се отказваш – ти губиш. Във всяка постъпка, която и да е, всеки потик е Божествено благословение. Сега разбира се ние трябва да се освободим от наследствените неща, да различаваме Божествените неща. В Божествените неща, които проникват в нас, няма раздвояване. Щом проникне нещо човешко, дето не е Божествено, умът мисли едно, сърдцето друго, душата трето. Има едно разногласие в човека. Щом има разногласие, трябва да пречистим работата, да намерим погрешката къде седи. Погрешката може да е в ума, може да е в сърдцето. Изобщо повечето е в сърдцето. Някой път погрешката може да е в човешката душа, не иска да се прояви, или може да е в човешкия дух, който не иска да вземе участие. В един

добре развит живот умът трябва да вземе участие, сърдцето ви трябва да вземе участие в Доброто. Умът да вземе участие в Справедливостта. Душата ви трябва да вземе участие в Красотата. Гледам в мнозина душата само не работи. Ако работи душата, няма да остарявате, няма да станете грозни. Ако работи душата ви, очите ви ще имат нещо по-хубаво. Ако умът ви работи в Правдата, ще има светлина, лицето ви ще издава светлина. Ако сърдцето ви работи, ще има нещо друго. Нормално топлината на вашето тяло ще бъде приятна, няма да страдате от простуда. Ако имате топлина на сърдцето, можехте на 25, 30, 75 градуса да излизате и нямаше да ви е студено. Сега пет градуса студ ви е неприятен. Показва, че топлината на сърдцето е малка. Сега съвременните хора казват, че другият свят е облечен. Дрехите са във физическия свят. Той формира нашите ръце, формира нашите крака, постоянно работи. Ние сме още незавършени същества. Господ има милиони години да работи върху нас, за да станем свършени. Казва: “Бъдете свършени!” Имайте стремеж. За Христа казва, че Той беше Син, дойде и научи нещо. Какво научи Христос? Научи трудното, да бъде търпелив като Бога. Той излезе на едно място в храма, като взе един бич, изпъди всичките. Тази работа не става, то е Мойсеевият закон. Казва: “Как искате, като Мойсея?” Като видяха Мойсея, вече Го познаха. Оттам насетне вече не употреби бича. Казва: “Аз като Мойсея няма да постъпя”. Понеже вие този закон го знаете, няма какво да ви уча на Мойсея – как да се борите, как да се защищавате. Аз от вас трябва да се уча. Да се защищавате, колко красноречиво знаете да се защищавате. Гледам някой брат, някоя сестра колко красноречиво се защищават. Десет души адвокати така не може да ви защитят. Като дойде за другите, вече туй красноречие изчезва. Другите не може да защищавате както себе си. То е хубаво сега. Придобитото в нас ако дойде, тогава защищаваме Божествената Любов. На място е да защищаваме себе си, ако може да защищаваме Божественото в нас. Не е лошо човек да защитава правото, но така да защитава и Божественото.

Та казвам сега: Любовта има свой ритъм. Слизане има и ритъм има, потик на човешкия ум. Човек трябва да се поддава. Любовта си има ритъм. Ритъмът на човешкото сърдце е нисходящ и възходящ. Тя се предава. Излизаме от Бога, ще направим цял кръг. Ако вземем 120 години живот, 60 години е инволюция, от 60 години нагоре е еволюция. Понеже всички не доживяваме до 120 години, някои живеят 30 години, тогава 15 години са инволюция, 15 години са еволюция. Ако живееш 60 години, 30 години са слизане, 30 години са възлизане. В първите години ще учим мелодия да пеем сами. В другите години трябва да пеем хорово, или хармония трябва да се изучава. Да може да пееш дует, да може да пееш трио, да може да участвува в един квартет, да може да участвува в един хор. Да хармонираш своята мисъл. Двама души като мислят, които знаят да пеят, много лесно се хармонизират. Единият може да пее сопран. Мисълта на единия може да е тенор, на другия може да е сопран. Допълват се. Ако може да слушате мислите, най-хубавата хармония ще чуете. Ако те мислят много хубаво, излиза една мелодия, хармония има между двамата. Ако не пеят добре, двамата се отблъскват, не може да се запознаеш. Чувствата на приятелство са по закона на хармонията и по закона на хармонията вървят. Ти си мелодия, изучаваш сам музиката. Ти си хармония, изучаваш колективно музиката. В пението или в мислите трябва да има светлина. Във всяка мисъл трябва да има светлина, трябва да има топлина, трябва да има сила. Във всяко едно чувство трябва да има топлина, трябва да

има светлина и сила. Във всяка една постъпка трябва да има сила, трябва да има топлина, трябва да има светлина в постъпката. (Учителя взема цигулката.)

Вие живеете в един музикален [свят], трябва да се радвате, че сте присъствували на някой концерт. Имате доста инструменти. Източната музика е инволюционна. Единият крак на българската музика е в инволюцията, другият крак е в хармонията. Българинът слиза и се качва. Излизането е в източната музика. Особен ритъм има. В какво седи източната музика? (Учителя свири.) То е закон на слизането. Когато човек слиза, не се качва нагоре, слиза надолу. Внимава при всяка стъпка, да не би да се подхлъзне, да не падне. Затуй има туй кълчене. Като слиза, криви се по закона. И музиката съответства. Българинът е на равно, кълчене няма. Той мисли какво ще се прави. (Учителя свири тъжен български мотив.) Българинът мисли. В източната музика няма го това. Българинът започва да мисли, казва: “Как ще се живее сега?” Трябва да се живее за Бога. Дълги години той сй отлагал, сй за Бога живее, но в мъчнотии дошъл той. Той дошъл до затворените тактове на материалния живот. Като слязъл на полето, започнал да работи, оплел се в материалните работи. На равно като дошъл, казва: “Тук да си поживеем. Толкоз се мъчих като слизах, поне тук да си поживеем”. Сега може да живее по-дълго на полето. Сега гледа как минава. (Учителя свири български мотив.) “Настанали са, мамо, светли дни, славни дни за младите момци и младите моми на учение да се учат и по правия път да ходят”. Тази е песента. (Свири пак български мотив.) Пее: “Настанали са, мила мамо, светли дни за младите момци и младите моми, на учение да ходят, знание да добиват, по правия път да ходят, мамо! Настанали са, мамо, светли дни, славни дни за младите момци и младите моми на учение да ходят, знание да добиват, по правия път да ходят, по правия път да ходят, мамо!” Туй е новата музика.

Аз зная онова, което Бог е дал и е скрито в душите на хората. То трябва да стане явно. Всичките дарби и способности трябва да бъдат явни, да се проявят. Всеки трябва да работи, защото музиката е нещо колективно. Тя не е достояние само на един човек. Тя е достояние на много хора. Там, дето хората се спъват, дето не пеят, животът е труден. Дето пеят и се радват, животът е лесен. Всеки трябва да се радва. Постиженията на всичките хора са Божествени. Те ще бъдат достояние на всички и всеки ще се радва. Тогава както дишаме, ще възприемем музиката. Ще възприемем музиката, както възприемаме светлината.

Сега Новото Учение изисква добри певци. “Настанали са, мамо, светли дни, славни дни, дни за младите момци и за младите моми и за възрастните са настанали светли дни.”

Доброта, Справедливост, Красота и Сила, това са качествата, които умът трябва да придобие. Всяка мисъл трябва да бъде добра, справедлива, красива и силна. Когато съдържа тия качества, тя е Божествена мисъл, тя има бъдеще. Те са Божествени мисли, те са безсмъртни мисли.

Тайна молитва

31^{ва} лекция от Учителя, държана на 28.IV.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ДОБЪР, СПРАВЕДЛИВ, КРАСИВ И РАЗУМЕН

*Отче наш
Изгрява Слънцето*

(Направихме двете дихателни упражнения.)

Сила, здраве е богатство

Благост

Каква беше темата на миналата лекция? За какво се говори миналия път? Сега за блокадата мислите повече. Вчера всички бяхте затворени. Някой е нарисувал на черната дъска око и триъгълник.

В живота някой път ние бързаем и работите не ги правим както трябва. Искаме всички да бъдем щастливи и мислим, като че ли щастието е нещо, което можем да го купим. Щастието е едно съчетание. Човек има около 30 милиарда клетки и във всяка една клетка седи една разумна душа. Тридесет милиарда клетки съставят човека. И колкото повече души вземат участие в човека, толкова той е по-щастлив. Колкото повече се отказват, толкова е по-нещастен.

Ти вземаш една работа, но другите души не вземат участие в нея. Някой път мислим, че сме господари на положението. Заболи те крака, не можеш да ходиш, накуцваш. Казваш: “Не зная какво ми стана”. Някоя блокада иде. Упражнението на човешкия ум и на човешкото сърдце – това са двата пътя, по които човек върви. Засега умът на човека си служи с една много малка светлина. Ако вземем човека, къде е неговият характер? Главата му горе е северният полюс, а пък краката му долу са южният полюс. Пъпът е пък екваторът – там, дето е поставен стомахът, дето иска постоянно да яде. Там е най-топлото място, и затова най-голяма деятелност има стомахът. Стомахът е топлата област, гърдите са умерената област, а пък главата е полюсът. Ако цялото ни тяло имаше температурата на мозъка, щяхме да замръзнем. Мозъкът не се мени, много малко топлина има там, не се топят там нещата. По някой път можем да изгубим 10-15 кг от теглото си, а пък мозъкът много малко губи, едва 10 грама – много устойчиво вещество има той и много добре е организиран.

Доста време трябва, докато се научи човек да управлява ума си. Сега някой път вие се пренасяте в областта на стомаха, понеже там е чрезмерно топло и всички опасни животни са в тази област. Какво ли няма в екватора на човека! Всички най-опасни бръмбарчета са там. Най-опасните змии са в екватора, най-опасните тигри, лъвове, най-големите слонове, крокодили са все там.

Някой път питате: “Защо Господ направи света такъв?” Питам: ако ви зададат темата: “Кои са причините, защо животните ходят на четири крака, а човек ходи на два крака? Защо птиците хвъркат с крилата си из въздуха, а пък рибите плуват в морето?” – как бихте отговорили? Вземете тази тема: “Защо рибите са вътре във водата?” Някой път вие може да имате някоя ваша мисъл, която не може да я владате, понеже тя е във водата. Вие казвате: “Лесна работа, човек може да стане господар”. За да стане човек господар, той хиляди години трябва да живее на Земята, само за да стане господар на своите мисли. Как ще станеш господар на някой голям кит, който ходи надалече? Аз гледам една сестра, върви така, но несигурно върви. Съвсем бавно. А пък друга върви със ситни стъпки. На вас ви се вижда смешно. Онзи, който върви бавно, той

къде е? Големи преспи има на планината, той върви бавно. А пък онзи, който върви бързо, той е на екватора. Там има мухи, които хапят, и гледа по-скоро да излезе от тази област. А пък бавното вървене е преодоляване на известни мъчнотии в живота. Богатите хора, които са много натоварени, някой владика или някой богаташ, вървят бавно. Натоварен е човекът. Има една мисъл за парите, които има. Много злато има.

Запример каква беше разликата между София и тук? В София, ако гледаш през прозореца, ще отправят пушката към тебе. Ще кажеш: “Нямаш право”. Ще кажеш: “Нямаш право да отиваш на балкона”. Няма какво да се тревожиш. Като турят блокада, целият ден чети, моли се. Тук беше по-свободно. Войниците бяха спрели тук две сестри. Те си оставиха котлите на чешмата и тръгнаха. Караха ги до едно място. Дойдоха до едно място, спряха се и се разговарят. Войниците си казаха: “Защо ще ги караме?” – “Ти казваш” – “Хайде идете си”. Хванаха надолу към юг. Тези две сестри не бяха изпълнили някои нареждания, бяха нарушили някои правила и без малко щяха да ги предадат в участъка.

Та казвам, дойде един брат, това беше вчера следобед, иска да говори. Седи на стола. Един брат и една сестра долу са седнали, не си приказват. Един млад брат и една млада сестра седят. Дойде войникът и казва на брата: “Вие тука не можете да си приказвате”. Братът си взе дърмите и остави сестрата. Дойдоха още трима войници. Младата сестра беше около 15 годишна. Срещнаха я войниците и й казаха: “Не може да се разхождате. Онези хора в града са затворени, а пък вие се разхождате”. Животът на Земята е един сложен процес. Вчерашният ден имаше блокада. Дойде един дъжд и поля земята, цялата тази местност. Имаше гръмотевици. Гръм падна пред Дряновски. Той изскочи, понеже има гръмоотвод. Всичките му предпазители паднали. Той излязъл отвън съвсем преbledнял. Аз тъкмо бях отворил радиото. Цял пукот стана.

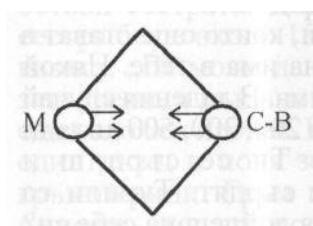
Често ние страдаме от идеите на миналото. Ти почнеш да остаряваш. Като почнеш да остаряваш, ти не носиш сегашните идеи, те са идеи на хиляди години от миналото. Като остарее човек, почва постоянно да се връща как е бил като дете. Той преповтаря живота си. Мисли все за стари работи, а за нови работи не мисли. Този му живот минава в преповторение на миналото. Казвам – остарявате. Ние сме като ученици, които държат матура в гимназията. Те държат матура за онова, което са учили през 5-тых години, за да се види какво знаят от този материал, който са учили. А пък може би, някой път човек държи матура, за 10-15 години какво си учил. Запример някой път държите матура за търпението. Колко хиляди години ще минат, докато станете търпеливи. Вземете войната. Това не е едно положение на търпеливи хора. Това са хора башибозуци. Всеки иска да стане неговата воля. Всеки иска да победи, няма желание да изпълни Волята Божия. Казват: “Колкото повече хора избива, толкоз по-добре”. В Русия цяла една местност на много километри са разрушили села и градове. Ако отидете сега в Италия, ще видите разрушения, ще видите какво правят съвременните модерни бомби.

Вчера един българин дошъл от Германия, говори за модерните бомби, които образували празни пространства. Прозорци, врати изхвърлят от къщите. Тези бомби са много опасни. Хората слизат в избите. Там е по-безопасно, понеже, ако си в горните етажи, може да ви изхвърлят на улицата с прозорците заедно от третия или четвъртия етаж чрез тези бомби. Затова в избите е безопасно. Ако бомбата падне в избата, ще затрупа всички. Паднала една бомба и 15 души германци ги затиска. Цяла една седмица стоят затиснати.

Като ги откриват, извадили ги и нито един не е умрял. Там имало въздух, имало бисквити, картофи.

Сега често ние страдаме от войни, които още стават в нас. Някой път ти си неспокоен, война има в тебе. Някой път ти се разсърдиш, не си сам, война има. В дадения случай не си ти сам. Ти се разсърдиш, може би 200, 300, 500 хиляди души се сърдят в този момент. Ти се сърдиш и същевременно 500 хиляди души се сърдят. Турили са картечницата. Колко време ти взема да дойдеш на себе си? Може би един ден. Някой път цяла една седмица минава, докато човек получи равновесие.

Та казвам: целият живот седи в това, да научи човек Волята Божия в света и да научи Царството Божие. Той трябва да научи тази закономерност в света, законите, които Бог е поставил в Природата. И само тогава можем да търсим това, което искаме. Някой казва: “Не е лесна работа да изпълним Божиите закони”. Опитайте се да свирите на цигулка според всичките правила, които са турени от сегашните музиканти. Главата ви ще побелее. Някой път 30 години трябва да посвети човек, за да изкара хубави тонове от цигулката. Да ви приведа пример. Нали знаете какво са клепала. Едно време имаше дървени клепала. Хората изучаваха кои дървета са музикални и от музикалните дървета направят клепала. И с две чукчета удрят по клепалото трака-трак и ще се чуе гласът надалече. Обикновеният човек, който няма разсъждение, казва: “Това е дъска, клепало”. Но онзи човек, който е умен – италианските майстори са ходили при старите клепала да ги изучават и от старите клепала са направили най-хубавите цигулки, понеже тези дъски са станали от упражненията музикални. Трябва да знаеш в каква посока са нишките на дървото. Тези нишки предават енергиите по-лесно. Енергиите в дървото се предават по-лесно в известни посоки. Един разумен човек от едно клепало ще направи една хубава цигулка, една хубава ръчка, ще тури четири струни и тогаз най-хубавите звукове могат да се изкарат от това дърво. Човек има едно тяло, и ако от това тяло не можеш да изкараш най-хубавите мисли, чувства и постъпки, ти не си много умен човек. Ние искаме само да чукаме с чукчета. Чукчетата са клепалото. Тези двете чукчета – едното чукче на ума и другото на сърдцето.

Някой път ти не знаеш с ума си ли мислиш или със сърдцето си чувствуваш. По някой път човешкото действие произтича от слънчевия възел, а някой път от човешкия ум. М е човешкият мозък. Човешкият мозък е почва, в която умът си е вложил корените. От този мозък излизат тези безбройни нишки, които отиват в цялото тяло. Сега, както е построена тази фигура, тук имате екватора и слънчевия мозък, а тук имате северния полюс при мозъка. Човек е раздвоен. Мъжът представя северната половина, северното полушарие – жената представя южното полушарие на Земята. То е един много сложен въпрос. Мъжът има да се разправя със силите, които действуват в северното полушарие; жената – със силите, които действуват в южното полушарие. Затова техните интереси са съвсем различни. Какво представя жената за вас, това е неизвестно. Какво представя жената и какво представя мъжът? Преди да създаде Господ човека, Той трябваше да създаде Земята. От тази Земя Бог трябваше да извади и да създаде и мъжът, и после жената, и ги тури в Рая. Раят е Разумният живот. И понеже не бяха готови за този Разумен живот, Бог ги изпъди навън в света, в едно по-долно училище. Светът е едно по-долно, обективно училище. След време пак ще се върнат в Рая. Раят е Разумният

живот. Всеки, който живее разумно, той е в Рая, а пък всеки, който живее глупаво, той е извън Рая. Ние като деца мислим, че сме в Рая. Ако знаеш как да мислиш, да чувствуваш, да знаеш какво нещо е човешката красота и разумност, ти си в Рая. За да живееш в Рая, трябва четири неща на човека. Да бъдеш добър, справедлив, красив и разумен. Те са четири входни билета за Рая. Имаш ли ги – в Рая си, нямаш ли ги – извън Рая си.

Да допуснем сега, че някой от вас си купи едно радио. По радиото слушаш някои песни. Утешава те това радио. Ако не искаш да учиш, много прост човек ще останеш. Това, което правят по радиото, не си ти. Това е, което хората правят. И ако през целия си живот се занимаваш с това, какво говори радиото, какво ще научиш? Да допуснем, че си взел билет и по радиото слушаш, че ще се тегли лотария, има 100 билета, ти имаш една четвъртинка билет. Каква възможност има твоята четвъртинка да печели? След колко години ти можеш да имаш най-голямата печалба? Сега да ви приведа другото.

Представете си красива мома като ангел, като земен ангел, и друга мома, която е грозотия, но страшна грозотия. Каква е разликата? Грозната мома всякога ще има несрети. Каквото иска тя, няма да стане. Тази, красивата мома пък, каквото пожелае, дето иде, всичко ще има. Къде седи силата на красивата мома? Красотата е едно изявление на човешката Доброта, на човешката справедливост, на човешката Любов и на човешката разумност в лицето. Всички възвишени същества са много красиви. И според степента на тяхната красота е тяхната разумност. Най-разумните са най-красиви. Колкото тяхната красота отслабва, толкова стават по-грозни. Сега разликата между Доброто и Справедливостта е в това, че Справедливостта е в студения пояс, там е студеният северен полюс. При Справедливостта трябва да имаш печка, да се стоплиш. Доброто е естественото положение. Ако живееш в Доброто, няма да имаш нужда да си купуваш въглища, дърва, там има изобилно плодове. Ако дойдеш до справедливостта, от далечни пространства трябва да караш дърва и други неща. Умствените дърва някой път струват един тон 10 000 лева. Ако изгориш 10 кубика, то са 100 хиляди лева, които трябва да похарчиш. А пък на северния полюс как е добил човек своето богатство? Трябва да питате ескимосите. Ако си рибар, ще знаеш да ловиш риба. Тук, който сее повече, е по-богат, а който не сее, гладува. А пък там, който знае добре да хваща рибите, е по-богат. Някой път казвате: "Той е майстор да хваща рибите". Щом говорите за рибите, вие сте на северния полюс. Запример ние и за маймуните имаме долно мнение. Казваме: "Той е маймуна". Маймуните хиляди години не можаха да ги заставят да станат месоядци. Много от тях са вегетарианци, плодоядци. Смеят се на подражанието, на възприемчивостта на маймуната, у тях подражанието е силно. Човек без подражание не би имал култура. Видиш нещо хубаво, веднага да го възприемеш.

Разправят един анекдот за един турчин, който пътувал за Африка. Той носел една камила товар, червени фесове. Минавали през гората, дето живеят маймуни и той носел един фес на главата си. Спрял се, отворил товара с фесовите, оставил ги на земята. Като задрямал малко, видял че цялата гора е пълна с маймуни и всичките маймуни с по един фес на главата си. Взема той един предмет от земята и го хвърля на маймуните, те пък му хвърлят плодове. Той взема камъни и хвърля на тях, те от дърветата отгоре му хвърлят плодове и крякат всичките маймуни с червени фесове на главата. Отчаял се човекът. Казал: "Защо ми трябваше. Отиде богатството ми, отидоха всичките ми фесове. И този фес защо ми е?" И хвърля феса си на земята. И всичките маймуни си

хвърлили фесовите. Сега закон е: ти имаш едно състояние, едно лошо състояние, то е фес. Ти държиш своето състояние – феса. Вземаш камъчета и хвърляш, и всичките маймуни и те хвърлят своите фесове. Всичките примери имат за задача, да пояснят известна идея. Този въпрос е доста труден. Ако вие бяхте на мястото на този турчин, как щяхте да постъпите? И вие щяхте да имате неговата опитност.

Наскоро идва една млада мома, и като умира майка ѝ, оставила ѝ една скъпа гривна, струвала 50-60 хиляди лева. Тя си имала една сума 20-30 хиляди лева в една спестовна книжка. Умира майка ѝ, дъщеря ѝ отива да я погребва, някой влиза и взема гривната и нейната спестовна книжка с парите. Спестовната книжка намерила. Понеже гривната била оставена от майка ѝ, момата ме пита къде ѝ е гривната. Защо ме интересува къде ѝ е гривната? Дали тя или друг я носи, за мене е все едно. Тя иска да ѝ кажа кой взел гривната. Казах ѝ: “Това не ме интересува”. Защо не ме интересува? Има няколко съображения за това. Едното е, че е много мъчно да познаеш кой е взел гривната. Тя мисли, че ясновидецът може да вижда този, който взел гривната. Той е далече, а щом е далече, не можеш да го видиш лесно. Ако някой човек е с отворено сърдце, по-лесно можеш да го разгадаеш. А пък някой човек е затворен, мъгливо е. Когато е мъгливо, може ли да се ориентираш?

Отче наш

32^{-ра} лекция от Учителя, държана на 5.V.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

СТАРАТА И НОВАТА КОМАНДА

*Отче наш
Духът Божи*

(Направихме упражненията с ръце и дишането.)

Сила, здраве е богатство

“Слепият, когато прогледа, надалече вижда” – казва една българска пословица. Човек, ако излезе от низше състояние, като прогледа, много надалече вижда. И туй е неговата спънка. Или аз считам, че човек е присаден, долу корените са дивачка, а горе клонете са питомни. Като се счупи присадката, дивачката веднага се появява. Човек без тази присадка е формено животно или съдържа положителни качества на животното.

По някой път хората мислят, че светът е лош, че трябва да се поправи – децата трябва да се възпитават – майки, бащи, всички тъй мислят. Туй е погрешна идея. Светът е толкоз добър, че децата няма какво да се възпитават. Майките няма какво да възпитават. Всичко в света е команда. В света има лоши команди. От излишни команди страда светът. Всички войници са добри. Командата е лоша. Казва: “Утрепайте този човек”. То е лошото. Казва: “Ще заколиш тази кокошка”. Полковникът заповядва и войникът веднага я заколва. Командата е лоша. В света съществува една лоша команда, на която вие се подчинявате. Какво трябва да правите? Да се молите на Господа, да се смени командата. Да дойде нова команда – овци няма да колите, това няма да правите – и веднага войниците са готови да изпълнят командата. Изорете нивите си – изорат ги. Съградете болници – съградят ги. Помагайте на другите – готови са всичко да направят. Всичко лошо във вас е, че си давате лоши команди. Да се молите на Господа, да се смени командира. Вие казвате: “Аз съм командир!” Лъжеш се, че си командир. Нито един от вас не е командир. Нито един от вас не е свободен, условията са такива. Казваш: “Нали аз съм свободен”. Отгде накъде си свободен? Ако си свободен, защо боледуваш? Ако си свободен, защо си сиромаш? Ако си свободен, защо не ти стига ума да направиш работата? Ако си свободен, защо ти са парите? Ако си свободен, защо ти е знанието? Под думата *свобода* разбираме да живееш в Истината. Тази Истина е Божественият свят. Всичкият свят е там нареден. Щом си под тази команда на Истината, щом служиш на Божията команда, ти си свободен. Вие, когато ви говори Божествената команда, не я слушате. Вашето радио е с дълги вълни, а Божествената команда се предава по къси вълни. Дългите вълни ги слушате, каквото чуете, прилагате.

Сега не ви намирам на вас махана, командата е лоша. Заповядват ви, казват ви какво да изпълните. Другото положение. Вие казвате: “Аз това не може да направя, онова не може да направя”. Туй, което ти не може да направиш, то е като да си хванал слона и да му заповядваш, да дадеш заповеди на слона. Той не те слуша. Хвани най-първо комара. Ще ходиш да хващаш слона и да казваш: “Не може да му заповядвам”. Кой от вас не може да заповядва на един комар? Като кацне един комар, ти няма да почнеш да му се молиш, да му казваш: “Моля ти се, махни се”, но ти ще го духнеш и той ще отскочи. Често един комар кацне на ръката ви и четири реда сълзи ви потекат, ухапал ви комарът. Как тъй да ви ухапе, не знае ли той вашето високо произхождение, вашето царско произхождение. Че един такъв комар – малко, просто – да си подложи да ви ухапе. Щом кацне, махнете го.

Сега всички искате да оправите света. Оставете се от тази идея. Извадете я от ума си. Не е ваша работа да оправите света. Нито е ваша, нито всичките реформатори може да го оправят. Две команди има в света – на дълги вълни и на къси вълни. И двете са добри. Казвате: “Това не може да направя”. Никога в живота си не казвайте това! Само за едно нещо можете да кажете, че не можете да го направите. Кое е то? Аз ще ви го кажа. Ви казвате: “Аз това не може да направя”. Вървите по улицата и виждате една малка книжка. Вие сте министър на България, с големи работи се занимавате – една книжка е паднала там и вие казвате, че тази работа не е ваша, а с големи работи се занимавате. Тази малка книжка да я дигнете. Вие не сте чели Библията досега. Като дигнете книжката, ще прочетете: “Бог е Любов”. Има един анекдот. В България като дошли евангелистите, като проповядвали Евангелието, казвали, че който приеме Божия Път, всичко ще му тръгне напред. Един българин купува една Библия и мисли, че всичко ще му тръгне напред. Като взел Библията, всичко му тръгнало назад и за 5-10 години е оголял човекът. Най-после си казва: “Като взех тази книга, назад ми тръгна” – и иска да се освободи от нея. Хвърлил я в огъня, да изгори, и искал по-скоро да изгори. Като горяла книгата, отскочило едно малко парче от нея и той като го взел, прочел: *Бог е Любов*. Той си казва: “Аз четох, всичко научих в Библията, а туй не съм научил, че *Бог е Любов*”. Туй малкото парче го взел, турил го в джоба си и всеки ден чел – *Бог е Любов*. Дотогава нямал деца, млад бил, като турил в джоба тази книжка, родило му се момченце. След три години ражда му се момиченце. Момчето красиво и момичето красиво. Той все чете *Бог е Любов*. Като го изважда от джоба си и го чете, с жена си не се кара, с децата си не се кара, подобрява се положението и той става виден българин. Питат го: “Как стана тази работа? До едно време всичко ти вървеше назад, а сега всичко ти тръгна напред?” Той казва: “Не си казвам късметя”. – “Как ти тръгна напред?” Той се тупа по джоба, в който е тази книжка, на която пише *Бог е Любов*. Казва: “Всичкото е тук”. Те го питат, а той се тупа по джоба. Вложил човекът Любовта в сърдцето си. Вложи Любовта в сърдцето си, не влагай Любовта в ума си, вложи я в сърдцето си! Живата душа се ражда в сърдцето. Най-първо човек е станал жива душа, а после животворящ дух. Вие се хващате най-първо за голямото постижение в света. Искате да бъдете ангели. Ангелите по някой път се занимават с много дребни работи. Ако ангелът би направил една като вашите погрешки, за 10 хиляди години няма да искат да го видят на Небето. За 10 хиляди години ще изчезне от Небето. А вие тука правите на ден по 5-6 погрешки и не изчезвате. Вие искате да бъдете ангели. На ангела не се позволява да направи никаква погрешка. Щом направи погрешка, изчезва. Вие искате доказателство. Адам и Ева бяха кандидати за ангели, последният изпит държаха. Адам държеше последния изпит, Господ искаше да го опита ще иска ли жена си, Господ искаше да опита Ева, и тя ще иска ли да яде. То е изпит. Казвате: “Бива ли за една ябълка да изхвърлят цяло едно поколение из Рая?” И двамата бяха кандидати за ангели, направиха погрешка. На Ева й каза: “Ако ядете, като Бога ще станете”. Вие не знаете какво е казала Ева на мъжа си. Тя му е казала: “Ако ядеш от този плод, ще имаш моята Любов, ако не ядеш от този плод, няма да имаш Любовта ми”. Той яде, за да не загуби Любовта на своята възлюблена. Значи вие не се плашите да изгубите Любовта на Онзи, Който ви е създал. Втората команда слушате. Вие казвате: “Господ не Го знаем”, а този, вторият командир, го знаете. По някой път като дойде някой и се оплаква от някаква болест – има мъжки болести, има и женски болести. Гледам, иде някой и на ръката кацнал

комар. Казва: “Какво мислиш за този безобразен комар, от който ме е хванала маларията?” – “Духни го”. – “Не се духа” – казва. Какво лошо мнение има заради него? Значи окото ти е достатъчно ясно да схванеш какво мислят хората заради тебе, а че десет други хора са казвали за тебе Божествени работи, ти затова казваш: “Празна работа е. Няма Любов. Пари, пари”. Къща имаш, ниви имаш, дрехи имаш, да бъдеш облечен, не знаеш да заповядваш. Как ще заповядваш, кажете ми? На вас аз бих ви казал така: искаш да се жениш, ако е млад момък, той трябва да бъде честен, справедлив, благороден, интелигентен човек. На този човек тия работи му трябва. Честността на първо място, на второ място справедливостта, на трето място благородството и интелигентността. Искане някой на Земята да се жени, дойде, на някоя мома предлага и казва: “Знаеш, сърдцето ми гори”. Тя трябва да каже: “Готов ли си да слушаш команда, защото ти вече имаш един командир. Аз съм новият командир, аз каквото ти кажа, ще ме слушаш ли?” Новият командир какъв трябва да бъде? Какво ще ви заповядва – “Ще бъдеш сляп за погрешките на хората. Ще бъдеш сляп за погрешките на майка ми, баща ми, сестра ми и за моите погрешки. Заповядвам ти, командир съм”. Досега командирът заповядваше да си отвориш очите и да виждаш най-малките погрешки. Кой от вас не вижда най-малките погрешки?

Сега туряте идеята и казвате: “Сега туй да стане от България, онуй да стане от България”. Нищо няма да стане от България. Ако дойде новият командир, ще го слушате. При стария командир трябва да се възпитавате, че това, че онова. Тия работи съществуват.

Да ви приведа един пример. Вчера ходих на Витоша на почивка. Питат ме: “Как беше”. – “Духовна работа. От запад, от север”. Казват: “Говори ли?” – “Не говорих”. – “Какво?” – “Спах. Два часа спях, почивах. Не почивах, ходих из слънчевите места, дето Земята се върти. Аз спях и другите спяха”. Казват: “Пяхте ли?” – “Не пяхме”. Ядохме много хубаво, отлично ядене. След като се наядохме и се върнахме. С нас дошъл този нашият Мурджо, без него не може. Туй е правило у него, мълчи, не си казва мнението. Каквото правим ние, и той прави. Идем отдолу и току изведнъж се затича, нещо е недоволен, започна да вдига шум, че някой направил погрешка из гората. Гледам няма нищо, а Мурджо мърмори: “Бау, бу, бу”. Гледам да е вол, не е вол, да е вълк или заек, не е. За какво се тревожи Мурджо? Той видял една кукувица и за кукувицата се тревожи. Като излезе горе на изсеченото, отиде да гони кукувицата. Тази кукувица има ли право да кука? Да мълчи трябва, днес е ден на мълчание, никакво кукане. Връщам се отгоре, избирам един широк път да мина. Случило се, че деца от село Симеоново са там и те познават Мурджо. Слизаме оттам, вървим. Най-първо среща говеда, иска да ги изплаши. То му обърне рогата, отстранява се. Най-първо говедото се отстранява, после му обърна рогата. Докато бяга, той е герой, гони ги. Щом му обърне рогата, Мурджо бяга. Децата, като познавали Мурджо, вързали го. Казват ми – вързали Мурджо. Искане да се освободи. Аз мислех, че не знае да се освободи. Едно дете като му казало името, хванало го, турило му един каиш. Казват: “Хванаха Мурджо”. Той мълчи горкият. Казват: “Хванаха Мурджо”. Казвам: “На курорт ще остане. Оставете го. Тук овчарите имат хляб. Тук на Изгрева е Рай, нека поседи там”. Хванаха го и каиш му туриха на врата. Минават други две сестри и те се застъпват за Мурджо. Четат морал на децата, да хранят хубаво Мурджо, да го не бият. Казват ми, че хванали Мурджо, аз им казвам, че най-много четири деня ще

бъде вързан, като го пуснат, пак ще дойде на Изгрева. Идваме на Изгрева, ето го Мурджо дошъл. Казвам: “Убеждение има Мурджо”.

Та казвам: не считайте животните за низши. Животните, това са изостанали души. Доста напреднали души и някои от тях са изостанали за леност, за неподчинение на нещо, което Бог е заповядал да направят. Всичките животни не са просташки духове, но духове напреднали, които учат уроци. Не искам да ви разправам тия работи. Гледам някой вол седи спокоен. Волът казва: “Като изправим тази погрешка, ще се освободим от туй положение”. Вие гледате външната страна на животните, муцуната им. Животните имат интуиция. Едно животно веднага те познава, че не си разположен. Много чувствителни са. Даже на птиците може да проектират мисълта си. Аз съм правил опити, доколко може да възприемат мислите. Много добре възприемат човешката мисъл. Една зима бях във Варна, бях край брега на морето и гледам цяло ято, около 200-300 птици над морето. Пращам им една мисъл, че има хубава храна на брега, и виждам цялото ято, иде на брега. Няма нищо. Изведнъж пращам друга мисъл, че ги дебнат, да ги убият и веднага избягаха в морето. После пращам друга мисъл и около половин час ги развождах. Не мислете, че каквото вие мислите, не влияе на другите. Никой в света не е свободен от тия закони, които съществуват. Не си туряйте идеята, че вие сте свободни и че всичко можете да направите. Всичко е направено и онова, което е направено, ние сме длъжни да изпълним Волята Божия. Като не я изпълним, страдаме.

Как ще се поправи светът? Светът ще се поправи, когато доброволно се подчиним на закона на Любовта. Сега законът е насилие. Ако не изпълниш законите, ще те арестуват час, два, три, ден, два, три. Може да те турят под арест. Не искате да изпълните Волята Божия, ще ви заболи стомахът. Не искате да изпълните Волята Божия, ще ви заболят гърдите, краката, ръцете. То е за неподчинение на закона на Любовта. Всичките болести в света произтичат от противодействието на Любовта. Господ казва: “Нова команда има в света”. За погрешките в света ще бъде смешно, когато си бил сиромах, да си дал на 100 души по един лев, ще бъде смешно, като забогатееш и имаш 10-20 милиона, да отидеш да търсиш своите длъжници, на които си дал по един лев, да им кажеш: “Дайте ми лева”. Ти ще кажеш: “Аз забогатях и сега аз ще ви дам 1000, 2000”. Ти казваш: “Имах да ми давам”. Ти виждаш погрешката на един човек. Ти дължиш нещо. Ти си станал богат, Бог те е благословил. На този човек, не виждай погрешките. Вие мислите, че някои хора не са умни. Много умни са. На мене ми казват: “Не знам как да направя Волята Божия”. Ако него го обидят, знае. Ако не го погледнат, както трябва, ако не му кажат сладка дума, знае. Божият закон е още по-лесен. Вие сте в един порядък на нещата и вие не може да влезете в Царството Божие, да бъдете съграждани на Царството Божие, ако не възприемете Божията Любов. Ние ще бъдем в този свят за хиляди години. Заповядва командирът тия камъни да пренесеш нататък. Какво ще правиш? Има хора, които са побъркани, но не са побъркани. Разправя един лекар – има един от тези побърканите, и в зданието, дето са побърканите, събирал сламчици и направил цял куп. След това започнал този куп сламка по сламка да ги пренася. Целият ден разнася сламките и после пак ги прави на куп. Вечерта легне да спи и на другия ден, като стане, пак тия сламки ще ги носи.

Сега идеята е да се обичаме, да живеем добре, да има радост, да има мир. Сега тия неща съществуват. Ние ходим, от бакалина да купуваме ябълки.

Имаме право, да идем от дървото да оберем хубавите ябълки. Искаш хубава вода, ще идеш на извора, няма да чакаш с някоя каруца, да ти донесат хубава вода. Едно време от Европа носеха вода. Вие чакате да дойде Христос. Що е Христос? Вие Го очаквате, както момата очаква да дойде нейният възлюблен. Любовта е като Слънцето. То е надалече, но светлината е за всички – и за тревици, и за насекоми, и за човека. Любовта е една и съща. Само че животните я употребяват по един начин, човекът – по друг. Любовта е като Слънцето. Ако очаквате да дойде във вашата къща, то е невъзможно. И да ви кажа защо е невъзможно. Възможно ли е Слънцето да ви дойде у вас на гости? Слънцето и на Земята да го повикате, не може да дойде на гости. Невъзможност има, понеже един милион и 500 хиляди пъти е по-голямо. Да рече да дойде на гости, Земята къде ще го тури? В коя стая ще турите Слънцето на гости? Христос в тази форма не може да дойде. Обаче въздухът, светлината, топлината може да дойдат. През най-малкия прозорец, който имаме, тази светлина и топлина могат да влязат. И през най-малките дупки вятърът влиза. Благодарение, че хората имат дупчици, не знаейки какво би станало, ако не можеше да влезе Божественото в нас. Сега мислите, като идем в оня свят, какво ще стане. В оня свят ще бъде това, което е било в този свят. Ти в оня свят като идеш, пак ще се събереш с тия, с които си бил на този свят. Подобното подобно привлича, не еднаквото. Хора, които подобно мислят, те се привличат. Двама хора, които се обичат, пак се привличат. Някой казва: “Как спечели тия пари?” Всеки иска да знае как се печелят тия пари. Всичкият порядък, който съществува, той не е лош. Ние сме го отживели. Не мислете как трябва да обичате. Трябва да обичате кого? Кой от вас не е извършил убийство? Няма нито един от вас, който да не е убил един комар; няма нито един от вас, който да не е откъснал главата на една муха, като е бил малък. То е убийство. Казвате: “Не убивам”. Някой път и аз съжалявам – някоя муха, кацнала някъде, махна и счупя й крилото, тя падне долу, взема, че я изхвърля навън. На тази муха трябва да поправа крилото, не съм свободен. На комара, като счупя крилото, пиша в тефтера: имам да поправам едно крило. Вие казвате: “Да си вървят”. На колко мухи, на колко комари, на колко кокошки крилцата не сме счупили? Сега вие ще кажете: “Туй не е така лесно”. Този Рай, който хората търсят, то е ад. Че и сега сте в Рая. Когато двама души се влюбят, един момък zalюбил една мома, те са в Рая. Когато се оженят, влязат в ада вътре. Отвън е Рай, а отвътре е ад. Сега най-първо трябва отвън да бъде ад, а отвътре да е Рай. Понеже знаем външния Рай, вътрешния да го изучаваме. Да влезем във вътрешния Рай.

Няма друг начин, по който може да се поправи светът. Никога не може да поправиш един човек, когото не обичаш. Невъзможно е. Може да повлияеш на онзи, когото обичаш. Всеки човек може да ти повлияе, който те обича; никога един човек, който не те обича, не може да ти повлияе. Казвате: “Какво да правя, не може да го обичам” – там е всичкото нещастие. “Не може да уча” – там е всичкото нещастие. “Не може да спя”. Защо не можеш да спиш? Младата мома не може да спи, влюбила се в един млад момък, той е княз, безпокои се дали може да го вземе, дали ще може да се ожени. Не ти трябва този княз, с княз не се живее добре. Той е полковник. Утре полковникът може да го разжалват. И ангел да е, колко ангели са разжалвани. Земята е пълна с разжалвани ангели. Вие сте разжалвани ангели, излезли от Рая. Какви бяхте едно време, а сега сте редови. Едно време вие заповядвахте, а сега ви заповядват.

Та казвам: един нов порядък има, в който трябва да влезете. Както сте изпълнявали заповедите на командира: “Убий го” – и ти убиваш, така и вие ще изпълните новата заповед. Старият порядък съществува. В този порядък, ти като убиваш, си добър човек; като не убиваш, ти си лош човек. Законът е такъв. Всеки, който убива, е добър. Доброто е в убийството. Като не убиваш, ти си лош човек. В новия порядък, като убиваш, е лошо, а като не убиваш, е Добро. И там е всичкото неразбиране – като се подчиняваме на командата на един човек, каквото да ни даде един човек, кажете ми...

Имате приятел един цар, докато сте на Земята може да направи много нещо, но след като умрете, какво може да направи? Може да ви направи паметник, от който няма да се ползвате. В света, в който влизате, в онзи свят, ще видите вашите заблуждения. Не са тия командири, които заповядват в света. Друг е, който заповядва. Неговата заповед не е изпълнена. Дал ви някой 1000 лева, да ги предадете някому. Вие ги предавате, но вземате 1 лев и го туряте в джоба си. Не е голяма погрешка, наместо 1000 лева вие давате 999 – употребявате една малка лъжа. Казвате: “Не знаая, тъй ми ги дадох, не ги четох”. Човекът казва: “Няма нищо за 1 лев”.

Гледам сега турят нещо, което никога не съм казал. Казват: “Учителя тъй каза”. Някой, за да си даде авторитет, казва: “Аз тъй съм казал”. Друг казва: “Учителя позволява жената да се бие, да я постивосва малко”. Жени има, които казват: “Учителя позволява жената и тя може да плесне някоя и друга плесница на мъжа”. Казвам: тъй е. Щом мъжът е по-силен, може да стивосва; щом жената е по-силна, тя може да бие. Не че аз заповядвам това, но това е старата команда. Старият командир е онзи, който казва на Ева, че не са разбрали Божия закон и че в който ден ядат от плода, ще бъдат като Бога и целият свят ще се поправи, мед и масло ще потече. И тогава казвам: да изпълним Божията Воля. Не отивайте да проверявате дали Господ е казал. Ева казва: “Ако ти не хапнеш от плода, не може да имаш моята Любов”. Сега е време да станем кораб.

Не говорете за Любовта. Говорете колкото се може по-малко за Любовта. За Любовта говорете, когато помислиш, когато почувствуващ, когато направиш нещо. Говорете тъй, както говорят градинарите. Посадят едно дърво и от плода се познава дървото. Не ходи да изваждаш семето и да казваш – то е излязло из Рая, то е това, то е онова. Те са празни работи. Посей семката и от плода да се види каква е. Сега вие ще кажете така: “Хората гледам на лотариен билет вярват и чакат всичките им работи да се оправят”. Няма по-голяма илюзия от това. Тук на Изгрева имало няколко кандидати и от доста години все чакат да им се падне милиона. Мисля на Изгрева им се падна на двама души по 250 000 лева. На едного мисля, че още веднъж се падна по 250 000 лева, не съм проверил. Как стана тази работа? Върви им на тях. Турците казват тъй: “Туй, което е късмет, на крака да ми дойде”. Да не ходиш да търсиш късмета, а той сам да дойде. Турчинът така разбира. Второто правило е: никога не казвай тъй! Искате да учите музика, ще си кажеш: “Всичко, което най-великите музиканти може да направят, и аз мога да направя; каквото хората не може да направят, и аз не мога да направя. Каквото Бог прави, и аз ще го направя”. Казвате: “Много е казано”. В туй е служенето на Бога. Бог прави най-малките работи. Вие искате големи работи. В най-малките работи Бог помага. Един беден човек умира, закъсал е. Кажете му: “Ще оздравее” и ще оздравее. По два начина ще оздравее. И като оздравее, ще оздравее, и като умре, пак ще оздравее – ще се

освободи от робството. Всичките богати хора, каквото имат, те ще се разтоварят.

Има един анекдот за магарето. В света като се явило магарето, Господ искал да го извади от големите несгоди в света, знаел как ще постъпят хората и дал му малък ръст, да не бъде забелязано. Било пратено много учен човек да стане. То казва на Господа: “Ти всички почете, на слона даде голяма форма, а на мене даде такава малка форма”. – “Какво искаш” – казва Господ. – “Искам да ми дадеш гласовит глас, като запея, да ме слушат хората, пък да бъда и виден”. Станало видно. Най-първо го турили стражар, да пази една градина, да гони птиците, да не ядат семената. Като гонило птиците, магарето изпотъпкало градината. Дошъл градинарят, набил го и го изпъдил. То излязло, напуснало тази служба. Намира един селянин изгубеното магаре и взел, че го натоварил с дърва. То си казва: “В градината беше хубаво”. Сетне той започва да го побива малко, пренасяло дърва, пясък, разни неща. Един ден го натоварил със сол и го прекарал през една река. Туй магаре си казва: “Толкоз време баня не съм правил, чакай да вляза да се окъпя”. Клекнало във водата, стопила се солта, олекнало му. Казва: “Лесно, като направиш баня, всичкият товар отива. Разреших вече въпроса”. Вторият път обаче го натоварили с вълна и пак го прекарвали през реката. Като клекнало във водата, не може да стане. Човекът искал да не удря магарето, разтоварил го. Магарето дошло до две заключения: има едно нещо, което като влезеш във водата, олеква – то не знаело какво е сол, но има едно нещо, което като клекнеш във водата, не можеш да се изправиш и тогава Господ трябва да дойде, да поправи работата. Вие като сте натоварени с вълна и като влезете във водата, казвате: “Каквото Господ е казал”. И като сте натоварени със сол, казвате: “Каквото аз казвам”. Когато сте натоварени с вълна, казвате: “Да дойде, да снемем тази вълна”. Ако не дойде да снемем тази вълна, ще се удавиш в реката. Досега вие носите теориите на тези ученици на миналото. Когато солта се стопи, е лесно, но когато вълната дойде, трябва да се намеси и Господ.

Команда има сега. Казва: “Каза ми да го убия. Каза ми да го затворя, каза ми да отрежа главата на кокошката. Ако аз не отрежа главата на кокошката, моята глава ще отрежат”. Солта в дадения случай е Доброто, което се топи, а вълната, това е грехът. По някой път казвате: “Прави Добро”. Доброто се топи, то само слиза от гърба. Злото, като се качи на гърба ти, не слиза и Господ трябва да дойде, да те освободи от вълната. От греха в света само Господ е в сила да ни избави. И ангелите не знаят как да се освободят. От греха, от злото никой не може да ни освободи, освен Бог. От влиянието на злото само Бог има прерогатива да освобождава. Казвам: щом клекнете с вълната, ще чакате Той да ви разтовари. Щом ви натоварят, въпросът е сол ли, или вълна е. Ако е вълна, не клякайте във водата. Ако е сол, клекнете, ще се стопи солта във водата и ще се осоли. Всичките тия магарета, които минаха през водата, натоварени със сол и клекнаха във водата, осолиха океаните със сол. Колко сол е пренесло магарето, което пренасяше сол. Сега изваждат тази сол от водата, благодарение на тия магарета, които осолиха. Не съжaliaвайте за стопената сол. Стопената сол е на място. Знаете, че наквасената вълна не се преде. Сухата вълна се преде и хубава дреха става. Но вълната има едно свойство, че е користолюбива. Че користолюбие не е потребно за нас. Користолюбието всякога се поправя, но трябва [сушене]. Мокрите дрехи не помагат, сухите дрехи са потребни. Сухите неща стават по закона на Любовта. Хармоничното става по закона на Любовта.

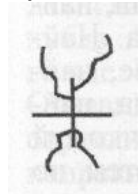
Извадете из ума си идеята, че светът е лош. Туй, което Бог е създал, е Добро: “И в начало Бог създаде Небето и Земята, и Земята беше неустроена, беше неоправена.” Бог започна да я устройва. В творението си Бог има само един ден, за който не се е произнесъл. За първия ден е казано: “И видя Бог, че е Добро”. За втория ден нищо не е казано, замълчал е Бог. За третия ден е казано: “И видя Бог, че е Добро”. За четвъртия ден е казал: “И видя Бог, че е Добро”. За петия, за шестия и за седмия ден – е Добро. За този, за втория ден, не си давайте мнението. Господ нищо не е казал за втория, нито че е лош, нито че е добър. Защо е така, оставете. Дръжте се за другите дни. В седмия ден, като ти дойде на ум да правиш зло, защото и злото е работа – него ден направи го свещен ден, почивай. Когато искаш да направиш Добро, направи го неделя, ден за почивка. Празничен ден свири, пей и разхождай се, ходи по екскурзия, на курорт иди някъде. Облечи се хубаво. Дойде ти на ум да направиш зло, облечи се с най-хубавите си дрехи, накичи се. Защото, ако не се накичиш, ще направиш зло.

Сега чета във вашите очи, като че казвате: “Аз съм готов да работя, но колко ще ми платиш”. Не се пазарете. Искате да ме познаете, можете в един ден да ме познаете какъв човек съм. Аз, когато искам да позная характера на един човек, отивам и му ставам слуга за един ден. Един ден като му слугувам и по ум, и по сърдце, и по душа, зная какъв е. Един ден му слугувам без пари. Елате и вие един ден и ми слугувайте. Ако искате отдалече да ме изучавате, празна работа е. Един ден ако слугувате, ще видите. Ако вие не искате да дойдете при мене, аз ще дойда при вас. При мен като дойдете, не искам повече от един ден. Един ден, като дойдете при мен, правете тъй, както аз правя. Аз съм слугувал при Бога. Не ви говоря нещо, което не зная. Сега говоря онова, което Той прави. Аз съм слугувал при Него, намерил съм най-хубавото слугуване. Няма никаква команда. Направя някаква погрешка, Той погледне, поусмихне се малко; направя Добро, пак се поусмихне. Виждам, на една моя погрешка се усмихне, но виждам, дето съм направил погрешка, дойде и поправи. Някой художник дойде и казва: “Къде е погрешката?” Най-хубавите неща, Бог е, Който ги прави. Хубавото, красивото – във всяка мисъл е Той. Там, дето поправя погрешката, Той ще тури Своя характер, Неговият Дух е там. Вие казвате: “Дали Господ ще се занимава с нашите погрешки?” Щом поправя една моя погрешка, Той няма да каже, няма защо да каже. Щеше да бъде цяло нещастие да изправя погрешките по този начин, както ние искаме да се изправим. В света много малко погрешки има. Един ден ще видите да услужите. За един човек трябва да чакате най-малко десет години той да направи една погрешка. Сега този свят е богат с погрешки. Сега трябва да чакате десет години, да ви направят едно Добро, а всеки ден погрешки, колкото искате. Сега аз ви говоря за това и виждам, че искате да бъдете учени, искате да бъдете добри, искате да не остарявате. Без Любов ще остарееете, ще оглупеете. Вие оглупявате, връзват ви. Ти имаш добро желание, но не може да се поправи. Глупавият човек не може да се поправи. Глупав е, който не може да се поправи. Той казва: “Туй не искам, онова не искам”. Като минете някъде и намерите тази книжка за Любовта, турете я в джоба си и като българина, тупайте се по джоба.

Направете поне за един ден да се не дразните. Ако не, направете за един час сутрин като станете, да се не дразните и на обед един час, и вечер един час. Един час като седиш, да обикнеш всичките хора и като ги гледаш, да ти е приятно, мед да ти пада на сърдцето. Да видиш, светът е красив, да ти бъде приятно. В каквото положение и да се намираш, да ти е приятно. И цар да си, и

слуга да си, и комар да си, и вол да си – да ти е приятно. Казвате: “Той е един вол”. Воловете са щастливи, понеже Господ със Словото Си е казал една дума за тях: “Да бъдат”. Всичките волове се радват на онова, което Господ е казал. Да се радваме на онова, което Бог е казал. Една Божия дума струва хиляди думи на човеците, на ангелите и на боговете. Една дума да каже само Онзи, Който ни е създал. Вие ме гледате и разсъждавате.

Туй е животът, долу са корените, а горе са клонищата. Адептът, като отиде при Ева, ѝ казва: “Не само няма да умрете, като ядете от забранения плод, но

като Бога ще станете”. Аз харесвам тази черта, че Ева му повярва, отлична черта е, ни най-малко не е лоша, ни най-малко не я осъждам. По същия начин, като повярва, че като Бога ще стане, по същия начин да повярва и думите, които Бог сега казва: “Ако възприемете Любовта Ми, като Мене ще станете”. Писанието казва: “Да бъдем подобни Нему”. В Любовта е вече единство, тя не се дели. Ти като любиш, не може да се отделиш от хората и хората като любят, не може да се отделят от тебе. Единствената сила, която опазва, е Любовта. Като приемеш Любовта, ние не се делим. Няма да кажеш: “Аз съм по-друг от хората”. Достатъчно е да бъдеш като Любовта. Любовта е, която поддържа целия Божествен порядък. Любовта е, която поддържа блаженството. Любовта е, която поддържа щастието. Любовта е, която поддържа честността, справедливостта, благородството, разумността. Всичките Добродетели, които съществуват в света, Любовта ги поддържа, тя е храна за всичко в света. Три сили в света се кооперират: Мъдростта се кооперира с Любовта и Истината с Любовта. Там, гдето работи Любовта и Мъдростта, и Истината работи. Ще кажете: “Тъй както можех да правя зло, така може да правя и Добро!” Вие казвате: “Злото направих, а Доброто не може да направя”. Всичката погрешка е там, гдето казвате, че аз не може да любя. Значи безлюбието може да направиш, а Любовта не можеш. Любовта е естествено състояние на човешкия дух. Любовта е естествено състояние на човешката душа. Любовта е естествено състояние на човешкия ум, естествено състояние на човешкото сърдце, на цялото тяло, на най-малките същества, които съществуват, които са знайни на Бога. Любовта е естествено състояние, тя прави малките работи велики в света. Сега да хванем туй малкото. Когато говоря за подмладяването, разбирам – без Любов никой не може да се подмлади. С Любовта възкръсва, а без Любовта – умира. С Любовта умен става, а без Любовта оглупява. Трябва да приложим Любовта, за да се прояви нашият ум. Трябва да приложим Божията Любов, за да се прояви нашето сърдце. Трябва да приложим Божията Любов, за да се прояви нашата душа, за да се прояви нашият дух и всички трябва да се проявим. Написаната книга трябва да се чете. Защо ще бъде затворена книга. Човек е една отворена книга и когато хората започнат да четат, от нас да се учат. Един от друг трябва да се учите. Всеки човек е Божествено написана книга, ще отвориш, ще четеш. Не всичко ще четеш, най-хубавите работи са написани в човешката душа. Най-хубавите работи са написани в човешките улове, най-хубавите работи са написани в човешките сърдца, най-хубавите работи са написани в човешките тела. Всичко туй очаква да го четем със закона на Любовта. Като четем, по малко да приложим. Сега няма да ви кажа да приложите.

Старият командир да се уволни, старият полковник, уволнява се. В запас ще го турите и ще му дадете голяма пенсия. На новия полковник, и на него ще му плащате добре. На новия полковник ще му изпълните заповедите добре,

както и на стария, ни повече, ни по-малко. И двамата ще обичате. Няма да казвате: “Онзи изедник беше”. Ще кажете: “Много добър човек беше, защото той ни създаде поле за работа”. Когато обвинявали дявола, той казал на един проповедник, който обичал да говори лошо заради него: “Ти – казва – да не ме злословиш, защото дето си проповедник, на мене се дължи. Ако не бяха грешни тия хора, на кого щеше да проповядваш?” Една майка се оплаквала от дявола и на нея казва: “Ако тия хора не бяха съгрешили, нямаше да се прераждат. Да не ме злословиш, аз на всичките съм създал работа”. Не го злословете! Тази история не е понятна. Вие оставете този въпрос. Дяволът като се яви при Господа, и той трепери, изпълнява Волята Божия. И той има Любов. Той в света само се сърди. Който не го обича, го бие. Като дойде дяволът, казва: “Ще ме любите, ако не, дърво има”. Той е сянката на Любовта.

Сега турете новата команда: Престанете да четете Стария завет, а Новия завет. Знаете ли какво е Новия завет? В Стария завет е писано тъй – “От другите да замине”; в Новия завет е писано – “От мене да замине”. Сега ще кажете: “От мене да замине”, нищо повече. Аз пръв трябва да започна със закона на Любовта, да се подчинявам на новата заповед. “От Дървото за познание Добро и зло няма да ядете”. Сега заповедта е друга. Туй Дърво го знаете, познавате го. Понеже сега забраненото Дърво е на Живота, сега заповедта е положителна, в положителен смисъл. Яжте от Дървото на Живота, яжте от плодовете на Любовта. Всичко, каквото желаете, ще го получите.

Ще ви дам един пример, той е следният. Наскоро беше, ще ви кажа как го разреших, да видите защо трябва да изпълните закона на Любовта. Един ден една сестра иска да ми направи една услуга, направила таратор с мляко, много хубав. Аз като видях таратора, намислих да го дам друг да го яде. Турил съм чинията на едно място и съм забравил. Отивам на това място и без да видя, бутнах таратора, повече от половината потече на земята и половината остана. Какво направих? Като видях половината, останалата половина я изядох. Казвам: излятото е неизпълнения Божии закон. Казва: “Няма да ядете” – то е Старият завет. Новото, което остана, не отивам да го дам на другите, но го изядох. И намерих, че този таратор е много хубаво направен. Този таратор, който остане, го задръжте.

Добрата молитва

33^{-та} лекция от Учителя, държана на 12.V.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ВЪЗПИТАТЕЛЕН МЕТОД

*Отче наш
Бог е Любов*

Да попитам един въпрос. Кое е най-важното в живота според вас? Кое считате за най-важно, за най-съществено? Като станете сутрин, кое е най-същественото или вечер като си лягате, кое е най-същественото? Като идете в училище, кое е най-същественото? Като идете в църква, кое е най-същественото? Или като излезете в Природата, кое е най-същественото? Или като започнете да изучавате музиката, кое е най-същественото? Много обикновени въпроси – да се даде един разумен отговор. На живота му трябва една нова основа. Новите методи и старите методи са добри. Добра е основата, която се полага на една къща, но само основа не може да се тури, трябва да има стени, но не само стени, трябва един покрив отгоре, не само покрив – трябва прозорци, трябва да се уреди отвътре, после трябва да влезе един човек, да живее. Всички живеете на Земята, може би, защо сте дошли, не сте си дали отговор. Точно не знаете защо сте дошли, но то е второстепенно. Защо сте дошли, коя е целта на живота? Трябва да се знае посоката на движението. Но понеже сте дошли на Земята и сте спрели, щом се спре човек в целта си, какво е тази цел? Да кажем, някой иска да следва музика. Целта е музиката. Щом влезе вече в музикалното училище, цел ли има да гони? Коя е целта на музикалното училище? Ако свири, свири нещо, ако пее, пее нещо. Ако изучава философия на музиката, изучава я. Най-първо трябва да знае какви възможности има, на какво е построен. Някой от вас е построен на басова основа. Някой е построен върху сопранова основа, някой върху тенорова, някой върху алтова. Под думата *бас* разбирам баща, под думата *сопран* разбирам майка, под думата *тенор* разбирам брата, а под *алт* – сестрата. Има един контраст в Природата. Хиляди години Природата е създавала майката, бащата още го няма, тук-там се явява. Майката изпъква. В семейството, когато се възпитава, братът е по-възпитан, понеже Природата е възпитала братът. Сестрата тепърва има да се възпитава. Във всичките хора липсва им туй сестринско чувство. Мекотата на сестрата липсва в съвременните хора. Всички са братя. Братята имат юмручно право. Сега всички мислите, че знаете. Радвам се, че знаете, но животът ви е основан повече на хипотези и на теории, много малко факти имате. В даден случай не знаете как да постъпите. Сега аз като говоря, този глас слиза. В сопрана няма мекота, има яснота, но мекота няма. В баса мекота има, а няма яснота. И на сопрана липсва нещо, и на баса липсва нещо. На сопрана липсва мекота, на баса липсва яснота. Следователно трябва да съединим сопрана и баса в едно. Сопранът предава яснота на баса, а басът предава мекота на сопрана. В Природата аз считам скръбта сопран. Ти когато скърбиш, ти си близо при Бога и Бог е близо до тебе. Когато си радостен, си вън и Бог е далече. Вие считате, че когато сте радостни, сте близо. Отиваш с празни ръце при Бога, скърбиш, че нямаш нищо, като ти даде нещо, излизаш, започваш да твориш, далече си, отвън. Твориш, радваш се на туй, което ти е дал. Сега вие всички сте далече от Бога. Ако скърбите, вашата сестра не е на място, понеже вие взехте Божиите благословения и трябва да творите нещо, да направите нещо. Сега седите и казвате: “Като се върнем при Бога, какво ли ще ни даде?” Питам: като се върнете при Бога, какво ще занесете? Някой иска да изучава музика, като иде при професора какво иска при пеенето? Глас иска.

Като изучава някой инструмент, цигулка, пиано, китара или арфа или какъв и да е инструмент, иска да владее инструмента, да е даровит, защото не всички хора са еднакво даровити. Някои са даровити. Казва някой, че свири на много инструменти. Може да свири на един инструмент “Цвете мило”, но да свири хубаво, е въпрос. Да владееш един инструмент, трябва да вложиш душата си в него и трябва да разбираш законите.

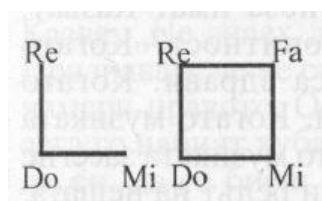
Запример басът започва с “фа”. Има 36 трептения в секунда. Както електричеството произвежда във въздушното пространство трептения, в етерното пространство басът произвежда повече трептения. Тия въздушни трептения ги наричаме пеене. Когато са дисхармонични, казваме, че няма в тях пеене. На съвременните хора, когато изучават музиката, им липсва хармонията – басът иска да заповядва, сопранът иска да заповядва, тенорът и той иска да заповядва. Най-малко алтът заповядва. Какво значи да заповядва? Англичанинът казва: “Help yourself” – помогни си сам. Турчинът казва: “Buyurun”. Българинът казва: “Заповядай”. Що е заповед? Какво значи *закон*? *Кон* на един стар език значи същество, което мисли. *Закон* значи на този, който мисли. Ти не можеш да имаш закон, ако не мислиш. Имаме кон, качи се на коня, значи имаме едно същество, което носи името, което мисли. Ще мислиш, както конят, конят е книга написана. Той не знае, че той мисли. Този кон е като съвременните музикални плочи – като я туриш, свири много хубаво. Виртуоз е, а тя не знае да свири. Върти се наоколо, една игла има, която скача от дупчица на дупчица и образува мелодията.

86 трептения има и свършва на 341 трептения, то е обикновен строй в Природата. Неговата възможност е между 86 и 341 трептения в секундата. Да кажем ти искаш да говориш, баща ти трябва да бъде музикален. Онези хора, които говорят, искат да имат влияние. Никога не може да имате влияние, ако не сте музикален. С една дума може да развалиш работата. Ако някой каже грубо: “Моля, услужете ми”, така не се говори. Това е един вид заповед. Музикално как трябва да кажеш? Трябва да вложиш две качества на сопрана и на баса – яснота и мекота. Който е най-виртуоз, най-музикален от вас, нека ми каже: “Моля”. Кой тук минава за най-музикален? Вие се безпокоите като Адама: “Какво ли значи?” Ако минавате покрай една кобра, тя си вдигнала главата, вас ви треперят гащите, какво ще й кажете на тази кобра? – “Моля, моля, моля” (страхливо и умоляващо). Ако се намери някой заек, какво ще му кажете? – “Ху”. На грубите езици са ви научили страхливите същества като зайците, жабите. Като уплашиш жабата, приятно ти е да скача във водата. Анекдот има, дете заекът като се уплашил едно време в живота и оттам насетне като му израснали ушите, той отишъл да се дави в езерото. Всички жаби се хвърлили в езерото. Той казва: “И от мене има още по-страхливи. Аз съм герой”.

Страхът е едно състояние, неорганизирано състояние. То е животинско състояние. От него произтичат материалите за създаване на съзнателния живот. Скръбта, това са материали неорганизирани. Скръбта, след като се организира, образува радост. Имате нотите “до”, “ми”, “ре”. Какво означават? Ако “до” в дадения случай представя едно семе, което е посято в земята, “ми” показва, че туй семе има нужда от влага, а “ре” показва, че има нужда от растеж. По закона на хармонията при дадените условия в сол ключ “до” показва посятото семе в земята. Ако вие може туй “ми” да го изпее по законите, които съществуват, по законите влагата ще дойде. Или във вас се събуди желание да вземете кана и да полеете туй семенце, което е посято. След туй с “ре” ще събудите желание на самото растение, да расте.

Аз говоря за онзи съзнателния органически живот. Вие не може да се развиете без музика. Вие не можете да повлияете на вашата воля, да я организирате, не можете да повлияете на вашето сърдце и на вашия ум без музика. То е абсолютно невъзможно. Имате един неорганизиран свят – светът на ума на смущенията, свят на сърдцето на смущение и свят на волята, на противоречия в съзнанието ви. Религията в света, която съществува, е наука за развиване на човешкото съзнание. Съзнанието е дреха, в която душата е облечена. Съзнанието трябва да се развива. Душата трябва да има хубава дреха, от която се създава тялото. Музиката е метод, чрез който се внасят ония елементи, които са необходими за човешката воля, за човешкото сърдце, за човешкия ум. Тя е среда, през която трябва да минат тия сили.

Да кажем, вие сте малокръвни – червеният цвят ви липсва, липсва ви онази материя, която носи активност, будност на човешкия ум. Как ще го добиете? Има известни тонове, с които се привлича червеният цвят. Червеният цвят носи в себе си тази материя, която е необходима за тялото. Червеният цвят строи, портокаленият цвят е градеж, в зеления цвят имате вече “фа”.

Терцата представя ъгъл, ъгълът – това е терца. Квадратът е затворен кръг на събрана енергия, тази енергия вие може да я турите на работа. Ако не вземете тонът “сол”, “сол” е вратата или прозорецът, или пътят, по който тази енергия излиза навън. В Природата това е цвете, което е цъфнало. Всичката събрана енергия е цветът. В музиката имаме квинта. Секста е зеленият

плод, който зрее. Сега на вас туй е чудно. Когато дадете на някое дете цигулка, то не знае как да си тури пръстите и взема невярно. Или в пианото не сте запознати с клавиатурата. Някой ще свири само с единия си пръст. Да свириш с десетте пръста, трябва да разбираш много добре кои ноти трябва да вземеш.

Та казвам: хубавото пеене е само онова, не само което засяга ума, хубавото пеене засяга и сърдцето, хубавото пеене засяга и душата, хубавото пеене засяга и човешкия дух. Хубавото пеене е онова, което работи за човешкия ум, което работи за човешкото сърдце, което работи за човешката душа и за човешкия дух. Какво нещо е хубост в света? Всеки може да бъде красив, ако може да внесе една хубава мисъл, една музикална мисъл в ума си, ако може да внесе музикални чувства в сърдцето си, ако може да внесе една музикална мекота в душата си, ако може да внесе една музикална сила в духа си.

Та казвам: това е теория. Теорията всякога подразбира да имате опит. Опит не може да имаш, докато нямаш потик за нещо. Единственият потик може да бъде законът на Любовта, то е отражение на Любовта. Може да бъде потик и самата Любов. От Божествения свят има три подтици. Любовта е Божествен потик, Божествената Мъдрост е Божествен потик и Божествената Истина е Божествен потик. Какво потиква Любовта? Любовта потиква душата. Душата потиква сърдцето. Любовта потиква духа, душата [духът] потиква ума. Вие искате да направите сега един потик на вашия ум, за да потикне вашия дух. Обръщате целия процес и сами си създавате една мъчнотия. Любовта трябва да потикне вашия дух, то е Божествен импулс. Да му даде един малък потик, не се изисква някакво голямо усилие. Сега как ще познаете, че Любовта е потикнала вашия дух? Или как ще познаете, че Любовта е потикнала вашата душа, вашия ум, вашето сърдце? Каква диагноза има? Казват: “Имам опитност”. Каква е научната опитност? Когато музиката засегне сърдцето, краката са

зdrави. Когато музиката засегне ума, ръцете са здрави. Когато музиката засегне душата, сърдцето е здраво. Когато музиката засегне човешкия дух, волята е здрава. Така седи редът на нещата. Всеки, който иска да създаде някаква теория, хиляди теории има – не може да създадете нови неща в Природата, защото само с един опит не се създава една теория. Природата е правила милиони опити и тогава е създавала фактите. От тези факти – казва – може да създаде вашите теории. Казвате: “Опитах веднъж само”. Искате върху тази едnodневна опитност да създадете теория за живота.

Съвременните хора казват, че човек трябва да се моли. Молитвата подразбира силен дух, благородна душа, чисто сърдце, светъл ум. Който няма тия качества, не може да се моли. Че как ще се молиш, силен трябва да бъдеш. Благородство трябва да имаш в душата, сила в ума. Благородство в душата, чистота в сърдцето, светлина в ума и сила в духа. Забележете хубаво това. Хората са стояли на фалшива почва. Христос понеже не иска да изяснява работите, казва: “Ще уподобя на какво седи разумният човек. Разумен е онзи, който направил къщата си върху канара, а неразумният върху пясък”. Разумният е създал върху тази канара Доброто и следователно, като дошъл изпитът в живота, устоява. Онзи, който създал къщата си върху туй Добро, което Бог е турил в света, е устоял. Много пъти вас ви сполетява някое нещастие и казвате: “Съдбата ме гони”. Защо те гони? Да опита добър ли си. Защо те гони съдбата? Да опита сърдцето ти чисто ли е. Защо те гони съдбата? Да опита душата ти благородна ли е. Защо те гони съдбата? Да опита духът ти силен ли е. Аз харесвам тия борци. Борецът, като дойде, казва: “Да опитам силен ли си. Да опитам знаеш ли как да се бориш, дали мушкаш или имаш благородни начини да се бориш”. По някой път харесвам американците в едно нещо. Американците щом се обидят, казват: “Господине, говорили ли сте нещо заради мене зад гърба ми. Трябваше да ми кажеш на мен. Вземаш ли си думите назад?” – “Не ги вземам”. Започват да се боксират и погледнеш шапката паднала, единият паднал на земята, мачкат се, стават и след това си подават ръка. Онзи казва: “Признавам сега. Признавам погрешката си”. Когато онзи, когото го обидил, че го набие, казва: “Извинявам се”. Казва: “Не знаех да се бия. Не навреме исках да опитам. Признавам, че не съм дошъл навреме”. Слабият е дошъл да намери правото. Освен че са говорили зле заради него, но сега го набият хубаво. След като те обидят, помисли силен ли си, да се биеш. Ако не си силен, по-добре е да седиш мирен. Ако вие сте слаби, два пъти искате правото. Слабият човек в света няма право. В деня, в който си слаб, нямаш право. Щом станеш силен, имаш право. Човек, на когото стомахът е слаб, не може да мели – ще го лишиш да яде, вземи благото му. Здравият вече има право да яде. Ако ти не му дадеш да яде, то е престъпление. Следователно правото е за силните хора, безправието – за слабите хора. Сега аз разглеждам въпроса от гледището на Природата. Аз считам, че в Природата няма погрешки. Ако в Природата има погрешки, то не са на нея, те са същества, които са злоупотребили с името на Природата. Някой път съществува злоупотреба в името на Природата, че Господ казал така. На някое същество Господ му е пришепнал и то не разбрало Волята Божия – една мисъл, която минала през 4-5 ума. Казвате: “Казал е Господ”. Казал е Господ нещо, но кога хората казват? Нали знаете, малките деца често вземат картини, тургат ги на прозореца и рисуват. Какви са тия картини? Друг вземе от тия картини и копира, той изопачи повече. Дойде и представя на художника една гениална картина. Често ние подражаваме на някои Божествени идеи, идеи като – тия малките

деца. Казвате: “Моли се той”. Ако ти в своята молитва не почувствуващ сила на духа, ако ти в своята молитва не почувствуващ благородство на душата, ако ти в своята молитва не почувствуващ чистота в своето сърдце и светлина на ума, това не е молитва. Да идеш при Господа и да кажеш: “Господи, аз съм едно слабо същество” – ти не говориш Истината. Ти си слабо същество, понеже не се подчиняваш на Любовта. Ти си слабо същество, понеже не се подчиняваш на законите на Мъдростта. Ти си слабо същество, защото не се подчиняваш на законите на Истината. Затова си слаб. Казвате: “Аз съм слаб човек”. Где е причината? Три причини има. Или че не служиш на Любовта, или че не служиш на Мъдростта, или не служиш на Истината. Всеки, който не ги слуша, той е най-слабият човек. Всички ония хора в света, които и да са, може и ангели, и божества да са, които не се подчиняват на тия три велики Добродетели, всякога фалират. Всякога онези, които са фалирали, след като се покаят, обърнат се. Що е покаянието? Покаянието е да слушаш Любовта. Покаянието аз разбирам да слушам Любовта какво ми говори. Да слушам Мъдростта, знанието, което ми дава. Под *покаяние* разбирам Истината, свободата, която ми дава. То е покаяние. Покаяние, в което няма свобода; покаяние, в което няма знание; покаяние, в което няма мекота – не е покаяние. Ако след като се покаеш, съжаляваш за покаянието, не знаеш какво покаяние е. **ПОКАЯНИЕ**. П-то в даден случай означава един плод, който едва е завързал. О-то означава условията, при които този плод расте, К-то означава духовните сили, които отгоре слизат. А-то е натоварено. После, този плод, покаянието трябва да издържа на всичките мъчнотии. Ти, като се покаеш, знаеш колко мъчнотии ще срещне. Ще минеш няколко моста, като се покаеш. При Н-то ти трябва да означаващ успоредните линии. Нали при диезът имате две успоредни линии. Що е диезът? Разрешението на един въпрос, на една мъчнотия. С мажорната гама се разрешават преходни, активни състояния, минаваш от един свят на друг, от едно положение в друго положение. Сега много слабо са развити мажорните гами, защото нямат мекота. Повече сили ако се даде на една мажорна гама, мекотата усилва човешкия дух. В миньорните гами то е човешкият дух, който слиза да вземе материал. От миньорните гами се взема материал за строеж, а мажорните гами строят. Тия хроматическите гами се сменят. Значи слизаме, материал вземаме. След това пак се качваме. Слизам, качвам се. Като се строи едно здание, онези работници, които носят материала, те са мажорните гами. Онези, които слизат с празни кофи, са миньорните. Слизат и напълват кофите. Когато един човек пее, той строи нещо. Ако вие пеете, с пеенето ще пеете с мажорните и с миньорните гами, ще слизаш и ще се качваш. Трябва да има знаци на повишение. Вземаш “до”, качваш се в “ми”, слизаш в “ре”, качваш се във “фа”, “сол” или “си” или пък минаваш във втора октава или трета октава. Сега онези от вас, които са музикални, разбират тия знаци. Онези, които не са музикални, трябва да учат. Духът ви трябва да пее, душата ви трябва да пее, умът ви трябва да пее, сърдцето ви трябва да пее. Казвате: “Той е певец”. За мен певец е този, когато човешкият дух пее, когато човешката душа пее, човешкият ум и човешкото сърдце пее. То е кварта. Духът, това е басът, душата е сопранът, умът е тенорът, а сърдцето е алтът.

Казвам: ако в един дом бащата пее баса, ако майката пее сопран, ако синът пее тенор и дъщерята алт, това е семейство. Аз съм срещал само едно семейство, което беше щастливо. Бащата свири баса, синът свири чело, а дъщерята – алтова цигулка. Всички свирят, няма спор. Бащата свири баса, майката свири, няма караници. Когато спре, се явява някакъв спор. Казват: “Ще

свирим” и музикално разрешават въпроса. За да разрешите един спорен въпрос, трябва най-малко двама души да пеят или да свирят. Единият да е бас, другият – сопран. Някой път и трио може да е. Пак се разрешава, но най-хубаво разрешение става в квадрата. После не мислете, че квартетът е последен. Квинтовото пеене е още по-хубаво, секстата е още по-хубаво, докато най-после дойдем до целия оркестър. Оркестърът е вече застъпване на всички ония сили в човека, които съществуват. Колкото способности и чувства има човек, толкова почти цигулки има в един оркестър. Всичките чувства са застъпени. Оркестърът показва онези сили в човека, които съществуват. Когато имате един хубав оркестър в себе си, вие като че ли сте подигнати в третото небе. Много пъти са ми казвали: “Има нещо в мене, което пее в ума ми”. Умът става отражение на Невидимия свят, на онази хармония, която е в Природата, тя се отразява върху нас и се образуват тия грамофонни плочи. Като ги турим, се повтаря онова, което сме чули. По-нов начин за самовъзпитание няма. Аз ви говоря за самовъзпитанието на човека. Не може човек да се възпита без Любов. Не може човек да се възпита без Мъдрост, без Истина. В знанието е светлината. В Любовта е топлината, в Истината е силата. Това са преводи, топлината е на физическото поле. Ако влезете в духовния свят, там вече имате едно чувстване. Щом влезете на физическия свят, трябва топлина на организма. Трябва да имате светлина на организма и сила. Ако нямате отношение с Любовта, вие се смущавате дали е право, или не, тогава вие нямате достатъчно светлина. Някъде се усещате вързан, нямате свобода, нямате достатъчно сила в Истината. Онзи, който се усеща, че е ограничен, нему трябва свобода. Онзи, който се колебае в Знанието, нему трябва светлина. Онзи, който се колебае в Любовта, нему трябва топлина. А от топлината излиза движението. Ако няма топлина, няма движение. Да се движиш, показва едно съчетание на топлината, светлината и силата. Ти и без помощта на Любовта, без помощта на Любовта [Мъдростта] и Истината, не може да се движиш. Някои хора мигат бързо, не става така. Ако ти не знаеш как да си отвориш очите, няма да може да възприемеш светлината. Трябва да знае, като изгрява Слънцето, като дойде на обед, в какво положение да държи очите си. Цяла наука е. Ако един човек не знае да контролира очите си, ако един човек не знае да контролира слуха си, ако един човек не знае да контролира своето обоняние, своя език, своите крака – възпитание не може да има. Възпитание се разбира човек да бъде господар, че и тялото да знае, че има господар, който е пълен с Любов, със Знание, с Истина, който е пълен с живот. Сега вие казвате: “Да дойде Христос”. Ако дойде Христос на Земята, какво ще ви учи, кажете ми. Вие искате като дойде Христос, да тури тия закони, да ви направи директор, някой началник, някой министър. Ни най-малко не ви е нужно това, вие ще имате същия резултат. Бащата без Любов, без Мъдрост, без Истина, не е баща. И майката от гледището на Божествения свят – без Любов, без Мъдрост, без Истина, не е майка. И синът без Любов, без Мъдрост, без Истина, не е син. И дъщерята без Любов, без Мъдрост, без Истина, не е дъщеря. Няма никакви отношения, не може да има никакви връзки. Приятел е онзи, който има връзки. Двама приятели, които имат връзка с Любовта, Мъдростта и Истината, са приятели. Тяхното приятелство остава. Като заминат от този свят в другия, пак ще се намерят и там. Щом няма тази връзка, не може да се срещнат. Казва: “Искам да срещна баща си в онзи свят”. Ако не обичаш баща си, ти никога няма да го срещнеш. В онзи свят срещата почива само в Любовта, Мъдростта и Истината. Щом ги имаш, може да видиш. Щом ги нямаш, не може да видиш. И

писмо не можеш да им пишеш. И тогава, за да напишеш едно писмо, трябва да имаш връзка с тия Добродетели. Казваш: “Аз го обичам”. И трите неща трябва да ги имаш в хармония, тогава може да напишеш едно писмо. В духовния, в Божествения свят ти не може да говориш, ако нямаш подбудите на Любовта, на Мъдростта, не може да говориш, ще мълчиш. Тук, на Земята, вие се радвате, свободни сте и когато нямате Любов, пак говорите. То е преимущество за нашето голямо цапане на Земята. От този безпорядък слизат духовете да вземат материал. Те творят от нашия материал. Вие знаете ли на какво мязаме? Ние мязаме на кърт. Някой кърт направи купчина, зная причината коя е. Навсякъде изорал той, безполезно е. Хората вземат тази къртичина, че я турят на работа. Много пъти къртовете са открили някои ценности в земята, които съществуват. Казвам: разумните същества слизат и от тази пръст направят хубавите гърнета, та после на нас ни ги продават.

Представете си, че имаш пред себе си един учител, отлично пее и ти пееш. Ти мислиш, че пееш хубаво, пък той ти направи забележка, че не пееш. Аз често съм наблюдавал в българите – в някое хоро, когато започнат да пеят, веднага завали дъжд. Наблюдавал съм друг път – някои хора запеят, ако е дъждовно времето, изясни се времето. Самите тези, които образуват дъжда: “Не зная – казват – развали ни дъждът хорото”. А те сами го развалиха. Те искат да играят, а не знаят, че като се запее, дойде дъждът. Други път като запеят, уясни се времето. Тях ги е страх. Казвам: ако при едно добро настроение запееш и ако настроението се развали или като запееш, имаш лошо настроение и подобри се твоето настроение... Затуй привеждам този пример на българите. Като запееш, да не разваляш хубавото време. Пък и другото сега. Като запееш, да поправиш лошото време. Хубавото пеене е, което не разваля времето. Хубавото време [пеене] е, което поправя лошото време. Туй пеене, което оправя нашето настроение и което не разваля нашето Добро настроение, е хубаво пеене. Та казвам: когато пеете, правете опити. Наблюдавайте, като попеете, разваля ли се настроението. Пееш при хубавото настроение, ако се развали, значи не пееш хубаво. Ако настроението е зло, че като пееш, не може да го поправиш, пак не пееш хубаво. Ако се поправи настроението, прогресиране в пеенето, трябва да се поправи животът. Сега както живеем в този живот, по-нататък не може да идем. В младини аз съм събрал доста материал. Срегнах един български свещеник, който ми казва: “Едно време в младини имах жива вяра, имах Любов, сега съм на 85 години, изгубих вярата си, сега не вярвам вече. Нещо ми казва: “Какво ще ходиш в оня свят, няма оня свят, всичко е тук на Земята”. Откъде е влязъл този дявол в мене?” Казвам му: “Трябва да пееш”. – “Как?” – “Когато дойде този дявол, пей му. Ако дяволът си замине, добре пееш; ако дяволът не замине, не пееш добре. Ако си зле настроен, че запееш и се промени настроението, ти добре пееш”. След време ме среща и ми казва: “Добре работи твоето правило”.

Та казвам: сега употребете Божествената музика като възпитателен метод. По трите пътя – едно разположение на Любовта, разположение на Мъдростта и на Истината. Да бъдете свободни, да имате светлина и да имате топлина.

Научете се да играете добре Пентаграма. Ако не го научите, не можете да вървите. Трябва да се научите всички да играете хубаво. Ако не се научите хубаво да играете Пентаграма, не може да вървите. То е път, по който можете да вървите. Най-първо го научите механически, после ще дойде философията.

Добрата молитва

34^{-та} лекция от Учителя, държана на 19.V.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ПРАВИЛНО МЕРЕНЕ

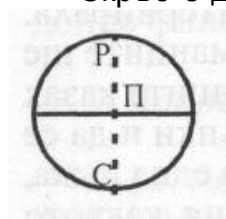
*Отче наш
Сила, здраве е богатство
Бог е Любов*

Често задавате въпроса защо човек страда и защо човек се радва. В Бога има две воли: когато човек не изпълнява законите Му, Той му изпраща скръб; когато изпълнява Волята Му, изпраща му радост. Всяка радост, където и да е, на Небето, на Земята, се дължи на Волята Божия, на добрата Воля Божия – всякога скръбта, където и да е, защото скръб има и между ангелите, много деликатна някаква скръб. Писанието казва, че когато хората съгрешат на Земята, ангелите чувствуват неприятност. Не само ангелите, Бог я чувствувва. Бог я чувствувва и за да бъде дълготърпелив, Той трябва да чувствувва някаква неприятност. Толкоз години забелязвам и аз се чудя, разумение трябва. Много малко хора има, които вървят по пътя на Истината, да представят нещата тъй, както са. Най-първо вие нямате ясна представа за себе си, мислите, че с много големи работи сте заети. Че може да направите нещо, може. Всеки един от вас може да запали цял град. Ако един американец, който доил своята крава, и кравата ритнала свещта, че се запалил оборът и от него целият град Чикаго – и вие може да направите такова нещо. Това е станало в 75-та година на миналия век и половината град изгорял от тази свещ. Някои от вас говорите неща, които не са верни.

Вие се интересувате кой ще победи. Който върши Волята Божия, ще победи, нищо повече. Англичаните ще победят, германците ще победят, русите ще победят – това са неразбрани работи. Турили са в моята уста, че аз съм казал, че русите ще победят, та трябвало вече да се учи руски и английски език. Вие си създавате цяло нещастие. Чудни сте вие. Когато дойдете до Истината, какво ще говорите? Вие може да си създадете неприятности. В миналата война казах кой ще победи, че ме интернираха. Казах тогава, че англичаните ще победят и германците ще изгубят войната. На българите казах и на германците казах да се спогодят с англичаните, да направят отстъпки и да се не бият докрай. Дойдоха англичаните, направиха една лъжа, за която е тази война. Не изпълниха Волята Божия, каквото говориха, не изпълниха и впоследствие дойде тази война. Вие мислите, че ако не изпълнявате Волята Божия, че така ще мине. Вие мислите, че ще дойде в света един порядък. От сега нататък страдания идат в света. Вие очаквате Царството Божие. Ще дойде Царството Божие, но докато дойде Царството Божие, ще има такова пране, оране, върхане, мелене под хромеля, та докато се опече този хубавият хляб, много страдания ще минете. Вие сте чудни хора, казвате: “Учителя каза ще дойде Царството Божие”. Царството Божие ще дойде, но човек трябва да разбира Божията Разумност – Б. Р. Човек трябва да разбира Божията Динамичност – Б. Д. и Божията Твърдост – Б. Т. Ако има в света един, който е твърд и непоколебим, той е Бог. Така трябва да се разбира. Вие влизате в стълкновение със себе си, борите се в себе си. Един ви говори едно нещо, вие искате да вършите друго, ти се бориш със себе си. С кого се бориш? Той казва: “Да бъдеш разумен”. Ако не си разумен, скръбта ще дойде. Ако не си благороден, ако тази динамичност и благородство ги няма, ще дойде скръбта. Ако ти на Земята не знаеш как да постъпваш, ще дойде скръбта.

Мнозина от вас искат да имат Откровение. Апостол Павел казва: “При многото Откровения, даде ми се ангел сатанински да ме мъчи, за да не би да се възгордея и да изопача Божията Истина”. Що е един ангел сатанински? Една спирачка. Турена е тази спирачка, че като слиза, да не би да се катурне от релсите. После аз не съм за страданията, да страдам само за една чаша вино, то е глупост. Да страдам само за едно парче хляб, то е глупост. Да страдам за една шапка, то е глупост. Да страдам за една глупава дума, то е глупост. Аз приемам едно страдание – ако страдам, да страдам за Любовта, то е добре дошло. Ако страдам за Божията Мъдрост, добре дошло е. И ако страдам за Божията Истина, добре дошло е. Три неща има, за които страданията са оправдателни. Оттам насетне всичките други работи са човешки глупости, на които край няма.

Скръб е долният полукръг на чертежа – С. Радост е горният полукръг – Р. Правата линия е мярка, с която се мери. Всякога Бог с тази пръчица мери. Щом не мериш, може милиграм да е, и ще те чукнат. Казват: “Така не става”. Вземеш, мериш един грам на захарта, повече или по-малко. Казват: “Така не се мери захар”. После маслото чисто трябва да бъде. Пишеш някоя малка работа и кажеш нещо повече, ударят те. Ще туриш нещата точно така, както са.

Имате: *казвам*, *аз казвам*. Каква е разликата? Печатно по-лесно се пишат буквите. Тази дъска не е достатъчно гладка, противодействие има. Аз харча повече енергия. Другото е по-практично, ръкописно. Ако пиша дребно, вие не можете да го видите. Може да избегнете тия мъчнотии. Ще го напиша много ситно, но нищо няма да разберете. Ако река да пиша с едри букви, срещам по-голямо съпротивление, взема ми повече време да го пиша. Ако кажа “казвам” и “аз казвам”, каква е разликата? *Казвам*, значи както всичките хора казват широко, неопределено. *Аз казвам*, значи аз казвам специално, аз казвам това, опитал съм туй. *Казвам* е, както другите желаят, както хората желаят, но *аз казвам*, е специално, както аз желая. *Аз желая*, че като кажеш “аз”, в аз ти се натоварваш. Като кажеш “казвам”, ти си свободен. Като кажеш “аз казвам”, ти се ангажираш пред Божествения свят, ти се ограничаваш. Ако не изпълняваш онова, което си казал; ако не казваш Истината както трябва; ако не носиш Знанието както трябва; ако не носиш Любовта както трябва, тогава какво ще излезе? Защото Любовта е, която регулира света, Мъдростта е, която регулира света и Истината е, която регулира света. По три начина Бог регулира нещата в света. Щом не приемеш Любовта, зад Любовта в тебе ще остане безлюбието. Значи Любовта тебе ще те лиши от живота, ще дойдат болестите, ще дойдат страданията. Щом не изпълняваш Волята Божия, Мъдростта ще те лиши от знанието. Като не слушаш Мъдростта, тогава ще се блъскаш в света, няма да знаеш какво да правиш. Ако не слушаш Истината, ще се ограничи твоя живот, вътре ще се ограничи и няма да знаеш как да постъпваш. Казвам: вие още не сте дошли до онова разбиране – вие във себе си не разбирате кога Господ ви говори, кога хората ви говорят и кога вие говорите на себе си.

Трима има в човека. Едното е по права линия, то е Бог сега. Отгоре са Светлите Духове, които ви говорят. Радостта е горе (показва чертежа), другите са долу, които са изпратени с една длъжност, да наложат Божия закон, да изправят света. Сега вие мислите, че сте чада Божи. Ти си чадо Божие, докато изпълняваш Волята Божия. Щом не изпълняваш Волята Божия, не си чадо Божие. Дотогава, докато изпълняваш закона на Любовта, ти си чадо Божие;

щом не изпълняваш закона на Любовта, никакво чадло не си. Ти си един такъв слуга, един от най-долните слуги. Като изпълняваш Волята Божия, по закона на Божията Мъдрост, ти си чадло Божие. Ако изпълняваш Волята Божия, по законите на Истината, ти си чадло Божие. Щом не изпълняваш най-малкото, ти се лишаваш. Сега вие считате на Земята, че човек е осиновен. Често има бащи, които са се отказали от своите синове и като се откажат от тях, лишават ги от наследство. Когато Бог се откаже от вас, ще ви лиши от Неговата Любов, ще ви лиши от Неговото Знание, ще ви лиши от Неговата Свобода. Какво ви остава? Най-първото нещо – в себе си трябва да дойдете до едно разбирателство, да спазвате тия закони на Божията Любов. Никога не противодействайте на Божията Любов в себе си. Аз не говоря за вън. Вътре във вас не противодействайте. Ето как може да противодействаш. Ти искаш да станеш слуга, Бог те праща при един добър господар, но нищо не ти плаща, само храни те добре. Друг господар е лош, но той ти плаща по десет хиляди на месец и те храни добре. Той ще изопачи твоя живот. Господ ти казва да идеш, да служиш при този, който нищо не плаща. Казвате: “Как тъй нищо не плаща? Ще служи на този, който плаща”. Ако служиш при този, който плаща много, той е като онзи българин, който гои свинята си и по 4-5 пъти на вечер става, храни я, много добре е разположен, но туй разположение е само до Коледа. Като дойде Коледа, има квичение. Най-първо той ще я тури в кочината. *Коч-ина*. Кой е коч? В едно стадо кочът е на главното място и свинята най-първо задебелява, като нейната кочина няма друга. Често виждате софийските хали. Много хубави са, но като влезете вътре, какво има?

Разумно трябва да се живее. Всеки един от вас може да си вреди. Вие като не знаете езика, създавате мъчнотии на другите. Често някои деца отиват да гледат пчелите. Някое дете вземе пръчката и започне да мушка кошера. След това хукне да бяга. Детето, което раздразнило пчелите, него не го хапят. Но като излязат пчелите, ужилват другите деца. Защо ще бутате пчелите да жилят?

Преди два дена дойдох двама души мечкари. Единият дойде на игрището, дете играем и той стои, докато ние играем. Братът свири марша и мечката играе. Тя казва: “И аз мога”. Гледам по едно време всичките даваха в копанята. Гледам той има и жена. По едно време казвам да си върви, имаме друга работа, няма да се занимаваме с мечката. На другия ден – ето друг мечкар иде. Гледам тази мечка по-голяма и той с жена си. Като дойде, започнаха да ми проповядват морал – защо не пусне мечката, защо я мъчи. Той им казва: “Прехранвам се с нея, 30 000 лева ми струва. Как да я пусна в гората, аз с какво ще се прехранвам?” На тази мечка той пробил дупка в носа и я вързал за нея с халка. Питат го: “Защо е тази халка?” Той казва: “Ако не е тази халка, не слуша. Като потегля тази халка, какво ли не прави. Играе”. Казвам: такава ли свобода ние искаме, да ни турят една халка и да играем на хорото. Като имаш халка, искаш, не искаш, ще играеш.

Тази промяна на времето се дължи на изселването на евреите. Тия хора отправят мисълта си към Бога и управляющите, които не знаят законите, може да създават цяло нещастие на България. Онези, виновните по закон, да ги съдят. Но и добри хора има между тях и между нас. Казват – има комунисти. Но между българите има 50% комунисти, а между евреите 20%. Че има комунисти, трябва ли да се изстреби целият български народ? Че и между евреите имало комунисти. Че в света имало лоши хора, приятно ли е това на Бога? Изстреби ли Той хората? Справедливост трябва в света. Ако днес за теб е страданието,

утре ще бъде за другите. Казват на нас: “Като свършим с евреите, ще дойдем до вас”. До нас като дойдете, България ще се заличи, ще се заличи от картата. Тяхното наказание ще бъде два пъти, три пъти по-лошо от това на евреите. Аз проповядвам едно Учение и казвам каква е Волята Божия. Един ден Господ като заличи много народи, ще заличи и българите. Българите са важни, докато вършат Волята Божия. Всеки народ е важен, докато върши Волята Божия. Щом не върши Волята Божия, ще се зачеркне от лицето на Земята. Евреите са избран народ и 2000 години ги тласкат. Защо? Не е работата там. Три неща трябва да изпълняват евреите. Трябва да се подчиняваме на Божията Мъдрост, трябва да се подчиняваме на Божията Любов доброволно, трябва да се подчиняваме на Божията Истина. Аз не съм – един народ да дойде да управлява другите народи. Ако един народ иде в Името Божие, да изпълни Волята Божия, добре дошъл. Ако един народ дойде и извърши насилие, не споделям. Всяка воля, която е от Бога, приемам; всяка воля, която не е от Бог, не може да приема. Онова, което не е Божествено, то носи смърт. Онова, което е Божествено, носи живот. Всякога, когато приемем Божественото, живот ще имаме. Ако не приемем Божественото, нямаме живот. Ако страдаме, за да изпълним Волята Божия, ще приемем живота. Ако изпълняваме нашата воля, ще дойде смъртта в живота. В сегашната епоха най-първо трябва да уредите вашите отношения, да знаете, че сте изправени вътре в себе си. Трябва да знаеш, когато Господ говори. Ако не изпълняваш Волята Божия, ще почука ангелът на вратата и като почука, екзекуция ще има. По-страшно е. Искаш да живееш, не можеш. Този ангел ще дойде и богатството, което има, ще го задигне. Ще дойде тогава ангелът и здравето ще ви задигне, ума ще го задигне и ще останат само сухи кости.

Сега някои проповядват какво нещо е окултизмът. Оставете този окултизм. Проповядват какво нещо е православието. Оставете какво е православието. Проповядват какво нещо е Новото Учение. Три неща са важни: Да служиш на Божията Любов, да служиш на Божията Мъдрост и да служиш на Божията Истина, тъй както ти разбираш, в съгласие с хората, и те както разбират. Да сме в съгласие с Бога в себе си и тогава да сме в съгласие с хората, които са в съгласие с Бога. И в съгласие с хората – всичките хора да са в съгласие с мен. Аз искам вие най-първо да бъдете в съгласие с Бога и после в съгласие с мене. А не искам да бъдете в съгласие с мене и после в съгласие с Бога. Аз не може да бъда в съгласие с Бога, ако не се подчинявам на Божията Воля, тъй е законът. Казвате: “Той е Учител, пратен в света”. Знаете ли какво е учител, пратен в света? То е много механично разбиране. Ти мислиш да станеш майка е много лесна работа. Какви страдания има майката, да роди две деца. Раждал ли си ти две деца, да знаеш какво е. Що е майка? Да станеш син, мислиш, че е лесна работа? И дъщеря да станеш, не е лесна работа – девет месеца да седиш сгънат, да не можеш гък да кажеш, да седиш притиснат. Не е лесно. Туй дете в утробата на майка си е в един затвор. Представете си един ангел, който е свободен да се разхожда във Вселената, турят го, сгърчат го в един затвор с букаи. Исква Господ да направи този затвор приятен. Ако майката е добра, ще бъде затворът сносен; ако е лоша майката, положението на детето ще бъде лошо. Някой говори за раждани деца. Докато човек се роди, минава през цял ад. Защо ще живеем зле, да искаме да се прераждаме много пъти. Веднъж като се преродя, достатъчно е. Имало 700 прераждания и 10 000 пъти да дойдат, все е прераждане. Да има вселяване – един метод по-хубав. Казва Бог: “Ще изпратя Духа Си и ще се всели”. Не казва Бог да се въплоти, но ще се

всели. Всички трябва да желаете да се всели Духът във вас, да ръководи вашия ум, да ръководи вашето сърдце. Без ръководство в света не може. Ние някой път мислим, че ние сме господари. Евреите, като ги изселват, имат бодър дух, страдат и бодър им е духът. Ако дойде изпитанието до вас, какво ще бъде вашето положение? Утре може да ви кажат, че под тази дреха на религиозност се крие една дреха на комунизма. Ние не искаме в света да добием власт. Достатъчно е онова, в нас което имаме, да го използваме. Ние не сме дошли на Земята да наследим Земята. “Кротките ще наследят Земята” – е казано, но не тази Земя. Новата Земя, която Господ ще създаде. Тази Земя ще остави за старите хора. Тази Земя, на която вие сте, тя е за насилниците. Те ще правят каквото искат. Вие мислите – тази Земя да се очисти и вие ще станете господари. Тази Земя ще остане за сегашните хора. Вие сега искате да поправите света и се молите за хората. Вие се молите за бедните, богати да станат. Вие се молите, богатите здрави да бъдат. Богатите като са здрави, ще ви измъчват. Бедните, ако станат богати, и те ще ви измъчват. Болните, ако станат силни, ще ви измъчват. Ще дадете парите си на тях и после ще ходите у тях да им искате малко пари назаем – 5-10 лева. Ако ще предизвикате едно гонение, предизвикайте го само за Любовта. Сега светът е в подобрение. Виждате, че най-хубавите неща се раждат тайно, не са наяве. Вие искате в света всичките хора да знаят какво правите, то не е хубаво. Вие искате всичко хората да знаят. Онези плодове, които са узрели, ще ги изядете. Като свършите работата, ще я покажете. Съвременните хора като направят един автомобил, тогава го показват, но какво вършат във фабриките, не знаем. Да се завърши един процес и тогава може да стане явен. Искате да проповядвате. Какво ще проповядвате в света? Божията Любов. Какво нещо е Божията Любов? Аз, ако искам да проповядвам Божията Любов, ще ида в бедно семейство, което три-четири дена е гладувало и ще занеса хляб, ще занеса плодове, млечице, масълце, каквото имам. Един път, два пъти ще ида, че тези хора да видят, че имам подбудителна причина. Не казвам: “Търпете, Господ ще промисли за вас”. Значи Господ е в тебе и ти не искаш да промисли Господ. Господ казва: “Промисли ти за тях в Мое Име”. Ти казваш: “Господ ще изпрати някой ангел от Небето”. Ти си първият ангел, който Той праща. Ще кажеш: “Господ ме е изпратил, аз ида от Господа. Този хляб го нося, млякото го нося от Него”. Ще кажете, че едно време Христос е дошъл и мъчил се е да повярваме в Него. Какво ще вярвам в смъртта Христова?! Страдания има. Ако искам да бъда герой, тогава ще уча страданието, как е страдал. Понеже и мен ще турят на мястото на Христа, ще изучавам как е страдал. Аз отивам и нося Любовта на тия хора, какво ще проповядвам на тия хора за страданията. На кръста няма да ги разпъвам, та да им казвам – трябва да търпите, да страдате като Христа. Мършавата свиня не я колят, но като се угои, тогава я колят. Житото като узрее, тогава го турят на хармана. Не турят на хармана зеленото жито. Сега искам да разберете добре Божия Закон. Не че не го разбирате вие. Онзи глас, който ви говори във вас, какъв е? Бог говори тихо. Понеже той говори много тихо, онези гласове, които не са верни, те са силни. В гръмогласния глас не е Господ. Мислите ли, че топовете, които гърмят на бойното поле, че Господ е там? Не, адът е там. Мислите ли, че в Америка на годината колят 35 млрд. 40 млн. свини, мислите ли, че това е Волята Божия? За какво ги колят? Че светии ли стават тия свини? Не. Страданията в света ги предизвикваме с неразбирането си. Като не се подчиняваме на Божията Любов, идат страданията. Като не се подчиняваме на Божията Мъдрост, идат страданията.

Като не се подчиняваме на Божия Закон на Истината, идат тия страдания. Страданията се увеличават според упоритостта, която имаме, да не изпълняваме Волята Божия. Калаят се топи лесно при 120-150 градуса. Желязото упорствува, но при 400-500 градуса се топи. Златото като го турят още упорствува, но като турят 1500-2000 градуса топлина, топи се. Какво ще упорствуваш. Казват да се противи човек. Но като не знаете закона на Любовта, как ще се противиш? Противене може да образува само Любовта. Противене може да образува само Божията Мъдрост и противене може да образува само Божията Истина. Всичките други противения са слаби – животът не може да издържа, знанието не може да издържа и свободата се ограничава. Ония народи, които са служили на Истината, и днес благуват. Онези народи, които не са слугували на Истината, и днес робуват. Ония народи, които са слугували на Божията Мъдрост, и днес благуват. Ония народи, които не са слугували на Божията Мъдрост, и днес робуват. Ония народи, които са слугували на Божията Истина, и днес благуват.

Аз бих ви обяснил, но има известни обяснения, които не са хубави. Казвам: не създавайте излишни страдания. Излишно е да спорите кой има прав възглед. Оставете вашите прави възгледи. Според мене, който не спазва закона на Любовта, няма прав възглед. Човекът, който не спазва закона на Божията Мъдрост, няма възглед. Човекът, който не спазва закона на Божията Истина, и той няма възглед. В Любовта всичко е чисто, в Любовта няма противоречие, единственият свят, който не е ограничен. В Божията Мъдрост е единственият свят, в който няма противоречия. В тия светове като влезете, внесете Божествените блага. В живота вече има едно противоречие. Следователно само Любовта може да ни научи как трябва да живеем. Без Любов няма кой да те научи как да живееш. Казва Писанието, че всички хора ще бъдат научени. Бог ще ни научи по три начина: по закона на Любовта, по закона на Своята Мъдрост и по закона на Своята Истина, в която Той пребъдва. Бог пребъдва в Любовта, Бог пребъдва в Мъдростта и в Истината. А в другите животи Бог се проявява. Бог се проявява в знанието, Бог се проявява в свободата. “Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога.” В познанието на Бога иде животът. “Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога.” Друга по-основна мисъл е: “Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и жилище ще направим във вас.” Или казано другояче: ако Божията Любов пребъдва във вас, ако Божията Мъдрост пребъдва във вас и Божията Истина пребъдва във вас, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас. И ще ви се изяви в Любовта. Не може Бог да се изяви извън Любовта, извън Божията Мъдрост и не може Бог да се изяви извън Божията Истина. Оставете вие социалните въпроси. Досега никой не е разрешил социалните въпроси. Социалният въпрос е една Божествена кауза. Бог е, Който ще уреди света – Той го е създал и Той ще го уреди. Онова, което Бог е вложил във вас, на него станете господари. Имате 30 милиарда поданици, души са това. Тридесет милиарди души са във вашето тяло и на тия души трябва да покажете какво е Божията Любов, какъв е законът на Божията Мъдрост и на тия души да покажете какъв е законът на Божията Истина. Вие сте. Вие сте напуснали тия души и отивате да оправите хората, да ги обърнете. Казвате: “Към Христа ще го обърна”. Ако беше лесно хората да се обръщат, защо Христос като дойде, не можа да обърне евреите? Чудни сте като казвате, че ще обърнете някого. Тридесет години седи Христос и нито един евреин не беше обърнат. Имаше около себе си 72 ученици и други още

12, на които Той разчиташе. Един ден Той говори, изказа едно изречение и тези 72 души казват: “Несъвместимо е онова, което каза” – и те Го напуснаха. Останаха само 12-те души. Казва им: “И вие ли искате да си идете?” Петър казва: “При кого да идем Господи? При Тебе ще научим Истината”. Във времето на Христа едва 12 души имаше, които вярваха в Него. Като Го разпнаха, 3000 повярваха. Не е лесна работа да се обърнат хората. Най-мъчното нещо е да обърнеш един човек. Не може да обърнеш един човек към Бога, когото не обичаш. Не може да обърнеш един човек, към когото нямаш Любов. Не може да предадеш Божията Мъдрост, към когото нямаш Любов. Към когото нямаш Любов, не може да предадеш Божията Истина и да го направиш свободен. Искаш той да вярва в твоите думи, какво ще вярва в твоите думи – ти сам не си опитал думите си. На този човек ще му кажеш да опита Божественото вътре в себе си. Аз по някой път виждам дали човек е обърнат, или не. Много лесно ги познавам. Дам му много хубав обед, най-хубавият хляб и му казвам: “Свободен си”. Гледам го – без молитва, без нищо вземе голямо парче хляб. Той не е обърнат. Другият поседи, погледа хляба и казва: “Много хубав”. Погледне ме и казва: “Може ли да ми кажеш как се яде това нещо?” Съсредоточи се, благодари на Бога и най-после откъсне едно малко парче, тури го в устата си, вкуси го, после пак откъсне едно малко парче. Гледам чете хапките, вземе 21 хапки и спре. Онзи, който не е познал Бога, ще вземе 50-60 хапки. Другият като изяде 21 хапки, спира. Благодар и казва: “Утре пак”. Онзи се извинява и казва: “Преядох. Много хубаво беше яденето и малко тежко ми стана на стомаха”.

Аз не искам от моето учение да ви стане тежко. Казвате: “Неразбрани работи”. Някои работи съм представил само да ги видите, но то не е знание. Някой път говоря за Слънцето, но то е гладко. Говоря за Вселената, но тя е гладка. Но за Любовта съм много категоричен, за Мъдростта говоря и съм много категоричен. За Истината говоря и съм много категоричен. Никога не съм казал нещо, което не съм опитал. Дотолкоз, доколкото аз съм опитал, дотолкоз, доколкото съм послужил на тях, дотолкова може да ги предам. Някой път гледам – искате да се освободите. Някой като дойде, иска да се освободи от мене. Пък и аз искам да се освободя. Да управляваш хората, значи да ги носиш на гърба си. Ако има много хора да ви обичат, те ще ви безпокоят. Онзи, който те обича, той най-много ще те безпокои. Той изисква ти да бъдеш много внимателен спрямо него, повече отколкото трябва. Някой пък като те обича, иска голяма сума. Откъде да вземеш, ти си чиновник. Може да ви приведа много примери как много мъже влизат в затвора. Тя го обикнала, трепери му сърдцето за неговата жена. Дошло ѝ наум за самурена дреха, която ще коства 7-8-10 000, както беше едно време. Човекът няма пари, чиновник е. Гледа в касата има пари, казва: “Ще ги взема, пък после ще ги върна”. Вземе парите, пък не може после да ги внесе, уволняват го, влоши се работата. Защо е туй дългото палто на неговата жена? Защо ви е да дойдат хората и да ви кажат: “Той е един светия”. В миналото, когато бях по-жълт, казва: “Светия е този човек”. За светия минавах, понеже лицето ми беше жълто. Човек става светия само когато носи Божията Любов. Няма да бъде жълто лицето, а ще оживи всичките хора. Светия може да бъде, който носи Божията Мъдрост; светия може да бъде, който носи Божията Истина. В служенето на хората е щастието на човека. Като служиш на Бога, това е щастието. Като служиш на музиката, щастлив си. Като служиш на изкуството, щастлив си. Щом не му служиш, не си щастлив. Като служиш на яденето, щастлив си. Казвам: истинското щастие седи в служенето на Божията Любов, в служенето на Божията Мъдрост и в

служенето на Божията Истина. Туй го турете в ума си, туй е основното. Всяко друго служене, то е вече старият живот, от който имаме всичката тази опитност, която имаме. Тя се дължи на една опитност от по-низши порядъци. Ние сме служили на Бога.

Радостта дава, скръбта приема. Божественото е мярка на нещата. То е мярката на скръбта и на радостта. То мери скърбите и радостите. Мери да не ти даде повече ни радост, ни скръб. И скръбта се мери в нас, и радостта се мери в нас. Тъй щото служете на Бога с всичкото си сърдце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичкия си дух и всички ще бъдете щастливи.

Добрата молитва

35-та лекция от Учителя, държана на 26.V.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

ВЯРА И ЛЮБОВ

Добрата молитва

Ще прочета част от 15-та глава от Посланието към Римляните, от 1-15 стих. Длъжността на силните каква е?

По някой път вие се усещате уморени, неразположени. То зависи от еднообразието, защото животът ви е станал много еднообразен. В Природата на Земята трябва да има разнообразие. Трябва да се изучава разнообразието на Духа, трябва да се изучава разнообразието на душата, трябва да се изучава разнообразието на ума и на сърдцето и да се подчертават тия разнообразия. Запример снощи цигуларят, който даде концерт, някои намират, че е доста красив, прилича на майка си, венерин тип или човек на Любовта. Като едно хубаво огледало отразява Божествената Светлина. Някои от вас имате всичкото желание да бъдете добри, но не сте така гладки, не може да отразите светлината много добре. Не че не си добър, но не си полирован добре. Трябва да се изгладиш. Един цигулар, за да бъде добър, трябва да бъде много добре полирован, мерките, по които е построен, трябва да бъдат много верни. В музиката има голяма философия – не в механическата музика. Защото музиката е нещо на духа и на душата; хората, които пеят, са радио, което отразява музиката. Една плоча се върти, предава музиката, но не че в плочата има музика. Сега вие сте склонни към един механичен живот. Казвате: “Да бъдем добри”. То е механичен процес. Как ще бъдеш добър? Значи ти да си мръднеш крака, правите стъпка с крака си, вземете голяма крачка. Какво означава голяма крачка? Някой път вземеш малка крачка. Някоя котка, като дебне, прави големи крачки. Онзи, който отива да побеждава, прави големи крачки. Вие тръгнете, че вървите с големи крачки. Кого ще побеждавате? Вземете широка крачка в ума си, вземете широка крачка в сърдцето си, вземете широка крачка в душата си. Отвън тялото върви естествено, като че не отивате на никаква печалба. Вие на физическия свят искате всичко да придобиете, искате да бъдете красиви, силни. Представете си, че всички хора биха били красиви като ангели на Земята и биха били силни, какво ще направите тогава? Представете си, че сте богат и всички други са богати, но няма кой да слугува! Имаш пари, но няма някой, който да слугува. Представете си, че от Невидимия свят не искат децата да се раждат и те са богати. Защото едно дете да дойде във вашия дом, трябва голямо самоотричане. Да бъде пенсионер за 20-30 години, да го измъчвате. Какво ли няма да кажете по негов адрес. Аз ви говоря на вас, но казвам: не ме разбират тия хора. Като дойде едно дете въщи, разбират ли го тия хора? Гледате го въщи, казвате: “Този хлапак”. *Хлапак, хлелки* – без тях по тръните не можеш да ходиш, ще се забият в краката ти. Вие казвате: “Без деца не може”. Не, без деца не може. Бездетните няма да наследят Царството Божие. Искам да ме разберете, помнете това. Преди да роди ума ти нещо, трябва сърдцето ти да роди нещо, трябва душата ти да роди нещо, не само раждане на физическия свят. На физическия свят човек само не може да ражда. Духът е, Който ражда. Сега вие ще се потрудите за онова, което Бог е вложил във вас. Богати сте, но няма кой да ги обработва богатствата. Като дойде Духът, Той обработва заложите, които Бог е вложил в душата вътре. Когато духът ти не е там, няма кой да го събуди, няма кой да даде напътване. Казва: “Неспособен човек съм”. Не си неспособен, но няма кой да обработва.

Сега вас кое ви интересува? Някои от вас сега ви интересува яденето, но целия ден няма да дъвчете. Някои ви интересува мигането. Постоянно мигате. След туй ще хванеш носа си, обичаш да го милваш, той е като една възлюблена, хванеш го и казваш: “Ти да не правиш тази погрешка – все му четеш молитви – да не сбъркаш нещо”. На очите си даваш съвети, хем да не паднете някъде. Трябва да имате ясна представа. Гледам, хората седят и не разбират себе си. Мислите да бъдете богати и да имате къщи. Те са празни работи. Да имаш къща, то е последно. Бог ви е дал ум, сърдце и въпрос за къща не става. Ще имате къща. Много са хубави тия тухли. Колко години ни взема да ги облагородим. Някой път вие се карате по причина на тия тухли и знаеш колко пръст има взета от някои хора, които не са живели добре. Те като дойдат тук, образува се дисонанс. Гледам разните стени не са еднакви, някоя стена е по-приятна, някоя не е. Не може да ви говоря някои неща, защото ще дойде във вас суеверието. В Природата всичко е живо. Но ако събудиш нещо и не си готов да разбираш, ще създадеш зло на себе си. Вземете запример бубеното семе, може да го турите да се излюпи. Най-първо ще туриш десетина, двадесет листа, но след 10-15-20 деня, цял ден няма да ти стигне да береш листа, те ядат, като станат големи, ядат. Вас ви измъчват вашите бубени желания. Най-първо са такива малки, после тичате да берете листа. Защо са ви тия буби? Пашкули ви трябва за копринени дрехи.

Често ме питат какво има в Небето. Един негърски проповедник като разправял за сътворението на света на негрите, казвал, че Господ като направил Адама, турил един плет – три деня да го пече на Слънце, да съхне. Един го пита: “Откъде се е взел този плет”. – “Не е ваша работа”. “Плетът – пита – кой го е съградил, нямало е хора”. – “То не е ваша работа”. Само за човека е мислил, че е създаден. Доста духовито го е питал. Казва: “Господ, преди да създаде света, какво правеше?” Той му отговаря: “Сечеше пръти, да бие глупавите хора”. За умния човек сеченето на пръти какво значи? Пръти е сякъл Господ, значи то е образуването на правата линия. Правите линии са, по които Бог действа. Безграничното, вечното в света, в началото действа по права линия.

Такива криви линии има. Всички, които сте тук, всички се движите, както се движи Месечината. Хората създадоха слънчевата система. Дванадесет души се движат около един център. Ще видиш, че всяко тяло се различава, не са еднакво големи. Защото големият не обича големите. Контрастите се привличат. Казвам: много навици на миналото, които са били полезни, трябва да знаем как да ги използваме сега. Наблюдавам по разни начини държите ръцете си. Много хубаво е. Аз зная по един или друг начин си държите ръцете и зная защо. И краката си разпо държите. Ако целия ден си държиш ръцете прекръстосани, ти ще създадеш едно неприятно настроение. Запример някой път човек, като му дойде някоя мисъл, хване се за главата. Дойде голямо напрежение на електричеството в главата, което може да му повреди ума и той турга ръцете си на главата, за да отнеме това електричество и съединява се с външната атмосфера. Ако в дадения случай не си туря ръцете, може да му стане някакъв удар. Често като си туря ръцете, избавя се от зло. Някой път се печеш. Ако не се печеш, е опасно. Лошо ще стане, ако не се печеш. Ако при сегашните условия ви разкрива тия работи, вие ще се изпоплашите, ще се чудите къде да си турите ръцете – в джобовете ли, отпред, отзад. Турците, преди да падне Турция, тургаха си ръцете отзад. Преди да се

освободи България, турците, гледам, турят си ръцете отзад. Казвам: няма да им върви на тия хора. Някой път може да туриш ръцете си отзад, понеже има събрана доста енергия. Има един възел, опасен възел, много важна роля играе на гръбначния стълб. Отзад на кръста е. Когато някой път се набере грамадна енергия, трябва да туриш ръцете си и да отнемеш от тази енергия. Турците, които бяха груби, беше се събрало на задницата много енергия и затова носеха ръцете си отзад. Сега не зная, но мисля, хич не си носят ръцете отзад.

Разправяше ми друг един българин, който ходил в Русия преди болшевизма. Казва: "Като бях в Русия, навсякъде срещях хора с голямо благоутробие. На десет души един ще срещнеш с малко благоутробие. Всички бременни, не могат да родят. Като срещнеш все бременни мъже на раждане. Като отидох десет години в болшевизма, гледам всичките родили. Едва ли на 4-5 000 ще срещнеш един с голямо благоутробие". Казвам: необходимо е по някой път да дойдат несгоди в живота. При сегашните условия, ако нямаше страдания, човек щеше да бъде тъй крехък и най-малките сътресения щяха да го разрушат. Страданията в живота са онези ветрове в духовния свят, които искат да разклатят човешката мисъл и човешките чувства, за да укрепнат. Ние казваме: "Защо са тия страдания?" Без тях е по-лошо. Със страданието е зле, но без него е десет пъти по-зле. Когато страдате, казвате: "Защо ми са тия страдания, да се даде на другите, на мене ли се дадоха само?" Чакай, за Добро е. Този вятър нека подуха, виж колко хубаво духа. Запей му една песен. Защо да не пееш?

Сега трябва да се освободите всички от този механичен начин на мислене. Според мене добър е онзи, който дава повече място на Духа да се проявява. Един цигулар е добър, когато свири добре. Този цигулар, който дава място на гениите на музиката да се проявяват чрез него, той е добър цигулар. Този цигулар, който ни свири снощи, дава път на онези гении от Невидимия свят, да се проявят. (Снощи италианският цигулар Чиомпи даде специален концерт на приятелите в нашия салон.) Показва каква е музиката и всички се въодушевиха, и самият цигулар и той се въодушеви. След това му дадоха угощение и той говори на своята възлюблена: "Музикален свят е, музикални хора са тия". На мене казва: "Щастливи са тия хора". Тук ни вижда всички щастливи. Щастието не иде от хората, иде от Бога. Онзи Бог в древността как са го представяли? Онзи Бог на Любовта, Който дава благата на хората, проявява се в малките работи. Щастието в света не зависи от голямото богатство. Ако тебе не може да те радва едно житено зърно, ако на едно житено зърно не се радваш, а се радваш на 10 000, на 100 000 лева, ти не разбираш живота. Сто хиляди лева, те храна не може да ти дадат. Казва: "Ще купиш храна". Ако нямаш жито, ако нямаш царевица, ако нямаш плодове, парите сами не се ядат. Сега има едни малки микроби, които живеят. Само стъклото и желязото не ядат. Микробите ядат и златото се намалява. Казват, че то не се окислява, но се намалява. Тия микроби знаят как да се ползват от златото. Ние навсякъде се ползуваме. Ти обичаш златото и щом го обичаш, вземеш нещо от него. Толкоз малко вземеш, че в дадения случай не може да се ползуваш. По този начин, по който сега възприемате Любовта, тази Любов не може да ви ползува. Нали казвате: *гамен*. Какво значи? Един човек, който не знае как да употреби музикално гамата. Не може да мине от една гама в друга. Щом е гамен, той е човек, който не знае музикално да употреби гамата. Седите и има с какво да се занимавате сега. Някои от вас като видите някой човек, гледам някой харесва ръцете на този човек, на друг ни най-малко внимание не обръщате. Той казва: "Харесват ми

очите". Трети казва – той не е обърнал внимание на очите, на ръцете, но на носа му. Друг казва: "Ушите са много хубави". Някои казват: "Косата му е много хубава". Той обърнал внимание на неговата прическа. Някой обърнал внимание на неговата походка. Казва: "Много хубаво върви". Всичките хора се интересуват от разни положения на човека. По някой път вие се наблюдавайте и вижте кое във вас харесвате. Случва се нали да се гледате в огледалото и някой като се погледне ви интересува носа, друг като се погледне го интересува ухото, трети го интересува челото, някой пък го интересува брадата. Пипаш брадата, благословение е. Пипаш ухото, благословение е. Пипаш веждите, благословение е. Пипаш устата, благословение е. Туй, което пипаш, е благословение. От човека отвсякъде изтичат Божествени енергии. По някой път с ръцете предаваш. По някой път приемаш. Казвам: при един добър живот ще се освободиш – ръцете си, няма да изхвърляте и краката си. Най-първо ще дадете свобода на вашите ръце. След туй ще дадете свобода на очите. Ще дадете свобода на ушите. Ще дадете свобода на носа, ще дадете свобода на устата си. Човек, който не може да освободи краката си, който не може да освободи носа си, каква свобода в света ще внесе?

Та казвам: за какво трябва да ви говоря. Като дойдат черешите, правете опит. Като дойде някой ваш приятел, извадете и дайте една хубава череша без упрек. Дай му 2-3 череши или някой път дайте хубави ябълки и вижте какъв резултат ще има. Сега джобовите ви са празни. Нищо не носите, само кърпа за чистене на носа. Не е лошо, че пари нямате, нищо нямате, бръкнете в празния джоб. В джоба трябва да има нещо, понеже трябва да имате едно ножче, една клечка хубава, все трябва да имате нещо в джоба. Може джобовите ви да са празни. Умът ви трябва да бъде зает със светли мисли и идеи, които трябва да бъдат за вас, за цялото човечество, за дома, за приятелите ви. Да имате едно чувство, което да бъде хубаво не само за вас, но и за другите. Аз като срещна някои хора, приятно ми е да имат хубави чувства, да имат хубави идеи. Сега гледам някои от вас казвате, че трябва да четете романи. Не е лошо да четеш роман, но избирайте тия романи. Романът представя герой на Любовта. Авторите не може да опишат. Не е лошо и както описват. Те описват една героиня, един герой, те са главните, а другите са условия за тях. Някой човек пише някоя набожна книга и представя Господа такъв, какъвто не Го знае. Вие ще видите Бога в едно цвете. Аз съм гледал цветя и като видя едно цвете, му се усмихна и цветето ми се усмихне. Знаеш каква е усмивката на цветето? Казва: "Ръката на Бога често ме посещава". Тия цветя Господ ги посещава и ги благославя и благодарение на туй благословение, те са красиви. Че как ще станат красиви тия цветя? Божието благословение е дошло. Когато ние ставаме красиви, то е посещението на Бога. Когато Бог ни посещава, ставаме красиви; когато малко ни посещава, грозни ставаме. Когато Господ ни посещава, млади ставаме; когато Господ малко ни посещава, остаряваме. Казва: "Остарях". Аз само си мълча. Бъдете доволни, че сте стари. Бъдете доволни, че сте млади. Бъдете доволни, че сте сиромаси. Бъдете доволни, че сте богати. Бъдете доволни, че сте красиви. Бъдете доволни, когато сте грознички. Благодарете, колкото и да е малка благодарността. Видиш едно цвете, целият ден да бъдеш радостен. Туй, което благославя туй цвете, струва. Аз се спра и казвам: "Туй цвете е доволно, туй цвете много работи е научило. Аз имам много повече условия, защо да не бъда доволен?" Изисква се от всинца ви едно доволство в света. Да бъдете в състояние да премахнете вашите бръчки. Ще станеш сутрин и ще кажеш: "Слушай Иване, днес ще ме

слушаш. Няма какво да се тревожиш. Тази работа ще се оправи”. На себе си ще си кажете така. Двама хора са заедно, единият е по плът роден, другият е по дух роден. Онзи целия ден бръщолеви. Кажи: “Ще се уреди тази работа. Ти вярвай в мене”. Убедете човека на плътта, който живее във вас, че ще се уредят неговите работи. Кажете: “Моята работа, като се уреди, ще се уреди и твоята. Моята работа, като не се урежда и твоята няма да се уреди”. Като се убеди, че работата ще се уреди, той е много добър. Този Иван в нас е добър слуга. По-добър слуга от него няма, когато е слуга. Но и като стане Иван господар, по-лош господар няма. Иван на плътта никога не го правете господар, слуга го направете. На него му проповядвайте. После вие казвате тъй: “Иване, ти трябва да станеш господар”. Той като стане господар, напусне те и казва: “Ще слугуваш сега”. Какво ще правите тогава с този Иван? Мен ми разправяше един баща. Качил на коня детето си и той отпуска гема. Конят хуква да бяга, детето се хваща за гривата на коня, плаче и конят бяга. Иван е лудият кон. Не можеш да държиш гема, какво ще правиш? Когато Духът в нас не действа, духовният човек е слабо дете. Не предизвиквайте Ивана. На този кон не туряйте това дете. Оставете Духът да ръководи. Туй дете е било умно. Като се държало с едната ръка за гривата на коня, дошло му на ум с другата ръка да глади коня. И конят спира. Туй дете с едната ръка се държи за коня, а с другата глади коня. Идва бащата и сменя детето от коня. Казвам: Иван ще го погладите. Като се намерите по гърба му, ще го погладите. И той спре. Сега това е едната страна, това е умното дете. Преди време един ми разправяше, казва: “Като бях малко дете на 5-6 години, качи ме големият ми брат на коня. И ми казва: “Я вземи гема”. Но като хуква онзи кон, аз отпуснах гема, оставих ръцете си и краката си отворени и конят бяга. Хвърли ме на земята и благодарение, че паднах на краката си, от там насетне вече баба и да иска да ме качи, казвам – на кон не се качвам”. Този лошият, сприхавият кон, това са лошите условия на живота. Има коне, които са опитомени. Те са добрите коне. Така се създава един характер, върху който може би хиляди години са работили. В тази фаза, в която сега се намираме, аз говоря за Любовта, но трябва да има нещо да ви интересува. Любовта да ви интересува, всичките тия предмети да ви интересуват, да ви интересува небето, облаците, растенията, водата, изворите, реките – всичко онова, което служи за потик на човешкия ум, което служи за потик на човешкото сърдце, човешкия дух и на човешката душа. Да ви интересува пението, да ви интересува художеството, да ви интересува музиката. Колко време е взело на този човек, на този цигулар, на 30 см да движи ръката си и така бързо да поставя ръката си. Той не мисли вътрешно, интуитивно поставя пръстите си на цигулката. Като поставя пръстите си, като съчетава нотите по този начин на хармония, цялата публика предразполага. Ако ти не знаеш как да си движиш ръцете, ако не знаеш как да направиш едно красиво движение... В птиците съм гледал едно красиво движение – хване едно семе и го клъвне. Гледал съм някои петли, като вземе едно зърно, вдигне го, погледне го и го пусне пак. Извика: “Къти, къти”. Всичките кокошки тичат за едно зърно. Значи музика има в туй “къти, къти”. Петелът казва: “Само аз може да го направя”. Обаче, като дадете на един петел много житени зрънца, хич не е кавалер, но тази кокошка клъвне, онази кокошка клъвне. Казва: “Слушай, стой настрана, аз ще ям”. Като намери едно зрънце, не го изяда, казва: “Мене ме боли сърдцето” – ще повика възлюбената. Онази, която най-много го обича, тича. Виждам коя кокошка обича петела повече. Наблюдавам и разбирам, че тази, която най-вече го обича, е по-красива. Перата ѝ са по-гладки и по-хубави.

Като рече “кът”, тя веднага иде. Другите отподире идат. Тази кокошка, която обича, пристига по-рано. Другите петелът като ги погледне, казва: “И за вас има, но ще чакате”.

Отхранвайте в себе си хубави мисли. Една хубава мисъл подхранвайте, едно хубаво чувство подхранвайте. Туй, което ви служи, подхранвайте го. Мисълта, която ви помага, подхранвайте я в себе си. Чувството, което ви помага, подхранвайте го в себе си. Постъпката, която ви помага, подхранвайте я в себе си. И само така ще изучите духовния свят и ще влезете във връзка с онези напреднали същества, които работят. Те ще ви донесат един подарък, ако си благодарен, втория ден ще се удвои, утрои. Всякога възвишените духове дават много малко подаръци. Ако искате големи пари – 100, 200, 300 лева, всеки може да ви ги даде. Не правете погрешката на един българин, който свършил в Америка и като дошъл в България, отишъл на ауденция на този първия министър в България. Той мисли да го направи министър и го пита: “С какво мога да ви услужа?” Той казва, че иска да го назначат за директор на една гимназия. Казва му: “Идете тогава при министъра на Просвещението”. Ако е искал и министърът е могъл да го назначи. Като дойде Господ, ние искаме да станем директори. Когато ще станеш нещо, стани пръв министър, вземете първото място. Първото място е първо и последно. Първото и последно място са двата бряга на една река. Брегът, на който седим, е първото място, а последното е на другия бряг. Да минаваш от единия бряг на другия – движение трябва да има. Един висок идеал в света трябва да имате. Да не казваш: “Аз не искам да бъда богат”. Защо да не бъдеш богат умствено с една голяма култура? Ако е по музика, ще желаеш да имаш един хубав глас от 3-4 октави. Като пееш, всичко да кънти наоколо. Казва: “Аз не искам да бъда богат”. Кажи: “Аз искам да бъда богат в умствено отношение и в духовно отношение. Искam душата ми да бъде богата”. Казвам: бъдете богати по дух, по душа, по ум, по сърдце, пък другото богатство на Земята оставете на заден план. Понеже другите взели това богатство, за туй богатство трябва да воювате, оставете го него. Погрешка е станало с онзи ангел, който бил изпратен от Господа да занесе благата на хората. Той ги носел в голям пакет и като дошъл, видял една царска дъщеря, толкова красива, че тя привлякла вниманието му и той забравил, че носи благословенията. Те изпадали на земята. Само вярата останала, а другите блага хората изпограбили безразборно. Всичките блага са ограбени безразборно. А единственото нещо, което останало в ръцете на ангела, е вярата. Дошли поети и музиканти да искат блага и той им казва: “Вярата остана”. Поетът ще пише с вяра, цигуларят ще свири с вяра. Човек без вяра, духът му не може да укрепне. Човек без вяра, душата му не може да се облагороди. Човек без вяра, умът му не може да се просвети. Човек без вяра, и сърдцето му добро не може да стане. Без вяра на Бога не може да се угоди. Никой без Любовта на Бога не може да служи. Когато искаме да служим, Любов трябва; когато искаме да угодим, вяра трябва. Две неща се изисква: с вяра да угодим, да е доволен Бог от нас, ако искаме да Му служим, с Любов да Му служим.

Приложете сега вярата и Любовта за събуждането на всичките разнообразни блага.

Да се зарадваме в живота на това, което Бог ни е дал.

Отче наш

36^{-та} лекция от Учителя, държана на 2.VI.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев.

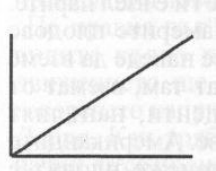
ПО НОВИЯ ПЪТ

Отче наш

Аз мога да любя

(Упражнения с дишането и ръцете.)

Това е една полица за изплащане. Онези, които са създали правите линии

и ъглите в геометрията, какво са искали да кажат? Какво означава един ъгъл? Казват – ъглообразен. Њгълът е една възможност. Без него не може. Њгълът е отворен и винаги има една възможност. Или влизаш в него, или излизаш от него навън. Ако влизаш, ще дойдеш до едно противоречие и трябва

да се върнеш назад. Ако излизаш, отиваш в безкрайността. Зависи – влизаш или излизаш. Разлика има какъв ще бъде ъгълът. Може да се образуват 360 ъгли по един градус. По тия ъгли астрономите изчисляват на каква далечина се намират предметите. Запример на някои от вас като се разгледа ъгъла, образуван от палеца и показалеца на ръката, той показва от кое пространство, от коя област на Вселената, от кои Слънца е направена материята. Някой път носите материя, която е дошла от много далечно пространство. Това е отбелязано. На някои разстоянието между пръстите е много голямо. Най-голямата възможност е между палеца и първия пръст. Ще кажете: “Тия работи нас не ни занимават”. При сегашния живот вас ви занимава повече една шапка, едни хубави обувки ви занимават повече, отколкото един ъгъл. Една хубава дреха, хубава риза, една хубава връзка, един пръст – ви занимава повече. Ако си млад, пръстенът те занимава, но ако си стар, не те занимава така. Може пръстенът да е турен на първия пръст, на малкия пръст или на безименния. То е чисто човешко гледище. Кое е по-интересно? Един човек ви даде 20 лева, а друг ви даде един хубав обяд. Кое е по-интересно? Зависи кой ви дава обяда и какъв е обядът. Не само да ви дадат един обяд, но зависи кой ви го дава и как ви го дава. Някой може да ви даде пари, зависи как ви ги дава. Някой може да ви даде 20 лева, но с тия 20 лева свършвате работа за 100 лева. Има пари, като ви ги дадат, трябва да ги дадете на другите. Тук една сестра, скоро дошла и оставила 1050 лева, и те изчезват. Къде са отишли парите? Оставила ги за бедните; оставила ги за Учителя, той да ги раздаде. Идва един, взема ги, той да ги раздаде. Който ги е взел, казва: “Късмет ми са. Господ така е наредил”. От нашето гледище казваме – взели парите. Какво лошо има? Първата погрешка е, че онези, които са пратили парите, ги пратили до друг човек. Втората сестра е виновата, че оставила там парите и третият е виноват, че ги е взел парите. Ако вие идете в Америка, по пътя ще намерите плодове нападали, минават хора и никой няма да се наведе да вземе плодовете. Обаче българите, които отиват там, вземат от плодовете. Като минат български студенти, напълнят джобовете си с кестени или с други плодове. Американците не оценяват Божиите благословения, понеже плодът е паднал, окалян е. Казва: “Ако е отгоре, може да го взема”. Българинът казва: “И кален да е, той е Божествен, ще го поочистя”. Като вземеш плода, ти в дадения случай се навеждаш. Тъй е устроена Земята, че има фатални линии, дето е паднал един плод. Ако се наведеш или кръста ще се схване, или ще стане нещо друго. Някой път вървиш по пътя, казва ти нещо: “Не бутай”. Тогава вземеш този плод и ти стане нещастие. Ще каже някой, че това е суеверие. Не е суеверие. Нещата в света са разумни – не може да буташ. Вие казвате: “Защо да не бутам?” Виждате сега какво става с аеропланите – хвърлят такива залъгалки: моливи, пръстени,

ножчета хубави или нещо друго за ядене и като го бутнеш, изведнъж ще те осакати. Някой казва: “Аз вярвам в Бога”. Ние мислим, че като вярваме в Бога, всичко ще стане. Ти вярваш в Бога, но тази вяра трябва да бъде динамична. Ти вярваш в знанието, но ако туй знание няма приложение, какво те ползува. Ти вярваш в музиката – не прилагаш. Вярваш в пението – не прилагаш. Или може да вярваш в ума си, да вярваш в сърдцето си. Ти вярваш дотолкоз, доколкото можеш да приложиш. Запример един ваш приятел може да ви обидил. Имал е коремоболие, върви по пътя и не е обърнал внимание на вас, понеже е зает повече с корема си, със стомаха си, болка има, концентрирал се е. Ти като не знаеш причините, казваш: “Игнорирал ме е. Тъй се представя, че е болен, не иска да ме види”. Ти не разбираш. Ако тебе коремът те заболи, и ти по същия начин ще минеш. Да допуснем сега, че някъде е разрязана вената, кръвта шурти, ти не може да му помогнеш, а искаш да приказваш с него. Няма какво да се приказва. Трябва да се върже тази вена, да се спре кръвта, защото с тази кръв, като тече, той не може да говори. Ако 5 минути тече кръвта и той приказва, колко кръв може да изгуби. Тази кръв много мъчно се доставя.

Казвам: този ъгъл има една възможност. Хората, които вървят по права линия, трябва да бъдат много разумни. По права линия човек много мъчно може да върви. Вие казвате: “По правия път”. Вземете по правия път да ходите и ще видите колко право вървите. Като вървите напред, в движението ще видите, че линията е крива. После при говоренето например. Вие в речта си говорите и произнасяте *Добро*. Как трябва да се произнесе *Добро*. Доброто има начин да се произнесе. Ако произнасяш както не трябва, не ползва. Или имате думата *Правда*. *Правда* не се произнася както *Добро* или както *Любов*. *Правдата* произнасяш по един начин, *Доброто* произнасяш по втори начин и *Любовта* по трети. Говориш за Истината. Думата *Истина* по друг начин ще я произнесеш. В български думата *истина* има 3 значения: Истина; изстина – когато човек изстине, трябва да го разтриват. И третото значение имате, като махнеш *из-*, остава *-тина*, тиня. В английски думата *истина* [truth] има друго значение. *Ютъ* [youth] значи млад, младини. *Трутъ*, чрез младината се познава Истината. Слоговете в Природата са произлезли. Казваш: “Какво означава Истина?” Българинът казва: “Оооо”. О – означава, че го боли нещо, но и когато се учудваме, пак казваме: “Оооо”. Кое от двете е? Какво значи оо ооооо ооооо? Ти произнесеш един слог.

Аз наблюдавам всички, които вървите в Новото Учение. В Новото Учение, по този път, по който вървите, нищо няма да добиете. Ще добиете или тиня, малко кал, или ще изстинете, а много малко ще дойдете до Истината. Най-първо всинца нямате въздържание. Бърже си давате мнението. Казвате: “Пет пари не струва”. Колко струваше Христос? 33 сребърника. Сега казвате: “Пет пари не струва”. Пет пари едно време беше доста. Едно време с 5 пари може да вземеш едно кило череши, после един хляб се е вземал с 5 пари. Сега колко трябва да дадеш? Аз ви гледам, взели сте вашите възгледи от векове и сега ги говорите. Говорите за една реалност, която не е сегашна, минала някога. Дошъл някой бръмбар и мислиш да станеш владика или министър. Пък то е чужда идея, далечна в миналото и сега ти дошло – пак да бъдеш министър. Не ти трябва министър, нещо по-ново. Да станеш министър, значи трябва да станеш слуга. Ако станеш министър на просветата, ще идват учители от гимназията, от прогимназията, от отделенията, ще идват и разни инспектори, оплаквания, какви ли не оплаквания. Като седиш 3-4 години, ще станеш нетърпелив – този изпъдиш, онзи изпъдиш, и някой път ще изгубиш хармонията

на характера. Ако станеш владика, какво ще добиеш? Ако стане владика, млади момичета ще му целуват ръка като на свят човек. Колко е свят, то е въпрос. Ние гледаме по човешки. Да стане владика, да му целуват ръка. Може като целунеш ръката на един владика, да се благословиш. А много пъти, като целунеш, ще платиш нещо, освен че няма благословение. Но като целунеш ръката, ще те накажат. Защо ще те накажат? Ще турите най-доброто. Кой от вас не иска да бъде владика. Детето като се роди, най-първо е много скромничко, редови е. То казва: "Да бъде вашата воля". Колкото расте туй дете, започва да се събужда и то носи наследствените си черти. Вие се сърдите на детето, но вие сте вложили в туй дете вашите онаследени черти. Едно дете мяза на баща си. Баща му е малко сприхав и то унаследило тази сприхавост, и то се показва така. Някой казва: "Да се обърнем към Бога". И гледам, като се обърнат към Бога, пак остават същите. Сприхавият и при Бога като е, пак е сприхав. Разложеният, и без Бога е разложен, и при Бога пак е разложен. Жабата, като иде при Господа, си остава жаба. Рибата, като иде при Господа, си остава риба. Птицата си остава птица, волът си остава вол. Мислите ли, че една подвързана книга, която вземам от Народната библиотека, ще се промени нейната подвързия. Някои книги имат хубава подвързия. Не е външната подвързия на нещата, но каква форма завзема човек. Формата показва пътя, по-който човек е минал. Ако гледате мухите например, в мухата има доста чувства, развит хумор има, после обича да се радва. Мухата много обича да се шегува. Някой път мухите вкъщи принасят полза. Принасят вреда, но и принасят малка полза. Майката се е разсърдила, иска да набие детето, да му каже нещо лошо. Мухата кацне на носа на майката, тя я бутне. Като се занимава с мухата, няма да се скара с детето. Доста умни са мухите. Мухата казва: "Бъди умна, защото думата, която ще кажеш, мъчно се плаща". Ти казваш: "Защо Господ създаде тия мухи, не може ли без тях?" Мухата кацне на носа и казва: "Господ ти създаде носа да мислиш. Щом започнеш да мислиш, няма да кацам на носа ти, щом не мислиш, ще кацам на носа".

Едно разсъждение: защо кацат слънчевите лъчи на плодовете? Като мухи кацат постоянно. Лъч след лъч кацат и заминават. От тия кацания върху цветовете, всяко растение приема ония блага, които всеки слънчев лъч носи в себе си. Дойде една болка във вас. Болката е едно приятно чувство. Болката внася мекота, внася благородство. Ти като боледуваш, влизаш в положението на хората, започваш да мислиш за начините, по които можеш да се освободиш. Казвате: "Може ли в този свят без страдания?" Ти си първият, който може без страдания. Ти искаш без страдания – може без страдания. Ще трябва най-първо да се научиш как да спиш. Аз намирам, че както птиците спят, е най-доброто спане. Както спят животните и човекът както спи – не е хигиенично – или на лявата, или на дясната страна, или на корема си ще легнеш. Както птиците седят, е най-добре. Най-хубавото е, когато като птица спиш. Като легнеш денем, и после станеш неразположен. Ти си легнал и като си се проточил, няма еднакви допирни точки към Земята. Понеже всичките точки на Земята не са еднакво стоплени или всичките точки нямат благодат. Ако минеш по пътя, дете е минал един престъпник или един лош човек, в тези стъпки той е оставил нещо много лошо. И ти ако минеш след него, ще възприемеш от това лошо. Или някъде минала някоя мечка, мечката е много добра. Или минал някой вълк. Или минала някоя боа, ако е в тропическите места, или минал някой тигър. Като не си внимателен, че стъпиш на неговите стъпки, ще приемеш чертите или качествата му. Минаваш по една зелена трева, ще

приемеш хубавото. Ако ходиш по бодливите тръни, ще бъдеш неразположен. Ние на Земята сме дошли и искаме един живот – да оправим хората. Как ще оправим хората? Вие искате да проповядвате Новото Учение. Как ще проповядвате Новото Учение? Или как ще проповядвате идеята за Бога? Как ще проповядвате идеята за Любовта? Казвате: “Да говорим за Бога”. Най-мъчно се говори за Бога. Трябва да представиш какво нещо е Господ. Какво нещо е Господ, не знаем. Проповядваме за туй, което не знаем. Казвате: “Господ създаде света”. – “Беше ли там, като го създаде?” – “Не бях”. Простите хора казват, че Господ създаде света, а учените хора казват, че от само себе си се е създал. И тогава имате въпроса. Вашият баща казва, че ви е създал. Една жаба, която излиза из водата, водата ли създава жабата? Един човек, който излиза от въздушния свят, въздухът ли създава човека? Това са условия, при които живее. Откъде дойде този човек? Първоначалният зародиш не е бил на Земята. Той е дошъл от далечното пространство, може би преди хиляди години, и чака условия. Един ден баща ти е ял някоя ябълка, круша и ти по крушата или по ябълката от устата на баща си и майка си се посаждаш, и започваш да растеш в утробата на майка си. Един ден се раждаш човек. Когато едно дърво израсте, трябва да благодари на почвата. Зависи от почвата. Зависи от коя област на Вселената иде човека. Някои хора идат от Венера и любовни стават. Някои идат от областта на Юпитер и са честолюбиви. Някои идат от областта на Меркурий и търговци стават. Някои идат от областта на Марс и са войнствени. Някои идат от Сатурн и са подозрителни. Някои идат от Месечината и те въображение имат. Някои идат от Слънцето. Всички не идете от Слънцето. Някои, които идат от Слънцето, са пълни с живот и са най-големи оптимисти в живота. Те носят най-голямо благословение в себе си. Тези, които идат от Меркурий, малък е Меркурий, с търговия се занимават. Венера е почти като Земята. Някои от Земята са дошли и са големи материалисти. Казва: “Защо си такъв материалист?” Той идва от Земята, качествата на Земята носи. Всичко събира. Който дойде от Земята, той е бирник. Все трябва да оставиш нещо на Земята. Тия работи трябва да се съединят.

В дадения случай тия единици показват местата, как трябва да се съчетаят тия точки, за да излезе нещо хубаво. В дадения случай, ако не знаеш как да подвижиш ръката си, ще видиш, че ще се разболееш. Като махаш ръката си, в махането показваш, че си здрав човек. А някой път като махаш, чувстваш, че си болен. Или държиш главата си наведена. Какво има в главата? Новото съзнание във вас е – да изправиш главата между центъра на Слънцето и центъра на Земята, и ще ходиш изправен, защото изправеното положение е най-добрият проводник на здравето.

Ако твоят гръб е изпъкнал и седалището е изпъкнало, имаш две издатини, а кръстът е хлътнал – това зависи от мисълта на човека. Всички казвате: “Като идем в Небето”. Небето е разумен живот. Тук Небето е в главата. Туй Небе Господ го е турил в главата. Тъй както е даден кръстът, е много голямо.

Сега вие по някой път седите и се занимавате с погрешките на хората. Погрешката е в твоя кръст. Погрешката е в твоите гърди. Погрешката е в задницата, погрешката е в лакътя, погрешката е в пръста. Виж погрешките в себе си и ги изправи. Някой път подадеш нещо с ръката си, пък никаква музика, никаква динамика няма в движението. Когато давате нещо, как трябва да се

даде? Ако даваш на едно дете една ябълка, хубаво трябва да я дадеш, понеже един ден тази ябълка по същия начин ще ти я дадат. Ти тогава ще бъдеш докачен, че по такъв начин са ти дали. Както даваш на това дете ябълката, така и на тебе ще ти дадат. В Природата всяко нещо, което направиш, ще се върне и върху тебе, всяка дума, която кажеш, може би и след 10 години ще ти се върне. Всеки поглед ще ти се върне. Така както погледнеш хората, и тебе така ще погледнат. Всичко, което ние правим, един ден ще дойде отгоре ни. Казваме: тия хора не живеят добре. Вие съдържате повече хора в себе си, отколкото има на Земята. На Земята има 2 милиарда хора, а вие имате 30 милиарда същества във вас. Всеки от вас носи половината от душите в света. Мъжът носи половината от хората – 30 милиарда и жената носи 30 милиарда, всичко 60 милиарда. Като дойдат децата, даром им давате. Христос казва: “Тия овци Твои бяха, на Мене ги даде.” Като се ражда един син, от баща си ще вземе, може би ще му даде един милиард същества – и майката един милиард и ще започнат те да припечелват. Няма да вземате нещата буквално. Тези 30 милиарда, те са в Невидимия свят. Те тук са малки, но всяка една душа има една нишка, чрез която ти говори. Тази душа не живее в тебе, но тази душа е в интимно отношение с тебе. Ти си като в център. И от този център изтичат 30 милиарда нишки, които са свързани с тия души, говорят ти. И някой път много работи говорят, ти чуваш, но не разбираш. Както вятърът когато духа, чувате, но не разбирате. Няма нещо определено. Дотолкоз доколкото ставаме съзнателни, дотолкоз разбираме. Сега говорим за Бога. Разбирам Господ да Го няма в тебе... Има една нишка горе в главата; щом говориш, ти обръщаш внимание, натискаш на звънеца, искаш да каже нещо, но нищо не казва. Ако можеш да кажеш нещо разумно, кажи го. Ако не можеш да кажеш – по-добре мълчи. Аз ви говоря за един начин, за едно вътрешно самовъзпитание. Вие се занимавате с погрешките на другите. Погрешките обират човека. Дотолкоз, доколкото може да видиш погрешките на другите и да ги изправиш в себе си, то е благословение. Като видиш една погрешка и ти като един прокурор си, ти си създаваш най-лошата карма. Днес на 10 души видиш погрешките и Господ ти казва: “Ти ще платиш половината”. Ако всеки имал да плаща по 10 000 лева, ти трябва да платиш половината. Днес платиш на 10 души, утре платиш на 10 души и най-после те хванат, турят те в затвора. Ти казваш: “Какво трябва да правя?” Не се занимавай с погрешките на хората. Занимавай се с Доброто на хората. Аз се чудя на вас. Занимавайте се с Доброто! Със злото не се занимавайте! Лошото оставете настрана. Не мислете за мечката. Като срещнеш мечката, мисли, че е светица. Понеже е много свята, качи се на крушата, като я срещнеш. Ако мислиш, че мечката е лоша, ще те изяде. Ти й плащаш дълговете на тази мечка. Казвам: законът е, че вие сте свободни да мислите постарому, само че много полици ще има да плащате. По този начин много полици ще плащате. Мислете за Доброто, което е в хората. Ние казваме: “Култура”. Кой е повод във войната? В тази война, между християнските народи, няма по-голямо безобразие в света. Във вестниците пишат как всички тия хора се избиват като животни. Не се погребват, по 20-30 души разкъсани на парчета, съберат частите. Хората се избиват, а ние казваме: “Да дойдат тия хора, че да дойде свободата”. Значи да умре баща ти и майка ти, да умрат всичките, и ти да останеш да видиш Добро в света – гдето няма да го бъде.

Говорите за народни добрини. В какво седи народното Добро? Народното Добро седи в благословието на Любовта, която иде отгоре, или в Любовта, в която цялата Вселена живее. Казвате: “Какво нещо е Любовта?” В Любовта

цялата Вселена живее, Любовта обгръща цялата Вселена. Що е Любов? Любовта обгръща цялата Вселена и в нея живее. Всичките енергии на Вселената, на тия Слънца, черпят от Любовта. Говорим за Любовта и мислим пак частично: “Да дойде Любовта при мен”. Казвам: на ден Любовта ви посещава 300 хиляди пъти и като ви посети 300 хиляди пъти, едва ще образува една секунда. Като ви посети 300 хиляди пъти, едва ще имате една секунда на Любовта. Какво може да се научи за една секунда? Един човек ми казва: “Пари ми трябва”. – “Колкото пари трябва, аз ще ти дам. Колкото пари искаш, ще ти дам. Ако искаш една торба – и една торба турски лири ще ти дам”. И му казвам: “Дай си плана. За какво искаш да ги употребиш?” Казва ми: “Ц-ц-ц”. Казвам: “По този начин ще създадеш зло на себе си и на мене. Както е твоята програма, още хиляда ще те глобят. Дай един план”. – “Ще се ожения за една красива мома”. – “Там ще направиш злото. Ще се ожениш за красивата мома и ще станеш министър. Там ще направиш голяма пакост”. Той ми казва: “Ти не искаш да дадеш, че увърташ работите”. Не ги увъртам. Вие искате от Господа и някой път би ви дал. Молиш се, молиш се, представи една програма. Тия пари ще ги употребиш за своето зло. Сега и на вас казвам: ако на всеки едного дам по хиляда, какво ще ги направите? За втория път – една задача: да пишете за какво ще ги употребите. Представете си вече, че съм ги дал тези пари, само че трябва да се съгъсят, трябва голямо налягане, но считайте, че ги имате. Пишете за какво ще ги употребите. Този човек, който ми искаше пари, той не знаеше за какво да ги употреби. Ако той ми беше казал, че от хилядата лири ще направи – да направи някакъв цяр да лекува хората, на прав път е. Той иска да се жени за младата мома – ако направи някакъв цяр за човечеството и да ходи да лекува, нищо не ми коства да му дам хиляда лири. Хиляда лири са една играчка. В дадения случай считам, че съм много богат. Хиляда лири да му дам, но няма да ги употреби за доброто на човечеството.

Минавам някой път някъде и някои камъчета ги премествам. А някои ги оставям на мястото, не ги мърдам, защото, ако тия камъчета ги преместя, съвсем друг ред на нещата в мен ще стане. Всяко нещо, което правиш, трябва да бъде разумно. Всички трябва да бъдем разумни. Понеже Бог, Който създаде света, е най-разумното Същество, всяко нещо, което Той е направил, е разумно. Хората, което са внесли, те не са вложили разумно. Всичките тия изопачени неща, които ни мъчат, те са човешки работи, не са Божествени. Божественото носи радост, веселие, мир, здраве. Сега вие мислите: “Толкоз години се мъчихме”. Животът с мъчение не става. Да живееш, е най-лесната работа. Човек се мъчи само като влезе в познанието на Доброто и злото. Да познаваш Доброто и злото, то е един дълбок процес. “Това е живот вечен, да познаеш Единаго, Истиннаго Бога”. В живота, и да го познаеш, отношенията се вързват. Щом познаеш злото, образува се вътрешно отношение и не може да се освободиш от живота. Трябва да разбираш туй зло, за да знаеш как да постъпиш. Ако не знаеш как да постъпиш със злото, знаеш ли как ще се обходи то с тебе? Да кажем, срещате един човек, който е голям юнак. Ти си слаб, подиграваш се с него. Изведнъж ти удари една плесница и ти се търкулиш на земята. Вие се приближавате при злото, удари ти една плесница и ти паднеш на земята. Като се приближаваш при злото, ще се приближаваш с благоговение, то е мощна сила. Ти казваш: “Туй зло, защо е така?” Като дойде големият юнак, ще държиш устата си затворена, нямаш право да говориш. То казва: “С мен нямаш право да говориш”. Като влезеш при Доброто, и тогава трябва да знаеш как да говориш. Сега вие току изведнъж разрешавате въпроса.

Критикувате туй зло. Защо е туй зло и защо е туй Добро? Най-после казвате: “Аз защо съм дошъл?” Най-първо дойдохте да се запознаете с Живота и се отказате от този Живот. Първите хора се отказаха от Живота, но те поискаха да се запознаят с Доброто и злото. Христос, като дойде на Земята, не отиде да се запознае с Доброто и злото, но отиде да се запознае с Живота. Когато се запознаваше първата жена със злото, черният адепт ѝ казва: “Ти като се запознаеш с него, ще бъдеш силна като Бога, ще твориш, Божествена ще бъдеш”. Тя се отдаде на тази съблазън. Като дойде Христос, той Му казва: “Ти ще се запознаеш с Живота, но ще бъдеш един долен човек, страдания ще имаш. Каквото имаш, ще изгубиш, и живота ще изгубиш. Ще те изпъдят и всичкото си богатство на Земята, ще го дадеш”. Христос казва: “Ще приема Живота със загуба”. Ева прие злото с подкуп, че ще спечели. Христос прие Живота и каза: “И да загубя, искам да се запозная с живота.”

Казвам: Истината е там, гдето губим всичко. Гдето печелим, то е Доброто и злото. Онези, които искат да спечелят всичко, те вървят по кривия път. Онзи, който изгубва всичко, за да познае Живота, той е на пътя на Любовта. Трябва да изгубим всичко онова старо – от познание Добро и зло – за да влезем в Живота. Това е Живот вечен да познаем Бога. Като познаеш Бога, Той ще те благослови и като те благослови, ще знаеш. Казвам: тръгнете по пътя на загубите, за да се запознаете с Живота. Не да ги искате. Ако речеш да хвъркаш с един килограм тежест, душите, които умират, се разширяват, те тежат 30 грама. Следователно тази душа из етерното поле може да се качи. Един човек с 60 килограма не знае къде може да се качи. Трябва да освободим ума си от известни идеи, мисли и желания, които са тежки. От всичко туй трябва да се освободим. Искаш владика да станеш. Не ти трябва да станеш владика. В света има само един владика – то е Господ. Той не иска много владици. Един владика е достатъчно, няма какво да ставаш Божество. Ако станеш един ангел, да посещаваш Слънчевите системи, планетите, световите – то е най-хубавото нещо засега. Да станеш пътник в далечните пространства, както Земята пътува, както Слънцето пътува – то е най-хубавото. Вие разберете сега: трябва да пътувате по закона на Любовта и трябва да се откажете от големия багаж. Много малко багаж ви е потребен, излишно няма да имате.

Излишно няма да имате. Препоръчвам ви сега – по Новия Път. По стария път не отивайте към центъра на Земята. Голямо налягане има там. Ако влезете в центъра на Земята, дето има 10, 20, 30, 40, 50 атмосферни налягания, какво щастие ще имате? Трябва да се освободите от голямото налягане. Налягане има в злото. Злото произвежда най-голямото налягане в света. Всеки човек, който следва пътя на злото, има налягане. Казва някой: “Неразположен съм”. Искан да се самоубие. Всичко има – и пари има, и деца има, и казва: “Не искам да живея, искам да се самоубия”. Налягане има в живота. Да се избавим от налягането и да влезем в разширението на Божествената Любов, която ни показва пътя на Истината. То е пътят на странстването в Божествената Вселена, гдето ще видим онова, което Бог е създал заради нас.

Да си изправим живота, понеже всичко, което Бог е допуснал в света, досега е било все Добро. Нашата погрешка е, че ние казваме, че всичко не е Добро.

Отче наш

37^{-ма} лекция от Учителя, държана на 9.VI.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ОТВОРЕНАТА ВРАТА НА ЛЮБОВТА

Добрата молитва

(Направихме упражнението с дишането и ръцете.)

Всички сте много сериозни, доста сериозни сте. Хубаво нещо е страхът, когато е отвън, лошо нещо е, когато е отвътре. Когато страхът е отвън, по-добър слуга от него няма, но когато е господар отвътре, по-лош господар от него няма. В света имате един страх от Бога, значи страх от Любовта. Значи страхът трябва да се тури за слуга на Бога. Ако хората имаха страх от Бога, всичко щеше да върви добре. Като дойде страхът, да кажеш: “Иди да служиш на света”. Единственото нещо, което може да пратиш в света за слуга, то е страхът. Вие вземате страха, приемате го, гледате го и казвате: “Какво ще кажеш?” Искате неговото мнение. Той казва: “Ще бягаш, ще повредиш краката си, ще ти настръхнат косите, ще те направим доволен от живота”. По някой път мислите, че сте много силни хора, от високо произхождение сте. На Земята не зная дали има по-слабо същество от човека. Комарът е по-силен. В какво седи силата на човека? Човек, който не може да владее своите мисли, своите чувства и своите постъпки, не е силен човек. В какво седи силата на човека? Един човек, който не може да завладее своя глас, да му заповядва, от този ларинкс да изважда най-добрите тонове, не е добър певец, не е силен певец. Трябва да приложите закона на Любовта. Човек не може да бъде добър, не може да бъде благоразумен, не може да бъде умен, не може да държи за живота си, ако той не е приел първоначалния потик. Всичко трябва да произтича от потика, защото светът е създаден от потика на Любовта. Ако вие този потик го нямате, всички неща вървят разбъркано. Сега ще кажете: “Защо Господ е създал света?” Защо ние създадохме нашия свят? Когато дойде някой човек във вашата къща, Господ не ги създаде вашите къщи – столовете, както са наредени, не ги е създал Господ – наша работа е това. Вие като седнете и както държите ръцете си и както сте седнали, от Господа ли е? Нито един от вас не е седнал, както Господ иска, на нито един от вас косата му не е вчесана, както Господ иска. На нито един от вас дрехите му не са както Господ иска. Не трябва да има под ноктите ви никаква кал. Знаеш колко трудно е да спазиш това. Таман направиш баня, почистил си се, почешеш се за главата и то влезе. Почешеш се, гледаш калта влязла под ноктите. Защо ще се чешеш? Един човек, който се чеши, той пред Бога не седи. Никакво чесане. Може да се възпитат хората от страх. Хората са бити и от бой много хора са осакатени. Гърбът му е изкривен, краката са изкривени, ръцете – от бой са изкривени. Тия ръце са деформирани от ритане. Докато се образуват тия лакти, колко пъти конят е ритал. Тази ръка е създадена по образец на задните крака на коня. Конят и другите животни са ритали и ритали. Всеки в вас има конски характер и постоянно ритам, а мисли, че е човек. Нито ритане с лявата ръка, нито с дясната – туй не е Божествено движение. Един снаряд, който излиза от една човешка пушка, се пука. Казваш: “Какво е направил човешкият ум?” Направил е снаряди. Направил е бомби. Казваш: “Какво е човекът, какво е човешкият ум?” Една бомба, която пада от въздуха, ще падне на една къща, ще избие децата и всичките хора. Толкоз бомби падат сега и толкоз къщи разрушават. Сега чакаме, като падат бомбите, да се повдигнем и да дойде Царството Божие и да заживеем добре. Сега кои са новите хора в света?

Вие трябва да направите връзка с Бога по два начина. Засега още по Любов не може да направите връзка с Бога. Поне от страх направете връзка. Аз ще ви приведа този пример: веднъж съм тръгнал, много съм се замислил и не съм си завързал връзките на обувката. Развързали са се връзките на обувката ми. Умът ми е зает с философски работи, замислил съм се. Среща ме едно малко момиченце на 7-8 години и ми казва: “Господине, обувката са се развързали”. Казвам: “Тъй ли?” – “Чакай да ги завържа”. Спря се, седна на земята и внимателно ги завърза. След като ги свърза, погледна ме, усмихна се. Казва: “Така мислите на човека трябва да бъдат свързани, неговите чувства и неговите постъпки трябва да бъдат свързани”. Усмихна се и си отиде. Не питах името на това момиче. Аз считам, че то беше един ангел, от Небето дошъл. Ще внимава на обувката си, хубаво да са свързани. Обувката представят Доброто, основата на нашия живот. Ако ти нямаш едни обувка, една мисъл, едно чувство, една постъпка – това са обувка. Най-първо има известни мисли, които трябва да станат обувка, основа, върху която трябва да се съгради нашият живот. Вие казвате: “Доброто в света”. Но Доброто е основа на живота. Като се тури Доброто за основа, всички тия безпокойства, които имаме, ще изчезнат. Трябва да престанете да се безпокоите. Някои от вас се безпокоите, че ръстът ви е малък. Някои се безпокоите, че сте дебелички, друг не е доволен, че е много висок. Някой не е доволен, че бедрата му са по-широки, няма линия. И някой, като се гледа, не е доволен – вижда се, че е изкривен. Всеки може да поправи рамената си. Една-две години се изискват, за да поправиш рамената. Някой път по навик вървите. В Америка, в една епархия, владиката си носел рамото на ляво наведено и всичките свещеници от неговата епархия си носели едното рамо наведено, а другото издигнато нагоре. Защо си носят така рамената, и те не знаят. Някой път вие се учудвате и си вдигнете рамената. Има смисъл. Какво искате да кажете с това движение? Често правите туй движение. За какво го правите? Не е важно – ще кажете. Не е важно, а свободно го правите. Учудването в дадения случай показва, че тъй сте поставени, че не знаете как да постъпите – вляво ли, вдясно ли, назад ли, напред ли. Казвате сега и си дигнете раменете: “Какво трябва да се прави?” Като вдигнеш раменете, запитах ума си: “Я ми кажи изходния път, загазих в тази работа. Какво трябва да се прави?” Когато някой тигър се намери пред някоя кобра, тя си дигнала главата, той започва да трепери и започва да се оттегля, да може да се оттегли, да може да избегне кобрата. Ако го клъвне, за една-две минути ще свърши. При треперенето едно подигане на гръбначния стълб става. Пак достойнство има, че не е страхлив – но трепери. Исква да се покаже, че и той има уста, че и той може да клъвне, пък го е страх. Толкоз силен не е, пак го е страх. Откога се е родил в тигъра този страх, че отстъпва назад.

Та казвам: и ние у нас имаме един естествен страх от много работи. Да го е страх човек от тигъра, от кобрата, разбирам. Имаше една госпожица Хранова, тя беше акушерка във Варна, наричаха я Варненската героиня Хранова, отличен плувец беше, до Евксиноград е плавала на 3-4 километра. Цялото и тяло почерняло. Тази Хранова имаше една слабост. Ако ѝ покажете едно шише с пиявици, от къщи хуква да бяга. “Не зная отде имам този страх, не може да издържам вида на пиявиците, като че подлудявам”. Питам: една пиявица може ли да ви погълне? Може да се залепи и малко кръв да вземе. Като се залепи тази пиявица, все ще изтегли малко кръвчица. Такива пиявици има доста. Майка, която не чисти детето си, като се навъдят въшки на главата на детето, то пожълтее. Въшките не само смучат кръв, но се образува една въша отрова и

отравя децата. В човека като влязат тия въшки, човек усеща, че нещо го хапе тук-там и сериозно в живота го измъчва. Седиш и си недоволен от живота. Защо сме недоволни от живота? По-хубав свят за сегашното развитие за нас няма. Вие искате да идете в Небето, в Рая – Земята е Рай. Ти може да идеш на Земята в един град, който са бомбардирани и съсипали с бомби, този град беше хубав, хората го развалиха. Един инструмент някой път е хубав, а след няколко години може да се развали. Ние знаем да разваляме. По-хубаво устройство, по-красиво от човешкото тяло на Земята няма. Много красиво е било това тяло, но е загубило своята първоначална красота. Мъжът е загубил красотата си и жената е загубила красотата. Тия скули са издадени навън. Някой път горната челюст е издадена, някой път долната, вратът някой път е деформиран, челото деформирано, на страните трапчинки има. Ако челото е спитено, на границата дето се намира музиката, човек не е музикален, казва: “Аз не искам да пея. Не искам много да мисля”. Може да не мислиш, но ако не мислиш, челото ти няма да бъде високо. Долната част ще бъде развита. Задната част ще бъде издадена, а предната – снишена. Щом е снишена предната част, не е развито чувството на милосърдие. Един музикант, у когото милосърдието е слабо развито, няма мекота в тона. Ония музиканти, в които тази част на челото е развита, имат мекота на тона. Ония хора, в които мекотата е развита, имат мекота в гласа си. Та казвам: ние всички трябва да станем проводници на Божественото, Бог е едно съвършено Същество във всяко отношение. Всичко, което Той е създал, първоначално е красиво. Някой път пеете, пеете, пък умът ви е на друго място.

Снощи два пъти тревога имаше. Сегашните християнски народи са просветени, културни, с висше образование, но с аероплани ходят из въздуха. В Божествения Свят са се качили, из етера ходят и носят подаръци за хората, да покажат колко са учени, колко са добросъвестни, колко са големи герои, как обичат своето отечество. Правил съм опити с хората и с паяците съм правил опити. Някой паяк хванал една муха и аз казвам: “Ще пуснеш тази муха”. Този паяк седи на краката си и казва: “Господине, как да я пусна. Знаеш ли колко съм чакал да хвана тази муха? Гладен съм. Как ще я пусна? Няколко седмици не съм ял”. Казвам му: “Ще пуснеш тази муха, защото ако не я пуснеш, с паяжината ще изчезнеш”. – “Кой си?” Казвам: “Ще ме послушаш. Ако ме послушаш, ще останеш на мястото си; ако не ме послушаш, ще вървиш – отдето си дошъл”. Някой път ме послушват. Доста умни паяци има. Някой път съм правил опити с хората. Някой български свещеник хванал една кокошка. Аз му казвам: “Ще пуснеш тази кокошка”. Той се изправи и казва: “Ти знаеш ли аз кой съм?” Казвам му: “Ще пуснеш кокошката. Ако не я пуснеш, от тебе и от къщата ти пепелище ще остане”. Аз го гледам сериозно, нищо отвън не му казвам. Седя и мислено му говоря. Той се чуди откъде идат тия мисли. Казва: “Хайде този дявол!” – има нещо, което го плаши. Плаши го дяволът – да пусне кокошката. Гледам го, седи и мисли – да пусне ли кокошката, или не. Казвам му мислено: “Ако пуснеш кокошката, ще дойде Божието благословение върху тебе, ще те прослави Господ. Ти като отрежеш главата на кокошката” – ще отреже своята глава. Има същества, които не знаят как да те заколят, но ти като заколиш кокошката, ще ги научиш как да режат глави, и те утре ще отрежат своята. Ние не трябва да даваме на нашите врагове оръжие, не трябва да въоръжаваме нашите врагове с ножове. Ние, съвременните хора, трябва да стопим всичките ножове, пушки и топове. Каква е целта на Божиите хора в света? Да стопят всичките оръжия в света.

Казвам: ние трябва да желаем страхът Божий да влезе в сърцата на хората, страх да имат, не да се избиват. Всеки един човек си има едно свещено чувство. Бог не благоволява с убийствата в света. В сърдцето ви сега трябва да влезе Любовта. Вие се занимавате с дребнави работи. Казвате: “Да дойде Христос да оправи света”. Преди 2000 години Христос дойде, хванаха Го, разпънаха Го. Ако Христос беше употребил човешките методи, светът друг характер щеше да има. Той употреби Божествени методи. Мислите ли, че сега, ако дойде Христос, може да го разпънат? Няма дърво в света, на което Христос може да се разпъне. Христос е толкоз голям, че не може да Го разпънат сега. Мислите ли, че всичките комари, като се съберат, може мене да ме разпънат? Ако ние не може да направим нещо в света, да оставим Бог в нас да направи това нещо. Оставете Духа Божий да извърши всичко. Ние трябва да се дигнем над тия човешки дребнавости. Някои от вас мислят, че 20 години са били в училище. Какво са научили в тия 20 години? Що са 20 години? Какво са 20 години. Знаете ли какво трябва да се научи? Сега страхливите ученици, като дойде учителят, забъркват задачата – не трябва да се забърква задачата. Аз искам да имате доверие в Бога за онова, което е вложил във вас. Той е вложил Духа Си във вас, да живее. Аз искам да вложите доверие в Бога за душата си, която Бог ви е дал. Аз искам да вложите доверието си в Бога за ума ви, който Бог ви е дал. И най-после да имате доверие в Бога за сърдцето си, което Бог ви е дал и за тялото, което Бог ви е дал. Да имате доверие в Бога. Каквото хората казват, слушате, а каквото Бог е направил, не Го слушате. Какъв пример може да се приведе? Вие казвате: “За мен ли се отнася?” Аз съм решил в себе си да изправа и най-малките погрешки, които комарите правят, и най-малките погрешки, които въшките правят, и най-малките погрешки, които бълхите правят. Най-малките погрешки, които чумените бацили правят. Те обичат да се размножават и като влязат бацилите във вас, образуват любовни работи. В 24 часа се наплодят милиарди, оставят своите нечистотии и ти казват: “Ти си умен човек, очисти се. Ние ядем и пием, любовни работи вършим”. Любов вършат и уморят човека. За да развалим тази любов, като дойдат холерните бацили, дайте им най-хубавата гореща вода – 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 чаши изпий, за да се разрежи серумът, с който се размножават и да спреш тяхното размножаване. Ще кажеш: “Никакво веселие не позволявам. Бацилите, като дойдат в мен, да слушат”. Двама да се оженят разбирам, но милиони да [се] оженят, не може. Един бацил може да се ожени, но двама никога. Не позволявам двама бацили да правят угощение. Един бацил може да угостиш, но да оставиш цяла една тайфа и да кажеш – те ми са господари – не може. Господ не е казал да бъдем роби на бацилите, Господ не е казал да бъдем роби на нашите изопачени мисли. Не е казал да бъдем роби на нашите изопачени чувства. Сега не че ще оправим света, светът няма какво да се оправа. Всеки един от вас като изправи себе си, е достатъчно. Всеки един от вас е колективитет и те – 100 хиляди, 200, 300, 400 хиляди души, които са слезли едновременно на Земята. Вие като изправите живота си, ще действувате може би на всички тия същества, с които сте свързани, и те да изменят своя. Вие ставате лоши и тях туряте всички в този лошия живот. Христос имаше 12 души ученици и Той един – 13. 13 души. 500 милиона хора Го приемат днес. В целия физически живот имаше противодействие. Колко от тях станаха жертва. Но днес 500 милиона християни имаме на Земята, които са отражение. Те ще дойдат за новите времена въоръжени със светлина, със светли пушки. Като дойде един лош човек, като насочат пушките си отгоре, ще

те хашладисат. Като те ударят – един куршум, ще станеш добър човек. Като те прониже със светлината в сърдцето, светлина ще дойде в сърдцето. Като пронижат ума, в ума светлина ще дойде. Като пронижат душата, душата ще стане светла, силна. Като прониже духа, духът ти ще стане силен, както Господ е силен. Туй е основното оръжие. Казвате: “Ти служиш ли на Бога?” Казвам: когото срещна, ще му тегля един куршум, или отзад или отпред, откъдето и да е, по Любов ще ви тегля куршум. Като ви тегля един такъв куршум непременно от слънчевите лъчи, всичките бацили, всичките въшки, които имате, ще изскочат навън. Всичките бацили ще изскочат, всичката нечиста кръв ще изскочи, всичкото кръвно налягане, мозъчно налягане, сърдечно налягане ще изскочи навън. Сега има налягане от безпокойство. Всеки човек иска да съгради цял свят. Не му трябва. Много малко трябва на човека. Сега мислиш да заграбиш. Колко ти трябва – един декар. От един декар може да си изкараш прехраната за цяла година. От един декар може да си изкараш, ако работиш по новия начин – 20 кила[пъти] по 8 крини, всичко 160 крини. 160 крини на годината може ли да ги изядеш? От един декар може да си изкараш прехраната за една година. Ако вложите закона на Любовта, навсякъде ще ви тръгне напред. Този закон го опитваме. Аз съм опитал този закон, работи. Аз изучавам червеите, изучавам моравите, растенията, има други едни начини, по които ги изучавам. Вие, ако някой път искате да имате отличен характер, ще намерите някоя череша, която ражда много хубави череши. Не някоя сбутана, но която ражда много хубави череши. Като погледнете, много хубаво са облечени черешите, няма никакъв недъг. Някой път идете си турете гърба на тази череша, вие ще почувствате какво благородство има в туй растение. Аз по някой път ида при някоя череша, турям си гърба на стеблото и гледам нагоре. Казвам: “Колко важна работа вършиш, как хубаво си изработила листата и плодовете”. Като че листата се усмихват, плодовете се усмихват. Всеки плод се усмихва. Виждам Божията Мъдрост, която се отразила, виждам събраната Божия енергия. Като изям 10, 20, 30 череши, веднага чувствавам в себе си един подем. Всичките тия растения са потик за нашия живот.

Сега вие седите и казвате: “Остаряхме”. Вие седите вкъщи и чакате, както някоя млада мома чака да дойде нейният възлюблен да я изведе из къщи, да я вземе от нейния баща и да я заведе при друг баща. Тя мисли, като иде при своя възлюблен, всичко ще тръгне наред. Някой път не тръгва. Гледам една сестра с първия мъж се развела, с втория се развела и с третия се развела. Някоя има и с четвъртия се развела. Срещнах една българка, която ми казва: “Трима съм водила, този е четвърти”. Казва: “Трима изпратих в оня свят. Сега водя четвърти”. Рекох ѝ: “Този ще те изпрати в оня свят”. И тъй стана. Една жена, която трима мъже изпрати в оня свят, четвъртият ще я изпрати. Един мъж, който изпрати 3 жени, 4-тата ще го изпрати него. Семейството е Божествено учреждение, то е важна и здрава основа в Доброто, в Любовта, то са души, които са дошли на Земята да слугуват на Бога. Божествената Любов е облечена в човешки дрехи. Забравили са Божествения план и са турили свой план. Казват: “По какво се познава мъжът? – Мустаци има. По какво се познава жената? – Без мустаци е”. Туй, което е без мустаци, не е жена. Туй, което е с мустаци, не е мъж. Всичките животни имат мустаци. Лъвът има грива. Лъвицата и тя е с козина, но грива няма. Кои са причините, че мъжкият има грива? То е навик у мъжките. Мъжкият да се покаже, че е повече от женската, той си направил тази грива. Направил си тази грива, съображения има. Като го давят някой път други животни, гривата е, да му помогне, да не могат да си забият

зъбите. Сега някои мъже имат по-силна грива, космите им са по-груби. Ония същества, в които чувствата са много развити, сърдцето е много благородно – косата е изобилна, гладки са космите, имат черен цвят и е лъскава. Ако е кафява, пак е хубава. Та казвам: косите са проводници на Божествената енергия, много добри проводници. Най-умният от всички е езикът. Той е без косми. Събуждането на човешката интелигентност зависи от езика. Човек не беше с изопачен език. Когато жената яде от забраненото дърво, тогава си изопачи езика. В него има едно огъване, което не предава ония трептения на Божествения свят и тогава се изопачи езикът. Като си неразположен, започва езикът да се върти нагоре-надолу, наляво-надясно. Като че те мушка нещо. И ти започнеш с едната си ръка, с другата, с единия крак напред, с другия назад. Някой път, като ходя в калта, току ми иде да ритна, да се освободя от калта. Казвам: “Чакай, не бързай”. На мен си казвам, нещо ми казва, че то е практично: “Ритни”. Казвам: “Полека изуй обувката си и очисти калта”. Аз по някой път поправам някоя погрешка, като изчиствам калта на обувката, като измервам колко е дебела калта, колко кал се е полепила по мене. Сега тия работи за вас може да са смешни, но аз научно измервам колко е дебела калта. Аз бих могъл да употребя тази кал. От тази кал може да направя най-хубавите гърнета. Ако бях грънчар, от тази кал щях да направя най-хубавите гърнета, понеже най-хубавата кал се залепя. Магнетичната сила, която излиза от мен, привлича най-хубавата кал, лошата кал не се задържа, хубавата кал се задържа. И съм правил опити, че като очистя обувката си и я туря на някое място за тор, много хубави цветя цъфтят, много хубаво жито може да расте. Някой път съм турил тази кал на дините и отлични дини стават. Дето не съм турял тази кал от обувката си, червеите ядат тия плодове. Като туря тази кал, не ги ядат. Вие не мислете, че в едно училище всичко може да се предаде. Всичко не може да се предаде. Има неща, които не може да се предадат. Не може да се предаде сладчината на една череша. Може да ви се покаже как се ядат черешите, но вие трябва да ядете. Най-първо ще погледнете, ще обикнете, да ви се харесат нейният изглед – да е гладка, да няма дефект. Ако някоя череша е ударена, не я яжте. Ако от градушка е ударена черешата и я наранила, не я яжте. Ако ядете плодове, яжте ги без недъг. Опитайте го хубаво. Във вас има едно Божествено Същество. Вие искате да направите угощение на Господа, поне в седмицата веднъж да дадем угощение. Вземи тия череши и да ти е приятно, като ги ядеш. Веднъж да ядеш череши и да ти е приятно за цяла година. Веднъж да ядеш ябълки, но да помниш за цяла година. Или сливи може да ядеш, или какъвто да е плод. Не само вие, но ако сте пчелар, и дойде един ваш приятел, извадете от белия мед. Някои пчели са много умни. Ако сте един добър пчелар и обичате Бога, те образуват малки пити, бели, и турят най-хубавия нектар в тия пити. Тази пита ще отрежеш и като дойде някой приятел, от този мед ще му дадеш за закуска. Ще каже: “Много е хубав вашият мед”.

Та казвам: по стария начин чакайте да умрете, да идете в оня свят да ви учат. Ангелите нямат моето търпение, те не биха ви учили. Те няма да се занимават да ви учат. Аз на Земята уча търпението, може да ви проповядвам. Тъй като ви гледам, казвам: “Един ден ще бъдат ангели, ще служат на света, ще бъдат облечени със светлина, одетото минат, ще сеят светлина и всичките хора ще се радват, ще кажат: Да видим този ангел”. Сега не сте още, но ще станете един ден такива, ако вярвате. Не ако вярвате, но Любовта трябва да бъде побудителна причина. Микроскопически, много малко да действа. На най-малкото побуждение на Любовта давайте ход. На най-малките свои

изявления дават ход. Няма по-мощна сила в света от нея. Така веднага ще се измени животът ви. Носовите ви ще се изменят, веждите ви ще се изменят, космите ви ще се изменят. Трябва да стане една коренна промяна. Един светия след като е бил на Земята, живял между хората, хората не са го зачитали. Като умре, погледне, хората ходят на гроба му. Сега ходят на гроба на Иван Рилски. Една дупка има там, се провират. Аз искам всички да минете през дупката на Любовта, там дето Иван Рилски е ходил, по пътищата на Любовта да минете. Дето Иван Рилски не е ходил, нито един не искам да мине. Всеки българин, който е минал по пътя на Любовта – искам всички да минете. Ония българи, които са минали по пътя на Любовта – искам вие да не отлагате, всички да минете по този път. Пътят, по който всички добри българи, всички любящи българи са минали, по този път на Любовта да минете. Всички народи трябва да минат по този път. Мойсей е казал: “Онзи народ, който не слуша пророка на Любовта, той няма да има никакво благо на Земята.” Сега се отваря една нова епоха, бъдещето на народите, на личността, на дома се определя от това. Ние сме в една епоха, когато се определят съдбините на цял свят. Един нов свят иде. Туй дето Христос е казал: “Всеки на сватбата да дойде със сватбарска дреха”. Сватбарската дреха е дрехата на Любовта. Сега в този живот, който се проявява, всички трябва да бъдем облечени с Любовта, нашият ум трябва да бъде любовен, нашето сърце трябва да бъде любовно, нашата душа трябва да бъде любовна и нашият дух трябва да бъде любовен, за да разберем Новото, което Бог ще създаде. Той казва: “Ще обърша всяка сълза тук на Земята”. Казва още: “Ще се вселя между тях и всички ще Ме познаят – от малък до голям”. Казвам: Този Господ, Който ще дойде да се всели, във всинца ви да живее, искам като дойде, да Му слугувате по Любов. Вие очаквате сега да дойде, да ви помогне. Целият свят е направен за вас, помогнал ви е. Оставете, наш ред е, ние да благодарим и да учим. Има какво да се учи. Един баща има какво да работи. Една майка работи върху дъщеря си. Един ученик има какво да работи. Един съдия има какво да работи. Съдия съм аз. Има спор между една моя мисъл и мое чувство. Съдия съм. Веднага според закона казвам на моята мисъл: “Ще пристанеш на сърдцето си и на чувствата си”. Казвам: ще постъпиш по Любов, по Любов ще се примириш. Няма да осъдя, да я туря в тюрмата за 5-10 години и да туря стражари да я пазят. По Любов ще започнете сега. Като излезете сега, ще кажете: “Какво иска да каже Учителя?” Ако не направите друго, поне се поздравявайте така – като хванеш някого за ръката, кажи си мислено: “Всичко онова, хубавото, което се съдържа в моя дух, в моята душа, в моя ум, в моето сърце, да се предаде на този брат. Бог да го благослови”. И той да каже: “Всичко онова, хубавото в мен, то да се предаде”. На всички да се предаде. Хубавото от плода на черешата да влезе в нас, да станем добри като черешата. Туй може да го направите за една седмица. Не да го говорите това, но мислено да го казвате. Като хванеш ръката, да не кажеш колко е суха, колко е груба ръката. Как ще дойде онази хубост? Тя трябва да излезе и да дойде в нас. Кой ще предаде хубостта на Божественото? Онзи живот, който е вложен във водата, щом дойде, да имаме същите трептения като водата. Тази вода е приятна. Като я приемете, ще утоли жаждата. Целия ден мислиш все за водата. И онзи хляб, който е влязъл в мене, ако аз съм нагласил трептенията си с хляба, хлябът ще влезе и ще премахне глада.

Всички трябва да работим с Любов. Тази задача не е лесна, доста трудна работа е. Старият навик и новият навик влизат в борба. Поставете нещата да се борят с Любов и урежда се работата. Нека има борба. Вие не искайте да се

махне борбата. Сега в света е без Любов, затова е лошо. Ако борбата е с Любов, ще има друг израз. За бъдеще цигуларите ще свирят от Любов. Които идват да свирят, няма да чакат за пари, но ще свирят от Любов и онези, които ще дойдат да ги слушат, да ги слушат от Любов. Като дойдат, пет пари няма да дадат, но тия пари ще дойдат. Те ще му платят – онази енергия, която излиза из техния дух, онази енергия, която излиза от тяхната душа, онази енергия, която излиза от техните умове и сърца. Този цигулар ще бъде доволен, че е дал концерт. И слушателите ще бъдат доволни, и цигуларят е доволен.

Вие искате да знаете аз какво ще направя от вас. Аз не трябваше да ви казвам какво искам да направя от вас, но ви казвам какво трябва да направите сега. Вие казвате: “Всичко е направено”. Трябва да учите. То е тъй, всичко може да направите, но вие не всичко може да направите. Не както Господ е направил, но всичко в границите на вашите възможности може да направите. Всички да работим едно с Бога, да не усещате, че аз ще направя нещо в дадения случай, а ти ще направиш друго. Но всичките разумни хора, съсредоточили своето внимание върху теб, ако ти си свирец, като съсредоточите своята мисъл, ще свириш, както никога не си свирил. Ще имаш вдъхновение. Казваш: “Достатъчно е да има 10-20 души музикално да те насърчават в душата”. Казвам: да чувате всеки ден насърчението на онези, възвишените братя отгоре. Да приемете благословенията на Бога, гдето казва Христос: “Да потекат от нашите духове, от нашите души, от нашите умове, от нашите сърца” – единичката възможност в света. Единствената възможност, по която светът може да прогресира, то е Любовта, единственият път, по който може да минете, то е Любовта. Една врата има отворена, която Бог оставил за хората, то е вратата на Любовта. Ако тя е затворена, какво ще бъде? Онези, които проповядват за отиването в ада, няма по-ужасно нещо, като се затвори вратата на Любовта, тогава всички ще бъдете в ада, няма надежда. Любовта е, която носи възкресението, тя е единствената врата, през която идат Божиите блага в света. Казвам: сега внимавайте да се не затвори тази врата във вас. Тази врата е отворена, да влизате и да излизате през нея. Да кажете: “Благословен е Господ, Който е отворил пътя на Любовта, ще Му служим всички с Любов и в този свят, и в оня свят”. Долу оръжията на безлюбието. Горее оръжието на Любовта. Всички ще се въоръжите във вашия дух, във вашата душа, във вашия ум и във вашето сърце с Любовта на Бога. Ще постъпвате както Той иска, и ще имате Неговото благословение.

В този път ще имате най-добрите приятели, най-добрите слуги, всичко ще се уреди тъй, че ще благославяте. Защо не сте дошли по-рано да тръгнете в този път.

Отче наш

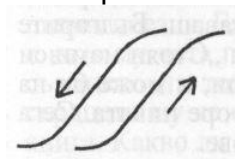
38^{-ма} лекция от Учителя, държана на 16.VI.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

НАЙ-РАЗУМНИЯТ АКТ

Отче наш

Кои са причините, откъде се е зародило доволството и недоволството в човека. В едно семейство между двама души, които се обичат, се заражда недоволство. Бащата и майката имат два стремежа – бащата иска момче, майката иска момиче. Защо майката иска момиче, а бащата момче? То е същото нещо – някой иска богатство, а друг иска сиромашия. Някой иска товар, някой не иска товар. Те са неща синоними. Всичките хора страдат от едно вътрешно неразбиране законите на Природата. Ние запример искаме да бъдем винаги радостни. Хубаво е, но изгубваме пътя на радостта. Но защо го изгубваме? Вземете розовото масло, като сварите 3 хиляди килограма рози, ще изкарате едно кило розово масло. Туй масло, като намери най-малката дупчица, излиза навън. Туй масло трябва да затвориш в някое шише, да му туриш восък. Веднъж ходих в Казанлък, дадох ми подарък едно мускалче, доста голямо. Окачих го и след една-две години поисках да го отворя. Като го потърсих, няма нищо в мускала. Може да кажете, че някой дошъл и го взел. Никой не е дошъл, затворено е много добре шишето, но маслото го няма. Къде отишло? И във вас вземете, младостта е събрано масло като розовото. Един ден го потърсиш, няма го маслото. Бил си младо дете, сега виждаш, че маслото го няма. Тия мисли, които едно време ги имаше, сега ги няма, обикновени мисли имаш. Едно време като погледнеш лицето – гладко, харесваш го, а сега е набръчкано. Как се е набръчкало? Не знаеш, но ти си недоволен. Остарял си. Как си остарял, не знаеш. После някой път забелязвам, след като говоря на някое лице или някой като чел някоя лекция, се въодушевява, може да ми разправи какво съдържа лекцията. Какво ще дойде да ми разправя, че еди какво си било. От какво зависи това?

Ще кажете, че движението става по един начин. Това е път на едно движение. Някой може да мисли, че само по една посока има движение нагоре. Но движението може да бъде и нагоре, и надолу. Кое движение е по-лесно? Движението отгоре надолу е по-лесно, отколкото движението отдолу нагоре. Всеки може да каже: “Да се движим надолу”. Надолу не трябва да се движи човек. В надолното движение казват – имало грях. В нагорното движение има грях. Един сокол, който гони една птичка, хвърка нагоре, но няма ли грях? Млекопитаещите гонят своя неприятел – надолу бягат, крият се. Къртът от големи неприятности на Земята, се скри под земята. И досега не мога да убедя този кърт да излезе навън. Той мисли, че едно време неговите деди страдаха и като влязоха в земята, се освободиха. Той все мисли, че има врагове. Враговете са изчезнали, няма такава опасност както едно време. Казвам: всеки от вас носи някоя идея, която мяза на някой кърт. Влязла в ума ви една идея, да реформирате света. Или в ума на мъжа влязла идея да реформира жена си, или в жената има желание да реформира мъжа си. Майката иска да реформира дъщеря си, бащата иска да реформира сина си. Хубави идеи са. Но след като се родили дъщерята и синът, бащата и майката

по никой начин не могат да ги реформират. Майката, преди да се е родила дъщерята, може да вложи нещо. Една идея щом излезе от вас, вие не може да я реформирате. Как ще реформирате един човек? Той е сприхав. Знаете ли причините на сприхавостта какви са? Вие казвате: “Бъди кротък”. Знаете ли как става кротък човек? Вие мислите, че като кажете на един човек: “Бъди кротък” – ще стане. Или като кажете на един човек: “Бъди добър” – ще стане. Може да кажете 100 пъти на един човек и той не може да стане добър. Най-първо ще се учите като в пеенето. Аз харесвам онези, които пеят хубаво. Ако е за теория по музика, аз зная. Сега аз уча музиката, да пея, музиката теоретично зная много добре. И да пея зная, но туй пение още не ми харесва. Да пееш добре, знаеш какво е. Някой път пея, времето е бурно, не върви работата. Пееш, влага има. Някой път, като пееш, пеенето уравновесява работите. Някой път пееш, сиромашия идва. Някой път пееш, богатството идва. Някой път, като пееш, станеш шашав, изгубиш си паметта. Някой път, като пееш, красив ставаш. Някой път като пееш, грозен ставаш. Българите обичат да повтарят в песните един мотив: “Стоян мами си думаше”. Преди хиляди години са го пели, и може би на Стояна да са му трябвали [биволи] да си оре нивата. Сега за биволи няма място, орат с парни плугове.

Сега обвиняват жените в суетност. Що е суетност? Каква е вашата идея? Суетността не е лоша дума. Идеята, която разбирате е, че обича да си глади прическата, занимава се с малки работи, турга си панделки, чеши си косите пред огледалото, да бъдат добре нагласени. Вие казвате: “Целия ден седи пред огледалото”. Едно време тази жена в животинско състояние навсякъде имаше косми. Котката и тя има гребен, като седне глади си прическата. И мъжката и женската котка като седнат, гладят дрехата си, косъм по косъм ги гладят. Кои са били причините, които са създали в котката този навик да си глади космите? Един отличен навик е. Или пък някой път сте недоволни от мухите въщи. Тази муха кацне на ръката ти, ходи, бута тук-там, пък тя търси едни малки същества – микробите. Някои от тези микроби са заразителни, тя ходи и ги събира. И по ръцете ходи, събира ги и после ги изяда. Казваш: “Защо ходи по ръката?” Казва: “Господарю, чакай да те очистя” – и събира тия нечистотии. Мухата често ходи и по лицето, целува те по лицето, тя събира микробите. Кацне на лицето, кацне на ръцете – навсякъде каца. Тези неща са за мислене. Онзи човек, който разсъждава, вижда добрата страна. Онзи, който не разбира закона, казва: “Тази муха ме безпокои”. И той махне с ръката си, улови мухата и като я хване, откъсне и главата и я хвърли.

Аз гледам на вас и виждам, че имате едно състояние, от което трябва да се освободите. Всички го имате. Вие сте като хора, които сте купили лотариен билет и очаквате милиона. Ти си роден и очакваш големи работи. Княз очакваш да станеш, цар да станеш, учен да станеш. Богат да станеш. За да станеш учен човек, за да станеш цар, за да станеш княз, за да станеш силен човек, не е лесна работа. Казвате: “Да се каже на света”. Какво ще кажете на света? Ако идете в Англия, за да говориш на един англичанин, трябва да знаеш английски. Като дойдеш в България, трябва да знаеш много добре български. Малко англичани, малко българи си знаят езика. Било в английски, било в български, много малко хора има, които говорят умно. Нещата в говора са поставени не там, където трябва. Има писатели, които пишат поезия. Един поет ми изпратил подарък една поезия и като му чета поезията, види се, че някъде се е запалило сърдцето на този поет. Видял е някоя млада сестра и сърдцето му се е запалило и в тази запалка написал цяла книга. Какво ли не възпяване, че като я

видял и от насетне животът му станал щастлив, разни блянове имал в ума си. Писал много хубави, красиви работи. Тази сестра, която видял, е женена вече и той я възпява. По някой път нейният възлюблен мъж може да чете тази поезия. Ще каже: “Този поет много се въодушевява”. Но туй въодушевление може да е неговата жена.

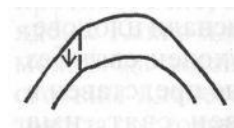
В съвременния християнски свят християните направиха една погрешка. Казват: “Кръвта на Христа ни очисти от всичките грехове”. Но ако след като ни очистил от греховете, пак правим грехове, пак трябва да ни чисти. Ако употребяваме кръвта само за чистене на нашите грехове, какъв смисъл има кръвта? Ако употребим кръвта на Христа, за да създадем в нас хубави мисли, желаня и постъпки, да създадем един благороден живот – разбирам тогава. Но да употребим кръвта на Христа само за чистене на нашите грехове, то е неразбиране на онзи велик закон, който съществува в света.

Сега желаете да идете в Небето между ангелите, да видите светиите. Вие желаете, но те не желаят да идете при тях. Много проста е причината. Чистите хора не обичат един кален човек да дойде между тях. Аз съм виждал често, когато някой бивол излезе от локвата. Хапливите мухи го накараха да влезе в локвата. Ако не бяха хапливите мухи, не щеше да влезе. За да се освободи от тия малките същества, трябва да влезе вътре, да се накаля. После с опашката си пак се брани. Върти опашката си, брани се, има кал, като погледнеш – целият е покрит с кал. Казвам: когато някой бивол излезе от локвата, стой надалеч. Колкото си по-надалеч – по-добре, колкото си по-близо – толкова по-лошо. Всичките ние съвременни хора се цапаме като бивола. Ние със своята мисъл може да оцапаме света. Ние със своите чувства може да оцапаме света. Може да сме едно благословение, пък може да не сме. Турците имат едно изречение. Ти след като разправяш на един турчин, той казва: “Какво е чайретото?” Как ще преведете чайресин? *Чайре*. Един човек иска да го удовлетвориш. Първоначално виждам какъв е бил произходът на думата *чайре*, не значи противоречие, но един гостенин искаш да го удовлетвориш с ядене. Какво ядене ще направиш, че да бъде доволен? Как можем да удовлетвори един човек. Трябва да знаем как да сготвим яденето по неговия вкус. Какъвто вкус той има, така да го сготвим, че той да е доволен. След като си намерил този вкус, той казва: “Този човек ме разбира”. Всички вие искате да бъдете разбирани. Много хубаво е, но не само трябва да ви разбират хората и вие трябва да ги разбирате. Ако майката първоначално не е разбрала дъщеря си, и дъщерята не може да я разбере. В какво седи разбирането? Думата *разбира* е много добра в българския език. Ти не може да разбереш нещо без светлина. Първоначалният слог е *ра*. А-то е произлязло от йероглифите. Египтяните, като са искали да изразят понятието човек – **К** така са го писали. Този същият йероглифически знак съвременните народи са го взели и са го обърнали нагоре. Така обърнат в български това значи *у*. Знакът, както са го писали египтяните, пак значи *у*.

Всяко нещо е полезно за нас, когато ние го разбираме. Или храната е полезна до толкоз, доколкото може да се асимилира в нас, да стане част от кръвта, от нашата мисъл, да стане част от нашите чувства. Всяка една идея, която вие не може да възприемете със светлина, всяка една идея, която вие не може да възприемете с топлина или със сила, тази идея остава неразбрана. Човек, за да се развива в умствено отношение, лицето трябва да започне да свети. Има хора, които са черни. Черните хора какво показват? Това е чрезмерно развитие на чувствата. У някои хора мускулите са много развити, са много корави, силни. То е чрезмерно развитие на силата. У някои хора

мускулите са хлабави, меки. Това показва развитие на чувствата. Когато мускулите са меки, показва повече чувства. Когато мускулите са подвижни, това е мисъл. Когато мускулите са корави, това е сила. Казвате, че някой има корави мускули, това е вече на физическото поле. Когато мускулите са подвижни, това е в умствения свят. Казвате: “Трябва да бъдат меки мускулите”. Това е духовният свят. Как ще представите в дадения случай умствения свят и духовния свят? От умствения свят зависи в каква светлина ще ходите. Казвате: “Що е умствен свят?” Свят, който ни дава светлина – то е умствен свят. Без тази светлина ние не можем да вземем нито една стъпка, да ходим, светът ще бъде мрачен. Свят, който има светлина, той е умствен свят. Що е духовният свят? То е свят на растенията с увиснали плодове. Някои от вас искате духовен свят. Един духовен свят без плодове, той не е духовен. Когато Адам беше представен в Рая, там имаше плодове. Раят е духовен свят, има възможности за ядене, пиене. Що [е] духовният свят – да похапнеш, да пийнеш. Духовният свят е ядене и пиене. След като ядеш, туй ядене трябва да го туриш някъде. Ако не знаеш къде да туриш яденето, ако не знаеш как да ядеш... В яденето трябва да вземат участие очите, трябва да вземат участие устата – всяка част трябва да вземе участие в яденето. Ти, като ядеш, не знаеш къде да туриш храната, тази храна на всичките трябва да я дадеш, тогава яденето става смислено. Като погледна един съвременен човек, ще знаа дали е ял добре. Виждам – веждите не са направени хубаво, не са хубави веждите му. Има едни вежди, които са наведени надолу . Най-хубавите вежди са такива .

Туй са умните вежди, човек, който мисли . Този човек лесно си дава заключението. Изведнъж казва: “Той не е добър човек”. Чакай, няма никаква философия в това. Той казва: “Не е добър човек” – че отде го знаеш? Той, ако не беше добър човек, Господ не щеше да го тури на Земята. Понеже Господ го тури на Земята, турил го е на работа. Господ го намира, че е добър, турил го на работа, а ти казваш, че не е добър. Тогава ще те викат в Невидимия свят, ще те питат. Ти казваш, че трябва да си отиде Драган. И наместо него да вдигнат, тебе дигнат. Ако говориш безогледно, ще намериш затвора. Не може да казваш, че той е лош човек, ще те теглят под съд. Гледам, вие морал нямате. Туй е невъзпитаност. Вие минавате за окултисти и казвате: “Ние сме окултисти, ние сме християни”. Извинете за това християнство. Християнин е онзи, който върви по пътя на Любовта. Християнин е онзи, който върви по пътя на Мъдростта, знание има. Християнин е онзи, който върви по пътя на Истината, свобода има. Човек, който не е свободен, човек който няма светлина, човек който няма топлина в себе си – той никакъв християнин не е. Християнин е човек с Божествена топлина, с Божествена светлина, с Божествена свобода. Значи – свободен при всичките условия, за него целият свят е школа. На камък да седне, яденето му ще дойде. Сега казвате: “Как ще дойдат благата в света?” Благото ще дойде.

Представете си, че това е един планински връх и тук са всичките блага, складирани като сняг. Но благата не се местят, седят тия блага. Всичката вода е в снежно положение. Ти си ожаднял, и водата, за да дойде при тебе, ти трябва да станеш приятел със Слънцето. Като се обърнеш към туй Слънце, като те обикне, като изпрати Любовта си, да те обича, ще напече снега. Този сняг, като се напече, ще стане на вода и ще започне от туй високото място да слиза водата към тебе. Или от облаците ще дойде отгоре. Отива един българин и

говори на един англичанин, но му говори на български. Българинът казва: “Гладен съм”. Англичанинът му казва на английски “Какво имаш нужда, какво казваш?” Българинът пак му казва на български: “Гладен съм. Не разбираш ли български?”

Трябва да знаете духовния език. Вие говорите на Господа на човешки език. Господ знае всичките езици, но докато не говорите на Божия език, не може да приемете Божиите блага. На български може да говорите, но Господ ще види дали ще ви отговори, или не. Ако говориш на Божествения език, веднага ще ти отговори. Щом кажеш на Божествения език, веднага нещата идат. Вие казвате: “Толкоз време се молих, не ми отговарят”. Ти по български се молиш, по английски се молиш. Ще чакаш може би година, две-три. Сега всички трябва да се научите да говорите на този Божествен език. Я ми кажете една Божествена дума. Вие знаете ли на Божествен език думата *Любов* каква е? Думата *Любов* не е Божествена дума, тя е човешка дума. Думата *love* на английски, англичаните са я взели от българите, те нямат глагол. Българинът има думата *градина*, французинът няма *градина*, той казва жарден. Но *jardin* е станало от градина. Аз наблюдавам хората. Щом една мома стане на 16-17 години, започне баща ѝ да ѝ купува рокли, да я облича хубаво, кичат я с разни украшения, искат да я оженят. Това значи, искат да я продадат. Някой път вкъщи имате някое шопарче, гоят го, гоят го и най-после го продадат и вземат повече пари. Имаш една дъщеря, искаш да я продадеш някъде, на някой доста красив момък. Моята статистика, пък и статистиката в света показва, че хората са в много лошо положение. В Лондон е направена една статистика, да видят дали хората живеят добре, и се е оказало, че 250 семейства живеят щастливо. Три хиляди живеят горе-долу добре, а останалите – Господ да им е на помощ. Съвременният свят хората не разбират.

Някой казва: “Аз вече ще напусна това общество”. Той търси общество на светии. Тези светии и аз ги търся. Няма светии на Земята. Светийско общество на Земята няма никъде. Всичките тия общества са събрани и казват: “Ние на Бога служим, събрали сме се на Бога да служим”. Но колко служим е въпрос. Служим тъй, както ние разбираме.

Някой ще ви каже: “В какво седи Новото Учение?” Новият Живот в какво седи? Новото Учение не може да дойде, преди да е дошъл Новият Живот. Новият Живот не може да дойде преди да е дошла Новата Любов. Новата Любов не може да дойде, преди да е дошъл Духът в света, защото Любовта е плод на Духа. Следователно що е Дух? Дух е туй, което дава Божествен потик на нещата. Движението е признак на потика. Няма по-хубаво нещо в света от движението. Да се движиш, това е най-хубавото нещо. Не тъй, да бягаш като кон, но да чувстваш, да мислиш и да постъпваш – то е движение, начин на движение. Да се движиш в светлината, да се движиш в топлината или в Божията Любов, или да се движиш в Божията Мъдрост.

Сега на туй къде му е колая. Какво значи *чайре*? Чайре значи чар. Какъв е чарът на тази работа. Аз бих превел *чайре* в чар. Какъв е чарът на туй? Добре да го сготвиш, чар е хубаво да го сготвиш. Какво е чайрето на музиката? Чайрето на музиката е да знаеш хубаво да пееш. Българинът като започне една песен провлачено, песен ли е това? Или като започне една песен игриво, песен ли е това? Това е един дисонанс – един човек, който седи на една нажежена плоча, и тропа. Тепърва трябва да се преобрази българската музика. Не само тъй да тропа. Казват: “Много била красива българската песен”. Красива е, но тя е изгубила чара. Аз я виждам, като била като млада мома, е

била красива. Сега я виждам баба, набръчкана, не е толкова красива. Красива беше, но тази красота да се не губи. Казваме, че трябва да се подмладите. Без мисъл човек не може да се подмлади. Без свещения пламък на Любовта човек не може да се подмлади. Без свещения пламък на Божествената Истина, човек не може да се подмлади. Младостта е резултат на свещения пламък на Любовта, на свещения пламък на знанието, на Мъдростта и на свещения пламък на Истината. Трябва да има смисъл. Обичам Истината. Защо трябва да я обичам? За да се подмладиш. “Ако не станете като малки деца, не може да влезете в Царството Божие”. Само младият може да влезе в Царството Божие, старите не може да влязат в Царството Божие, няма място заради тях, защото в Царството Божие столчетата са много малки, за деца са само. Като дойде големият, старият човек, няма място заради него, той иска по-голям стол, а не може да му направят. Наместо да му правят стол, той трябва да се приспособи, на туй малкото столче да седне.

Сега тия вашите идеи ги оставете, аз съм слушал, слушал и православни, и евангелисти. Някои искат да идат при Господа, да Му се оплакват. То е най-голямата глупост, която може да направите някога. Аз ако искам да ида в Небето, ще ида да се запозная с Любовта, която Небето има. Аз, ако искам да ида в Небето, ще се запозная със Знанието, което те имат, и с онази Свобода, която Небето съдържа, не да се оплаквам от Земята. То нищо не значи. Сега напуснете ония, старите навици. Сега вие носите черни дрехи. Аз се чудя на православните свещеници, с черни дрехи ходят. Христос 2000 години как е възкръснал, а свещениците още Го жалят, че Христос е умрял. Свещениците с дрехите не проповядват, че Христос е възкръснал, но че Христос е разпнат. И се чудят защо православната църква няма успех. Че как ще има успех? Нека турят бели джубета*, червени, зелени, каквито и да е, но не и черни. Тук някои от вас ходите с черни дрехи и вие жалите Христа, че е умрял.

Две неща в света има, които са най-приятни: когато обичаш някого и ти знаеш, че го обичаш, то е най-приятно и когато той те обича, да знаеш, че те обича. Няма по-приятно да знаеш, че обичаш някого и да знаеш, че те обичат. Любовта е най-разумният акт, който съществува в Природата. Да любиш, то е най-разумното, то е Божественото. Бог в нас не може да дойде. Щом възлюбим, Бог се е проявил в нас. Ние искаме Бог да дойде без Любов. Бог е Любов. Всеки, който иска да дойде Божествения Дух в него, трябва на тази наука да се научи. Сега аз ви говоря тия работи, аз искам вие да се подмладите. В Небето, такива каквито сте, не може да влезете. Вие ще идете някъде, гдето ще ви кажат, но няма да е Небето. Вие ще се намерите в положението на онзи француски селянин, който отишъл в Париж и искал да види Нотр Дам, но попаднал в един театър. Дал пари и те му дали един билет за театъра. Пита: “Тука ли е Нотр Дам?” – “Да” – казват му, че е тука. Дават му билета, той отива вечерта в театъра. Гледа, театъра пълен с хора и на сцената се играе една драма – извършва се едно престъпление. Този французин бил от селата някъде и гледа всичките хора следят престъплението, всички са го видели как се извърши, и когато съдят на сцената, никой не казва, всички мълчат. Той гледал, гледал и най-после става от стола и казва: “Аз те видях, когато извърши това престъпление. Какво лъжеш, защо не казваш истината на тия хора? Аз те видях, когато извърши престъплението”. Всички започват да ръкопляскат. Този човек го взема за сериозно, а тази работа не е сериозна. Ние се намираме в театъра, гдето работата не е сериозна и тогава ще ни ръкопляскат. Оставете, ръкопляскат ти, че ти си разбрал работите тъй, както не са.

Престанете да роптаете в себе си за вашето състояние. За сега туй, което ви е необходимо, знаете ли вие кое е? Най-първо човек да е благодарен, че главата му е на място. Достатъчно е за сега човек да има една глава. За в бъдеще човек може да има и друга глава, но за сега една глава е достатъчна. Достатъчно е, че има тия гърди и да благодари на Бога. Да благодари на Бога, че има стомах, с който може да възприема храната и в храната да опита хубавите работи. Ние, съвременните хора, не оценяваме какво съдържа една череша в себе си. Ние съвременните не оценяваме какво съдържа една слива в себе си или един портокал, или един лимон, или един банан, една ябълка, или един грозд. Занимаваме се с много големи работи. Най-първо, за да действувате на един човек, имайте следния метод. Никога не говори на един човек, докато в себе си не го видиш в едно светло състояние. Някой път вие гледате хората като черни сенки. Не говорете на такъв човек, той не е в състояние да ви разбира. Ако гледате живота, как можете да го разглеждате?

Всичките същества, които са наредени по този път, имат различен живот. Най-отдолу вляво са най-малките животни, на които светлината мъждеее, като дойдете до човека – е разгорен пламък, свещта гори. Всичките животни се познават по степента на светлината. Всичките животни се познават по степента на топлината. Всичките животни се познават по степента на силата. Не мислете, че слонът съдържа по-голяма сила в себе си от човека. Когато една бомба експлодира, това не е сила. Под думата *сила* ние разбираме онова разумното в дадения случай. Сила, която може да извърши една работа добре, то е сила. Аз наричам силен човек онзи, който в дадения момент, при най-големите изпитания може да запази самообладание. Що е самообладание? Разправяше ми един мой познат. Легнала сестра му на леглото и заспала. Това било вечерно време. Едно от деца[та] взело запалена свещ, имало орехи под леглото и влиза под леглото със свещта да търси орехите и хич не му иде на ум, че може да се запали чаршафа. Става майката, уплашила се и вика: “Изгоряхме, изгоряхме” – но нищо не прави. Влиза братът, сграбчва този чаршаф, че го изнася навън. А сестрата само вика: “Изгоряхме, изгоряхме”. В дадения случай трябва да се намери един цяр.

Да кажеш, че ние не сме добри хора, това не е разумно. Този маниер го оставете. Казвате: “Ние не живеем добре”. И това го оставете на страна. Най-първо възстановете хората в тяхната светлина във вашия ум, естествената светлина, която те имат. Хората ни обичат, когато им турим тази Божествена дреха. Щом започнеш да мислиш добре за един човек, той те обича. Не може един човек да те обича, когато не мислиш добре заради него. Ти казваш: “Има някоя погрешка”. Погрешката е нещо външно. Трябва да знаем, че всяко едно същество съдържа Божествено[то] вътре в себе си. Змиите, които са толкова лоши, ако обикнеш една змия и тя не те хапи, тя те познава. Има деца, които обичат змии, и змията дойде, навие се в скута на детето, не го хапе. То я обича. Между змията и детето има обич. Тази змия, която всякога би ухапала, детето като я глади, ѝ е приятно туй гладене. Любов има. И най-грубите същества в света имат нужда от Божествената Любов. И грубите същества в света имат нужда от Божествената светлина, имат нужда от Божествената топлина. Тя е обща. Та казвам: дотолкоз, доколкото можем да дадем от тази топлина на Любовта на всички същества, те ни обичат. Дотолкоз доколкото можем да дадем от знанието на другите, те ни обичат. Дотолкоз доколкото можем да дадем на другите от свободата, те ни обичат. Казвам: по три начина може да

освободите себе си. Турете си за цел да обичате. Те са два процеса, които са мъчни. Сега старите ги е страх от Любовта. Една стара сестра, ако се влюби, какво ще стане? Аз ви говоря свободно. В Любовта ти изпразваш чашите, а в

Обичта ще ги пълниш. Тия процеси трябва да стават. Любовта в дадения случай е предмет на сърдцето. Сърдцето е, което се занимава с Любовта. Умът се занимава с Обичта. В обичта има първенство умът. Любовта в сърдцето има първенство, после иде умът. Вие мислите, че Любовта започва с ума. Не, не започва с ума, започва със сърдцето. Затова Писанието казва: “Сине мой, дай си сърдцето”. Бог изисква това, отгдето излиза Любовта. Сърдцето е ценно при Бога, понеже е извор, отгдето Божествената Любов извира. Любовта излиза из сърдцето. От човешкия ум излиза Божествената Обич. Трябва да имате ясна представа. Вие ще започнете да роптаете. Направете опит – по какво се различава Обичта и Любовта. В Обичта всякога, когато имате един приятел казвате: “Да ми даде нещо за спомен”. Когато на една мома дават един пръстен, да го тури на пръста си, това е Обич. Кое ще бъде Любов? Ако тази мома е била болна и младият момък след като я вижда, тя оздравява, то е Любов. Той ѝ предал Любовта. Любовта предава живот. Обичта прави хората красиви. Вие искате по Любов да станете красиви. По Любов човек красив не може да бъде. Здрав може да бъде. Но, за да бъде красив, трябва да има Обич. Обичта е външна страна. Обичта прави хората красиви. Онези, които се влюбват, изгубват красотата си; онези, които намерят обичта, стават красиви. Старите, които са изгубили Обичта, са станали грозни. И вас старите, понеже искате да станете красиви, не ви съветвам да любите, но трябва да обичате. Ако любите, ще погрознеете повече. Майката като роди две-три деца, това е Любов. Всички майки, които са родили десетина деца, са изгубили своята красота. Онази мома, която нищо не е родила, е красива – черпи от Божественото. Тя казва: “Да не си разваля рахатлъка”. Ние сме призвани да свършим в живота една работа – да пеем. Аз не съм за безразборното пение. Като запее човек, ако лицето не стане светло, умът не вземе участие, то не е пение. Пеение, в което лицето не става червено, сърдцето не взема участие. Пение, при което няма едно движение в тялото, волята не е взела участие. Да пее човек, трябва волята да взема участие, трябва сърдцето да вземе участие и трябва умът да вземе участие. Каквото и да вършим в света, ако нашият ум не присъствува, ако нашето сърдце и нашата воля не присъствуват, тази работа не става. Това е законът на Любовта. Това е законът на Божията Мъдрост, това е законът на Божията Истина – на който свободата е резултат, знанието е резултат и животът е резултат. По стария начин гледам мнозина от вас, започват да се обезсърчават. Казват: “Какво добиваме”. Вие чакате да идете в оня свят. Какво ще идеш в оня свят. Вие чакате да ви направят министър на просветата или на финансите. Знаете ли каква е тази работа, грамадна работа е. Какво главоболие е. Казвате: “Да се оженя”. Какво ще се ожениш? Тия деца ще искат от тебе. Майка да станеш, не е лесна работа, баща да станеш, не е лесна работа. Някои от вас искате да станете учители. Голямо главоболие е да бъдеш учител. Да бъдеш добър, то е голямо главоболие. Като станеш добър, този идва и иска, казва: “Дай, дай, дай. Ти си добър”. Друг ти каже: “Ти си добър”. Като каже ти си добър – трябва да дам. Ако не дам, ще ме счита, че не съм добър. За да не казват, че не съм добър, давам. Като давам, аз ставам недоволен в себе си.

Между нас трябва да съществува една вечна хармония. Нещата трябва да стават по Любов. Трябва да стават и по обич. Трябва да възприемем Божествената Любов. Трябва да оценим тази Божествена Любов. Или да станем здрави, това е Любов. Да станем красиви, това е обич. Най-първо онези от вас, които не са здрави, да станат здрави. Онези от вас, които не са красиви, да станат красиви. Който не е здрав, Любов му трябва, който не е красив, обич му трябва. Ето практическо приложение. Като вървиш, като мислиш, да си доволен, в ума си и в сърдцето си. Като вървиш, да знаеш, че смисъл има животът, целият свят живее в тебе и ти живееш в целия свят. Сега тъй както живеем... Какво е писано в Библията? Хубави работи са писани. Хубави работи са писани, неразбрани работи са. Тридесет и две хиляди обещания имат дадени евреите в Библията и вижте до какъв хал са дошли евреите с тия обещания. Тридесет и две хиляди обещания. Те не разбраха Бога, това е неразбиране. Често казвате, че славяните имат мисия. Ако славяните разбират Божиите блага както евреите, ще имат същите резултати. Казвам: старите разбирания ще ги оставите настрана. Само идват при мене да ме питат къде е Драган. Питат ме къде е вашият Драган. Гледам, тя иде и Драган върви с нея. Той върви от лявата и страна. Казвам ѝ: "Той е с тебе. Ти и Драган живеете в една къща. Драган, щом като умря, влезе в тебе. И целия ден ти се оплаква. Казва: Ти ядеш, аз не мога да ям. Той проси от тебе". Когато мислите за някой ваш умрял, питате къде е. Във вас, във вашия ум. Казва някой, казва: "На кое място?" Мисли, че е далеч, пък той е при вас. "Бог не е Бог на мъртвите, но на живите". Единственият човек – всякога като мисля – той има разположение, той е доктор Миркович. За него като мисля, виждам го весел, никак не съжaliaва, че е заминал. Единственият човек, който ми е казал: "Я ми кажи кога ще умра?" – "Не ти трябва". – "Кажи ми, аз искам да знам". Казвам: "Не ти трябва да ти казвам, ще разбереш другояче". Най-после казах му кога ще умре и той – като че ли го попарих с вода. Сега и на вас не искам да ви казвам. Този е стар начин. Не искам да ви казвам кога ще умрете, мога да ви кажа кога ще живеете. Някой дошъл и казва: "Кога ще умра?" Това не е знание. Аз всякога мога да ударя едно шише и да го счупя, то е смърт. Но да направя едно шише, да го опека, да му дам живот, това е друг въпрос. Да предсказвам смъртта на хората, не е лесна работа, но да предсказвам живота, то е смисъл. Искam всички да станете пророци, да пророкувате за Любовта, за Знанието, за Свободата. За живота, за здравето, за богатството – за всички хубави работи да можете да пророкувате и да можете да пеете най-хубавите песни. Някой като пее, пее по Любов. Онзи българин, който пее "А бре, синко", не е доволен от сина си. Той казва: "Ти си оставил стадото в планината, ходил си вечер по седенки, млади моми да търсиш". Защо ходи вечерно време да ги търси? Той мисли, че тия моми ще му дадат неговото щастие. Един момък, който не служи на Обичта, не може да направи момата щастлива. Една мома, която не служи на Любовта, не може да направи един момък щастлив. В дадения случай момата служи на Любовта, а момъкът – на Обичта. И двамата не може едновременно да вземат едно и също място. Невъзможно е. Единият ще бъде положителен, другият ще бъде отрицателен – минус. Плюсът придава, а минусът отнема. По този път, ако може да се подмладите, ще се подмладите. Писанието казва: "Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови". Онези, които любят, силата ще им се обнови. Онези, които обичат, силата им ще се обнови. Без Любов и без Обич, силата на човека не може да се обнови. Един певец, който иска да стане добър певец, той трябва да люби и трябва да обича. Един човек, който иска да

бъде здрав, той трябва да люби и трябва да обича. Навсякъде тия правила може да се приложат и работата върви много добре.

Казвам: приложете в новия размер. Работете, за да тръгне колата на Изгрева малко по-добре. Сега виждам една неприятност. Като един зъболекар, като дойде някой да му изважда зъб, тия зъби като вади, ще му причинят болка. Казвам: в Новото, зъболекарите като изваждат зъбите, на мястото на стария зъб ще тури нов, да го присади. Аз не само искам да ви извадя старите зъби, но искам да ви присадя нови. Защото не искам да останете без зъби.

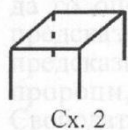
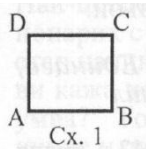
Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил

39-та лекция от Учителя, държана на 23.VI.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ЛЮБОВ И ОБИЧ

*Добрата молитва
Мога да кажа*

(Направихме упражнението за дишането с ръцете.)

Сегашното човечество страда от криво разбрани идеи. Една мисъл може да бъде праволинейна $A \text{---} B$, една мисъл може да бъде плосколинейна (сх. 1) и една мисъл може да бъде високо линейна (сх. 2). Когато се разправят теоретически работи, казвате: “Той няма основа, тази идея е излишна”.

Казвате: “Няма Любов към мене” – туй не е вярно. Единствената лъжа, която съществува е, като кажете, че няма Любов или че няма Обич. Любовта и Обичта това са принципи на Цялото, на Бога. Ти не може да кажеш, че няма Любов. Любовта е създала света. Обичта го поддържа. Следователно върху две неща се крепи светът: върху Любов и върху Обич. Ти казваш: “Няма Любов”. Целият свят се поддържа от Любовта, целият свят се поддържа от Обичта, а ти казваш: “Той няма Любов към мене, той не ме обича”. Тъй когато говорите, то е симпатия, тя се определя от горния клепач на окото. Тепърва има знание, което да изучавате. Туй знание, с което разполагате, в духовния свят като влезете, ще бъдете бебета. Трябва да се учите. Казвате: “Той не ме обича!” Най-първо ще се научите да вярвате, че ви обичат. Ако не ви обичат, вие не може да дойдете на Земята. Ако вас не ви любеха, вие не можете да имате живот. Бог, Който ви любя, ви е дал живот, и Който ви обича, поддържа живота. Вие казвате: “Няма кой да ме обича, няма кой да ме люби”. То е първата лъжа, която поддържате в света и за която плащате скъпо. Че нямате симпатия, е друг въпрос. Човек, който ти дава повече пари, повече симпатия има. Работникът, който работи добре за господаря си, не го лъже и господарят плаща добре, и той има симпатия. Казвам: правете разлика между симпатия и приятно чувство. Каква е разликата? Един плод ви е приятен, понеже ви дава нещо на вкуса ви. Приятен ви е този човек, който ви дава. Симпатията е нещо, което предизвиква. Един ученик е способен, той има симпатията на учителя, възприема, каквото е казал учителя. “Не е приятен”. Приятността се отнася – когато знаем как да се обхождаме, тогава сме приятни – когато сме разумни. Едното принадлежи на сърдцето, а другото принадлежи на ума. Кое е на сърдцето, кое е на ума? Симпатията на кое е? Помислете върху това. Има някои прояви, които са на ума; има някои прояви, които са на сърдцето; има някои прояви, които са на човешката воля. Ние смесваме проявите на волята с проявите на сърдцето и проявите на сърдцето с проявите на душата. Станало една каша, миш-маш.

Сега всинца ние остаряваме, отслабваме от едно стълкновение с великите процеси на Природата. За да прокараме нашата идея, ние сме готови да се борим с Цялото. Да кажем кракът не се подчинява на тялото, не иска да се свива, не иска да ходи. Окото казва: “Не искам да гледам”. Как ще го убедиш? Ще гледаш, понеже Бог те люби и те обича. Ще слушаш заради Него, а не понеже хората нямали симпатия – да кажеш: “Няма да гледам. Ще си затворя очите”. По този начин, по който хората живеят, се обезсмисля животът. Обезсмисленият живот губи своята цена. Вземете един човек – докато е млад, дава щедро, като остарее – поумнее. Всичките умни хора по какво се познават? Понеже казват: “Няма да живеем за хората – за себе си”. В стари години човек

като живее за себе си, какво е придобил. Нищо не е придобил, изгубил е. Държи някаква торбичка с орехи, дойде дете, на туй дете даде един орех, на онуй – дете, с оглед да му направят някаква услуга.

После казвате: “Аз се молих на Бога”. Оставете тази идея. Ти си длъжен да се молиш, понеже чрез молитвата човек изучава Небесния език. Докато говориш, ти си човек, щом не говориш, ти не си човек. Докато се молиш, ти имаш връзка с Бога, щом не се молиш, ти си вече онемял. Кракът на немите хора не може да стъпи между хората, които говорят. Казваш: “Аз няма да се моля”. В Небето кракът ти няма да стъпи, тия работи трябва да ги схващате. Те имат приложение в ежедневиения живот. Вие отделяте духовния живот и Божествения живот. В Божествения живот няма противоречие. Три неща има, които са в Божествения свят и които действуват: Любовта, Мъдростта и Истината – те са от Божествения свят. Животът, знанието и свободата – това са от духовния свят. Движение, учение и работа – те са от човешкия свят. Трябва да знаете: движението е в човешкия свят, движиш се, ходиш насам-натам, в човешкия свят си. После трябва да се учиш. Казваш: “Аз не искам да се уча”. Тогава няма да принадлежиш на човешкия свят. Не искам да работя – не може да принадлежиш на човешкия свят. Три неща са, които те свързват с хората: движение, учение и работа. Три неща са, които те свързват с духовния свят: живот, знание и свобода. Ти свободата трябва да я носиш със себе си. Ти няма да я придобиеш. Някои хора искат да придобият свободата на Земята. Невъзможно е. Ти трябва да носиш свободата със себе си. После и Любовта трябва да я носиш със себе си. После в духа си трябва да я носиш.

Вие имате неразположение към мене или може омраза да имате. Омразата има място на лицето. Завистта има място на лицето. Користолюбие, подозрението, всичките положителни и отрицателни черти са написани на лицето. В оня свят, като идете, веднага ще знаят всичкото Добро и зло. Всички факти са на лицето. Тия места, които са отрицателни, са черни, сянка имат. Ония места, на Добродетелта, имат светлина. В частност не искам да ви разправам, но общият принцип е верен. Ако Божията Мъдрост не може да живее в твоето чело, ако Божията Любов не може да живее в твоите очи и ако Истината не може да живее в твоята уста, какъв човек си? Като говориш – да живее Истината, никога няма да си позволиш да кажеш ни най-малката лъжа. Но съзнанието трябва да бъде будно. Като говориш, трябва да знаеш, че това не е вярно. Какво създадох ония висши същества, които се отделиха? Нарушиха закона на чистотата и светостта, и светлината. Те, понеже не можеха да говорят Истината, образуваха позлатяването. Позлатяването на един предмет е изобретение на падналите ангели. Онези предмети, които не струваха нищо, позлатиха ги и казват, че са златни. Каква част от златото имат? Микроскопически злато имат на повърхността. Дойде някой и казва: “Аз ви казвам Истината”. Коя Истина, позлатената ли истина? Позлатени истини има, които нищо не струват.

Аз ви казвам по някой път: ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Любовта, ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Мъдростта, ти не може да се подмладиш, докато не разбираш закона на Истината. Това е Божествен Закон. Ти трябва да разбираш, не да ти разправят какво нещо е Истина. Сам в себе си трябва да имаш едно разбиране. Казвате: “Кажете ми какво нещо е Истината”. Ако остане аз да ви казвам какво е Любовта, Мъдростта и Истината, вие не може да ги разберете, вие трябва да ги носите в себе си. Истината интуитивно, вътрешно трябва да я

разбирате. Щом помислиш за Любовта, и скръбта ви изчезне, Любовта е с тебе. Имаш скръб и помислиш за Любовта, ако я носиш в себе си, веднага скръбта ти съвсем ще изчезне. Тя няма да изчезне, но ще излезе отвън, да те слуша.

Казвам сега: да се отучите да говорите неверни работи. От сега нататък ви предупреждавам да не говорите: “Няма кой да ме обича и няма кой да ме люби”! Тия неща да ги извадите из ума си. Те са лъжливи работи. Че нямат симпатия към тебе, че не ви е приятно, че няма приятелство, че не са снизходителни към тебе – това е друг въпрос. Те са частични работи. Може да има и хиляди други работи. Трябва да знаете, че в Божествения свят Бог ви обича и ви люби. Не особено да прави някакво различие, но Любов без различие. Любовта се дава и всеки може да възприеме толкоз, колкото иска. Никога не може да кажеш, че тебе Господ те обича повече. Какви са доказателствата, че мен обича повече? Колкото си повече свързан, повече ще те обича – значи да бъдеш полезен за другите хора в своята Любов. Ако живееш за себе си, Господ има особено мнение заради тебе. Ти искаш, като Господа да живееш за себе си. Какво си създал ти? Кажете ми? Учил си се, нищо не си писал, поезия не си писал, взел си всичко, копирали си оттук-оттам. С чужди работи се хвалиш: “Аз това зная. Аз онова зная”. Взел си пари на заем от другите и един ден тия хора ще дойдат и ще кажат: “Ще платиш. Аз те учих по музика, ще платиш”. Аз съм привеждал този пример: един български момък, беден, доста съзнателен, искал да бъде добър, да иде на хорото да поиграе. Имал дрехи, но нямал ботуши. Отива един и му казва: “Аз ще ти дам ботуши за хорото”. Отива момъкът с чуждите ботуши на хорото и онзи, който му дал ботушите, му казва: “Не тропай много, ще ми скъсаш ботушите”. Друг един, който чул това, му казва: “Дай ми ботушите, той те засрами. Аз ще ти дам похубави”. Изува момъкът ботушите, дава ги на онзи и обува вторите ботуши. Като се хванал да играе на хорото, вторият му казва: “Тропай, приятелю, ако тия се скъсат, други ще ти дам”. Сега де е обидата? Щом носи обувката, коя е причината? Няма ли да каже волът: “Ти тропаш, но тази кожа е моя”. Ще се обиди ли той? Ще признае факта и ще благодари в сърдцето си, че кожата му помага в дадения случай. Няма да отречем факта. Казва: “Кожата е моя”. Онзи, който продава кожата, той злоупотребил. Аз, който ги нося, злоупотребих. Който одрал кожата, и той злоупотребил. Всички трябва да признаем, че кожата е на вола. Обувката са на вола, да благодарим, че този вол е пострадал заради нас. Сега честни сме. Като отидете в оня свят, какво ще правите? Ще ви познаят ли в оня свят? Ще познавате Божията Любов – “Това е живот вечен, да позная Тебе, Истиннаго Бога”. Значи познаваш Божията Любов – в онзи свят ще те познават. Познаваш Божията Мъдрост – в онзи свят ще те познават. Познаваш Божията Истина – в онзи свят ще те познават. Законът е такъв. Щом познаваш Бога, че е Живот вечен, ти ще бъдеш познат между ангелите. Сега вие казвате: “Какво ще каже Христос?” – “Аз съм Пътят, Истината и Животът.” Какво е искал да каже? Нито един от коментаторите не е дал едно определение. Пътят е Божествената Мъдрост. Христос казва: “Аз съм се учил, Аз съм Пътят”. Този Път го зная. Истината съм учил и живота съм приел на Любовта. “Аз съм Пътят”. Пътят подразбира човешкия живот. За мене туй, което се прилага, път е за хората. Истината е Божественият Свят, а Животът е за ангелите. Едновременно Христос взема знанието от трите свята и ги свързва. Пътят е за нас, които трябва да учим как да ходим по този път. Истината е, която ни носи свобода. Чрез Истината Бог е, Който се изявява. Ангелите, които се изявяват чрез Живота, понеже светлината, която се разнася от Слънцето, тя е резултат

на ангелски ум. Ангелите чрез своята мисъл разнасят светлината. Тази светлина служи за проявление на Божия Живот на Земята. “Аз Съм Пътят”. Всеки един човек като Мен трябва да се учи да познава Истината, да познава Живота – Живота, Който произтича от Бога. “Аз Съм Пътят, Истината и Животът”. Апостол Павел казва: “Бог беше в Христа и примиряваше света със Себе Си, като не им вменяваше погрешките”. Онзи, Който казва: “Аз Съм Пътят, Аз създадох този Път за хората. Аз Съм не самата Истина, но Свободата е в Мен. И Животът е в Мен. Който Ме познава, има този Живот”. Христос, Който дошъл на Земята, какво е казал? Христос казва: “Както Ме е Отец научил, така и Аз говоря”. Следователно ще признаем за авторитет онова, което е вътре. За онова, което Христос е говорил, авторитет е Бог. Онова, което аз ви говоря, ако остане само аз да ви говоря, няма никакъв авторитет. Ще кажете, аз какво съм ви дал. “Вярно ли е това, което говориш?” Вие имате право да имате недоверие, милиони пъти сте били лъгани и сега имате съмнение. Доста страдания сте имали. Всяка лъжа носи със себе си страдание. Дойде някой човек, той ти говори нещо. Я го получиш, я не.

Първото нещо, не правете погрешката – не смесвайте Любовта и Обичта с временните прояви, да казвате: “Той не ме обича”. Обиждате Любовта. Че има Любов към вас, съмнение няма, че има Обич към вас, съмнение няма. Сега трябва един метод.

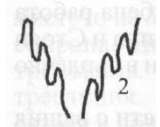
И в музиката законът е такъв. Ако не разбирате законите на музиката, ако не разбирате музиката на ума си, ако не разбирате музиката на сърдцето си, ако не разбирате музиката на душата си, вие не може да се оправите. Човек, за да мисли добре, трябва музикално да мисли. Всяка една мисъл трябва да бъде вярна. В сегашната музика имате основния тон “до” – 256 смени има, да произнесеш основния тон, с който започва естествения тон “до”. Докато го изпееш, 256 пъти се сменят полюсите на музиката от положителното към отрицателното; 256 – половината от тези смени са на женския принцип, а половината от тези смени са на мъжкия принцип. Ако между смените на мъжкия и женския принцип няма хармония, тонът не е верен. Тия трептения в себе си носят живот. Те са превозни средства. Ето какво означава едно трептение: имате един аероплан, витлото на който се обръща 400 или 500 пъти на секунда. Колкото тия обръщания са по-многобройни, толкова аеропланът извървява по-голямо пространство. От трептенията, от обръщенията зависи бързината на движението. Като вземем по-горните тонове, вземаме по-дълъг път, по-големи постижения имаме. Казвам: най-първо трябва да бъде настроен умът ви. Кой е основният тон на вашия ум? Кой е основният тон на вашето сърдце? Кой е основният тон на вашата душа? Кой е основният тон на вашия дух? В цигулката имате 4 струни, които са основни. Първата струна “сол” взема мястото на баса. Втората струна “ре” е, която взема мястото на тенора. Третата струна “ла”, която взема мястото на алта, и четвъртата струна “ми” взема мястото на сопрана. Имате “сол”, “ре”, “ла”, “ми”. “Сол” има 192 трептения. “Ре” – 288. “Ла” има 426,7. “Ми” има 376 трептения. В цигулката има 4000 трептения, близо три октави и половина. Казвам: ако цигулката е нагласена, тогава може да свирите добре. Ако не е нагласена, никаква музика не може да излезе. Същият закон е и с енергиите на ума, сърдцето, душата и духа. И те вървят по известни пътища, които трябва добре да ги разбираме. Не че тия работи сега ще научите. Вие ги имате в себе си. Ако мислите сега да изучавате музиката, тя е изгубена работа. В музиката някои имате повече, някои имате по-малко. Някои сте работили повече, някои сте работили по-малко. Кой са причините във

вас, гдето някои не сте работили в музиката? Кой са били спънките? Сега имате най-добрите условия. Казвате: “С пение работа не става”. Какво става без пение? Само човек, който е музикален, той работи. Без музика животът е страдание, с музика животът е радост. С музика на ума животът има едно изражение, с музика на сърдцето животът има друго изражение. С музика на душата има трето изражение. И с музика на духа – четвърто изражение. Когато тия четирите заедно дойдат, то вече е изявяването на пълния човешки характер. Музиката на духа дава сила, музиката на душата дава устой. Или музиката на душата възприема Обичта. Музиката на духа възприема Любовта. Музиката на ума възприема светлината. Музиката на сърдцето възприема топлината. Ти без музика на сърдцето не може да възприемаш топлината и ще страдаш. Без музика на ума ти няма да възприемаш достатъчно количество светлина и ще имаш тъмнина. Ще имаш известно безпокойство. Вие искате да угодите на хората.

Някои хора искат да разпространяват какво е Новото Учение. Новото Учение е да се запознаете добре какво е Божията Любов и Божията Обич. Ще се научиш и няма да разправяш неща, които са неверни. “Ние ще турим нов ред на нещата” – никакъв нов ред няма да турите, ако не учите. Казвате: “Ще свиря”. Какво ще свириш? “Цвете мило, цвете красно” ли? С цвете мило, цвете красно нищо не става. Или ще свириш “Стоян мами си думаше”? Ако Стоян дума на майка си с Любов и ако майка му дума с Обич, добре. Но ако Стояновата майка не говори с Любов и ако Стоян не говори с Обич, изгубена работа е. Ако Стоян ходи без светлина и ако майката ходи без топлина, изгубена работа е. За да се разбират, майката трябва да има топлина и Стоян трябва да има светлина – в умствено отношение и в сърдечно отношение.

Та казвам: вие трябва добре да сте запознати с вашия дух, добре да сте запознати с вашата душа, с вашия ум и с вашето сърдце. Сега трябва да се запознаете. Тия работи трябва да ги отделите. Една мисъл във вас трябва да има светлина. И аз някой път като говоря, някои хора не ме разбират. Защо? Трябва да внесе светлина в ума ми. Трябва да приведа в една форма, в която да се разбира. Преди няколко дена иде една сестра и започва да ми разправя някои неща – какво аз съм казал. Каза ми – тъй каза, тъй каза. Половин час ми разказва и аз я слушам, неприятно ми е да слушам какво съм казал и после прави коментарии. Казвам: “Слушай сестра, толкоз време съм говорил, аз не обичам да повтарям, не съм говорил едно и също нещо. Не обичам и хората да ми повтарят. Аз съм казал, но тъй както ми говорите, вие не сте го приложили в живота. Мен ми е неприятно като ви слушам”. Ама тъй било, инак било. Вие не сте изменили вашето лице, вие не сте възприели Любовта. Нямате правилно разбиране на Любовта, нямаме правилно разбиране на Обичта. Вие мислите, че сте много набожни. И се молите, много е малка тази набожност. “Вие сте една светска жена, като всичките, само имате Божествена табела”. Дойде някой при някого и той му казва: “Аз ще те излекувам, но Господ обича да даваш”. Да дава, но себе си има пред вид. Когато аз го излекувам, да изпълня Божия закон. Когато другите го излекуват, друг въпрос е. Не е така. В Божествения закон, ако ти направиш най-малкия опит да прикриеш нещо, един ден ще понесеш последствията. Не че заплашвам, но обратни последствия имат нещата. Ехо имат. Като изпееш една песен, ехо има, ще се отрази. Ако имаш слух, ще видиш, че песента ти не е вярна. Според мене хубавите песни са ония, които аз разбирам и които зная добре. Аз се радвам, когато пея. Зная моята песен и се радвам, то е разбрана работа. Щом не ме разбират другите, не им пея. Имате

тези класическите песни. Те са трудни песни. Имаме песните на Псалмите, как ще ги пеете? Не може да се пеят Псалмите. Псалмите са ги пели всичките евреи инволюционно. В инволюционното пеение слизането е било така: Щом слизаш повече, а се качваш по-малко, пеението не е ясно. Инволюционната музика не е определена музика. Едва сега в хармонията имаме една еволюционна музика, изкачване. Обратен процес имаме /2/. Тия два метода трябва да се съединят. В своето слизание от Невидимия свят човек имаше една опитност. От човешкия свят във възходяща степен, във възлизането към Божествения свят, ще има друга.

Любовта е слизание, Обичта е качване. Що е да обичаш? Човек сега не оценява Обичта. Любовта сме изучавали при инволюцията, за да възприемем онова, което Бог е създал. При Обичта ще изучаваме вътрешния смисъл на живота, който Бог е вложил. Сега ще изучаваме закона, да обича човек. Онова, което откриваме в хората – всеки един човек е лист, който ще четете – какво е написал Господ. Всеки един човек, когото срещнете, ще ви предаде нещо; няма нито едно от животните, което да не ви предаде нещо. Всяко едно животно, като го срещнете, ще ви предаде нещо. Няма растение, което да не ви предаде нещо. Няма скъпоценен камък, който да не ви предаде нещо. Няма вода, която да не ви предаде нещо. Между всичките неща, които съществуват в Природата, щом видиш, щом съзнанието е будно, едновременно този предмет ти предава нещо и ти му предаваш нещо, обмяна става. Чрез него Бог ти предава нещо. Като видиш едно растение, мислиш, че Бог се проявява. Като видиш едно растение, ще мислиш, че Бог се проявява, като видиш едно животно, ще мислиш, че чрез него Бог се проявява. В един скъпоценен камък Бог се проявява, не в Своята целокупност, но от части, като един Божествен лъч. Тогава ще имате една ясна представа за нещата.

На Любовта основния тон е “до”; правилно трябва да вземеш “до”, значи да се освободиш. Да надделееш в себе си всичките заблуждения и да захванеш нов живот – това значи да вземеш вярно “до”. Обичта има основен тон “сол”. Любовта слиза до най-големите глъбини, Обичта започва от “сол”. После “до” е мъжкият принцип, той е баща на нещата. “Ре” е детето. “Сол” по мъжка линия върви. “Ре” е мъжко. Имате “до-ми”: “до” е бащата, “ми” е майката, “ре” е детето. От “ми-сол”: “ми” е майката, “сол” е бащата, “фа” е детето. Но туй “фа” върви по женска линия. “Фа” е момиче. Сега туй е уподобление. Като дойдете до “ми”, “ми” е мек тон. Като дойдете до “фа”, то е едно момиче, което гледа. Тонът е мек. “Ре” е силен тон, по права линия върви. Вие ги имате тия работи в себе си. Ще се справите. Някой казва: “Да ги научи Господ, да придобиете светлина”. Вие като придобиете Божествената светлина, ще видите отношенията на нещата как съществуват и ще ви станат ясни. Защото в перспективата отношенията трябва да имат дълбочина. Виждате онази картина (посочва петото езеро, рисувано от сестра Цветана Симеонова). То е нарисувано на една плоскост, но се вижда някаква дълбочина. От какво зависи тая дълбочина. Предметите са турени така, да дадат идея за дълбочина. Никаква дълбочина няма, то е сянка. Законите на перспективата ще ги разбирате. За да ти бъде някой човек симпатичен или ти да му бъдеш симпатичен, какво трябва да направиш? За да бъдеш симпатичен на една публика, трябва да пееш много меко и вярно да вземаш тоновете. После от твоето сърдце трябва да излиза нещо, трябва да имаш разположение към публиката. Като погледнеш, да чувствуваш, че между тях и тебе има връзка. Сега защо някой не може да пее хубаво. Той отива да пее, а иска да спечели.

Цигуларят иска да свири, но най-първо турил мисълта, че билетът трябва да бъде 60-80 лева. Даже 1000 лева да взема, струва си парите. Но користолюбието е лошо. Цигуларите за бъдеще да дадат даром концерт и който обича, да даде нещо. А публиката да пусне в касата. То ще бъде по-близо, отколкото да туриш търговска сделка, да каже: "Колко спечелихме? Ако много спечелихме, ще свирим повече, ако малко спечелим, ще свирим по-малко". Музиката така не може да се изучава. Всичките неща ще ги правите безкористно в себе си. Аз не искам да ви турям едно правило, но ще имате едно правило вътре. Любовта и Обичта са абсолютно безкористни принципи. Всичко имаш, какво ще желаеш? Щом пееш по Любов, щом пееш по Обич, всички ще те обичат, нищо повече. Щом майката ражда едно дете по Любов и по Обич, детето ще те обича. Щом не обича детето, щом зачене и не иска детето и помисли да го пометне, веднъж ако тази мисъл е минала, детето ѝ не може да я обича. Тя е внесла заразата, яла е от забранения плод. Щом помисли, защо го заченах, пак детето не може да я обича. После, ако тя носи туй дете и мисли за друг мъж, тя не харесва своя, тя осакаща детето. Тази работа не е така лесна. Животът е музика, верни трябва да бъдат тоновете.

Сега много да ви не говоря. (Учителя нагласява цигулката си.) Тази е нова цигулка, млада цигулка, от България излязла. За туй ви я препоръчвам. Ще видим българинът какво може да свири. (Учителя свири български мотив.) Туй е българската цигулка.

Може да очаквате нещо от българина, ако разбира Божията Любов.

Туй, което ви свирех днес, може да приемете благото, а някои след една година.

Отче наш

40-та лекция от Учителя, държана на 30.VI.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

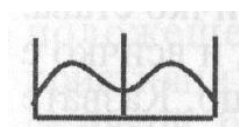
ИОА

Добрата молитва Мога да кажа

Едно, две, три. Три неща има човек да научи. Постоянно учи и все ненаучен остава. Първо трябва да се научи какво нещо е Любовта. Тя не е дума, да кажеш – да се обичаме. Първото нещо, ако се запознаваш с Любовта, ти вече добиваш живот. Простата идея е, както богатият чувствава, че бил бедняк и че всеки ден се увеличава неговото богатство, той се радва. Онзи, който не е запознат с Любовта, всеки ден усеща, че днес губи хиляда, утре 2000, 10 000, 15 000, 20 000 и се ограничава. Тъй както разбираме богатството, сиромашията е вярно. В сиромашията ти се ограничаваш. Ако човек губи живота, той се ограничава. Най-първо започва да ти потъват очите, лицето започва да се набръчкава, навсякъде дисхармония има. Най-първо си бил изправен, после се прегърбиш. Казвате: “Защо стана?” Ти не разбираш какво нещо е единицата. Какво е тази единица? Едно левче, едно живо левче. Между живото и мъртвото левче има разлика. Живото левче се размножава, мъртвото левче едно остава. Туй, което не се размножава, не си го научил. Ако майката роди едно левче, туй левче не проговаря, какво трябва да каже левчето – *Иоа*. Тя е свещена дума, която произнася детето. Вие слушате -оа, пък това е третата буква, която детето произнася. Тази точка на i-то показва, че човек трябва да има една идея в ума си. Едноцентричен трябва да бъде. Същият закон ще проектирате вътре в окото. Окото е едноцентрично, не е двуцентрично. Една зеница има човек. Две очи има. Три очи има в човека като ясновидец. На Земята има две очи – за ума си едно и за сърдцето си едно; две очи – едно за духа и едно за душата си. Едновременно духът гледа през едното око, а душата през другото око.

Сега като деца ще разбираме. Казваме: “Обективен свят и субективен свят”. Субективният свят е невидимият, вътрешният, реалното, отвлеченото. Реалното може да опитаме, а отвлеченото чувствуваш. Казва: “Чувствувам”. Какво чувствуваш? Казвате, че чувствуваш нещо. Къде го чувствуваш? Като ядеш храната, чувствуваш, че ти е сладко. Някой човек чувствуваш, но не го чувствуваш с езика си. Някой път, като го обичаш, искаш да го целунеш. Този човек, когото обичаш, има повече захар в кръвта си. Като обичаш, повече захар имаш; като не обичаш, по-малко захар има. Като обичаш, повече злато имаш в кръвта си; като не го обичаш, по-малко злато имаш. Като обичаш някого, повече скъпоценни камъни имаш. Като обичаш, повече светлина имаш; като не обичаш, повече тъмнина имаш. Сега често говорите, че имате страдания. Не може да си представите и казвате: “Страдам”. Човек много лесно може да се избави от своите страдания. Представете си, че излезете в една тъмна нощ в гората, гдето има тъмни дървета и нямате никаква свещ. Като вървите, блъснете се в едно дърво, в друго дърво, на тази страна се блъскате, на онази страна се блъскате. Като се събудите сутринта, тук на челото се подуло, там се подуло. Коя е причината? Причината е, че сте били в тъмнина. Тази вечер, като се движехте из гората, ви трябваше малка лампичка, да светите и да видите, че дървета има и не може да се движите, където искате. В гората не си свободен да се движиш, накъдето искаш. Там има известно пространство – оттук ще се огъваш, оттам ще се огъваш. Казвате: “Не искам да се огъвам”. Ще се огъваш.

Казвате: “Не искам да се науча да се покланям”. Но ти се навеждаш да пиеш вода, покланяш се. Речеш да се облечеш, огъваш се. А казваш, че не искаш да се огъваш. Хвърлят някой камък, наведеш се да не те ударят. При най-малкото стълкновение, човек все се огъне. Аз разбирам – ето в какво отношение вие не искате да се огъвате – да се огъваш без Любов, то е най-страшното нещо; да се огъваш с Любов, то е най-хубавото нещо, което Господ може да ви даде. Казвате: “Аз не се огъвам”. Без Любов е страшно да не се огъваш. Всичките нещастия идат. Прави сте да не искате без Любов да се огъвате. Ако искате по буквата на закона, казвате: “Аз не се огъвам”. Защо не се огъваш? По някой път предпочитам да ме насекат на парчета, не се огъвам, защото нямам Любов. Но като има Любов, може да се огъна, колкото искам. Може да се покланям. Там гдето няма Любов, не може да се покланям. Вие казвате: “Аз не искам да се огъвам”. Идеята е вярна, без Любов няма огъване. Ще седиш, няма да се покланяш. Има ли Любов, ще направиш всичките огъвания, които съществуват в света. Аз влизам в положението му, когато някой не иска да пее, публиката няма Любов – не му се пее. Когато хората нямат Любов, нито “бък” не казвам. Когато детето се ражда, понеже баща му и майка му са говорили само за Любов, гугуцат. Вървят двамата, гугуцат си. Какво лошо има, че си гугуцат. Ако гугуцат по Любов, по-добра работа няма. Ако гугуцат без Любов, по-лоша няма. По някой път казвате: “Еди кой си тръгнал с нея”. Ако е тръгнал без Любов, опасна работа е. Но ако е тръгнал с Любов, по-хубаво нещо няма. Казвам: всяка работа, която свършваме с Любов, е Божие благословение. Всяка работа, която свършваме без Любов, каквато и работа да е, то е най-голямото нещастие. Туй дете като произнесе: “Иоа”, веднага баща му и майка му са на крака. Тази дума е мощна, те треперят. Казват: “Какво каза – иоа?” Българинът не казва “иоа”, но казва: “Ва”. Вече друго значение има. Българинът на вола казва: “Ва”. Като каже българинът: “Ва”, ето в какво седи: “Господ е направил света малко терпесис. Тебе вол те е направил, пратил те е да слугуваш. Мен ме е направил човек да остана. Какво трябва да каже: “уа”? Ще ти туря хомота, ще туря ралото, ще ореш. Ти напред, аз отзад ще държа и двата вола ще теглите. А аз отзад ще заповядвам. Вие напред ще вървите”.

Що е орането? Линията на горната устна на човека е хомотът. Българинът както разбира – е това. Казва: “Ти обичаш ли ме?” – “Обичам те”. – “Ела сам, тури си врата”. Като туриш врата си в хомота, туря джигела и казва – идва другият вол и пита – “Ти обичаш ли ме?” – “Обичам те”. – “Ха тури си врата”. И пак тури джигела отстрани. Устата е затворена. Всяка дума, която казва Христос и всичките пророци което са казвали, всяка дума, която казваш, ти се връзваш. Сега много мъчно е да разберете какво нещо е връзването. Дадеш обещание, чакаш, някой иска да дойде на гости. Ти вече се ограничаваш. Ако го правиш по закона на Любовта, ще дойде някое благословение. Ако го правиш без Любов, ти ще влезеш в ограниченията. Казвате: “Аз толкоз години какво съм научил”. Аз да ви кажа какво съм научил. Иде една майка и води дъщеря си. Препоръчва дъщеря си и ми казва: “Не й върви, все назад й върви”. Намери се някой кандидат, тръгне добре работата, но после така ще стане, че се развали. Момичето два-три месеца страда. Дойде друг, пак тръгне работата, после пак се развали. Казва: “Тази работа как ще се оправи?” Първият кандидат дошъл, тя не го обичала. Намерила погрешка в очите, човекът си заминал. Ще заминава, щом не го обичат. Първата дума е мощна. Този възлюблен казва: “Бог направил света с Любов и светлина влязла

в света". Казва: "Дали го направил с Любов, не зная". Щом не знаеш – аз не може да се родя втори път. Казва: "Със светлина Бог направи света". Казва: "Дали го направи със светлина, не зная". Майката казва: "Тя го обича". Ако го обичаше, казвам: "Ще остане". Щом не е останал, не го е обичала. Казва: "Как да го обичам?" Просто доказателство. Ти една храна, която не я обичаш, може ли да я ядеш? Какво е Обич? Седнеш и една храна, като погледнеш, вкусиш я, има нещо приятно, ядеш. Още като вкусиш, има нещо неприятно, горчиво или в храната има някакво ухание. В духовния свят човек с друго се храни: и с въздух се храни, и със светлина се храни, и със сладки думи се храни. Как ще разберете думите Христови: "Не само с хляб ще бъде жив човек, но и с всяко Слово, Кое то изтича из устата на Бога". Със Словото Божие човек се храни в Божествения свят. Като кажеш, че обичаш някого, пред него цяла трапеза със всичките плодове се слага. Като кажеш, че обичаш някого, цяла трапеза е сложена – не само това, но и дрехи, подаръци – каквото кажеш, всичко става. Три неща кажеш и всичко е наред. Като кажеш, и всичко е готово. Колкото пъти кажете "и", станало е нещо. Казвате "и", но нищо не става. Като кажеш "и", да стане нещо. Турците са по-близо до истината, при българите *и* е съюз, а в турците *и* значи *Добро*. Чудни неща има, които не наблюдавате. Запример, ако се спрете под едно плодно дърво, трябва да бъдете искрен. Аз ви говоря – за Любовта имате какви ли не идеи.

Аз се отвляхох от мисълта за момата. Ще се върна при нея. Казвате: "Побеля ми главата от Любов". Че ви побеляла главата от Любов, е много хубаво, но ти не знаеш защо ти е побеляла главата. Защо искате ризата, с която се обличате, да бъде бяла, а не черна. Ризите ви вътре черни ли са или са бели? Бялото е потребно, понеже бялото е емблема на Любовта. Ако ти не носиш бяло, ще бъдеш човек, който само взема. Няма по-страшно нещо в света само да вземаш. Да ти дадат една работа, да работиш, без да ти плащат. Представете си един българин. Волът, като му работи 20 години, какво дава? Ще го впрегне сутрин, 8-10 часа оре. Върне се вечерта в дама, свърже ги в дама, даде им малко слама и зобчица. Този апартамент мислите, че е много добър – яслите. Виждали ли сте вие дама? Казват: "Нас ни дотегна". В обора, гдето живеят воловете, конете, овцете, виждали ли сте как живеят? Ти като влезеш там, хич не разбираш живота на човека. Те са все високи личности. Ти на вола знаеш ли историята? Този човек е с високо мнение за себе си. Някога е управлявал света, книги е писал, философия е писал, владика е бил. Сега е с рога, свързан за яслите. Сега виждам владиката свързан като вол и ти с остена седиш и го буташ. Остенът, това е патерицата на владиката. Патерицата е в твоите ръце, а владиката е свързан вол. Ето вие какво ще кажете: "Учителя каза, че владичите са волове". Всеки човек, който служи в живота без Любов, вол става. Всеки човек, който служи без Любов, остен носи в ръката си. Ти носиш патерицата, хубава е тази патерица. На патерицата има две змии. Ти като носиш патерицата, от устата ти мед да тече, най-хубавите работи да излизат. Казвам: що е Любовта. Светлина ще излиза от очите, мед ще капе из устата, из носа, из ушите, из ръцете. Като посочиш ръцете, да излизат най-хубавите работи в света. Има хора, от които изтичат много хубави неща; дойде един светия, от него излиза нещо хубаво. Христос само като положи ръцете, и болните оздравяваха. Първите християни го правеха и вие може да го направите. Разболее се някой, бащата и майката да му положат ръцете си, и то ще оздравее. Майката отляво, бащата отдясно на главата на детето да кажат: "Иоа" Да кажат: "Господи на Любовта, Боже на Мъдростта и на Истината, затуи

ние дойдохме в света, да научим тия неща. Нека дойде Господи, Твоето благословение.” Разболее се някой, уплашат се, ще умре. Болен. Бол на турски значи изобилие. На български значи бод. Защо на турски като кажат “Бол”, вземат го за Добро нещо, а българинът като каже “Бол”, значи иде шилото да го мушка, ще дига скандал. Този ще бодне, онзи ще бодне, на този човек ще намери погрешка, на онзи човек ще намери погрешка. Казва: “Не ме обичат хората”. Как ще те обичат, като мушка с игла. Следователно турчинът вярва, че всяка погрешка с изобилие трябва да се поправи. Той е на правата страна. Българинът вярва, като зашиеш погрешката, се оправя. Казва: “Те не се обичат, но като се оженят, ще се обикнат”. Като ги зашият, какво ще стане? Като ги зашият, бракът какво е? Зашият ги с игла и после се разпорва. Не е органически зашит. Няма по-страшно нещо, да влезеш в общение с един човек, когото не обичаш и който не те обича. Няма по-страшно нещо, цяло мъчение е. Впрегне вола и постоянно мушка с остена. Сега има някои работи, които аз трябва да ги избягвам. Вие ще кажете: “Ние толкоз ли лоши хора сме в света?” Не сте лоши, но вие сте наследили едно имение – един, който много борч има. Но вие сте взели един чифлик и за да го изплатите – 500-600 хиляди – приходът ви е много малък. За колко време може да го изплатите? Да кажем: чифликът не си покрива разносните. Кажете ми какво ви ползува? Да кажем, ти си полковник, заповядваш на няколко хиляди хора. Ти заповядваш, но всички те роптаят. Всички те казват: “Само да ми се падне”. Та казвам: в сегашния порядък на нещата, не е лош светът, както е сега. Няма какво да внесем в света. Ако ние разбираме нещата, които Бог е създал, по-голямо благословение няма. Слънцето изгрява. Защо изгрява това Слънце? Защо нямаме две Слънца? Една идея трябва да имаме. Любовта е една. Защо е една? Едно Слънце имаме. Любовта е една. Що е Месечината? Човек не може да бъде на Земята щастлив, ако няма едно Слънце. Оттам иде топлината. Месечината свети. Месечината трябва да вземе своята сила от Слънцето. Месечината е религиозният живот. Религиозният човек е резултат на Любовта. Светският живот е резултат на Любовта. Що е светският живот? Светските хора се развързват, духовните хора се връзват. Светът е място на свобода. Свободни сме да правим каквото искаме. Религиозните хора казват: “Туй да не правим, онова да не правим. Нямаме свобода”. Светският човек гледа, както иска. Религиозният следи как е погледнал. Ако се свениш от нещо, от какво произтича свенът? Не може човек да иска от тебе една малка услуга, иска от мене една малка услуга. Полковникът иска да види войника и войникът веднага отдава чест. Но представете си, че счупена ти е ръката, кракът ти е счупен, полковникът иска да дадеш чест. Как ще дадеш чест, можеш ли да станеш? Арестуват те защо не си отдал чест. Туй е по буквата на закона. Нямаш право да кажеш, че ръката ти е счупена. Казват: “Ти се преструваш”. Иди му доказвай, че ръката ти е счупена и че кракът ти е счупен. Не вярва човекът в това. Възлюбленият казва на своята възлюблена: “Ти не ме обичаш”. Тя трябва, като го види, да стане. Тя е войник. Който обича, е винаги войник. Войникът става и дава. Защо трябва да дадеш? Ръката си, когато дават чест, поставят си ръката на челото, гдето е центърът на музиката. Казва: “Ще живеем по всичките закони на Божествената музика, на най-разумното в света”. Поставя си ръката от дясната страна, значи по Любов ще живеем. Туря си ръката, но по Любов не живеем. Вие си дигнете ръката така както ние поздравяваме. Това значи по Любов ще живеем. Туй, което Бог е направил заради нас и ние ще направим заради него. Бог е направил всичките плодове и ние сега ще идем да работим

заради Него. Всичко онова, което Бог е направил, е хубаво и сладко. Ще опитаме всички Божии работи, че са благи. Всичко в света ще опитаме, но не всичко изведнъж, но постепенно ще опитаме и като опитаме, ще придобием онова богатство в нас. По този начин се развива човешкият характер. Щом развиеш ума си, светлина ще имаш, ще започнеш да разбираш светът защо е създаден. Някои от вас не може да пеете. Защо не може да пеете? Някога преди 10 прераждания ти си погледнал криво някой човек и сега не може да пееш. Някога преди 5 прераждания погледнал си криво някой човек и сега не може да пееш, музика няма в тебе. Някъде преди няколко прераждания ти си погледнал криво и сега си грозотия, грозен си станал. Вие сте чудни. Всичките недъзи в света, които ги имаме, не са произволни. Казвате: “Как виждаш?” Виждам нещата. Казва: “Да предскажеш”. Няма голяма философия в предсказването. Казвате: “Как се познава?” Виждам трена колко въглища има, забелязвам колко изгаря на час, пресметна и кажа: “Ако не си достави въглища, след толкоз дена или толкоз часа, въглищата ще се свършат и ще се спре животът, ако не се обновяваме”. Казвате: “Господ е дал живота”. Постоянно трябва да се обновява животът, ежеминутно трябва да се обновява. В съзнанието само като помислиш за Любовта, то е обнова. Вие седите, гледате и казвате: “Къде е Господ?” Господа Го виждам в една череша. След туй се измени. Виждам Господа в чистия извор. Щом като Го видя, коленича, покланям се на Господа. Покланям се и вземам вода. Казвам: “Благословен Господ Бог, Който създаде водата”. Виждам черешата и казвам: “Благословен Господ Бог, Който създаде черешата”. На всяко място, гдето виждам Господа, Той носи живот. Вие казвате: “Какво взела майката да се занимава с едно дете?” Онази страхливата кокошка, на която като извикаш, избягва, няма никаква смелост – като ѝ даде Господ десетина пиленца, става смела. Кокошката не знае да произнася “Иоа”, тя казва: “Клок, клок, клок”. *Клок* на английски значи часовник. Животът е часовник. Англичанинът е дошъл да мисли, че животът е пар – човек е създаден да печели пари. Едно криво разбиране – да бъдеш богат, да печелиш пари. Съгласен съм да бъдеш богат и да имаш свобода и да вършиш онова, което искаш. Но да ходиш да вземаш пари на заем, да ставаш сиромас и след години да изплащаш хиляда полици по хиляда лева – един милион... И постоянно да ти казват: “Кога ще изплатиш дълга си?” Таман речеш да приказваш сладко, и ти казват: “Чакай, нямаш право”. Таман речеш да прегърнеш възлюблената, и ти казват: “Плащай!” Ако хиляда полици имаш да плащаш, и таман речеш да правиш нещо, и ти казват: “Чакай, имаш да плащаш”. Речеш друго нещо да правиш, пак ти казват: “Имаш да плащаш полица”. Сега във вас има един стар навик. Вие се спирате и казвате: “Този заслужава или онзи не заслужава да го обичам. Този заслужава моята Любов, защото имам да плащам”. Той казва: “Аз искам да покажа Любовта си”. Отвлича се неговото внимание, отвлича се и моето внимание. Ако и двамата имате да плащате, каква Любов ще имате? Казвам: Любовта е най-свободният живот, който Бог дава. Ти се отделяш като едно малко камъче от общия ред. Излизаш и ставаш самостоятелно камъче. Да постъпиш тъй, както Господ е постъпил. Най-първото нещо, погледнеш се и намериш махна на Господа. Младата мома вземе огледалцето, оглежда се и намира, че носът не е хубав. Устата не е хубава. Терсипсис е. Наблюдавал съм ги как се гледат. Когато всичко намира, че е хубаво, момата се усмихне. Когато не се хареса, намръщи се. Аз на много моми съм давал съвет, как да бъдат красиви. Казвате: “Тия работи разбираш ли ги?” – “Разбирам ги”. – “Че кога си ги учил?” Казвам: “Дай и аз да се огледам”.

Казват: “Колко хубаво се усмихваш”. Кое хората наричат сериозно в света? Няма по-сериозно нещо да видиш красотата. Да кажем, четеш една поезия, много ти е приятно, не се усмихваш, ставаш сериозен. В тази сериозност има нещо много приятно. Като прочетеш думите, те са хубаво наредени. Докато четеш стиха, чувствуваш приятност. Меланхоличен си. Някаква мисъл живее в тебе. Прочетеш един стих, дойде светлина, топлина дойде, блесне една мисъл и целят свят се оправи. Човек е оправен. Божествената мисъл е важна. Всичко зависи от моите очи, как гледам – не търсете погрешките на хората. Във всяка погрешка, като смените черупките на ореха, не търсете отвън погрешките, но счупете ореха, имате право да го счупите и да изядете съдържанието, ядката. Опитайте туй съдържание. Имате един лешник, имате един кокосов орех, счупете тази черупка. Не се стремете с черупката да ядете туй съдържание. Обидна дума ви е казал някой. Това е кокосов орех. Твърдото ще хвърлиш, а онова съдържание ще изядеш. За онзи, който не разбира закона на Любовта, обида има. Онзи, който разбира закона на Любовта, няма обида. Обидата винаги показва, че ние сме в един свят на безлюбие. Тогава всичките обиди нямат никакво съдържание. Там, гдето е Любовта, няма нищо излишно. Срещне те някой човек и ти казва: “Изплати си дълговете”. Срещне те този човек, зарадвай се. Всеки от нас трябва да бъде свободен. Що е една погрешка? Има да плащаш нещо, изплати си дълга. Като погледнеш живота си, да няма нито една полица, да бъдеш свободен. Като погледнеш, да нямаш да плащаш. Всеки човек, на когото имаш да даваш, той ти станал господар. Когато хората имат да вземат от тебе, вземат полиците си. Казвам: трябва да си плащате полиците. Щом нямаш да му даваш, ти си свободен. Първото нещо, за да бъдем свободни в живота – да се освободим от дълговете си. Ще желаем свободата чрез Любовта. Любовта трябва да даде първото нещо. Ще кажете сега, че ние сме разбрали Любовта. Безпредметно е да ви говоря, ако вие нямате опитност. На основание на тази опитност ви говоря. Едно дете е седяло 9 месеца в утробата на майка си. Аз седя, като баба да бабувам, говоря ви. Що е говоренето? Бабата трябва да помогне на онова, което се ражда. В тебе се е родила една идея, трябва да има някой при тебе, сам не може да родиш. Трябва да има някой да бабува. Слънцето може да стане баба, Месечината може да стане баба, всеки добър човек в дадения случай може да ти стане баба. Един скъпоценен камък може да ти стане баба на твоята идея. Казвате: “Като умрем”. Що е умирането? Да скъсаш с всичките отношения на безлюбието. Що е смъртта? Да умрем, значи да скъсаме с всички връзки на безлюбието, туй е смърт. Що е животът? Животът е да влезем във връзките на Любовта. В Любовта много връзки има, но всяка връзка сама се връзва и развързва. Вързан си и си свободен. В света на безлюбието като те свържат веднъж, не може да се освободиш от тази връзка. Във вашия ум седи едно противоречие. На мнозина казвам: “Вие може да се подмладите”. – “А-а, ще се подмладим?!” – казват.

Ние забравихме момата. Казвам на майката: “След три месеца твоята дъщеря ще се ожени. Още като влиза, младият момък да се усмихне насреща ѝ, като го погледне, да се поклони, полковник е. Как ще се поклониш? Ще се усмихнеш”. Казвам: “След три месеца ще дойдеш да ми кажеш”. Тя идва след три месеца и казва: “Привърза се туй момче, не си отива. Обикнах ме го и той ме обикна”. Оженила се момата и след една година пак идат при мене. Нямали си детенце. Минава година, две, три, четири, пет, няма го детето. Сееш нещо на нивата, не израства. Какво има? Като сееш, идущата година трябва да

Да започнем деня си с “и” и да видим Господа навсякъде.

Отче наш

41^{-ва} лекция от Учителя, държана на 7.VII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

НАЙ-ВАЖНИЯТ ПОТИК

Отче наш

Сила, здраве е богатство

(Направихме упражненията с ръцете и дишането.)

“Мисли, право мисли”

Разно седите, разно държите ръцете и краката. Това показва, че състоянията ви са различни. Ситият човек на гости не трябва да ходи. Гладният трябва да иде на гости, понеже ще го нахранят. Който не е гладен, при извора да не ходи. Болният на училище да не ходи. По някой път идвате в училището, да чуете какво ново ще се каже. То не е училище. Новата дреха не си я направил ти. Друг прел, друг тъкал, купил си плата, ушил друг дрехата, радваш се, като се облечеш. Най-първо, за да се ушие добре една дреха, онзи човек, който я прел, трябва да бъде добър и умен човек. Онзи, който я тъче и той трябва да бъде умен. Онзи, който я шие и който ти я донесе, и ти най-после трябва да бъдеш умен и добър. Който я прел, е глупак. Който я тъкал, който я шил, и ти си от същата категория. Какво значи глупак. Глупав човек, който не знае пътя, тръгне, върне се, върти се насам-натам. Това значи *глуп*. А *пак* какво значи – *пак, пак, пак, пак*? Вие туряте такъв смисъл, какъвто нещата не съдържат в себе си. Вие казвате: “Кучи”. То е крив превод. *Кучи, учи*. Какво значи *кучи, учи*? Какво лошо има да учиш? Ти си кучи като не се учиш. Щом се учиш, хасъл кучи си. Кучи значи, който се учи. Тебе като ти кажат кучи, докачваш се. Кучето има едно качество – привързаност. Само една слабост има кучето. То казва: “Аз съм невежа в тази област. Имам една слабост, която за бъдеще трябва да поправам”.

Трябва да се изучава азбуката на Природата. Вие някой път вземете поза и гледате насам-натам, сериозни сте. Какво искате да кажете с такова гледане? Името куче и други имена не ги е турил Бог, те са човешки имена. Кучето е отлично същество, което Господ го е направил. Името – човек го турил. Българинът доста хубаво име е турил. Турчинът казва: “Кьопек”. Англичанинът казва: “Дог”. Вземете българина, на магарето казва: “Магаре”. Англичанинът казва: “Ес”. Казва още и “Донки”. Те не са едно и също нещо. *Ес* е хасъл магаре, а *донки* е туй, което прилича на магаре.

Има три състояния в човека, на които човек трябва да бъде господар. Умът е производител на светлината. Под думата *ум* всякога подразбираме този орган или тази сила, с която може да се възпроизведе светлина. Щом мислиш, светлина произвеждаш. Под *сърдце* разбираме винаги туй, което произвежда топлина. А под *воля* разбираме туй, което произвежда сила. Силата се образува там, където има светлина и топлина. Като турите водата, тази вода ще я превърнете в пара, а парата в движение. Без топлината на Слънцето ти не може да образуваш движение на колелото на живота в което се движиш. Казвате: “Да си поживеем”. Какво разбирате под думата *живот*? Казвате: “Да си поживеем малко”. Да живееш – значи всеки ден да придобиваш светлина, всеки ден да придобиваш топлина и всеки ден да придобиваш туй същественото, силата. Може да е един косъм, може да е много малко, което добиваш и в 365 деня по-малко се събират. Светлината, която ти си събрал, не се губи. В музиката светлината се запазва. Топлината се складира в сърдцето, силата остава във волята. Ако светлината не остане в ума ти, изтича. Ако топлината не остане в сърдцето ти, изтича. Ако силата не остане във волята ти, изтича. Щом

изтичат нещата, не виждаш нищо и човек отслабва. Казвате: “Той няма воля”. Воля без сила не може да се прояви. Сърдцето без топлина не може да се прояви. И умът без светлина и той не може да се прояви.

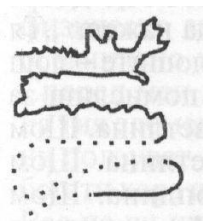
Сега във вас седят понятията, казвате: “Доста възрастен човек, на 45 години”. Вие мислите, че като е на 45 години, е остарял. Действително е остарял, на 45 години много работа е свършил. Земята е свършила грамадна работа, 45 пъти е обиколила около Слънцето; 45 години ти носиш туй, което дърветата са направили, много неща са направили те. Слънцето е направило много работа и всичко туй е хроникрирано в тебе. Като погледнеш, своята работа мяза на натоварено животно, което пренася жито. Като те питат какво си направил, казваш: “Пренесох товара”. Някои от вас сте сериозни. Икони носите на гърба си, кръстове носите, свещени книги носите. Но никога тия книги не сте ги отваряли. Говорите за Любовта, а вие не сте отворили книгата за Любовта, да видите какво нещо е, какъв е надписът, с какво е подвързана Любовта. Подвързията на Любовта е толкоз хубава, че който видял подвързията и заглавието, никога няма да го забрави. В света няма по-добра подвързия от подвързията на Любовта. Само че, Любовта като дойде, се поставя на фокус – някога не много наблизко и не много надалеч. Като дойде наблизко, всички хора се захласват и не могат да работят. В нея има желание да работят, да учат. Някои от вас, които много са я чакали, искат да я видят. Но Любовта винаги иде, когато заспите. Като задремеш една минута, тя мине и замине. Станеш, пак я търсиш, не може да я намериш никъде. Опишете лицето на онзи, който ви обича, какво е. Вие обичате някого и казвате, че обичате очите му. Да обичаш очите, не е Любов, то е користолюбие. Казваш: “Тия очи искам да ги извадя, да ги взема за себе си”. Устата са червени, искаш да вземеш нещо, да ги посмучеш малко. Под Любов разбираме туй, което можеш да вземеш. Това не е Любов. Водата обикнеш, искаш да пиеш от нея. Винцето обикнеш, искаш да пиеш. Дрехата обикнеш, искаш да я туриш на гърба си. Дръжте в ума си следното: Любовта се извява по три неща – онзи, който ви обича, като дойде в стаята ви, ще драсне поне една кибритена клечка, ще образува светлината на една кибритена клечка; онзи, който ви обича, ще драсне една кибритена клечка и ще запали огъня на огнището; онзи, който ви обича, ще донесе една малка сила. Ако сте болен, ще се излекуват краката ви. Дотогава краката ви са били вцепенени. Той като дойде и драсне кибритената клечка – ще раздвижиш краката си. Казва, че се размърдало сърдцето му. Казва: “Тупти сърдцето му”. Щом видиш някой, който те обича, ще затупти сърдцето. Онзи, който носи Любовта, кара сърдцето да тупа. Ти се уплашиш, че тупало сърдцето. Защо се плашите? Някой път започва да спира сърдцето. От две неща се плашите. Човек, който иска да се качи на високите места, сърдцето му трябва да тупа бавно. Искаш да се качиш на Мон Блан, трябва 52-54, 58 пъти да бие сърдцето ти в минута. Като се качиш нагоре, сърдцето ти ще започне да бие по-бързо в по-рядката атмосфера. По някой път светските хора по-лесно отиват при Бога, отколкото духовните хора. По аналогия съдим. Гладният човек по-лесно отива при Бога, отколкото сития. Един княз да те кани на гости, когато си сит, казваш: “Не ми се ходи”. Щом си гладен, имаш една подбудителна причина.

Под думата *младост* разбирам едно състояние, в което човек е готов на всичко онова, което Бог му предлага. Младият има желание. Старият човек опитва всичките работи. Няма какво да опитва наново, няма какво да се учи на Земята. Какво ще научи старият? Той все си мисли, че знае. Имате числата 1, 2. Най-първо какво означава 1? Ти пишеш числата 1 и 2, то е едно статическо

положение. Казваш: “Един лев, 1 просено зърно”. Какво означава? Нищо. Един косъм от паяжина, една чаша хубава вода, един хубав хляб, една хубава книга, един отличен живот, една отлична душа, един отличен ангел, едно божество. Отваряли ли сте вие книгата на живота, да прочетете началото на живота? Казвате вие: “В начало Бог създаде Небето и Земята”. То е един превод. Мислите ли вие, че старата баба, като се облече със своята хубава дреха, представя една млада мома, която е била на 19 години. Старата баба след 92 години или 120 години, като е хубаво облечена, нея ли желаете да видите, или искате да я видите, когато е била на 19 години. Вие всички искате да остареете и казвате: “Деца не трябва да бъдем”. Деца всички трябва да станете, всички трябва да се освободите доброволно. По-напред сте били направени деца и сте били недоволни. Казваш: “Аз дете няма да бъда, по земята няма да пъпля”. Туй, което пъпли по земята, не е дете, то е аномално състояние. Туй дете, което пъпли, не е било Божествено. Като е било болно и слабо, пъплило е по земята; като се е подигнало, да се освободи от болестта, това е нормално. Под думата *дете* разбираме онова, най-красиво състояние. Искаме да научим нещо, което Господ е направил. Туй дете иска да види майка си. Като я види, прегърне я. Казва: “Да видя майка си искам”. Защо иска да прегърне майка си? Идваш при някой извор, жаден си, прегръщаш извора, понеже от него може да вземеш хубавата вода, която може да уталожить твоята жажда. Сега вечерно време сте дошли в положението, че не може да спите спокойно. Таман речеш да спиш, засвирят сирените, зареват. После започват да крискат тъпаните. Започват снарядите да се пукат. Станеш, трепериш, искаш да се махнат. Какво трябва да правите сега? Всички сте набожни, имате сила. Господ ви е дал сила. Защо не изпратите вашата мисъл, да направите широк кръг, че аеропланите да не могат да дойдат в София. Някои сестри ми казват, че като се помолят, всичко става. Чудното е, че за всичко, каквото се помолят, става, а като дойдат аеропланите, не може да се помолят. Изненадали ги, казват. Много големи ясновидци сте. Казвате: “Досега не съм видял ясновидец”. Казвате: “Тази вечер ще дойдат аероплани”, и не идват. Аз съм забелязал със себе си. Две неща има, за които съм сигурен. Когато мисля, че аеропланите ще дойдат, не идват. Когато мисля, че няма да дойдат, те идват. Мисля, че ще дойдат, ще хвърлят бомби и не идват. Някой път мисля, че най-сигурно те няма да дойдат и те идват. Това съм забелязал със себе си. Някоя сестра казва: “Тази вечер ще дойдат”. Аз мисля, че няма да дойдат, значи няма да дойдат. Забелязал съм друго нещо – някой път мисля, че нещо няма да стане и става. Някой път мисля, че ще стане и не става. Аз мисля, че нещо ще стане и нещо в мен ми казва: “Тази работа няма да я бъде”. Нещо има в мен, което ме убеждава, че ще стане и не става. Не се меся, гледам откъде идат тия работи. Казват едно по радиото, че тази вечер туй и туй ще стане. Онези кучета, които лаят, не хапят, но онези мълчаливите кучета, които не лаят, те хапят. Туй, което не мислиш, то става. Аз да уподобя. Онзи ловец, който ходи с пушката и със своя копой, защо ходи в гората. Търси заек. Праща кучето да издири заека и чака да излезе. Гледа, заекът от кое място ще излезе. Спре се там, кучето ходи, гони заека. Старите зайци се връщаха на мястото, а съвременните мухи са намерили, че никога не се връща от мястото, отдето излязъл, заекът. Та казвам: има същества, които искат да ни обезпокоят. Взели пушката вечерно време, гонят ни, пък ние сме зайците. Авиаторите са тия ловци. Заекът бяга, кучето лае по него. Аеропланите са техните кучета. Ние като станем, не се връщаме на същото място. Казвате сега: “Добър е Господ”. Като кажеш, да те

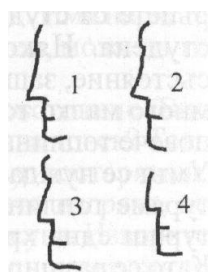
няма, на 10 километра да остане копоят назад. Ние станем, въртим се. Онази [нощ] 4 часа ни държах откън. Всичките сестри от страх вървят отподире ни. Опасността е, че някое парче може да падне от гранатите, които стрелят. Някъде от Враждебна, дето стрелят, оттам може да падне някое парче тук. Има парчета по половин килограм, на главата си няма шлем, може да ти пукне главата.

Създайте в себе си едно младенческо състояние. Вие седите и казвате: “Остарях вече”. Защо остарява човек? Това не те интересува, онова не те интересува и ти остаряваш, щом престанеш да се интересува. Слънцето изгрява, не те интересува. Дърветата растат, не те интересува. Изворите текат, не те интересува. Ти останеш с едно първично състояние в себе си и казваш: “Да имам къща, да имам малко пари”. Ти парите ги нямаш, друг ги има. Казваш: “Имам пари вложени в еди-кой си банкер, ще ида да взема от него”. Дошъл си на Земята, доста пари вложени има. Както виждам, вие всички тук сте бедни хора. Инкогнито ходите. Всичките сте богати. Банките ви се пукат от пари, а тук минавате за бедни хора. Искате на заем пари и казвате, че сте бедни хора. Виждам премените ви са богати, доста диаманти носите. Две очи имате, знаете колко струват. Има богати хора, които за едно око биха дали 200-300 000 лева, да им го присадят. Зъбите се присаждат. Извадете един здрав зъб, може да се присади. Стига да има симпатия между двамата. Казвам: трябва да дойдем до истинската вяра в света. Аз наричам вяра онзи потик на ума, не да се спреш на едно място и да се колебаеш. Вярата е един потик и този потик е най-разнообразен.

Как ги направих тия точки? Вярата е, която постоянно дава най-малкия потик. Вярата, която остава на едно място. Туй не го правиш, онуй не го правиш, то не е вяра. Казваш: “Искам да се проявя”, и отлагаш. Един потик го превръщаш като махало. То е хубаво, определяш времето, движиш се от единия полюс на другия. Вярата не е туй движение. Вярата е движение в спирала нагоре, постепенно. Когато се усилюва вярата, човек има повече светлина в лицето и в очите. Онзи човек, който има вяра, лицето му е подвижно, не е статично, не е като камък, подвижно е лицето му. Вярата трябва да направи лицето на човека подвижно. Щом дойдете до Любовта, тъй както разбирате, трябва да се усили естествената топлина. Като пипнете, ръцете са студени. И говори този човек за Любовта, той няма Любов. Някой [път] пипнете стомаха, има Любов. Стомахът е топъл, ръцете са студени, краката са топли. Някой път главата е студена. Някой път челото е топло, туй е аномално състояние, защото на мозъка не му трябва толкова топлина, много малко топлина е достатъчно. Стомахът се нуждае от повече топлина. Сърдцето се нуждае от по-голяма топлина. Умът се нуждае от повече светлина. Ние изменяме нещата, туряме топлината в ума, светлината в сърдцето. Значи да туриш една храна в стомаха и повече въздух да пратиш. Като се разшири този въздух, се образуват колики в стомаха. Защо се образуват колики в стомаха? Между една хапка и друга хапка туряте въздух в стомаха. Като ядете, гледайте между една хапка и друга хапка да няма въздух. Вие бързате в яденето и хората на стари години страдат от стомах. В стомаха колкото се може по-малко въздух да има. Въздух в дробовите трябва да има. Всички искате да бъдете красиви. Хиляди поколения са мислили за красотата, вие опитвате техните блага. Вие сте красиви, но вие още нищо не сте направили да бъдете красиви. Ти като станеш, вложи мисълта да бъдеш красив. Ти казваш: “Да бъда красив” –

противодействуваш. Остави положителна мисъл: “Ще бъда красив”. Ти казваш: “Да се усили вярата”. А после казваш: “Кой знае?” Пак си противодействуваш. Казваш: “Ще бъда здрав”. После пак се колебаеш. Винаги си противодействуваш. Аз забелязвам, вие по някой път си противодействувате. Казвате: “Тази сестра не е много добра”. Кажете: “Добра е”, нищо повече. За тебе е по-добре да кажеш: “Тази сестра е добра”, отколкото да кажеш: “Тя е лоша”. Ако тя е лоша и ти ставаш лош. При лошите – лош ставаш, при добрите – добър ставаш. Щом помислиш за Бога, не може да не приемеш най-малката светлина. Щом помислиш за Бога, имаш най-малката светлина. Щом помислиш за Бога, имаш най-малката топлина. Щом помислиш за Бога, имаш най-малката сила. Ако всеки ден по 10 пъти помислиш за Бога, ти вече имаш една печалба. Най-първо помисли за Бога, после помисли за ближния си. Ще имаш една права мисъл. Сутрин като станеш, помисли за Бога. В една погрешка Той вижда възможността да станеш добър. Който греши, може да стане добър. Който не греши, добър не може да стане. Който е добър, той може да греши. Само добрите хора грешат. Сега вие разбирате погрешката. Като правя някои линии,

в тия линии има известна погрешка. Какво означава първото лице? Онзи, който изучава физиономия, може да направи научни изследвания. /2/ в този има любопитство. При туй любопитство устата са отворени за ядене. Този /3/ той се наля, не го интересува яденето. Тези неща са неестествени, това не е художество. Може да се даде ясна представа за онези, основните черти. Туй положение /4/ е статично положение. Туй положение в себе си като направиш, ще се спреш. Искате повърхността да е гладка. Вие искате един живот много уреден.

В един уреден живот на Земята вие съвсем ще загазите, няма да може да учите. Една почва, върху която се движите, трябва да бъде грапава, за да има подем. Всякога трябва да има нещо, да ви подбужда. Трябва да имаш малко страдания. Ако дойдат радостите, ще се спреш на едно място и няма да работиш. Сега не говоря за големите страдания. Имаш едно недоволство в себе си. Най-първо създавайте си с вашата мисъл един потик. Станеш сутрин и виждаш Слънцето да изгрява, туй е Божия работа. Поглеждаш всичките растения и казваш: “Всичките работят и аз трябва да работя”. Кажете си: “Днес какво трябва да направя?” Вие се спрете и казвате: “Онзи счупил една стомна. Двама души се скарали, казали си обидни думи. Той не е учен човек, не се моли на Бога, няма понятие за религия. Университет не е свършил”. Да кажем, свършил си физическо възпитание или университет по химия. Много ограничено знание е. Какво правят елементите, ще зная. Според мен химията е език на елементите. Като говориш на тия елементи, да те разбират. Отвлечените работи нас не ни ползват. Да кажем, аз ви давам една статистика: колко богати хора има в Англия, колко богати хора има в Америка. Вас не ви интересува. Какво ви интересува вас, че толкоз богати хора имало по толкоз милиона. Уместно е да събудя във вас желание да станете милионер. Един милионер трябва да посвети целия си живот, за да добие 2-3 милиона. Говоря и ви казвам: “Знаете ли, че днес царят ще ви дойде на гости и при това един голям подарък ще ви донесе”. Казвате: “Вярно ли е?” – “Вярно е”. Вие веднага се заинтересувате. Или седите и вие сте взели някой билет от лотария и така дошло, че вашият билет печели един милион, веднага ти се интересува. Вие седите, ако аз дойда да ви кажа: “Сега ще се подмладиш”. Аз съм привеждал този пример за един турски ходжа. Отива един турчин в

Цариград и като се връща, ходжата го пита какви новини има в Цариград. Казва: “Решили са да те направят началник на Исляма” – нещо подобно като нашия патриарх. Ходжата му казва: “Не ме забавлявай”. Среща го след две седмици и му казва: “Може ли да ми кажеш онзи масал?”. Станете сутрин, намерете някой човек, който има силна вяра. Хората с вяра имат подвижно лице. Буден е умът. Дето е буден умът, вярата действа, дето сърдцето е будно, надеждата действа. Под думата *Любов* разбираме будно сърце. Чувствата винаги са будни. Когато душата е будна, то е Любов. Когато духът е буден, Любовта в човека действа. Когато Истината е будна в човека, това е неговата воля. Нашата воля се стимулира в Истината. Истината усилва волята. Любовта усилва винаги душата. Духът е носител в света, той създава нещата. Душата ги прави, а умът и сърдцето са помощници на човешкия дух и човешката душа. Вие размествате техните функции. Стомахът приема храната и я смила, дробовите пречистват храната, а мозъкът създава мислите и ги изпраща. Ненапреднали същества има в нас, които винаги ни свързват с процеси, които са вредни. Който мисли лошо – ще кажеш: “Виж, този човек е лош”. Като ти привлече вниманието, той ти пакости. Какво ще се интересува, че един човек е лош? Една змия защо Господ я направил? Господ, като направил тази змия, знае защо я направил. Господ като направил лъва, знае защо го е направил. Както лъвът сега се проявява, не мисли за него. Изял една овца, това не е твоя работа, не си я създал ти. Вълкът изял една овца, казвате: “Защо вълкът да изяде една овца? Той няма право”. Хората, като изядат хиляди овце, имат право, а вълкът нямал право и намират, че е виноват, като изяде овцата. Човек, като изяде овцата, е едно благо. Не се занимавай с това, че вълкът изял една овца. Аз ако съм, ще кажа – овцата не трябва да ходи сама в гората, да е седяла в кошарата. Този вълк не трябваше да го пуснете до кошарата. Овчарят не е бил буден. Мен са ми разправяли овчари. Ако вашата мисъл, чувство и постъпки са добри, те са вашето стадо, от което зависи вашето бъдеще. Един овчар, когато живее отличен чист живот, вълк никога не може да яде стадото му. Щом влезе вълк в стадото, затваря му се устата. Ходи между тях, не може да си отвори устата. Ходи при тази, бутне, онази бутне и най-после излезе из стадото навън. Вие казвате, че сте набожни. Ако ви се случи зло, значи Господ не е бил там. Или най-малко е заспал. Христос е заспал в лодката и учениците казват: “Стани, Учителю, погинваме”. Той им казва: “Защо сте толкоз маловери?” Дойде някой и ми казва, че познава Христа. След половин час два реда сълзи му потекли. Казва: “Обидиха ме”. Може ли мене, богатия човек, да ме обидят? Каквото нося, на този и на онзи давам. Може да ме обидят, когато съм пренебрегнал. На всичките справедливо раздавам, никой няма да ме обиди. Обидата произтича, че сме направили някои опущения. Давай, давай. На децата по детински давай, на възрастните като възрастни, на всеки дай нещо. Вие ме слушате, но по старому. Казвате: “Попей една песен”. Нова не зная, но стари зная. Как се пеят старите песни? (Учителя пее: “Стоян мами си думаше, мале ле, мале, стара мамо. Аз съм, мамо, нещастен, нещастен, мамо, че любе си нямам.”) Това е стара песен. Вие станете и по стария начин правите старите форми. Ще седнете на колене, ще си дигнете ръцете нагоре, да се молите. Това е стара форма. Съединиш пръстите, всичките блага, всичката справедливост, всичката красота, всичките добри постъпки за Бога ще ги съединиш, да бъдеш жив. Ти свиеш краката си, коленичиш. Когато се моли човек, в ума му трябва да има светлина. Преди да е почнал да се моли, има тъмнина. Като рече да се моли, трябва да дойде

светлина и топлина и сила трябва да дойде. Без светлина, без топлина и без сила ти не може да се молиш. Трябва да имаш Любов към Бога, най-малката Любов. Като идеш с най-малката Любов, ще те приемат. Вратата на Бога за хората на безлюбието са затворени. Когато Той е хлопал, ти си спал. Като идеш при Господа, по същия начин ще помислиш. Искаме и Господ към нас да постъпва със същата мярка. С каквата мярка мериш, ще те мерят. Защо ще говориш за красота на някого, който не се интересува? От какво се интересува? Парите го интересуват. Един човек не се интересува от Любовта, един човек не се интересува от Божията Мъдрост, не се интересува от Божията Истина. Някой човек не се интересува от живота, някой човек не се интересува от знанието, някой човек не се интересува от свободата. Някой човек не се интересува от движението, от учението, от работата. Девет неща има, които са съществени. Снемете чуждите табели. Имате табелата на един кръчмар. Снемете я. Казвате: "Тук е кръчмар, продава най-хубавото вино". Оставете тази табела. Пишете: "Тук е кръчмар, който продава най-хубавата вода, която съществува в света". Ти се занимаваш с погрешките на хората. Ти си кръчмар, продаваш опивателно вино. Занимавай се с добродетелите на хората. Занимавай се с гениалните хора. Занимавай се с талантливите. Занимавайте се със светите. Светията не е такъв, какъвто българите го описват. Той не е жълтичък, но е най-красив човек. Той не е стар, светите не са с бради. Светии са млади хора. Всичките ангели са светии, които ходят без бради. С бради са тук на Земята. Светиите са млади хора, на които лицата са гладки. Какво ще кажете, ако вашето чело е космато? Ако вашето умствено лице е космато, каква дейтелност ще прояви? Ако израснат косми на челото, не може да мисли. Какво ще бъде, ако израснат косми на устата? Благодарение, че са се махнали космите от устата. Най-подвижно е онова място на Любовта, гдето няма никакви косми. (Учителят пее: "Давай, давай, всичко давай. Вземай, вземай, всичко вземай".) Давай, давай, когато Слънцето изгрява. Вземай вечер, когато Слънцето залязва. Давай, както Слънцето дава. Слънцето в изгряването дава, а в залязването взема. Сутрин приемайте светлината на Слънцето, а вечер вземайте не светлина от Слънцето, но топлина. Задържайте топлината на Слънцето. Когато Слънцето вечерно време залязва, остава по-голяма топлина. Вечерно време растенията обработват топлината. (Учителят пее: "Давай, давай, всичко давай. Давам, давам. Вземам, вземам. Уча, уча. Моля се, моля. Ходя, ходя".)

В оня свят хората са будни. Умът има светлина, сърдцето има топлина, тия хора са в оня свят. Всеки човек, който е буден в оня свят, той и тук е буден. Който спи на физическия свят, на физическото поле спи. На Земята искат да се превърне активността. Човек като заспи, трябва да забрави някои стари работи. Вие не може да се освободите от баща си. Някога не се отнасял добре с вас или майка ви не се отнасяла добре с вас, вие помнете това. Забравете всичките неприятности, които баща ви е направил. Някой път помниш, че ви е бил. Казваш: "Несправедливо ме би". Щом помните всичките лоши неща на баща си, вие се спъвате. Считайте, че баща ви е направил точно тъй, както трябва. Много пъти сме имали случаи, синът въпреки волята на баща си, стане учен човек. Много пъти пък бащата иска да стане учен, праща го с години в училище и синът не е станал учен. От нас зависи баща ни да бъде подбудителна причина. Но подбудителната причина да бъде вътре във вас. В нас трябва да бъде Божественото.

Я изпейте "Давай, давай"!

Трябва ви един опит: сутрин като станете, кажете си 3 думи, които да носят светлина. Кажете си 3 думи, които да носят топлина и кажете си 3 думи, които да носят сила. Намерете през цялата седмица 9 думи, трите от които да произвеждат светлина, три думи, които да носят топлина. Произнасяйте ги сутрин като станете, на обяд и вечер. Три пъти на ден. Три пъти за ума си, три пъти за сърдцето си и три пъти за волята си. Едно упражнение от 5-10 минути. Намерете 3 думи да помогнете на ума си.

Вие седите и мислите за много работи. Вие мислите как да сготвите, как да се облечете. Хубави работи са, но тия работи са обикновени. Трябва да внесем нещо необикновено в живота си. Напишете за пример 9 думи: 3 думи, които да обозначават във вас, че носят светлина; 3 думи, че носят топлина и 3 думи да носят сила. Не се бойте! Искам всеки да носи едно листче от по 9 думи и според закона, 9 души по 9 думи какво правят? – 81. Искам да си снемете вашите маски, аз виждам, хората са хумористи. Турили известни маски, които не представят лицето им. Аз искам да ви заставя да снемете маските. Една маска, е хубаво, да я носиш. Като носиш една маска, ти си свободен. А като ти знаят лицето, не си свободен. Махнете тия маски и да излезе маската на гургулицата, на някое агънце, на някое цвете. Турете някоя друга маска. Трябва да измените начините. Ние мислим по старому, светиим да бъдем. Онова, което е благоприятно на Бога, е важно. Онова желание да учим, горещото желание да учим е важно. Какво сме придобили, нищо не значи. Че си чел книгите на философите, нищо не значи. Желанието да учиш онова, което Бог е създал, то е важно. Туй желание трябва да се яви. Онова, което вие имате, то е спечеленото, никой не може да ви го вземе. Притоци трябва да имате във вашето езеро. Не трябва да се върнем в локвите, да няма приток. В локвите трябва да има приток, да се обновяват. В локвите жабите ще крискат и водата няма да бъде чиста. В ума трябва да има приток на светлина. В сърдцето трябва да има приток на топлина и в душата трябва да има приток на сила.

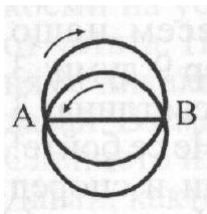
Добрата молитва

42^{-ра} лекция от Учителя, държана на 14.VII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ОНАСЛЕДЕНО И ВЛОЖЕНО

Отче наш
Изгрява Слънцето

(Направихме упражнението с дишането и ръцете.)

Тези кръгове, понеже се проектират на една плоскост, се показват, че се пресичат – те не се пресичат. Това са успоредни кръгове. Много пъти във вашия живот някои неща се виждат противоречиви, пък няма никакво противоречие. Противоречието е във вашия ум, във вашето разбиране. Противоречието произлиза от положението, в което човек се намира. Допуснете, че имате една права линия A B. Представете си, че линията отива от А към В. Тази линия, след като изходи, какво ще прави после? По една права линия един човек постоянно не може да се движи. Щом мине от А към В, после ще мине от В към А. Вие се занимавате с обикновени работи. За какво мислите? Някои мислят, че са много сериозни; мислят какво нещо е Небето, какво нещо са ангелите или какво нещо са великите хора в света. Ако мисли хиляда години какво нещо е красотата, може ли човек да бъде красив? Значи един комар да мисли какво нещо е човек. Може ли този комар, по комарски да стане човек. Каквото и да мисли един комар за човека, ще мисли по комарски. Ще мисли, че човек има такъв голям хобот и че човек има всичките слабости, които комарите ги имат. По някой път прави научни изследвания, гдето не трябва – натиснат го и плати с живота. Чуди се защо той, който прави научни изследвания, да му се случи такова нещастие. Казва: “Една тежест падна върху ми и ме смаза”. Че той се е качил на една разумна ръка и прави своите научни изследвания. Наместо да го изпъди тази ръка, казва: “Тук не се позволява никакви научни изследвания”. Всеки, който си позволи – смъртно наказание има. Обаче някой път този комар ще кацне на някой много благоразумен човек, на някой светия. Светията по никой начин не обича да убива. Като види комара, няма да го убие, но ще го духне. Комарът мисли – откъде дойде тази буря, че го отпъди. Той казва: “Каква сила в Природата! По този, по онзи начин стават”. Той обяснява, както ние обясняваме ветровете – може да е вярно, може и да не е вярно. Вие сега мислите, като умрете, ще идете в оня свят. Каква идея имате? Всички вие мислите, че от тук и като умрете отивате някъде, че някъде нагоре ще идете. Нагоре идеята е права, отиваш нагоре в Небето, в Рая – нагоре. Но някой път умираш и отиваш надолу. Надолу е адът, нагоре е Раят. Нагоре е Раят. От главата ви нагоре е Раят, от краката ви надолу е адът. Къде е Раят? Над главата ви. Къде е адът? Под краката ви. Сега това са външни неща, това е физическо разбиране, това е понятие. Ако разбираш какво нещо е Раят и какво нещо е Небето, веднага ще стане една промяна в ума ти. Ти мислиш за Небето и никаква промяна не става в тебе. Допуснете, че вие имате една лоена свещ или една спармацетова свещ, ти гледаш свещта от едната страна, от другата страна, туряш я под главата си, обръщаш я с фитила нагоре, с фитила надолу, въртиш я. Какво ще добиеш от свещта? Казва: “Аз имам свещ, аз съм правил опити. Обърнах я с главата нагоре, с краката нагоре”. Какво си добил? Нищо. Обаче дойде един ден един човек, учен човек, който ви казва как да запалите тази свещ. Тази свещ вечерно време осветлява. Вие сте разглеждали тази свещ само денем, когато Слънцето грее. Сега със запалена свещ правите опити. Вечерно време виждате свещта

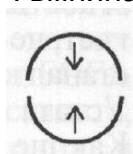
гори и забелязвате, че тази свещ губи нещо от себе си. Първата вечер изгоряла един сантиметър, втората вечер – два сантиметра, третата вечер – три сантиметра. Свещта е била от 25 сантиметра и след 25 вечери изгаря. Къде отиде свещта? Вие питате: “Като умре човек, къде отива?” Когато нагребвате една чаша вода и я извадите от езерото, къде отива водата? Просто изяснение. Може би на половин метър или един метър, или два метра от езерото отива надалече. Вземате и изливате водата в езерото. Къде отиде водата? В езерото. Водата при водата отива. Като умре, човек къде отива? Отива там, дето не е ходил още. Що е раждане? Да идеш там, гдето не си ходил. Затуй раждането е придобиване знание. Умирането е вече един търговец, който е търгувал, търгувал, ликвидирва сега с търговията си и събрал богатство, като се връща в дома си. Връща се при хората. Новите неща са раждане. Това е само една идея. Когато поставяте мисълта по правия път, вие започвате да се смущавате. Що е смущението? Изгубил си ти посоката на движението си. Вие казвате: “Как да се изгуби посоката?” Изгубил си посоката. Ако вървите по един неуравнен път, съвременните автомобили по някой път виждат трапчинки, които трябва да заобиколят, а някой път кривнат от пътя и се отделят от пътя. Като се отдели от пътя, може съвсем да загази. По пътя, като се отдели, има кал. Валяло дъжд, образувало се кал и загазил. Трябва да търсят биволи, да го изтеглят. Често и вие загазвате в тинестите пътища на отклоненията. Трябва биволи, за да ви накарат в правия път да тръгнете. Вие питате: “Защо аз съм се отбил?”

(Показва чертежа.) Това е едно отбиване. Често представяте в съвременната физика положителните и отрицателните сили, че вървят по една жица. В тази жица има две течения, едновременно вървят. Тия кръгове вървят паралелно. Тук при пресичането стават смените. Казвате: “Що е смяна?” Имаш едно състояние, казваш: “Аз това ще направя, онова ще направя, ще ида в училище, ще се уча”. След един-два часа казваш: “Тази година няма да ходя в училище”. Ти си сменил настроението. Най-напред имаш желание да излезеш от къщи. После се яви другото желание, да останеш вкъщи, да не ходиш никъде. Ето двете течения. Едното е положителното, остави те да излезеш; другото те кара да останеш вкъщи, като че си ходил в училище. Туй действително става. Действително ти си мислил да учиш, да ходиш в училище. Една вечер заспиваш и сънуваш, че отиваш в Америка, записваш се в университета и свършваш. Като се събуждаш, ти си като човек, който си свършил училището и казваш: “Защо ми трябва да уча? Що ще ходя в училище? Ходих в Америка и свърших училището”. Ходил си в Америка, но не си още нищо научил. Вие седите по някой път и казвате, че знаете някои неща. Казвате: “Аз го видях, аз го чух”. Че ти си го видял, то не е още науч[е]но. Имаш една свещ, но не си я запалил, не си я проучил. Разглеждал си я само денем. Тази свещ е само едно понятие. Казвате: “Защо да е така?” Някой път вървиш по пътя, ударил си си крака. Казваш: “Защо аз, добрият човек, да си ударя крака?” Какво е намерението? Аз те питам: “Защо да не го удариш?” Колкото е разумно едното, толкоз е разумно и другото. Като казваш, че не трябва да го удариш, пък аз казвам, че трябва да го удариш. Допуснете, че ти мислиш, че знаеш нещо. Аз съм привеждал примера с онзи турчин, който е само, да изясня туй противоречие. Този турчин казва на българите: “Никой да не говори български, понеже аз разбирам. Аз не говоря, но разбирам”. Искал да се покаже и българите повярвали, че знае български. Седи той и пуши цигара. Сложил си цигарата на шала и се е запалил шалът. Българите му казват на български:

“Агачо, чалмата гори!” – “Зная го” – казва той на турски. Казват му пак на български: “Агачо, чалмата гори!” Той отговаря на турски: “Зная го”. Тогава те му казват на турски, че чалмата гори. Разбрали българите, че не знае български. Като му казали на турски, той казал: “Така кажете!” И на вас чалмата ви гори и не знаете защо гори. Какво сте научили? Дали туй е станало така, както ви казвам, е въпрос. В тази форма, в която аз ви го представям, никога не е станало. Че е станало, е станало, но в тази форма, в която аз ви го разправям, ни най-малко не е станало така. Тъй както в романите се описват някои работи, ни най-малко не са станали тези работи така. Онзи автор, като седне, ги описва така, но всъщност не са станали така. По някой път описвате живота на някой светия, но този светия не е такъв, както го описвате. Или описвате живота на някой учен човек. Неговият живот не е такъв, както го описвате. В действителност не е такъв. Един автор описва една мома – гениална, но първоначално, когато момата се родила, такава ли беше? Не описва нейните слабости, в действителност какви са. Описва я, като станала на 19 години. В първия месец като се родила, какво е правила тази мома; във втория месец какво е правила; в третия месец – да спи зло под камък. Паднал човекът в калта, окалял се е, той не е виновен. Най-първо виновато е времето, че е изпратило дъжда. Виновата е земята, че се влюбила в този дъжд и е направила кал. И ти имаш вина, че си излязъл, когато дъждът и земята имат вземане даване. Направили една работа и ти си се объркал в техните работи, окалял си се. Тази кал не се е образувала точно заради вас, ни най-малко. Понеже дъждът обича земята, дойди заради земята. И понеже земята обича дъжда, те си направиха една каша за себе си. Ти си взел тази каша, която не ти трябва, окалял си се и си казваш: “Що ми трябваше да ходя в кален ден, да се разхождам”. Оставете растенията да просмучат тази влага. Оставете калта да изсъхне. Сега това как ще го приложите в живота си, какъв извод бихте направили.

Имате сега тук темите. (Учителя взема една тема, чете.) Мъдрост, Любов, Истина; знание, живот, свобода; учение, движение, работа. Имате: радост, младост, здраве; разумност, благост, чистота; съзнание, милосърдие, служене. И имате най-после: дух, душа, импулс; ум, чувство, воля и милосърдие, благост, радост. Тия думи нито светлина означават, нито топлина означават, нито сила означават. Те са фигури. Мъдростта се занимава със светлината, а Любовта с какво се занимава? Занимава се с топлината, но самата Любов не е топлина. Истината в даден случай се занимава със свободата, със силата. Човек, който обича Истината, е силен. Истината не е сила. Понятието сила е резултат на някаква разумност в света. Казвате: “Аз съм силен човек”. Всеки, който обича Истината, е силен. Вие, които сте страхливи, хване ви една болест и вие се уплашите. От простуда какво може да се роди? Може да те хване пневмония или охтика може да те хване. Човек, който живее в Истината, никаква пневмония и никаква охтика не може да го хване. Щом се уплашиш, излезеш из Истината навън и тогава охтика те хваща. Навън от Истината – охтика може да те хване, всяка болест може да те хване. Но в Истината – никаква болест не може да те хване. Вие мислите, че имате Истината, пък ви хващат болестите. Тогава болестта е по-силна от Истината. Истината показва най-голям ред и порядък, никаква болест няма в Истината. И в Любовта никаква болест няма, и в Мъдростта никаква болест няма. Щом боледувате, вие сте извън областта на Мъдростта, извън Любовта, извън Истината. Това са заключения, които се изваждат. Вие искате да покажете вашите вярвания,

вашето знание. Казвате: “Аз обичам Истината”. Хубаво, ти обичаш Истината, защо боледуваш? Ти може да обичаш Истината, но не обичаш Любовта. Истината всякога те ограничава. Истината освобождава, но Истината и ограничава. Този, който иска да прави Добро, Истината го освобождава. Силният, който иска да прави зло, Истината не го освобождава. Ако те освободи Истината, тя после ще те накара да направиш нещо, за което ще те накаже. Ти може да обичаш Истината, но нямаш Любов към нея. Аз имам две понятия. Аз обичам Истината да взема нещо от нея. Нямам желание да дам нещо на Истината. Аз не любя Истината, за себе си я обичам. Не съм възлюбил още Истината, заради самата нея – да бъде полезен на другите хора. Ти обичаш Истината, но не обичаш Любовта, не обичаш Мъдростта. Истината сама за себе си според мене е дете. За мене Любовта е майка, Мъдростта е баща, следователно Истината е родена от Мъдростта и Любовта. Ти ако не обичаш Любовта и Мъдростта, не може да обичаш Истината. Или ако обичаш Истината, трябва да обичаш Любовта – заедно вървят. Ти казваш: “Мене Любовта не ми трябва. Трябва ми Истината”. В света е така. Младият момък като намери младата мома, задигне я, не му трябва бащата и майката. Момата, след като той не се обхожда добре с нея, започва да търси бащата – и майка си. Той казва: “Обичам я, пък тя бяга”. Мислите ли, един възлюблен, който кара своята възлюблена да бяга от къщи, че той е добър човек, че е много умен. Аз съм забелязал – в хората има едно свойство, което е на животните. Като влезе някое куче в някой двор, вземеш тоягата и кучето започне да се моли. Казва: “Не знаех, че тук имало такъв закон. Не ме бий”. Ако си умен, като влезе, даваш му малко хляб, ще го изпратиш навън, кучето те погледне и благодари. Ако удариш кучето, като излезе, надигне се. Най-първо се молеше, но после като излезе, започна да лае: “Хау, ху, ху”. Какво е научило? Кучето казва: “Ти не си благороден човек, нито си по образ Божий създаден. Ти не може да търпиш една слабост, че съм влязъл в твоя двор. Куче съм аз, но ти не се учиш”. Кучето седи за образ. Никога не искай нещо, за което не си се учил. Щом като си се учил 10 години, имаш право да искаш една цигулка. Щом не си се учил, нямаш никакво право да искаш една хубава цигулка. Ако се намериш в една къща, какво желание имаш в себе си? Щом се намиращ в тъмнина, ти имаш едно противоположно [желание] – да излезеш из областта на тъмнината. Следователно тъмнината в тебе поражда идеята за светлина. Щом целия ден си на светлина, заражда се желание на сянка да идеш, да дойде вечерта, тъмнината да дойде. Казвам: някой път светлината ни напомня за тъмнината, а някой път тъмнината ни напомня за светлината. Между тях има общо. Тъмнината и светлината – това са смени на една реалност. Аз изразявам тази реалност така: долната част означава едно растение, което е посято в почвата и израства нагоре. Плодовете, които се раждат на самото дърво, са горе на клоните, които се навеждат надолу. Плодът пада там, отдето е изникнал. Плодът, който се е образувал на самото дърво, той пада към посоката, отдето е израснал. Следователно прави се другото заключение: едно Добро, което ти направиш, то ще се върне. Ти обичаш някого. Любовта е плод на Духа. Ти любиш някого – това е плод. Учиш се – това е плод. Каквото направиш в света, това са все плодове. Всичките плодове ще се върнат към това състояние, от което са излезли. Защо трябва да правим Добро? Защото Доброто при тебе ще се върне. Ако тия плодове са добри, ти ще се ползваш от тях; ако са лоши, ти ще страдаш. Сега ето къде е спънката. Вие сте пълни със стари, онаследени работи. Какво ли

нямате в себе си от баба, от дядо, онаследени от 100 поколения и не знаете как да се освободите. Ако търси човек да намери нещо празно, да ви даде нещо ново, няма да намери празно място. Аз ще ви приведа един случай. Аз съм имал едно сладко от черни орехчета, като маслини. Вземам шишето и препоръчвам на едного, казвам: “Имам хубави маслини”. Намирам, че отгоре са маслини, а отдолу – сладко от орехчета. Отгоре маслини със зехтин полети, а отдолу – сладко. Как е станало? Вземам една маслина и мисля, че всичкото шише е маслини. Давам на един мой познат и той казва: “Че това не е маслини, това са сладко от орехчета”. Аз вземам една маслина с кукичка, а той казва, че няма кукички. Вземам всичката вина върху себе си, аз съм намерил туй гърне и съм мислил, че са маслини, пък то било сладко. Аз съм погледнал, не съм опитал, че те са орехчета. И съм турил маслини отгоре. Турил съм и малко зехтин в маслините, да не се развалят. Налял съм масло отгоре, а нищо не помня. Но казвам: “Моя работа е”. Такива работи има във вашия живот. Мислил съм, че това е маслини, пък то било орехчета.

Казвам: човек трябва да има празни шишета. Преди няколко дни имам друг пример: всичките сестри, все авторитети – как се вари сладко. Една сестра разправя как се вари сладко – да е гъсто, да не се вкисне. Варим ние сладко от вишни и доста сестри, аз се уча от тях, казват: “Ще ги варим с костилките, после ще ги прецедим. Сироп ще направим от сока, а от гъстото ще направим мармалад”. А костилките ще се хвърлят навън. Направили сиропа толкоз гъст, че като го турихме в шишето, не иска да излезе навън, станал като пестил. Гледам го – като габровски пестил вътре. Устата – тясно на шишето – нищо не може да се извади. Как ще го извадим? Туриха го на огъня, направиха го порядко. Казвам: не правете много гъсти сиропи, мармаладът може да е по-гъст. Вторият опит излезе по-сполучлив. И сиропът стана хубав, и мармаладът стана хубав.

Казвам: всяка една нова Истина, която се внася в света, трябва да има един начин, да я приложите в живота си. Какъв е начинът за търпението? Всички говорите за търпение. За да търпиш, трябва да влезеш в един неуреден свят. Ако всичко е наредено добре, няма какво да търпиш. Трябва да влезеш в един свят, гдето не е уреден, и да търпиш. Търпелив може да бъде един човек, който разрешава една задача. Аз ви черпя с едно винце, идвате ми на гости. Най-първо може да бъда много добър човек. Давам ви една кафяна чаша винце – десет годишно хубаво винце. Вторият път дойдете и ви давам една чаша от 150 грама, третият път – от 250 грама. Година след година, като ви давам винце, какво влияние ще упражни върху вас? Ще упражни известно влияние. Виното ни най-малко не е хранително, то е лекарство. Виното може да се употреби като лекарство, като храна – никога. Та като искат да го направят хранително, тургат захар, чер пипер, хлебец. Вземете студената вода. В студената вода има известни примеси, от известни енергии, които са опасни. Тази вода може да е била под влиянието на нощта, под влиянието на звездите, може да е била под влиянието на облаците. Ако тази вода вие не я оставите да се сгорещи на Слънце и ако не я турите на огъня, като я пиете, може да ви повреди. Някой път казвате: “Урочасах”. Кога стават уроки? Когато е бурно времето или е облачно, или е ветровито. Стане българинът през нощта, с кепчето от котела бърка, изпие едно кепче, второ. Като стане: “Не зная какво ми стана, като легнах, бях здрав. Уроки са ме хванали. Не съм добре. Уроки ме хванаха.” Никакво кепче вечер! Вода се позволява една кафена чаша – една глътка вода да я стоплиш в устата. Не едно кепче да го туриш в стомаха.

Всяка една идея не приемайте изведнъж. Най-малко една капка опитайте от идеята и капка по капка, да влезе идеята във вас. И гледам по някой път, вие искате някои да ги направите верующи, като вас. Да вярват в онова, което вие вярвате. Не убеждавайте хората в онова, което вие вярвате. Убеждавайте ги в това, което им е дадено от Бога – неонаследените работи. Убеждавай един човек в Истината, която е в него, убеждавай един човек в Любовта, която е в него. Убеждавай един човек в заложбите на Любовта, които са в него. Убеждавай един човек в заложбите на Мъдростта, които са в него. Не му туряйте това, което той няма, не го присаждайте. Вие го присадите, утре се счупи присадката и остане дивачката. Поддържайте в хората и в себе си естествените неща, с които сте родени. Онаследените неща, не са лоши, [но] най-първо трябва да поддържа онова, което е зародено в нас, после второстепенните неща. Вие имате две очи. Равни ли са лявото око на дясното око? Имате нос. Двете ноздри еднакви ли са? Много малко хора ще намерите, на които двете дупки на носа да са равни. Често едната дупка е по-голяма, другата – по-малка. Това показва, че едното крило на дробовете е по-силно, а другото е по-слабо. Тази дупка, с която си дишал повече, е по-голяма. А тази, с която по-малко си дишал, е по-малка. С по-малката дупка значи по-малко си се упражнявал – затова по-малка останала. С умствени упражнения носът става по-дълъг. Един нос има отношение, той не може да бъде дълъг произволно. За да бъде дълъг носът, трябва да има отношение към Любовта, трябва да има отношение към Мъдростта и трябва да има отношение към Истината. Носът трябва да има отношение към живота, трябва да има отношение към знанието, трябва да има отношение към свободата. Носът трябва да има отношение към движението, към учението и към работата. Един нос 9 качества съдържа. Някой нос е дълъг и тесен. Такива носове са израснали при суша. Имат повече светлина и по-малко влага. Късите, широки носове са израснали при повече топлина. Късите и широки носове са чувствени, топлина имат. В него растат всичките неща. И чувствата растат като тревата, като цветята, като плодните дървета. Може да се храниш от плодовете на своите чувства. Широчината на носа има отношение към дължината. Ако един нос е сантиметър и половина широк, а дълъг 6 см, не е здравословен. Такива са моите научни изследвания. Един нос, за да бъде нормален, трябва да има 3-3 1/2 см широчина и да има 5-6 см дължина. Отношение да има. За да има отношение, тази широчина се дължи на отворстията. Ако каналите, през които влиза въздухът са тесни, а ноздрите са дебели, ни най-малко това не е здравословно. Казвам: един нос се създава, когато Любовта, Мъдростта и Истината са работили върху организма и пропорционално са построили работите. За да бъде човек красив, непременно Любовта трябва да е работила. Любовта е първата Божествена Причина. И втората, и третата Божествена Причина трябва да са работили: Мъдростта и Истината. След това втората категория: животът трябва да е работил, знанието трябва да е работило и свободата трябва да е работила. При сегашните условия движението е един резултат. Онзи човек, който е здрав, той е пъргав. Той работи. Онзи човек, който има малко живот в себе си, малка пъргавина има и движението е малко. Движението е мярка, с която се мери степента на живота. При туй движението е пластично. Един човек, който е здрав, той не се изкривява, няма чупене в движението. Който не е здрав – има чупене в движението. Който ходи и прави чупене в движенията си, това не е здравословно. Някой върви и си удря крака, това не е здравословно. Някой върви изправен като дърво, това не е здравословно. Друг върви с дигнати

рамена, и това не е здравословно. Когато дойде един с Божествената наука, трябва да има едно нормално движение, да има нормално учение. Учение без Любов не е учение. Работа без Любов не е работа. Всяка работа без Любов е мъчение. Всяко учение без Любов е мъчение. Всяко движение без Любов е мъчение. Всеки живот без Любов е мъчение. Всяко знание без Любов е мъчение. Всяка свобода без Любов е мъчение. Онзи, който те кара да ореш, ти не си свободен. Целия ден те впрегнал, Бог му дал свобода, но той върху тебе упражнява насилие. Той е свободен, но ти не си свободен. Всички неща в света трябва да стават с Любов. В Любовта има 9 качества. Вие ще се забъркате.

Не искам да напуснете съществените неща. Аз искам вие да напуснете нещата, които са онаследени, и да останат във вас вложените работи: туй, което Божествената Любов е вложила; туй, което Божествената Мъдрост е вложила и туй, което Божествената Истина е вложила във вас.

Аз искам да ви попея една песен, но много мъчно се пее. Една песен, в която искам да попея как е създаден света. Значи в миналото как са пели. Всички тия фази на творчество. Един човек ще пее, но как бихте изпели вие “В начало създаде Бог Небето и Земята”? Това е инволюция. В инволюцията най-първо в тебе ще се зароди един голям импулс. След това ще се роди една обратна реакция. Ти слизаш и после казваш: “Не слизам повече”. Заражда се импулс, да се качваш. Като се качиш, имаш желание да слезеш пак надолу. В онези, които слизат от Божествения свят, се заражда желание да се върнат. Онези, които започват с еволюцията, има желание да се върнат назад. Вие, ако не разбирате, ще се обезсърчите. Ти казваш: “Аз имам желание да се върна на Земята”. Умориш се, ще се върнеш на Земята. В инволюцията умориш се, ще се върнеш в Небето. При еволюцията, като се умориш, връщаш се към Земята. Докато най-после дойдете в точките АВ (показва чертежа), дето се пресичат тия положителни и отрицателни сили. Що е диаметърът? Там гдето престанат всичките противоречия в живота, това е диаметър. Долу под диаметъра са противоречия. Щом дойдем в АВ, противоречията престават. Под диаметъра противоречия има. Диаметърът е мярка, с която се мерят противоречията. Всяко нещо, което не се мери правилно, има противоречие. Като се измери, се вижда, че има дефект. Какво е диаметър? Точна Божествена мярка, в която няма лъжа. Земята има диаметър, Божественото Слънце има диаметър, човешкият ум има диаметър, човешката душа има диаметър, човешкият дух има диаметър – мярка, с която се мерят нещата. Онзи човек, който няма диаметър, какво ще мери? Какви бяха вашите понятия за диаметъра? Диаметърът разделя кръга на две равни части, туй е вярно, туй е външната страна на нещата.

Песента ще оставим за втория път, за третия път, за четвъртия път. Казвате: “Сега да чуем песента”. Тя е мъчна песен. Новата песен, която учим, е много мъчна. Цял живот учим новата песен и колко мъчно се учи! Има три основни тона на една песен. Какъв е основният тон на светлината? Или основният тон на топлината? Или какъв е основният тон на чувствата, основният тон, че чувстваш? Основният тон, че си силен, че се радваш на силата си? Когато човек не се радва на своята сила... Когато чувстваш, че имаш воля, ти видиш нещо и пожелаеш да го имаш; воля имаш да го направиш. Виждам едно дърво израснало в мен, имам желание да го откъсна. Ако не го откъсна, какво ме ползва? Трябва да имам воля, да го опитам. Като направя опит, да зная съдържанието. Ако плодът е горчив или ако плодът е сладък, какво означава? Сладкият плод означава, че си в съгласие с Бога. Горчивите

плодове всякога показват, че си в дисхармония с Бога, със законите Му. Щом плодът е горчив, трябва да знаеш, че си в дисхармония. Сладчината и горчивината са две неща различни. Сладко ядеш, ти си в хармония с Бога; горчиво ядеш, ти си в дисхармония с Бога. Ти си ял горчиво. Смесили са се горчивите маслини и сладките смокини. Солените маслини са консервирани работи. Ако остане да се храним с консервирани работи, отиде животът. Не са консервираните орехчета, които носят живот, но пресните плодове. Нашата воля някой път ни заблуждава с миналото си. Миналите неща са остарели неща. Неразбраните неща са винаги стари неща. Нереализираните неща са винаги бъдещи неща. Съдържанието, което опитваме, е Божественото. В даден случай Истината, която сега опитваме, Любовта, която сега опитваме, и Мъдростта, която сега опитваме, тя е реална. За бъдеще, което ще опитаме, и в миналото, което сме опитали – те не са реални. Може за бъдеще, като опитваме Истината, да сме в състояние да я разберем. И в миналото, като сме опитвали Истината, може да сме разбрали. Божественото е туй, което сега опитваме. И бъдещето ще разберем повече, отколкото миналото. Затуй казвам: разчитайте на Божественото, миналото е човешко. Бъдещето е ангелско, а настоящето е Божественото.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил

43-та лекция от Учителя, държана на 21.VII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ОСНОВА ЗА ВЕЧНОСТТА

Отче наш

Изгрява Слънцето

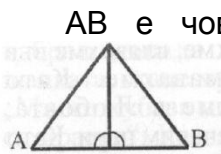
(Направихме упражнението за вдишване с ръцете.)

Всички, които сте тук, имате знание. Всички имате нещо, което сте научили. Колко от това знание е за ваша полза? Знание, което няма отношение към човека, не е полезно за здравето, или за сърдцето, или за ума, или за човешката душа, или за човешкия дух. Туй знание е дълг. Знание, което не ползва човека, има да му дължи с-мо, ще плащаш лихвите, с-мо ще работиш за него. Три фази в живота има. Човек, като малко дете, събуди се съзнанието, вижда, че се нарича дете. В какво седи детството. То мисли, че му липсва някакво знание, постоянно баща му и майка му го коригират. Най-първо, като дойде, не знае как да ходи. Трябва да го учат да ходи, да се изправя. Много хора има, след като живеят 20-30 години, пак не знаят да ходят. Някой ходи, но разтърсва ума си. Някой ходи, но разтърсва сърдцето си. Някой разтърсва всичките си мускули. То не е правилно ходене. В начина на слушането, всички, които ме слушат, има нещо, което ви безпокои. Умът ви не е на едно място, сърдцето ви не е на едно място, душата ви и тя не е на едно място. Ти си дошъл, но умът ти нещо се занимава. Много естествено, ударил си се някъде, или имаш да даваш, или шапката ти е вехта, или скъсани са обувката ти. Има някакъв недоимък. Мислиш: “Защо Господ създаде света такъв!” Твоите скъсани обувка нямат нищо общо със света. Че светът е създаден така, ни най-малко не е виноват той за скъсаните обувка. Скъсаните обувка не влизат в Божествения ред на нещата.

Да кажем, пеете тук, аз ви слушам отгоре. Гледам, че минавате през една долина, гласът ви не се подобрява, ами огрубява. Има в пеенето нещо грубо. Казвате: “Хайде да попеем”. Някои от вас сте остарели и казвате: “Стари хора не може да пеят”. Тия, които пеят, гледат по-скоро да го прекратят. Две погрешки има. Ти ще пееш, понеже без пение не може да се поддържа младостта. Всеки, който не пее, остарява. Ако престанеш да пееш, умираш, нищо повече. Щом не поддържах пеенето, ще остарееш. Щом престанеш да пееш, ще умреш, нищо повече. А от туй, никой не може да те избави. Защо умира човек? Защото не пее. Защо остарява? Защото не пее. Щом престане да пее, умира. Пеенето във вас трябва да бъде естествено, тъй както е гладът. Ядеш, приятно ти е. Като седнеш да ядеш, усещаш едно чувство на самодоволство, придобиваш сила, умът ти се изясни, чувствата ти се изяснят, готов си за работа. Някой път ядеш, стане ти тежко на стомаха, тежко в мозъка, започва да те заболяват краката – това е неестествено ядене. Като станете сутрин, трябва да се учите да се изпразвате. Като станеш сутрин, обърни шишето, изпразни всичката вода, която имаш, иди на извора и го напълни. И старата вода не е лоша, чешмата е на десетина метра или на 100 метра, или на един километър. Казваш: “Кой ще ходи на един километър”. Ако идеш, ти ще получиш нещо. Гледам, всичките избягвате мъчнотиите. Казвате: “Не искам да имам мъчнотии в живота”. Прави сте, мъчнотиите спъват човека, но без мъчнотии, човек нищо не може да получи. Да кажем, искате да имате всичките удобства, не искате да се подвижите от мястото, да седите на един стол и да

имате стотина слуги. Този ще дойде при вас, да ви услужи; онзи ще дойде, шапката ще ви донесат, дрехите ще ви донесат, ще ви облекат, без вие да стъпите на земята, да не би да съгрешите. Какъв човек ще бъдеш. Другите да пеят, другите да мислят, а ти само да слушаш. Какъв човек ще бъдеш. Казвате: “Аз обичам, аз вярвам, аз се надявам”. Аз вярвам, че идущата година на този ден ще ям добре, и аз вярвам, че днес ям добре – коя вяра е по-мощна? Днешната вяра, в днешния ден като ям, или след година като ям? Казваш: “Аз тогава ще ям и човек ще стана”. По някой път мязаме на онзи турчин, който ходил в Багдад, и като се върнал, казал, че там 20 метра прескачал. Но като се върна в България, в Делиормана, не могъл да скача. Казват му: “Тук скочи”. – “Не, тук вятърът не помага” – а в Багдад можел да скача. Той и тогава е бил такъв. Тогава има един български анекдот, за един стар дядо, който върви по пътя. Дошъл до един трап широк метър, метър и половина и казва: “На млади години го прескачах” – скача и пада в трапа. Казва: “Така ли беше на млади години? Като остарее човек, така влиза в трапа”. Като се поогледал и нямало никой наоколо, казва: “Каквото беше на млади години, такова е и на стари години”. Не мислете, че като сте остарели, нещо сте придобили. Точно сте такива, каквито сте били и на млади години, такива сте и на стари години. Младата сладчина и старата сладчина не се различават. Сега направена една бучка захар или на една година, или на десет години бучка захар, сладчината е една и съща. Няма да изгуби сладчината си и на 100 години да стане, ако е добре запазена, ще бъде сладка, както на млади години. Не се заблуждавайте, че на млади години сте нямали сладчина, пък сега ще имате на стари години. Каквито сте на млади, такива сте и на стари. Сега трябва да се освободите. Вие си внушавате и казвате, че придобивате нещо. То е много малко. Придобивките, които имаме в живота, са микроскопически. Вие по някой път мислите да правите някое упражнение, упражненията не са придобивка. Животът не си служи с големи придобивки. Да допуснем, че някой от вас е 70, 80, 100, 120 кила, а друг е 60 кила. Вие, който сте 60 кила, и този, който е 120 кила, по-умен ли е от вас, или по-пъргав ли е от вас? Ни най-малко. Аз съм гледал тежките хора, като вървят бавно, носят един голям товар. Човек не трябва да бъде много натоварен. Умът му трябва да бъде свободен от ненужни мисли, сърдцето ви трябва да бъде свободно от ненужни желания, душата ви трябва да бъде свободна от ненужни постъпки.

Сега да дойдем до същественото. Защо не пеете? Трябва да пее човек! Защо трябва да пее? За да поддържа младостта на живота. А младостта носи живот. Ако не поддържа пеенето, той ще остарее. А като остарее, ще се обезсмисли животът му, тогава ще престане да пее. Като престане да пее, ще мине в другия свят, за да го коригират и пак ще го пратят тук наново. Когато една цигулка или един инструмент се разгласи, когато едно пиано се разгласи, викат един акордьор. Ако не може да го поправи, пращат го в някоя фабрика, за да се поправи това пиано. Човек като не знае как да живее, вземат го в Небесните фабрики, за да го поправят. Една погрешка доста време взема, за да се поправи. Ако вие речете да правите вашето пиано, за да се поправи, 45 години ще вземе, докато се поправи пианото. Казвате: “Той умрял”. Не че умрял, но 45 години ще те пратят в Небесните фабрики и след 45 години ще дойдеш при нови условия. И те ни най-малко няма да мязат на тия, из които си излязъл.

AB е човек в своето подсъзнание. Горен перпендикулярът разделя човешкия ум от човешкото сърдце. Перпендикулярът разделя на две части и образува два триъгълника с прави ъгли от по 90°. Ако съществуват правите ъгли в триъгълниците, човек лесно се справя с болестта и при такова състояние, човек лесно се справя със своите мъчнотии. Когато ъглите на сърдцето и ума не са равни, тогава се явяват всичките мъчнотии. Една мъчнотия произтича от лакомията на човека. Всеки човек, който се лакоми, да има повече знания, отколкото му трябва, всеки, който се лакоми, да яде повече, отколкото му трябва – създава си ненужни страдания в света. Ти може да обичаш сто души, а може да обичаш и едно. Мислиш ли, че ако обичаш сто души, ще спечелиш повече или ако обичаш едно ще изгубиш? Думата *едно* вие трябва да я разбирате. 111 – тия три единици равни ли са? Нали са равни по съдържание? Имате единица, имате 11, имате и 111. Първата единица, стотицата, съдържа 100 единици, втората съдържа 10 единици, а последната само една. Имате една Земя, едно Слънце. Една Земя равна ли е на едно Слънце? Слънцето е 1 500 000 по-голямо от Земята. Вие казвате *единица*. Докато научиш качеството на единицата, да разбираш единицата като Земята ли е, или като Слънцето... Ако тя е като Слънцето, ти имаш в тебе друг живот. Ако мязаш на Земята, ще бъдеш материалист, мислиш, че тук всичко е на Земята. Ако мязаш на Марс, ще мислиш, че животът има смисъл само като се бори човек – то е друго заблуждение. Ако мязаш на Юпитер, ще мислиш: че като ходи, втори като него няма, че като мисли, втори като него няма. Всичките юпитерови типове мислят, че като направят нещо, никой не може да го направи. Една песен като изпее, мисли, че никой не може да изпее като него, че друг като него не може да пее. Вярно е. Ти крякаш и никой като тебе не може да кряка. Или вярно е, че ти пееш хубаво и никой не може да пее като тебе. И едното, и другото може да е вярно. Ако си на Сатурн, ще гледаш подозрително на живота. Кой каквото направи, ще търсиш защо го прави. Казваш: “То е заблуждение”. Казвате: “Трябва да живеем”. Ние сме се отдалечили от Слънцето. Като излязохме от Слънцето, учихме търговия, на Меркурий бяхме. Като станяхме търговци, забогатяхме, влязохме във Венера, любовни работи се занимавахме. Като осиромашахме – като ядохме и пихме в Любовта, осиромашахме – дойдохме на Земята, да печелим пари. Като не можем да печелим пари, както трябва, идиш при човека и казваш: “Давай пари или ще те убия”. Лесно се печелят така пари. Или искате да станете юпитерианец. Станеш някой министър или съдия, казваш: “Или давай парите, или ще те осъдя”. Хванал те е в някое углавно дело, казваш: “Внимавай, трябва да намажеш съдията”. Лесно се печелят пари като съдия. Сега тия състояния са вътре във вас. Вие се борите ту с Меркурий, ту с Юпитер, ту със Земята, ту със Сатурн, ту със Слънцето, ту с Марс. Къде искате да бъдете? Искате да бъдете при Бога. Казвате: “Аз искам да бъда при Бога, искам да бъда при Христа”. Ти, за да бъдеш при Бога, трябва да Го обичаш. Без Обич не може да идеш при Него. Казваш: “Аз искам да уча в училището”. Онзи учител, ако следваш музика и не пееш, не иска да те види. Ако си даровит или обичаш пеенето, обичаш учителя, учителят е готов да ти преподава. Любовта какво мислите е? Тя е най-хубавата музика, която съществува в света. Що е Мъдростта? Тя е най-хубавата музика на човешката мисъл. Що е Истината? Тя е най-хубавата музика, която съществува в човешката душа.

Имате песента “Давай, давай”. Какво е разрешението? Давай. Как да даваш? С едната ръка или с двете ръце да даваш? Казвате – с двете ръце. Хубаво, ако аз съм на равно място, с двете ръце давам. Взема от крушите, давам с двете ръце, но ако съм на някое дърво, с едната ръка държа дървото, хванал съм се за някой клон, а с другата ръка давам от плодовете. С едната ръка давам, когато съм на дървото, защото с другата се държа за дървото. Не всякога може да се дава с двете ръце. Някой път и с едната ръка не може да дадеш, и с двете ръце не може да дадеш. С едната ръка береш от дървото, а с другата се държиш. Казвате: “Дай ми с другата ръка”. Който иска, не разбира закона.

Вие искате по някой път да ви обичат хората. Знаеш ли какво е да обичаш човека? Няма по-мъчна работа, от – да обичаш човека. По-лесна работа няма, но и по-мъчна работа няма – да обичаш човека. По някой път аз гледам какво занимава хората. Като дойде някой, казва: “Харесваш ли ми шапката?” Искане да каже: “Тази шапка, която съм избрал, допада ли ми?” Ако каже, че не му харесвам шапката, стане му мъчно, изборът не е бил добър. Казвам: “Много хубава шапка си избрал, много ти приляга, много си красив”. Казваш: “Тази шапка не е добра”. Защо не е добра шапката? Цветът не съответства, може да е тъмнокафяво, или синьо, или черно. Старите хора червен цвят не носят – все черни цветове. Защо носите черни цветове? Във вашето съзнание е обосновано. Човек всякога, който е изгубил своята сила, човек всякога, който е изгубил своите мисли, своите постъпки, той обича черния цвят. Който има да дава, гледа да мине през тъмните улици, да го не видят. Вечерно време се разхожда. Денем ще го видят, ще му кажат: “Имаш да даваш”. Та казвам: защо месоядните животни ходят вечерно време? Защото имат да ядат, да дават. Те са много борчлии. Един вълк на колко овце има да плаща. Един тигър, един лъв, една змия, вечерните бухали. Изваждам заключение: ако вечерно време се разхождаш, не си свободен човек. Денем трябва да се разхождаш. Ако вечерно [време] се разхождаш, трябва ти светлина. Не светлината на Слънцето, но някаква малка свежица.

Вие си представяте да идете на Слънцето. В оня свят ще идете, където много добре пеят, най-хубаво рисуват, най-хубаво се обличат, най-хубаво готвят, нито едно леке не се вижда по дрехите им, не са замъждяли очите им, виждат всичките погрешки. В оня свят като идете, никой няма да ти каже погрешките. Виждат погрешките, но никой не обича да мисли за твоите погрешки. Ще си окаля ума. Ако рече да говори за погрешките ти, ще си окаля езика. Толкоз години искам да ви науча: като говориш за погрешките на другите – окалваш ума си. Не си каляй ума! Че някой крал, не си каляй ума. Да краде колкото иска. Ако искаш, ти как ще го коригираш? В света кражба има. Знаеш ли колко кражби има? Вълкът краде, комарът краде, вземе кръвчица, избяга. Кражби, колкото искаш има. Паразитни растения има, които живеят по другите, не само у хората има кражба. Аз от сега виждам едно растение, какъв човек ще стане за бъдеще. Крадла ще стане. Още от сега обича да краде. Отиде някъде и смуче от другото. И за бъдеще ще бъде такъв. Сега не искам да бъдете в хармония с мене. В света, като вървите, се сблъсквате с реалността на Природата. Всяко сблъскване коства много. Ако два парахода се срещнат в океана, се сблъскват. Гледам, по някой път нямате философия, току се сблъскнете. Опасна работа е. После, след като се сблъскнете, взема се години да се поправи. Често става въпрос за една шапка. Някой турил червена дреха. Става въпрос, може ли да носи червена дреха. Онези, които са слаби, които

имат доста венозна кръв, бих им препоръчал да носят червеничко. Които са изтощени – да носят черничко. Аз не искам да ви правя упрек.

На английски имат *деят*, ако напишеш на български, има едно значение, а ако напишеш на английски, има съвсем друго значение. *That* има съвсем друго значение. То произхожда от гръцката буква *тита* [q]. Англичаните и гърците трябва да се научат да го произнасят. Ако вие по човешки пишете Божествените работи, няма да може да ги произнасят. Ако напишеш както в Природата, ако не може да произнесеш, какво показва? Никога не може да произнесеш една дума, ако не я обичаш. Името на един човек, не може да го произнесеш, ако не го обичаш. Гледам онези, които обичат някого, колко меко казват: *Стоянчо*. В гръцки казват: *Кирие Михалаки*. Щом не го обичат, казват: *дебелоглав*. Сега на български аз ще ви изтълкувам какво значи това *деят*. Англичанинът ни най-малко няма идеята на българина и на твоя неприятел, да създаде големи мъчности – тури едно препятствие. Разкри всичките пътища, изпразни ги, и след туй натовари ги като животни, и ги затвори. Това е английското схващане на *that*. Българинът казва: “След като забогатееш” – *t*-то показва два пъти да опиташ – “Тури най-добрия пазител да ти пази имането”. Кой е този пазител, кой може да те пази? Ако е обикновен човек, ще заспи и ще те оберат. Онзи пазител, това е човешкият дух, който е вложен в човека. Няма по-добър пазител от Божествения Дух, Който те пази. Той като престане да те пази, всичките работи отиват напразно. Ти някой път съдиш някой човек. Постави се ти, че ти си на неговото място. Този човек, за когото говорим, той е като е една мишанка, както войниците имат мишанки да стрелят. Възнаграждават войника, ако удари в центъра. Дават му първа награда, който удари в центъра. Може да удари вляво или вдясно. Който удря в центъра, минава за добър стрелец. Аз казвам: когато вие удряте, в центъра на Любовта трябва да удряте. Всичките ви мисли оттам изхождат. Вие сте пръв човек в постъпките си. Когато удряте ту вляво, ту вдясно, ту настрана, не сте добър стрелец. Без Любав никога не може да прокараш една мисъл, както трябва. Когато хукат някого, приятно ни е. Днес той е поставен мишанка, а утре тебе ще поставят. Тогава вие ще мязате на онзи български свещеник, на когото донесли десет деца да кръщава. Казва: “Това дете не струва” – взел друго – “И това не струва”. Като взима детето, потапя го в купола и го удавя. Петте ги удавил, не знае как да хваща децата. Като тури детето в купола, влезе вода, задави се детето. Той го изхвърля навън. Всеки, който кръщава хората без Любав, върши престъпление. Всеки човек, който мисли без Любав, върши престъпление. Всеки човек, който чувства без Любав, върши престъпление. Всеки човек, който постъпва без Любав, пак върши престъпление. Ясно да ви кажа. Турците имат една поговорка: “Вечерната работа е маскарлък на деня”. Рисуваш в тъмна стая. Без Любав животът е тъмнота. Ние нямаме правилни отношения. Казвам сега: какво може да се приложи? Тебе те боли крака – пей! Защо не пейте сега? Аз бих желал да пейте повече. Боли те кръста – пей; боли те корема – пей! Някаква тежест на гърдите имаш – пей! Боли те главата – пей! Пей, както и да е. Радостен си – пей! Вървят работите – пей! Като излезеш сутрин, изпей “Изгрява Слънцето”. “Изгрява Слънцето” как трябва да се изпее? “Изгрява Слънцето” не може да се пее високо, силно. Слънцето никога не изгрява изведнъж, но полека изгрява. В началото Слънцето изпраща малка светлина, после тази светлина се увеличава, показва първия си лъч и постепенно излиза Слънцето. Тъй както то изгрява, така трябва да пейш. Като му пейш така, Слънцето ще те чуе. Аз отгоре слушах, един брат пееше, пеехте една песен за

Любовта. Пее “Божията Любов” грубо, високо. Така не се пее. Любовта е най-тънкия звук, мекота трябва. Ако не вземете тия правила, във вас ще се образуват лоши навици. Мъчно се изправят. Аз ставам вечерно време, някой път, да поправа тоновете. Дойде ми на ум, стана, поправа някой тон. Сега вас като ви имитирам как пеете, аз се товаря. Искам да ви кажа “Божията Любов” малко музикално. За мен, когато дойде до Любовта в нейното проявление, няма по-красив образ от проявлението на Любовта. Тя е най-красивият образ, който може да видиш. Най-хубавата светлина, която може да видиш. Най-хубавата храна, която може да опиташ. Най-хубавата дреха, която може да облечеш. Най-хубавото писмо, което някога може да приемеш. За Любовта вие нямате идея. Вие вярвате в Бога, понеже Господ е скрит. Той се е скрил, не обича да слуша. Той седи надалече. Между нас и Него има девет категории ангели, които трансформират нашите звукове. Неправилно е нашето пеене, но то като мине през тези ангели, то се трансформира и като дойде до Любовта, Господ слуша много хубаво пение. Всяка степен от ангелите, коригира нашето пение. Сега, тъй както аз пях, подражавах на вас. Като иде при Бога, Господ другояче ще го чуе. Там ще кажат: “Такъв певец като него не сме слушали”. Като слезете на Земята, съвсем не е така. Ще благодарите, че между Бога и нас има девет степени ангели, които трансформират, та всичко Бог вижда хубаво. Той не иска да го види в безобразен образ. То е потребно за нас. Бог не иска да види как убиват един човек, това не иска да го знае. Като убият някого, дадат му живот, веднага каже и се поправи погрешката. За Бога противоречия няма, понеже е господар на всичко. Ние, които не сме господари, не трябва да правим погрешки. Не оставяйте една погрешка непоправена. Колкото по-дълго време се остави, толкова по-мъчно се поправа погрешката. Погрешките растат с лихви. Всички ненапреднали същества имат желание да те спънат. Казват: “Отложи, отложи. Има време, ще се прераждаш втори път, трети път”. Така ще ти говорят, ако си окултист. Ако си християнин, ще кажат: “Христос ще ти умие греховете” – ще цитира стихове. Човек трябва да носи кръста си като Христа. Както Той дошъл до Голгота, така и ти ще идеш. Като умираш, обичат те твоите приятели, но ще те удушат твоите неприятелни. Вземат ти живота, изпъдят го навън. Защо умира човек? При умрелия доста орли има събрани – 20-30, доста орли има събрани. Като умре, изкълват го, гостба става. Смъртта е месоядство, знаете ли го? Един светия като умре, месото му го смятат много твърдо. Казват: “Не се яде такова месо, като биволско е”. На грешниците месото е крехко, много добро е за дъвкане. На праведниците не може да се яде, изхвърлят го. Всякога, когато донесат месо на някой праведник, те го накълват, казват: “Забрана има”.

Казвам: живеете добре, за да се страхуват духовете от вас. Това са алегии. Аз искам мислите ми да бъдат чисти. Туй, което за мен е чисто, и за вас да бъде чисто. В даден случай и чувствата ми трябва да бъдат чисти. Аз искам и постъпките ми да бъдат чисти. Когато са чисти, аз се усещам радостен. Радостта произтича от чистите мисли, чистите чувства и чистите постъпки. Чувстваш едно радостно състояние, това е красота. Някой път не я виждаш, че не е чиста, но чувстваш уханието, както на Земята по уханието познаваш един предмет дали е чист – с очите си виждаш, че е нечист, но и носът ти усеща нечистотата. Това са две различни състояния. Ако искаш да познаеш човека, трябва да го близнеш с езика си, да го познаеш дали е сладък. Ако човек дойде във вашия живот, трябва да влезе в градината на вашето сърдце, трябва да откъсне от плодовете на сърдцето ви, които е образувало и тогава ще познаете

дали плодовете на вашите чувства са сладки. Който откъсне от тия плодове, ще си състави понятие какви сте. Или той може да влезе във вашия умствен свят и от плодовете на вашата мисъл ще познае добър ли сте, или не. И от това ще зависи дали да се привърже, или да се откаже да се привързва. Или може да влезе в стаята на вашите постъпки, за да ви познае добър ли сте, или не.

Love. Любов.

Как разбират англичаните Любовта? Англичаните за Любовта мислят – каква полза има от нея. Тъй както те пишат *ел* – [–/], ние тъй пишем нашето *е*. Англичаните пишат *л*-то по същия начин. Англичанинът казва: “Любовта, за да се прояви в човешката мисъл, трябва да има добри условия: жилище, пари, ядене, пиене – тогава може да има Любов”. След туй *v*-то показва една чаша. Тази чаша трябва да бъде пълна. Желанието ти, туй което искаш, трябва да бъде задоволено. Е-то в тях седи, както в нас *ъ**. Сметката на англичанина е права. Той, като те покани на гости, само за одного приготвява. Българинът, като те покани на гости, за двама-трима приготвява. У българинът и другите може да задоволиш. В Америка един американец, един американски проповедник, поканил на гости един българин. Този българин повикал още двама други свои приятели, води ги. Американецът му казва: “Ти водиш още двама души приятели, трябваше да ми съобщиш, аз имам сготвено само за тебе”. Той бил доста умен човек и разделил яденето на единия на тримата българи. Казва му: “Няма да си доядеш, по американски”. Българите както правят, е изобилие. Казва: “Да сготвим повече”. Българите вярват в една Любов, която иде от Бога и носи изобилие. Вярват, че Любовта е извор и пълни нещата. После вярват, че Любовта, която всичко ражда, дава – за нея има всичките условия. Българинът разбира Любовта, да ядеш. Като те покани, трябва да ядеш хубаво. И като се наядеш хубаво, туй е Любов. Щом като не се наядеш, никаква Любов няма. Той обича да не го карат да плаща за яденето. Като му кажат, че трябва да плаща, изгуби всичко. Като се нахрани и му кажат, че трябва да плати, стане му неприятно. Но когато се нахрани и попита трябва ли да плати, като му кажат, че не трябва да плати, става му приятно. Като му кажеш, че е свободен, веднага се изправи и казва: “Много си благороден човек”. Тази черта е хубава – без пари. Любовта е без пари, тя не се купува, нито се продава. Единственото нещо в света, което нито се продава, нито се купува, то е Любовта. Един свободен акт е. Викаш един човек на гости, той, като яде, музикално да яде. Аз бих съветвал музикантите да свирят как българите ядат. Паганини е подражавал как падат капчиците и както падат, така ги подражавал. И гръмотевицата подражавал. Аз бих желал музикантите да свирят както яде българинът. Има едно цъкане. Като свири музикантът, да чувстваш, че българинът яде. Лъжицата, както се движи, да показва паницата ти – майсторлък се иска. Силата на Паганини е била в това, че е бил майстор в подражанието. Имал тази способност да подражава. Така майсторски можел да подражава, че като пее една певица, и като свири той с цигулката си, не може да разпознаеш къде свири Паганини и къде пее певицата. Подражавал е как лаят кучетата. Не може да познаеш куче ли лае, или той свири. Подражавал е как петелът пее. С цигулката е изразявал кукуригането, как реве магарето, като че петелът е в цигулката или като че магарето е в цигулката, тъй майсторски е подражавал. Като турял хармонията с тия дисонанси в Природата, излизало нещо чудно. Всички се учудвали. Подражавал бурята, светкавицата, и като свири, чувстваш, че светкавица има. Капките удрят в прозорците, така ги подражавал, като че падат на покрива. Там е силата и майсторството на

Паганини. Та казвам: и вие подражайте Природата. Погрешката, която правите, къде е? По някой път казваш: “Любов”. Погрешно я произнасяш. Казваш: “Обичам. Не вярваш ли че обичам?” (Учителя го произнася грубо.) Погрешно е. Като дойдете двама, никога не се питайте обичате ли се, или не. Щом обичам някого, ще го поставя на първо място и няма да ме пита, обичам ли го, или не. Ако го кача на автомобил, ще му дам хубавото място. Щом седи на меко, и автомобилът много хубаво върви, защо ще ме пита дали го обичам. Щом го поканя на гости, обядът е хубав, няма какво да ме пита, обичам ли го, или не. Когато не обичат, като пишат едно писмо, несъзнателно ще направят десетина погрешки и после ще ги коригират. Казват: “Извинете ме, бях зает, направих погрешки”. То е човек на безлюбието в моето съзнание. Когато се обичат, когато младата мома пише писмо, то е чисто, няма никаква погрешка, буквите са валчести, четливи. То е Любов. Ако е написано без Любов, тогава е задраскано. Аз бих предпочел сто години да живея и да изкажа Любовта тъй, отколкото да съм правил други работи. Тази дума като изкажа, Любов, за бъдеще ще ми създаде много по-добри условия, отколкото всички други работи, които не може да ми бъдат основа. Писанието казва: “Това е живот вечен, да позная Тебе...” Това е живот вечен, да възлюбя Тебе, Господи, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърдце, с всичката си сила. Ако не възлюбиш Господа, всичко друго може да направиш, нищо няма да те ползва. Ако бъдеш най-великият човек и всички хора да те хвалят, но ако не си придобил Любовта, нищо не си добил. Онзи човек, който се научил да обича Бога, той е добил онази основа за цялата вечност. Казвам: положете една основа – Любов към Бога. Всеки от вас да я приложи тъй, както разбира. Не дядото ти как постъпил, не баща ти и майка ти как са постъпвали. Ти постъпи, както разбираш, няма да съгрешиш. Често се спъвате от хората. Виждаш някой как пише туй писмо. Когато обичате някого, как трябва да започнете? Щом като станете сутрин, Любовта към Слънцето е вече говор на Слънцето. Възприемете Любовта, отворете очите, между вас и Слънцето има обмяна. Същевременно, като хора на съзнанието, туй Слънце ви е дало нещо. И аз като приема слънчевата светлина, казвам: “Много съм доволен от светлината, която приех от тебе”. Не е минало една секунда и веднага Слънцето приема моята мисъл. Писанието казва: “Да се не поклониш”. Щом се поклониш, то е без Любов. Дето има поклонение, няма Любов. Любовта не търпи никакво идолопоклонство. Ти като любиш Бога, няма да се страхуваш от Него. Няма да правиш престъпление, ще правиш това, което Той иска. Понеже Бог те люби, и Той ще прави всичко, което ти искаш. Бог направил цялата Природа, както ние обичаме. Всичко онова, което Той е създал, Той го е създал според нашия ум, Той го е създал според нашето сърдце, да ни допада. Като станеш, виждаш всяко нещо хубаво. Някой вижда някое цвете, което обича, синичко. За тебе е направено синичкото цвете. Някой вижда червено. Червеното заради него Бог го е направил. Всички неща са съобразно стремешите на нашия ум, на нашето сърдце, на нашата душа, да предизвикат в нас импулс да работим. Другояче не бихме работили в света. Не сега вие да обещавате – понеже във вас има много обещания, вие сте обещавали, обещавали и сте отлагали. Не отлагайте онова, което сте обещали преди хиляди години. Не отлагайте вече вашите обещания. Тия обещания, дадени преди хиляди години, сте ги отлагали. Колко прераждания има, които сте отлагали и нищо не сте добили. Не отлагайте! Какво ще стане? Ще се подобрите. Какво ще стане? Ще възкръснете. Какво ще стане? Ще се осмисли животът ви. Какво ще стане? Всичките противоречия,

които днес съществуват, ще изчезнат. Всичките противоречия ще се стопят, както снеговете и ледовете се топят при слънчевата светлина и топлина. Пролетно време всичките сухи неща окапват, опадат и новите листа ще израснат от Дървото на Живота. А всичките стари неща на Доброто и злото ще окапят, ще се явят новите листа, новите цветове, новите плодове, животът ще добие друг смисъл. Без Любов работите са трудни. Няма по-трудни работи. Без Любов мазоли има на краката, наранени са навсякъде. Вчера срещнах един наш брат тук, казва ми: “Аз се учих едно изкуство, доктор съм на едно нещо, зная как да лекувам мазолите на краката, майстор съм. Един ден ме заболя малкото пръстче на крака. Не е мазол, не зная как да го лекувам. Подул се кракът ми и обувката ми се различават”. Единият крак, гдето го боли е с плат, а другата – му е от кожа. Казва: “Аз съм майстор да лекувам, но не зная туй как се лекува”. Аз му обяснявам причините: “Станало е свиване на капилярните съдове, набрала се е много кръв, която не може да излезе. Трябва да се освободиш от тази, венозната кръв. Твоето сърдце е потиснато, трябва да туриш повече Любов. Този крак не го обичаш, после ще излизаш да се печеш на Слънце, 20-30 бани ще направиш, ще се печеш на Слънце. Ще туряш краката си в топла вода, ще правиш някои компреси ленени”. Аз виждам – всинца имате не мазоли, а някаква болка. Аз съм правил много опити, но съм правил един опит: държал съм едно правило, което искам и вие да го държите. Дойде някой, ми пише, че има нужда от 100, 200, 400, 2000, 3000 лева. Колкото иска, дам му ги. Имам два случая. Единият беше в Търново. Един идваше и ме безпокои постоянно. Дойде: “Дай ми пари, дай ми пари”. Казвам му: “Не искам да ме безпокоиш. Искай веднъж, нямам време да се занимавам с материални работи. Поискай ми наведнъж, ще ти дам. Няма да ми искаш всеки ден по 5-10 лева”. Иде той и трепери, казвам: “Колко ти трябва?” Казва: “Трябват ми 1500 лева”. Дадох му 1500 лева. Той си казва: “Защо не му поисках 10 000!” Един ден направих друго изключение. Пишат ми, че ми искат 500 лева. Нямах пари, изпращам по детето само 300 лева, 200-та останаха. След 2-3 месеца пак ми искат пари – 500 лева. В този случай турих една банкнота от 1000 лева и от там насетне не се явиха. Какво ще кажете? Има един пример с руския проповедник Иван Кронщадски. Идва една бедна рускиня при него, да го моли за помощ. Казва: “Нямам нищо. Като намеря пари, ще ти дам”. Умира един руски княз, той ходи да го погребва, турили 8000 рубли в един плик, запечатали и му ги дали. Иван Кронщадски взима плика и го дава на вдовицата. Тя като отпечатва плика, вижда 8000 рубли. Тя отива при него и му казва: “Тия пари са много, аз не искам толкова”. Той казва: “Те са за вас, толкоз Господ даде, вземете ги”.

Давайте онова, което Бог ви е дал; не давайте онова, което вие давате!

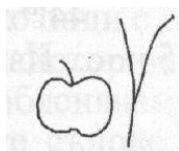
Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когато си изпратил

44-та лекция от Учителя, държана на 28.VII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ДОБРИ СЛУГИ

*Добрата молитва
Изгрява Слънцето
Сила жива*

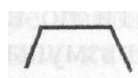
Три неща има във физическия свят, които влияят върху човека. Най-голямо влияние упражняват светлината, топлината и енергията, силата. Светлината упражнява голямо влияние върху човешката мисъл, топлината – върху човешките чувства и силата – върху цялото тяло. В самовъзпитанието човек трябва да има особено отношение към светлината. Дотогава, докато човек не се научи да обича светлината, не може да я разбира. Вие говорите за светлината, но не я разбирате, имате криво разбиране. Светлината е свързана с голяма топлина, тя е обременителна, бягате от нея. Денем, като стане много горещо, търсите сянка. Излишната топлина не знаете къде да я турите. Или като стане много тъмно, образува се във вас един страх. Светлината, като е силна, има влияние върху очите, свива се зеницата. Най-първо ние нямаме отношение към топлината. Казваме: “Топло”. Значи трябва да бъде топло. Има една топлина, при която металите се топят. Има една топлина, при която растенията растат. Има една топлина, при която плодовете зреят. От светлината, от топлината, от силата зависи качеството на плода. Запример вие искате да бъдете добри. Човек не може да бъде добър, който не оценява какво нещо е сладкият плод. Ако ти не може да ядеш сладко, ако като ходиш, не ти е приятно – като мислиш, като чувстваш, ти не разбираш какво нещо е сладчината. В Природата съществува един закон. Плодът представя дървото. От плода може да знаеш каква е формата на дървото, качеството на дървото. Формата на една обикновена ябълка мяза на формата на дървото. Какъвто е плодът, такова е и дървото. Такъв

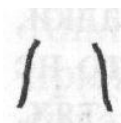
плод не се ражда от дърво с такава форма. Сега вие искате от себе си да станете красиви. Вашата красота зависи от топлината, от светлината. Светлината носи нещо разумно. Хората, които са разумни, имат светлина. Погледнете в очите на един човек, каква светлина излиза, колко е ясна светлината. Разумна светлина може да излиза. Като се намалява светлината в болезнените състояния, очите се помрачават. Вътрешната топлина се изменя. В болните хора отвън човек става топъл, отвътре – студен. Виж онзи човек, когото хванала треска, най-първо трепери, цъкат му зъбите. След туй това движение се превърне, хване го една температура, изпоти се. След два-три часа мине треската, веднага се събуди желание, да яде. Тези хора, които имат тази треска, която ги разтресва, след туй ядат, мъчно ги оставя треската. Казвам: хубавите мисли са строеж, те строят. Една сладка мисъл строи. Мисъл, която не е сладка, не строи. Малко кисела трябва да бъде мисълта. Сладките плодове са хубави, някои мисли са сладки и кисели. Някои плодове са горчиви. Горчивите плодове са ценни, те носят енергия за човека. Туй, което е сладко, носи топлина в себе си; туй, което е кисело, носи светлина, защото в сладкото вече имаш приятно настроение. Като дойде киселото, прави човека активен. Сладкото и киселото като се съберат, киселината е, която работи. Казвате: “Киселина” – но киселото работи. Сладкото основа туря в живота. Горчивото е продуктивно. Ти по някой път трябва да вкусиш горчивото. Вие се възмущавате по някой път от горчивите мисли. Има един закон, който определя отношението на горчивото, киселото и

сладкото, на сто мисли колко трябва да бъдат сладки, колко – кисели и колко – горчиви. На сто числа: 25 – сладки, 25 – кисели, 25 – горчиви и 25 – в запас. Онези, които не разбират възпитанието, искат всичко да бъде за тях. Двадесет и пет ще останат, от 25-те в запас зависи вашето здраве. Те нормализират човека. За да поставят една норма, в него се проявява сладкото, киселото, горчивото. Ако искате да усилите сладкото, топлината ще излезе от този запас. Туй е, което събужда активността в човека. Онези, които нямат този запас, те са сухи, не разполагат с никакъв капитал. По някой път, ако това число се увеличи, нарушава се нормата. Някои хора стават тлъстички. От какво произтича тлъстината? Щом започнеш да мислиш по-малко, започне да се тревожиш по-малко – ставаш дебеличък.

Вземете сега в Природата. Ако насеете много растения на едно място, ако те са от високостеблените, тия растения израстват нависоко. Щом са наблизосадени, имат желание да излязат, да намерят светлината. Тук на Изгрева, някои като са яли сливи, по невнимание са хвърлили костилките между борове. Тия сливи са от нискостеблените, но са се превърнали във високостеблени, надпреварват се с борове. Не е естеството на сливата да расте нагоре, като бора, но и тя върви нависоко, приспособява се, казва: “И ние сме като вас”. Щом излезе над борове, ще бъде широка. Станали са високи, може би 20 метра нагоре са израсли. Онези от вас, които сте били много наблизоспоред този закон, са израснали високи. Онези от вас, които сте нисички, пълнички, около вас не е имало някой да ви смущава. Всички искате никой да не ви смущава. Никой като не ви смущава, ще станете късички, дебелички. Ако сте сети един до друг, ще станете височки. Високите хора изобщо имат отношение към идейния живот. Ниските хора са по-практични, имат отношение към материалния живот. Тесни в раменете, тесни в бедрата ако са, такива жени имат идеализъм. Тези жени, които са по-широки в рамената и бедрата, са материалисти. Само за къщата мислят. Оставете такава жена, дайте й 3-4 стаи, за 4-5 години ще ги напълни, ще намери, което трябва и което не трябва. Онзи Плюшкин, отгдето мине, каквото намери, събира. Такива вярвания има.

Казвам: трябва да разбираме законите, при които сега се строи животът. Човешката мисъл разширява челото. Имате един човек, който е честен, справедлив, никога няма да направи съзнателно една погрешка. Ако челото има такава форма, изменя се, понижен е. Чувствата оказват влияние. Скулите са продукт на чувствата. Хора с развити скули, имат устойчиви чувства. Хора, на които тези скули са развити, те зависят от капитала, от 25-те в запас. Тия хора, на които лицето е широко, издържат, здрави са. Китайците например, са много устойчив народ. В тях чувствата са силно развити в материално отношение. Един китаец яде толкоз, колкото един европейец не може да сънува. Един американец бил поканен на гости от един мандарин, който сложил 40 блюда, и от всички трябвало да опита. Две седмици след това боледувал. То е неразбиране. Китайците, като не са турили ума нагоре, живеят със своята идея за Конфуций, за техните велики хора. Живели са със своето минало.

По някой път казвате: “Какви са нашите деди!” Ако остане, съвременните хора да живеем, едно време каквото е било, Слънцето как е изгрявало, едно време как е гряло, какви са били едно време планините, какви са били реките едно време – сй е изживяна работа. Сегашното време трябва да се разбира. Сегашната светлина трябва да се разбира. Не мислете, че едно време светът е

бил беден. Едно време светът е бил много продуктивен. В Природата съществувала такава борба, дето вие не може да си представите. И в тази борба човек е трябвало да се бори юнашки, да си проправи път. Крил се в дупки, в пещери от онези големите животни. По-големите животни казват: “Ти искаш да завладееш света”. Трябвало е да се бори, да си проправи път. Вие разглеждате живота от сегашно гледище. И сегашните хора трябва да си проправят път. Тогава човек се е научил да направи своето оръжие, с ума си да победи. Направил оръжие, с което да превъзмогне. Сега хората с какви оръжия трябва да воюват. Следователно впрегнете ума на работа, впрегнете сърдцето на работа, впрегнете душата на работа. Иначе нищо не може да се постигне. Как ще се впрегне на работа? Ти ще работиш денем. При един ден, който е ясен, чувстваш, че въздухът упражнява влияние, светлината упражнява влияние – сутрин си разположен да работиш, щом денят е ясен. Щом денят е ветровит, дъждовен, кален, какво ще правиш? Какво трябва да прави човек в дъждовните дни, какво трябва да прави човек, когато дните са бурни, ветровити? Вятърът е първият певец. Щом има буря, цялата Природа пее, ти ще пееш. И ти ще вземеш участие, с вятъра ще пееш. Вятърът пее, но ухото като не е развито, мислиш, вятърът шум дига. Един китаец, като се върнал от Америка в Китай, питат го: “Каква е музиката на американците?” Този китаец казал: “Имат един голям звяр, с големи уста, с бели зъби, пиано го наричат. Като го бият този – звук пее”. Казал още: “Имат един инструмент, турят го под главата и свирят”. Когато нагласяват цигулките в един оркестър, после вземат някои пасажии от велики автори, китаецът казал, че това било най-хубавата музика. Когато пианистът удря пианото, тогава било най-хубаво. Като бият звяра, пее. Онези, с пръчката, изкарват нещо от музиката и ние сега имаме такива понятия за пианото, като звяр. Да пее човек, за здравето е необходимо.

Вземете тази линия А_____В означава вашите рамена. Ако имате тази линия В_____С да означава вашата брада. Брадата, това е основа, АВ е градеж. Вие имате отношение към ВС. Има една крива, която съединява. Гръбначният стълб какво положение завзема? Когато гръбначният стълб е близо до правата линия, тая линия не е здравословна. Тази широчина означава плюс. Гръбначният стълб е свързан с центъра на Слънцето и с центъра на Земята. Целият гръбначен стълб е перпендикулярен, който свързва човека със слънчевата енергия и със земната енергия. Вечерно време, ако не знаем как да се поставим спрямо Земята, онези, непотребните сили, трябва да идат в центъра на Земята. Дълго време трябва да бъдем разположени, да възприемем, онова непотребното да иде в Земята, ние да възприемем новото, което иде. Ако станеш сутрин неразположен, не може да възприемеш слънчевата енергия, да се обнови човешкият организъм. Следствие на това остаряваме. Щом не знаеш как да възприемеш слънчевата енергия, по-скоро ще остарееш.

Тогава казвате: “Какъв ли ще бъде онзи свят?” На този свят не му знаеш законите, не живееш както трябва, питаш: “Онзи свят какъв е? Как живеят ангелите?” Те са минали една дисциплина, създали са един свят такъв, какъвто ние нямаме понятие. Един свят на пълна чистота. Ангелският свят няма нито прах, нито кал, нито воня, нито разлагане. Един свят, дето няма смърт. Ако погледнеш отвън, всичките ангели са толкова красиви, приличат си. Ако имаш един ангел приятел, не го знаеш кой е, понеже всички си приличат. Не може да кажеш кой е вашият приятел, не може да го познаеш. В ангелския свят само като го обичаш, може да го познаеш. Ще го помиришеш, ухание има. Гледал

съм овчар има 400-500 овце и агнета. Дойде агнето, майката помирише го, побутне го, не е то, помирише го, не е то. Като дойде нейното, го познава. Между 400-500 агнета по миризмата познава своето. Вие гледате агънцата, всички си мязат. Майката познава своето агънце. Особено ухание има. Казвам: Доброто има ухание. Добрите хора имат най-хубавото ухание. Нито карамфилът, нито розата, нито туберозата може да се сравни, никое цвете не може да се сравни с уханието, което излиза от един човек, който има Добро. Хората, които са умни, от тях излиза светлина, която не съществува. Тази светлина, която ние приемаме, е доста груба. Има една малка светлина. Ние сме още във формата на светлина[та], в гамата на светлината, която има седем цвята. Опит може да се направи. Втората гама, втората октава имаме пак седем цвята, $3 \times 7 = 21$ цвята. Може да се направи опит. От едната гама на светлината може да се мине във втората гама на светлината. Ако речете да направите опит, да минете във втората гама на светлината, има една тъмна зона. Две тъмни зони има. Онзи, който не знае закона, ще мисли, че е спял – денем като направи опит. Минаваш от една гама в друга гама, веднага всичко потъмнее, Слънцето изчезне. След туй като че наново изгрява. Втората гама на светлината е друга, тя е мека. Може всинца да имате един малък опит, сънувате вечерно време, намериш се осветен, приятно ти е. Тази светлина е много красива. Имали сте такива сънища. Виждате вечерно време изгрява Слънцето – няма никакво Слънце. Почти имате втората гама на светлината.

Казвам: три закона има в света, които регулират човека. Топлината се регулира от Любовта, светлината се регулира от Мъдростта, енергията се регулира от Истината. Значи човек е свободен, който е силен. Силата се добива по пътя на Истината. Човек без Истина не може да стане силен. Човек без знание, знанието е резултат на Мъдростта, но е резултат на светлината. Бог е светлина, виделината е в Него. Казвам: сега Любовта трябва да има едно отношение към нас, към нашите чувства. Мъдростта трябва да има отношение към нашата мисъл, Истината – към нашата сила. Ако ти си хилав по тяло, отношенията са слаби към Истината. Ако умът ти е хилав, твоите отношения към Мъдростта са хилави. Ако сърдцето е слабо, ти не си здрав човек. Здравият човек има нормални отношения към тия извори. Вие считайте, че от Любовта излиза животът, от Мъдростта изтича светлината, която е необходима за живота, от Истината изтича свободата на живота. Животът се нуждае от движение, разумно движение. Да кажем едно дете седне, по пианото да ходи с ръце. Разумните движения ще извадят една хармония. Като движеш ръцете наляво и надясно да знаеш кой тон кога да бутнеш, какво съчетание правиш по пианото – отношение има. Дълги и къси отношения има. Вие говорите за пиано, но всеки човек в себе си има едно пиано – разправял съм ви много пъти – в човека има едно пиано с 25 000 клавиша, с 3 500 октави. Всеки един от вас като мисли, като чувства, ако не знаеш как да мислиш и как да чувстваш и сила да имаш, на туй пиано не може да свириш. Имало хубаво пиано, дойде някой посвири, докато дойде някой артист да свири. Хубаво е, не е лошо, че свирил. Като идете в оня свят, ще ви турят на голямото пиано. Какво ще свирите, я ми кажете? На голяма цигулка, която е човешката душа, ще идеш и в оня свят ще свириш на душата. Ще турите четири струни, цигулар ще бъдеш. Като цигулар ще те опитат или по пианото ще те опитат. Вие мислите, облечени с хубави дрехи като идете в оня свят, ще светите. Искате да дадете вашата мисъл. Как ще представите вашата мисъл, като идете в оня свят? Как ще представите вашите чувства, като идете в оня свят? Всичко в света е само една

побудителна причина, да събужда ума да мисли, да събужда сърдцето да чувства. Всичко в света е, да пробуди душата, да работи. Тогава всичките действия създават човека, оформят неговата глава, развиват неговите дробове.

Вземете един цар, който е турен да управлява. Като подпише името си някъде, всичко става; като не подпише, нищо не става. Ти може да се подпишеш 20 пъти, нищо не значи. Привеждал съм един анекдот, мисля, че бил един турски султан. Един ден той минавал от единия край на Босфора до другия, вози го един лодкар. Пита го, как живее. Лодкарят казва: “Във времето на тоя султан, много добре живеем”. Казва: “Управляващите какво правят?” Той разправя на султана какво е. Султанът му казва: “Този свят е един голям казан със седем ключа. Като хванеш единия ключ, ще си прекараш живота”. Казва: “Я моля, напишете ми туй изречение”. Като излезли на брега, той искал да му плати. Казва: “Само туй изречение ми дай”. Султанът извадил книжката, на която било написано: “Светът е един казан със седем ключа. Като се хване единият, животът върви”. Султанът подписал името си. Този лодкар взел листа и намислил да стане пръв везир. Отива и на всичките лодкари казва: “Ще ми дадете 250 лири”, назначил ги чиновници. Направил на себе си везирски дрехи. Намерил един, който пише укази, написал един указ, че султанът уволнява стария везирин и назначава нов, всичките лодкари – свита. Подписали отдолу султана хубаво, той вече имал подписа му. Изучил къде ходи старият везир да се кланя в джамията. Една вечер отива там и го арестува, затваря го и започнал той да управлява. Доста умен бил. Старият везир затворен, пише на султана. Той казва: “Грешка”. Пита султанът: “Кой затвори везира?” – “Новият везир”. – “Че кой е новият везир?” Пита го: “Кой те постави?” Той му изважда листа, който му дал по-рано. “А бре чоджум, аз ти казах да хванеш само единия край, ти си хванал седемте”. Ние имаме право да хванем единия.

Трябва да научиш поне един закон, който управлява твоя ум, твоето сърдце. Същият закон работи. Денят е доста хубав, ясен е, не се занимавайте с лоши работи, занимавайте се с хубави работи. Всеки един да се научи да говори на себе си. Говори: “Бъди добър!” Като станеш сутрин, кажи: “Бъди добър!” Като станеш сутрин, кажи: “Бъди справедлив, работлив, бъди трудолюбив, бъди честен, отнасяй се добре!” Сега да дойде някой да ви представи една премия да пеете, една премия от 25 000 долара, да изпеете една песен. Ще вземете ли премията? Казвате: “Аз не съм роден певец”. В оня свят, ако не знаете да пеете, не може да влезете. Едно от условията: всеки трябва да знае да пее за себе си. И то е хубаво. Най-първо ще ви опитат, ако не знаете да пеете, ще ви върнат на Земята. Човек, за да пее, трябва да мисли добре, да чувства добре, трябва да бъде добър. Един болен човек не може да бъде добър певец. Един болен човек не може да мисли. Болестите са аномалия, останала от миналото, с която трябва да се справим. Отношенията с киселината, горчивината и сладчината не са в правилна пропорция. Някъде в живота има повече горчивина. Горчивината трябва да се намали. Горчивината трябва да се намали до минимум. Често казват: “Горчиви мисли”. Щом горчивите мисли преобладават, човешкото лице става тъмно, почернява. Горчивината образува доста венозна кръв. Кръвното налягане е горчивина. Не може да яде сладко, не може да спи сладко, не може да ходи сладко, недоволен е от живота. Трябва да се справим с човешката горчивина. Ти си недоволен. Чудни сме хората. Един свят – дето ангелите искат да видят хубостта на този свят, ние като децата живеем и сме недоволни. Онзи,

хубавият свят е като онзи романист, който пише един роман, представя го в хубава форма – ти като четеш този роман, или като вземеш една драма, написана за театъра – по-хубава драма от живота няма. Целият свят е драма. Всичките хора са артисти и слушатели на тази драма. Тази драма нас ни интересува. Като идем в театъра, прави ни впечатление – виждаме отношенията, които съществуват. Ако не може да привлечеш човешката интелигентност при човешкото благородство на силата, онази благородната сила – ние нямаме понятие за човека. В ходенето, в говоренето – всичко туй трябва да бъде отмерено. Един пианист колко години му взема, докато се научи да свири хубаво? Онези, които са музикални, като пипнете ръката, може да познаете музикална ли е една жена, или не. Като плете, ръката вече музика образува. Или като пере, аз съм гледал музикалните жени, музикално перат. Една снаха, която е била музикална, свекървата била сприхава, като прала дрехите на свекървата, мекичко пере и казва: “Мамо, искам да бъдеш добра!” Пере ѝ хубаво дрехата. Свекървата иска да я нахока, но като погледне, усмихне се, откаже се свекървата. Като пере дрехата, казва: “Мамо, бъди добра, мисълта ти да бъде светла, сърдцето ти да бъде топло”. Говори и мачка дрехата. Тя тури мисълта на дрехата. Свекървата като облече, чувства, че ризата говори, че свекървата трябва да бъде добра, да чувства добре и да постъпва добре. Рече да я нахока, усмихне се, казва: “Колко е хубавичка, колко мило гледа. Аз каква съм нахохорена. Някой път мязам на някоя квачка, която води своите пилци и мисли, че някой иска да ѝ вземе пилците. Нахохори се, може да го клъвне. Казва: Туй животно трябва да се отдалечи. Казва: Никой няма да ми бутат пилците.”

Бог ни е поставил в един свят, дето да се не обезсърчаваме. Като влезем в тия разумните същества, съвсем ще се обезсърчим. Няма смисъл. Ако идете в онзи свят при сегашните условия, ще мязате на онази стара баба от Варна, която се молила на Господа да иде в оня свят, да види как живеят. На 60 години била. Вижда онзи свят, пренесла се там. Тази баба ми го разправяше. Отива в една стая, гледа 24 старци насядали, с големи книги отворени. Отива тя, покланя се. Питат я: “Защо дойде?” Казва: “Дойдох да поживея между вас”. Казват: “Ти не знаеш да четеш, тогава тук вода ще носиш”.

Казвам: няма нещо по-хубаво, сутрин да станеш и да имаш една светла мисъл. Ще отвориш радиото в мозъка, ще отвориш радиото на сърдцето, ще отвориш радиото на душата и тогава Божественият свят ще изпрати своето благословение, ангелският свят ще изпрати своето благословение и светът на хората ще изпрати своето благословение. Ние остаряваме от неучене. Всяка мисъл, която дойде от Невидимия свят, приложи я. Всяко чувство, което дойде, приложи го. Не го отлагай! И всяка постъпка не отлагай. Най-малките потници, които си дал за каквото и да е, човек трябва да работи. Ние отлагаме, отлагаме и следствие на това се намираме в едно противоречие.

Челото – вашата мисъл ще разшири. Рамената – чувствата. В брадата е волята. Като дойде една болест, ще бъдеш майстор, ще ѝ свириш. Като отишъл Паганини в Италия, прочул се със своето свирене. Италианските музиканти, които били видни, направили едно парче, турили най-мъчните работи за свирене и поканили Паганини на едно угощение. Дали му това парче да свири. Той като погледнал, се усмихнал, видял, че искат да го хванат дали може да свири. Той го изсвирил, като че пребил. Тогава го признали, че е майстор. Ние се намираме в положението на Паганини. Ще ни представят едно парче, ако го

изсвирим, майстори сме; ако не може да го изсвирим, не сме майстори, не сме толкоз видни.

Човек трябва да стане господар на своите мисли, да бъде господар на своите чувства и да бъде добър господар на своята душа. Или казано на друг език: човек трябва да стане добър слуга на своя ум, да стане добър слуга на своето сърдце и да стане добър слуга на своята душа. В сегашния век ние сме много добри господари, още не сме добри слуги. Сега за бъдеще да бъдем добри слуги на душата, да бъдем добри слуги на сърдцето си, да бъдем добри слуги на ума си.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил

45-та лекция от Учителя, държана на 4.VIII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

ФАКТИ, ЗАКОНИ И ПРИНЦИПИ

*Отче наш
В начало бе Словото
Мога да кажа*

На Земята на човека му е потребно знание. Имате ключа “сол”, това е знак, цигуларите го имат. Ако не знаеш къде да го туриш, няма да знаеш как да наредиш нотите. То е цигулен ключ. Цигулният ключ го наричам женски ключ. Басовият ключ е мъжки ключ. Цигулният ключ е динамичен, пълен с електричество. Басът е мъжки – магнетичен. Как ще разберете какво е женски ключ? Представете си, че това е врата, които са много деликатно направени, с деликатни ключалки, а имате друга врата, голяма, с голям ключ. Някой път може да си пукнеш главата в нея. Коя е била причината, за да пишат нотите на петолиние, над която и под която има спомагателни линии. В Природата този ключ го има. Животът има цигулен ключ, аз го наричам органически ключ. Има психологичен ключ, има и ключ на душата, има и ключ на духа. Има ключ на човешкия ум, има ключ на човешкото сърдце. Сърдцето се отваря, умът се отваря, душата се отваря, нямаш този ключ, нямаш основа, откъдето да започнеш. Започнатата работа е потик. Всякога потиците идат отгоре.

Ако теглите една линия, ако теглите една успоредна линия на Земята, която да минава през вашата зеница, може напълно да определите характера на човека какъв е. Ако погледът на човека е насочен под тази линия надолу към земята, той естествено е материалист. Мисли само за земята, за ниви, за някой камък, за дрехи, за шапки. Всички тия работи са свързани с материалния свят. Гледа някоя шапка, гледа някоя книга, но съдържанието не е хубаво, но подвързията е много хубава и той иска да я има като украшение. Може да е по психология, може да е по анатомия, хубава книга. Аз имах един познат американец, д-р Кори, посещавах го, ходех му на гости. Той имаше повече от 20 цигулки, старинни цигулки и за всяка се интересуваше да си дам мнението. Онзи, който ги е правил, не е бил голям майстор. Дойдох до убеждение, че с една стара цигулка, много мъчно се свири. Хубави са, имат възможности, но с една стара цигулка трябва дълго време да свириш. Много своенравни са старите цигулки. Нещо има хубаво, но е скрито. Дърветата, от които са направени цигулките в една епоха, се различават от цигулките, които сега се правят. Заблужденията, които тогава са имали, са вложени в растителното царство. И най-първо като вземеш една цигулка, трябва да я освободиш от всичките заблуждения на тогавашния век, защото заблужденията спъват музикалните тонове, не могат да излизат правилно. Вие може да питате: “Как става това нещо?” Ти казваш: “Виждам червения цвят”. Как го виждаш? Къде е този червен цвят? Една призма разлага слънчевия лъч – имаш червен цвят; махни призмата – няма го. Казваш: “Червен цвят”. Как ще го докажеш, че е червен? И другият човек трябва да има същите схващания, по същия начин да схваща трептенията, за да разбере. Има хора, които не виждат червения цвят. Има хора, които не могат да видят правилно яносиния цвят. Много красив е червеният цвят, цветът на живота. Този червен цвят, който представят тук, има един недоимък. Червеният цвят като го видиш в Природата, веднага се образува едно трептение под лъжичката, приятно ти е. Усещаш една малка, микроскопическа топлина, усещаш едно разположение. При червения цвят веднага ставаш активен, устните се свиват. При червения цвят човек има

весело изражение. Този, червеният цвят е внесъл в трептенията на твоята мисъл друго нещо. Вие трябва да се интересувате от Природата. Сутрин като станете, погледнете хоризонта, вижте как изгрява Слънцето, нюанси има. Художниците как рисуват тези картини. Сутрин музика има, има едно малко шумолене на листата. Онзи, който не е музикален, казва: “Шум”. Един българин ми разправяше как научил английски. “В началото – казва – като слушах, английският език беше една неразбрана работа, едно и също нещо ми се струваше: хау ху, хау ху, като че ли са слети всичките думи. След като седях 6 месеца в Америка, слушах английски език, тия думи започнаха да придобиват по голямо пространство и започнах да разбирам, че между хау ху, има нещо. Английският език изпъкна в мен като светлина и думите започнаха да се нареждат като на англичанин. Аз можех да произнеса “Good day”, “Good morning”, “How do you do”. Всичките неща в Природата са смесени. Казваш: “Какъв живот има. Няма никакъв смисъл – шумоли”. Интересно е туй дърво, което ти го считаш, че не е интелигентно, че няма съзнание, ще направи един плод, който е много хубав, не може никой да го направи. После ще го нашари така хубаво, че никой така не може да го направи. Представете си, че тия дървета са ангели. Една идея ще ви дам. Представете си, че тия ангели са слезли отгоре, да опитат живота и са станали на дървета. Ти казваш: “Това дърво е голям будала”, а то е един ангел, който те изпитва. То е 10 пъти по-умен от тебе, а ти казваш – то е будала, то е дърво. Как трябва да се гледа? Когато не разбираме хората, те са дървета с главата надолу. Когато речем да ги разберем – са животни, а когато ги разбираме – са човеци. Що е човек? Когато разбираш едно дърво, то не е дърво, то е човек. Човека като не го разбираш, то е дърво. Хората казват: “Той е дърво”. Щом не го разбираш, е дърво. Дърво е произлязло от “дева”. От дева ние имаме: ден, дева, дава. Знаете ли от о-то колко думи са излезли? Онези думи, които са излезли от о-то, показват крайния предел. Той е периферията на един център. Те показват до какъв предел може да идеш. Тия думи, които са излезли от о-то, показват от центъра до периферията докъде може да идеш. Има думи, които показват крайния предел. Има думи, които са произлезли от а-то и означават съдържанието, натоварени думи са. Казваш: “Много добър си”. Тази дума има съдържание. Казваш: “Много си невежа”. Обиди се човекът. Кажеш: “Много добър човек си”. Доволен е човекът, натоварил се е. Кажеш му: “Прост си” и в един, и в другия случай товариш. Като кажеш: “Много добър човек си”, този човек е натоварен със злато. Като кажеш: “Голям невежа си, простак си”, натоварен е с кал. Представете си, че имате едно знание, което е от кал. Имате едно знание, което е от злато. С кое ще прекарате по-добре? Със златото. Вашата чиста мисъл и желаниа, това са материя. Мислите съдържат материя, чувствата съдържат материя и силата съдържа материя. Но тия три качества материя се различават. Мисловата материя, чувствената материя и материята на движението, от която силата се проявява, се различават. Силовата материя е доста гъста. След нея идва материята на чувствата и най-рядка е материята на човешката мисъл. Ако вие не впрегнете ума си на работа, как ще впрегнеш един човек на работа? Казвате: “Впрегнете го на работа”. Човека никога не може да го впрегнеш на работа. Работата винаги започва с впрягане. И мисълта не може да я впрегнеш. Казваш: “Заставете го!” Влиза насилието. Този човек доброволно не мисли, искаш да го заставиш да мисли. Как ще го заставиш? Един благородник имал много приятели. Когато идвал някой в дома му, той седял повече, отколкото той иска и за да не го обиди, и той седи и чака

да си иде. Всеки ден седял дълго време. За да се освободи от тях, на столовете турил по една игла, свързана с един конец. Като се заседи някой от приятелите му, той дръпне конеца, бодне го, след като го бодне 3-4 пъти, казва: “Занят съм, бързам да си ида”. Тук вече има една хитрина. Доста умен бил. После пита приятеля си: “Защо не седяхте?” Казва: “Не знам, имаше нещо на стола”. Ние седим и целият наш живот е свързан с такива игли. Доста игли туряме в столовете си. Първото нещо, всичките хора трябва да се хармонират. Мислите се трансформират, от един човек в друг минават. Срещнеш един човек, без да ти говори нещо, той е проводник. Някой човек още като те погледне, и предметът става ясен. А някой друг като те погледне още, и предметът става тъмен. Някой човек, като те срещне, дава потик на работата си. Някой като те срещне, отказва се от работата. Ние в съвременния живот по изкуствен начин търсим. Един ученик свърши отделенията, свърши прогимназията, гимназията, свърши университета и ние мислим, че той е свършил и е подготвен за живота. Но сегашната система трябва да върви към естествения ред на нещата. Въпрос е кога трябва да се учи химия, кога трябва да се учи физика, кога трябва да се учи ботаника, зоология. Тия предмети трябва да се учат според степента на съзнанието. Детето трябва да учи това, което го интересува. Нещата в Природата вървят постепенно, като стълба, не са разхвърляни.

Запример в музиката, ако искаш да станеш пъргав, подвижен, пей сопран. Ако искаш да станеш тежък, пей бас. Казват: “Тежест има в характера”. Тенорът е крайният предел на баса, гдето може да стигне. Басът на тенор не може да иде. Тенорът е развитие на баса, подигна[т] нагоре. Алтът е, докдето сопранът може да слезе. Тенорът показва докъде басът може да се качи. Тенорът и алтът са спомагателни средства, деца на музиката са. Дъщеря и син. Един ден тенорът ще стане баща. Алтът е, който слиза надолу. И сопранът слиза надолу. Басът се качва нагоре. Музикантите нямат тази идея. Движението на сопрана е надолу. А движението на баса е нагоре. Движението на тенора е нагоре, движението на алта е надолу. В човека има четири способности, които трябва да се характеризират. Имаш да даваш. Някои хора само наблюдават. Видиш някой човек и казваш: “Харесва ми се”. Този човек е факт. Казваш: “Харесва ми този човек”. Кое харесваш на човека, не знаеш. Казваш: “Харесвам очите”, но кое харесваш в очите, не знаеш, кое харесваш във веждите, не знаеш. Има нещо във веждите, което харесваш. Може да харесваш. Може да имате едни

вежди извити. Този човек с извитите вежди, има идея за работа и иска да се свърши. Той иска да даде концерт и го интересува хората да дадат пари. Не го интересува какво ще мислят хората. Този човек с правите вежди другояче мисли, неговото чело е другояче поставено. Природата, като правила работите, поставила ги е на място. Вземете сега палтото, което мъжете носят. Имате обикновено две копчета от едната страна и две копчета от другата. Защо четири копчета има? Защо не са шест или защо да не е едно? Защо са четири копчета? Четири копчета са, да не си голям идеалист, но малко за Земята да се държиш. Имате един правоъгълен триъгълник. Човек е направен от три триъгълника. От рамената до кръста – един; от кръста надолу, обърнат с върха надолу и главата, друг триъгълник. Как ще изразите една плоскост на дъската? В човека трябва да има едно вътрешно разбиране, като произнесеш една дума, трябва да разбираш съдържанието на думата, трептенията да разбираш. Опитваш светлината, знаеш ли какво нещо е тя? Или казваш: “Идеално”. Какво нещо е идеално, какво нещо е субстанционално, какво е анатомично,

физиологично, биологично – те са думи неопределени. Казвате: “Перспектива на нещата”. Перспектива значи, като гледаш едно тяло, да ти бъде достъпно. Когато долната част на челото не е развита, няма перспектива. Един човек, за да има перспектива, трябва да е развита долната част на челото. Казвате: “Издадена да е”. Не само трябва да е издадена. Някой ти пише писмо и иска да му направиш услуга. Още като четеш писмото му, в тебе се зароди желание да му послужиш, да му дадеш. Някой четеш писмото му и не му харесваш писмото. Някой, като пише буквата а, я пише тясна, друг пише кръгчето ѝ широко . Често някои се извиняват. Ако пишете валчести букви, те означават едно, вървят по един закон. Ако пишете тесни, високи букви, означават друго. Някой

път човек пише така , това показва нервно състояние. Едно планинско място, в което камъните са нарязани. Туй място не е на спокойствие. Гледаш друг планински връх – гладък. Като идеш там, имаш разположение. Дойдеш при една канара, имаш съвсем друго разположение. Дойдеш при някоя моравя, съвсем друго разположение има. Там има височина, но има една закръгленост. Някой път вие искате да направите нещо, да се проявите. Може да се проявиш, може силно да пееш. На туй пение трябва да туриш една крива линия. Какво означава една крива линия? От какво са направени кривите линии. Кривите линии са станали от правите. От какво са станали правите линии? От криви линии. Един човек, който е в материалния свят, как ще го представите? Имате

една паница обърната нагоре . Тази паница идеалистка ли е или е материалистка? Тя събира в себе си, каквото вземе, събира за себе си, тя е материалистка. Идеалистка е, когато паницата е обърната надолу . От тази паница е изядено съдържанието, очистена е и е обърната надолу. Всякога идеалистите са паници обърнати надолу. Чакат да ги напълнят. Идеалистите и материалистите имат нужда един от други. Никога един материалист никога не може да стане материалист, докато не е бил идеалист, обърнал паницата, приема нещо. Що е идеалист? Идеалистът дава. Материалистът взема. Понеже се върти колелото, материалистът става идеалист, той дава, идеалистът приема. Сменят се тия състояния. Казвате: “Материалист”. Паницата е обърната нагоре. При един материалист може да се наядем. При един идеалист може да останете гладен. Щом е за ядене, материалистът е добре дошъл. Щом трябва да се строи една къща, добре дошъл. Щом трябва да се направи къщата и да се живее вътре, материалистите да си идат и да останат идеалистите.

По някой път вие седите и не си харесвате окото. Защо не го харесвате? Първоначалната форма, както е направено окото, формата му е точно определена, определена е колко трябва да е голяма зеницата. Определени са тия кръгове вътре в окото, колко трябва да бъдат големи. Ако тия кръгове са по-големи, отколкото трябва или по-малки отколкото трябва, в чувствата на човека се произвежда недоволство. Като гледаш не си доволен, понеже са малки очите. Малки са очите, малка светлина приемаш. При големите очи, силата на очите не седи в големината им. Човек никога не може да направи една къща, както Природата е направила. Ние искаме големи апартаменти, големи палати направени. Природата е направила една къща дълга 21-22 см, широка 14, 15, 16, 17 см и висока 15-16 см и като влезе философът вътре, работи. В тази, малката къща Природата е турila 3 билиона и 600 милиона клетки да живеят. Те се спогаждат в главата. Там е разпределен труда.

Природата е направила окото толкова малко, че всичките прозорци не може да възприемат толкова светлина както окото. Окото събира светлината. Като погледнеш, пред тебе се отваря цял свят. Каква грамадна светлина влиза, трансформира се в мозъка. Туй място, гдето се трансформира слънчевата енергия, е много малко място. Сега седим и не сме доволни, че нямаме големи стаи. Как си доволен в главата? Следователно научете се да бъдете доволни от малкото и да цените голямото. Щом не разбираш малкото, не може да разбереш и голямото. Като станеш сутрин, тури си ръката на челото да мислиш. Постави си ръката, понеже двете ръце са проводници на ток. Лявата ръка е проводник на отрицателната сила, дясната ръка – на положителната. Едната ръка е плюс, другата е минус. В човешката глава лявото полушарие е плюс, а дясното полушарие е минус. Дясната ръка е плюс, а лявата е минус. Лявата страна на мозъка на главата е плюс, а лявата ръка е минус – от отрицателната енергия на мозъка. От лявото полушарие, силите минават в дясната ръка и от дясното полушарие минават в лявата ръка, прекръстосват се. Силите минават от дясното полушарие покрай очите в другата страна на тялото. Очите показват слизането на движението, по което вървят силите. Когато туй движение е правилно, човек има едно устройство; когато туй движение е било неравно, безразборно, несиметрично, не може да го определиш – не виждаш никаква интелигентност. Някой път някои считате идеалисти. Къде е интелигентният поглед на човека? Кога нещо те интересува като факт? Една ябълка ме интересува като факт, това засяга долната част на мозъка. Интересува ме цвета, с който е направена ябълката. Това става със средната част на челото. Отрежеш ябълката и най-после усещаш сладчината ѝ, с това се занимава горната част на челото. Сладчината е философски въпрос. И горчивината е философски въпрос. Съдържанието е литературна част. А красотата на ябълката, с това се занимава долната част на челото. Сладчината се познава с горната част на челото. Милосърдието е сладчина. Лошият човек е горчивина. Горчиво и сладко, това са полюси. Те имат приложение във физическия живот. Често трябва да минат ред поколения, за да видим че не сме работили добре. Ти си бил много немарлив. Краката са станали много дебели и не може да ходиш. Краката са къси с дебели пръсти и не може да ходиш. Пръстите тънки трябва да станат. За да станат тънки, трябва да имаш друга мисъл. За да проточиш краката си, трябва да станеш материалист, трябва да влезеш да живееш между хората. Ако искаш да станеш идеалист, живеи сам, стани калугер. Най-първо религиозните хора се индивидуализират и искат само с Бога да живеят. Тази идея е неразбрана. Една мома иска да живее само със своя възлюблен. Ако само те си гугуцат през цялата вечност, какво ще придобият? Че е хубаво, е хубаво, но то е временно, временен акт. Ако искаш да придадеш един сантиметър на своя ръст, може да идеш да живееш между хората. Да направя едно сравнение, какво значи да живееш между хората. Представете си, аз съм певец. Певците как живеят? Певците се раждат. Певецът, той не е станал сега, той е роден певец. Той носи своето пение, диплом има, завършил е училището сега и сега понеже не знае езика, не може да пее. Та казвам: дружете с тия, родените певци, от тях може да приемете. От всеки певец може да приема по едно качество, което в дадения случай го няма в мене. Ако дружа с тия певци, ще стана добър певец, а ако остана сам, ще мисля, че може да пея.

Трябва да влезем в голямото разнообразие. В голямото разнообразие Бог се проявява. Чрез всичките певци Бог се проявява. Чрез всичките философи

Бог се проявява. Чрез всичките обикновени хора Бог се проявява. Обикновени хора считаме тия, които живеят за себе си. Простият човек казва: "Господ направил света, Той да го управлява. Аз се занимавам с моята работа, не искам да се занимавам с работата на Господа". Той има нива, интересува го нивата. Казва: "Не ме интересува онзи свят". Човек, когото не интересува нищо, какъв го считате? Някой се интересува от богатите хора. Какви са съображенията, коя е побудителната причина? После се интересува щедри ли са те. В Англия живеел един богат човек, който минавал за много скържав. Ако той види ненужно да се изразходва една кибритена клечка, ще дига шум, трепери за една кибритена клечка. Има някакво парче книга, пази я. Отива една комисия от 12 англичанки при него и той им дава 100 английски лири. Те очаквали повече. Отива една млада певица при него и тя отива за благотворителност, нищо не му казва, вижда, че той обича музика и му пее. Той изважда и дава 500 лири. Младата мома дава нещо и взема нещо. Онези отиват да вземат само от него. Той казва: "На онези, които само вземат, давам 100, а онези, които дават и вземат, давам 500". Ние държим положителното – не искаме да бъдем носители на Божественото?! Ти отиваш при Бога, трябва да дадеш нещо от себе си. Тревожиш се за нищо и никакво. Недоволен си, казваш: "Как днес нямаше повече". Но ти благодари, не искай да има повече. Ти имаш 100 метра, казваш: "Как да нямаше 200". Облечеш една дреха, благодари за дрехата. Веднъж като вземеш, благодари на туй, което имаш. Ако намериш кусур на дрехата, ще ти причини неприятност. Не е ушита добре дрехата, ти не си доволен. Казваш на шивача, че те стяга дрехата. Той казва: "Ще се уреди". От туй притеснение заболява те рамото. Ти мислиш, че дрехата не е направена хубава, има дефект. Когато някой ти шие дреха, хубаво да е ушита. Когато правят обуца, хубаво да са направени. Ако е направено нещо, да е хубаво направено. Не мислете, че отпосле нещата ще станат добри. Когато говориш, говори най-хубаво. Ти казваш: "Аз не искам да напълня неговата глава". Ти неговата глава няма да напълниш, своята глава ще напълниш. Законът навсякъде е един и същ. Ако един професор, който предава музика, не преподава хубаво, той след време ще загуби. Ако един ученик, който отива в училище да учи, не учи със сърдце и той ще изгуби. Когато ученикът приема нещата естествено и когато учителят преподава, и за учителя е добре и за ученика е добре. Щом учителят не предава добре и щом ученикът не приема добре, и за учителя не е добре и за ученика не е добре. Учителят като не предава добре, за него е зле. И ученикът като не приема добре, за него е зле. Ст-нете сутрин и мислите да се оправи България, оставете това. Днес бъди благодарен на това, което Господ ти е дал. Ако ти не си благодарен на това, не си българин. Ако не знаеш добре да свириш, не си българин. Ако не знаеш добре да говориш, не си българин. Ако не знаеш добре да мислиш, не си българин. Ако не знаеш добре да чувстваш, не си българин. Ако не знаеш добре да постъпваш, не си българин. Това е българин. Българин го взимам като благ човек.

Радвайте се в Природата на фактите. Дърветата това са факти, плодовете това са факти, радвайте се на тия факти. Законите това са методи, почвата, която имаш, върху която тия растения растат. Светлината, топлината, влагата, това са външни условия, които спомагат и организират фактите. Ако тази светлина отгоре не слиза и ако топлината не слиза, и ако влагата не иде, тогава фактите не може да се явят. Зад законите седи разумната Природа. Що е закон? Един закон е метод, чрез който едно разумно същество се проявява. Що

е факт? Факт е, чрез което туй същество се изявява. Що е факт? Най-слабото изявление на едно разумно същество, то е факт. Може да е на върха на една игла, но ти ще почувстваш, приятно ти е туй същество. Случи се, не става работата тъй, както вие мислите. Кога е по-добре, да станат нещата тъй, както искаме или да не станат? Най-първо нещата трябва да станат тъй, както Бог ги е направил, после ангелите както са ги пренесли и най-после да станат, както хората искат. Ако искаме нещата да станат, както ние искаме, туй са факти. Ангелите са закони. Бог е Разумната Причина. Ангелите са закони, ограничават и казват: "Няма да правиш това". Ти си като един факт, не знаеш как да ядеш тази ябълка. На тебе като факт няма да ти дадат втора. Що е факт? Да знаеш да изядеш ябълката. Един ангел, като ядеш ябълката, вижда законно ли я ядеш, дали държиш ума си в светло състояние, приятно, че ядеш тази ябълка, дъвчеш добре. Ти си изпълнил този закон. Те виждат, че вие оценявате и втория път ще ви дадат по-хубава. Ако не си ял добре, втория път няма да ти дадат по-хубава. Сега както мислите, както чувствате и както постъпвате, това са факти. Чувствата образуват законите, постъпките са фактите, а мислите образуват Причинния свят. По някой път вие направите аналогия. Твоите постъпки това са факти. Те се складирват в долната част на челото. Законите са в средната част на челото, а умът е в горната част на челото. Челото трябва да расте на широчина и на височина. Широчина и височина трябва да има. Сега като ме слушате, ред поколения са живели без туй знание, безразборно. Всички в миналото са живели неразумно. Привеждам този пример в една беседа: един българин ходил да изучава градинарство 3-4 години. Казва: "Тази работа е трудна, пришки излизат на ръцете". Тръгнал да намери по-лесен занаят, това било в Солун. Вижда един абаджия и си казва: "Ето един лесен занаят. Ще прекарваш само иглата". Отива при абаджията и му казва: "Приемаш ли ме за чирак". Цяла седмица трябвало да се учи само да бодне с иглата. Идва един турски бей и иска абаджията да му ушие един бирбочуклия гащи, да му направи едни гащи от сукно. Чорбаджията му казва: "Вземи аршина и ножиците и аз ще дойда след малко. Тъй се случило, че абаджията закъснял. Беят гледа чирака, доста левент момък на 19 години. Беят му казва: "И ти си майстор, и ти може да ми скроиш бирбочуклии". Момъкът не казва, че не знае и той му донесъл едни топ със сукно и казва: "На, скрой ми". Той кроил, кроил бирбочуклия и беят му казва: "То не мяза на бирбочуклия, но поне ми скрой една салтамарка". После му казва: "А бе чоджум, това не става, но една тютюнева кесия, ако не може да ми скроиш, ще те набия. Бирбочуклия не можа да скроиш, салтамарка не може да скроиш, тютюнева кесия ако не скроиш, ще те набия". Тютюневата кесия това са фактите, салтамарката това са законите, а бирбочуклията това са принципите. Работата става ясна. Поставени сме в света и едно предметно учение имаме. Изгревът на Слънцето, изгревът на звездите, с всички тия положения Природата иска да събуди спящите сили и човек да започне да мисли. Тя не бърза, постепенно, с хиляди години подканя. Ние отколко малко се отегчаваме и едва сега сме събудени. Сега е ден. Като си млад, не може да учиш. Децата, като слизат отгоре, са сопран. Възрастните са бас. Децата, които отгоре слизат, кряскат. Казват: "Горе всичко е уредено". Казвате: "Как ще уредим?" Посейте една череша и като стане на 3 години, ще ражда. Всяка сутрин ходете да пеете на черешата и вижте какви плодове ще даде. Посейте и друга череша, на която не пейте. И вижте каква разлика ще има от плодовете на онази, на която пеете. Всякога да пеем на себе си. Когато мислим правилно, е пеене. Да чувстваш правилно, е пеене. Да постъпваш правилно, е пеене.

Разглеждам ги като музикални неща. Човек в ума трябва да бъде музикален, в сърдцето си трябва да бъде музикален и във физическия свят да бъде музикален. Всяко движение да бъде музикално, хармонично, съразмерно. Тогава ще добием един характер. Ще бъдем разположени, ще бъдем весели. Няма да бъдем песимисти. Много мъчно е човек да бъде весел. Казваш: “Лоши времена са”. Зад тия лошите времена е Господ. Ние се намираме в положението, в което се намирал един разбойник, който обрал един светия и се скрил в една пещера. До вратата на пещерата застава една кобра и като рече да излезе навън и да вземе имането, тя си дигне главата. Той пак се отказва. Като рече да бяга без имането, нищо му не прави. Щом понесе имането, тя иска да го клъвне. Тя казва: “Без багаж е позволено да излезеш, но с багаж ще те клъвна”. Трябва да освободим ума си, сърдцето си, душата си от всички неестествени подбуди, никаква лъжа и никакъв багаж да няма. Всички неща, които имаш, да бъдат необходими. Необходимо е туй, което обичаш. Туй, което не обичаш, то не е необходимо.

Мислете добре за Първата Причина, то е Принципът. Чувствайте добре, това са законите, и наблюдавайте нещата, това са фактите. Фактите създават силата, чувствата създават законите, а мислите създават принципите.

Това е Живот Вечен, да позная Тебе Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил

46-та лекция от Учителя, държана на 11.VIII.1943 г. сряда 5 ч. с., Изгрев

София 31.1.1929 г.

*До учениците на В.Б.Б.
До специалния клас*

Светлината с ръка не се хваща, но с очи се вижда и с ум се разбира. Тази светлина води изпадналата душа през тъмнината.

Ръката може да хване само образувалия се плод от светлината. Окото да види слугата, който го донася, и умът да прочете писмото на оня, който го праща.

Свещеният плод на живота трябва с всичката чистота да се хваща.

Душата на ученика трябва да е обхваната от свещения трепет на Божия Дух. Само така ученикът може да се доближи да види свещеното лице на Истината и да разбере възходящия път на Любовета.

Великите идеи живеят в благородните души, светлите мисли - в светлите умове, чистите желания - в чистите сърца.

Там, където има светлина, чистота духовна, свобода Божествена, там Духът царува.

Съдържание

23. ПЪТ ЗА СВОБОДА.....	2
24. ЧОВЕШКА, АНГЕЛСКА И БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ.....	10
25. НОВОТО ВЕРУЮ	20
26. НА МЯСТО	30
27. МАЛКИТЕ ПРАВИЛА.....	39
28. ДОБРОТА, СПРАВЕДЛИВОСТ, КРАСОТА, РАЗУМНОСТ	50
29. ПЪРВО И ПОСЛЕДНО МЯСТО	57
30. ПРАВИЛАТА НА ЛЮБОВТА	64
31. ТРИТЕ МЕТОДА.....	72
32. ДОБЪР, СПРАВЕДЛИВ, КРАСИВ И РАЗУМЕН .	78
33. СТАРАТА И НОВАТА КОМАНДА	83
34. ВЪЗПИТАТЕЛЕН МЕТОД.....	93
35. ПРАВИЛНО МЕРЕНЕ	101
36. ВЯРА И ЛЮБОВ.....	109
37. ПО НОВИЯ ПЪТ	116
38. ОТВОРЕНАТА ВРАТА НА ЛЮБОВТА	123
39. НАЙ-РАЗУМНИЯТ АКТ	131
40. ЛЮБОВ И ОБИЧ	141
41. ИОА.....	148
42. НАЙ-ВАЖНИЯТ ПОТИК.....	156
43. ОНАСЛЕДЕНО И ВЛОЖЕНО	164
44. ОСНОВА ЗА ВЕЧНОСТТА.....	172
45. ДОБРИ СЛУГИ	181
46. ФАКТИ, ЗАКОНИ И ПРИНЦИПИ	188

**Издательство
Бяло Братство**

София 1113, кв. Изгрев,
ул. ген. Щерю Атнасов № 6,
тел. 02 / 66-89-55
E-mail: bialobratstvo@hotmail.com